

KURUKULA CHARITHA

BY

A. S. F. Weerasuriya, Kurukula Venthar
(Member, Urban Council)
HAPUTALE.

කුරුකුල චරිතය I



හපුතලේ

(පළාත් ආණ්ඩු සභාවේ සාමාජික)

ඒ. ඇස්. ආර්. විරසුරිය, කුරුකුල චේතනදර්

විසින් ලියන ලදී.

ප්‍රකාශක

කොරව ආදිත්‍ය, පී. පියදාස ජයරත්න
The market
කුරුණෑගල.

රු. 5/-

සංඥාපනිය

ජාතියකගේ ජීවය ඒ පිළිබඳ ඉතිහාසයයි. මෙය රටක් වර්ගයක් කුලයක් පවුලක් හෝ පුද්ගලයෙක් සම්බන්ධයෙන් වුවද සාධාරණයි.

දෙමාපියන් නොහැඳිනීම ශිලාවාරකයට කැලලකැසි නිගමනය කරනොත්, සිය පරපුර ගැන නොදැනීමද ඒ ගණයෙහිම ලා ගිණිම තිබේදැයි.

“ජනනි ජන්ම භූමිඤ්ඤායාදි පිගරී යසි.”

වැදූ මවක් උපන් බිමක් සොයාගත වඩා ශ්‍රේෂ්ඨයි. එමෙන්ම ඒ ඒ පුද්ගලයාගේ පිළිබඳව පරපුරට ඔවුන්ට සොයා ගත යුතුය. ඒ පිළිබඳ සත්‍ය තොරතුරු උද්‍රෙහණ ධාරණ පාඨ නාදිය අවශ්‍ය වනුයේ මෙරමා හුවා දැක්වීමට නොව අතීත යෙහි ඒ ඒ පරපුරෙහි වූවන් සිය සද්‍රෝණික ගර්මන් නිදේශ්මය දරමින් ඔවුන් ගැන සමරමින් මතු පරපුරට සහමග දැක්වීමටය.

තවද;

“පහතින් පහන් සිය ගණනක් ඇවුලුව

ද

එපහන් සිලෙහි අලු අඩුනොව දිලෙනලෙ

ද”

සි, විසුයේ යම් නිවැරදි වංශ කථාවක් වෙතොත් එය සෙසු ලෝකයාටද ආලෝකයක්වනු ඇත. ඉතිහාස ග්‍රන්ථයක් හෝ වංශ කථාවක් උපයෝගී වනුයේ මේ ආදී හේතූන් හඳුනාය.

ඒ ඒ ජාතියාදීන්ගේ සම්භවයත් සමගම ආරම්භවන සටහනාවක් (ඉතිහාසයක්) ඇති වනුයේ කරුණු එක්තැන්වූ ඉතිහාස ග්‍රන්ථයකගේ හිමිකම් එකෙකිත් ඇති නොවේ. එබඳු හිමිකමක් ඇති වෙතොත් එය ගත වී ගණනාවක් ගෙවියාමෙන් පසුවයි. ඒද තැනින් තැන විසිරී සිටින ලිපි ලේඛන තුඩපත් සත්කස් පුරාවෘත නමාවෛශ හා ජන කථාදිය එක්තැන් කිරීමෙන් කාලාන්තර පරිශ්‍රමයකිනි. යමක් සම්තරමට ව්‍යාප්තද ඒ පිළිබඳ ඉතිහාසයද එපමණම පලල්ය.

කාලය නැවැත්වීමකොසගෙන් ගතාගෙන ගොස් තැනින් තැන විසිරී සිටි මුතු රැසක් එක් තැන් කරන්තාක්මෙන්, අවශ්‍යස්වයක් මුලුල්ලේ අපගන් දෘශ්‍ය පරිශ්‍රමයෙක ප්‍රතිඵල යකි මේ.

පෙර අපර දික්කි අතීත වතීම්න නා නා උගතුන්ගේ ලිපි ලේඛනාදියත්, තුබපත් සන්තස් ශිලා ලේඛන හා ජන කථාදියත් මේ ග්‍රන්ථ කරණයෙහි ලා උපයෝගී කර ගනිමු.

කොරව වංශ මහා මුතු වැලෙහි පලින්පල දිව්ණු මහගු මිණිරුවන්වත් ඇතැම් සංක්ෂිප්ත චරිත කථා කිපයකුදු මෙහි දක්වුයේ, දිසි මාගියක වැඩුණු ශාඛා ප්‍රශාඛා ඇතිව තබෝ ගැබ්ගෙක් තැනි සිටි වනයපතියක් දෙකක් දෙස මග සලකුණු පිණිස අත දිගුකර පෙත්වන ලෙසිනි.

මග මුහුණුව දහවල ප්‍රිය නොවනුයේ සුඤ්ඤායෙන් වරද කින් නොවේ.

සමහර විට ඇතැම් රුන්ටු ගමනිනිකට අප ගත් මේ උත්සාහයද දෙබරයකට ගල් ගැසීමක් සේ නොවිය හැක්කේද නොවෙයි. මේවා;

“මැ පෙල පමණ සිඹි - කිවීමත් දනත් පසසන
ගරහන යළිදු කම්කිම් - පඩුවෝම මෙහි පමණෝ”

යන්නය එහිලා මෙහිදී සැලකිය යුත්තේ. හින්ත රූමික ලෝකයෙහි සියල්ලත් තුටුකල හැක්කෙක් ශාස්තෘන් අතරද නොවිය.

වැරදීම සුහුදුන් ගතියෙකි. එබැවින් මෙහිදු අපගේ ප්‍රමාදදීන් නිසාවු සදෙස් තැන් නොවිය හැක්කේ නොවෙයි. එහිලා අපසංපාත විවාරකයන්ගේ සනිද්දීන සන්දර්ශනයක් වෙතොත් අවසානුකූලව පිළිගන්නටද අප පසුබට වනුයේ නොවෙයි.

අපගේ සතුනිය

අපගේ මේ දෘශ්‍ය පරිශ්‍රමයෙහිදී නොගෙක් ලෙසින් සහායවූ, කාතැන කාතවදිකයෙන් සදනුසමරණීය සාධුන් අතර දුර්ලභ පොත්පත් රැසක් සපයාදුන් කුරුණෑගල කොරව ‘ආදිත්‍ය පියදස ජයරත්න, ගාල්ලේ උපාලි ගුණ රත්න හාමු, මොරටුවේ ජයවර්ධන වලව්වේ ගස්වෙව්ස් ජයවර්ධන හාමු, ශාස්ත්‍රාචාර්‍ය ඒ. පී. ගෝමස්, කුරුණෑගල සැමසත් ද සිල්වා ගාර්දිගේ පුංචි හේවා, හතර කෝරලේ දෙබේමඩ එච්. ඇම්. හේතුහාමි ගම්පහා මැමිබර්, හතර කෝරලේ තල්ගමුවේ විරසුරිය මුදියන්සේලාගේ ඉලංක සුරිය, තමන්කඩුව සිවලාකුලමේ ආර්. ඇම්. මුදියන්සේ, තමන්කඩුව මන්නම්පිටියේ වණිසුරිය කන්දප්පු, දකුණු දඹදිව මනජ්ජාති නුවර භාරත වංශික ජෝන් බ්‍රහ්මානන් පායිවා, හපුතලේ ඒ. පී. පී. හේමගම් පුල්ලේ කොර වඩුගර්, යන මහත්මෝ අගතැන් ගනිති.

තවද මුඛ පරම්පරාගත වෘත්තාන්ත කිපයක් ලියා කියා දුන් කාලයාත්‍රා කල ජේ. සී. ලංකාතිලක උඩුකිද රවේ මැතිතුමා, කදුරු ගමුවේ කොස්කණුවේ වලව්වේ, ඒ.බබ්ලිව්. ඇම්. රත්නායක බණ්ඩාර, විශලුවේ සමුද්දර ජයගන් පොරෝතින බ්‍රාහ්මණලාගේ මුතුබණ්ඩාර යන මහතුන් තිදෙනද, මේ ග්‍රන්ථය නිසිලෙස පිටපත් කර දුන් හෙලකදුරු ගමුවේ ඇස්. පී. බී. රණසිංහ මහතාද අපගේ අවංකාදර සතුනියට හිමිවෙත් මැයි.

මෙයට දෙස්දෙන මහා හාරතිය පුරු, කුරු ඇ රුන් වලියෙහිද, යෝගේපිය හාමාවන්ගේ පරිච්ඡිකයන්හිද යම් යම් අඩු පාඩු මෙහි ඇතිවිය හැක.

එසේම කරක සිට රෝ සතුරෙකු හා දරුණු සටනක යෙදී සිටි අපට මෙය සිතාගැනීම නිම කිරීමට හෝ මේ පිළිබඳ අවබෝධයක් ඇති කානගණන බහුලව වැඩිවීමකු ලවා සුබකරවා ගැනීමට හෝ නුපුළුවන් විය. ඒ එසේ වතුදු මෙහි සඳහන් ඓතිහාසික සත්‍යයන් වෙන්කොට ගැනීමට බාධා නොවෙනැයි සිතමු.

මෙම පොත මුද්‍රණය කරවීමේ බලය කුරුණෑගල, පී. පියදාස ජයරත්න මහතාට සහ හපුතලේ ඒ. ඇස්. ඇස්. විරසුරිය යන අප දෙපලට පමණක් සීමාවී තිබෙන බවද මෙහි ඇතුළත් නොවූ කෞරවයින් සම්බන්ධ වැදගත් සත්‍ය ඉතිහාසික කරුණු දන්නා හවතුන් කරුණාකර අප වෙත විහාර සහිතව ලියා එවීමෙන් එය මතු මුද්‍රණයට යොදවන බවද දන්වා සිටිමු.

තවද කුරුකුල, වරුණකුල, මුතුවාදි, මුතුමාල, මුතු තංත්‍රි, අඛප්පනාර්, වෙඩි අරගන්, යනාදී කෞරවයින් අතරෙන් ඇතැම්හු අත්‍යකුල සත්‍රින් පාවාගැනීම හේතුකොට ගෙන ඔවුන්ගේ දරු මුණුපුරු පරම්පරාවන් ද කෞරව නාමයෙන් බැහැරව සිටිති.

මේ වගට,

දෙබම්පහල වැල්ලේලියන මහ ගාර්දිය
වසම්, ජයසූරිය මුහන්දිරමගේ

ඒ. ඇස්. ඇස්. විරසුරිය

(හපුතලේ පලාත් ආණ්ඩු සහා සමාජික)

1948 දෙසැම්බර් 1

හපුතලේ.

සුභි පත්‍රය

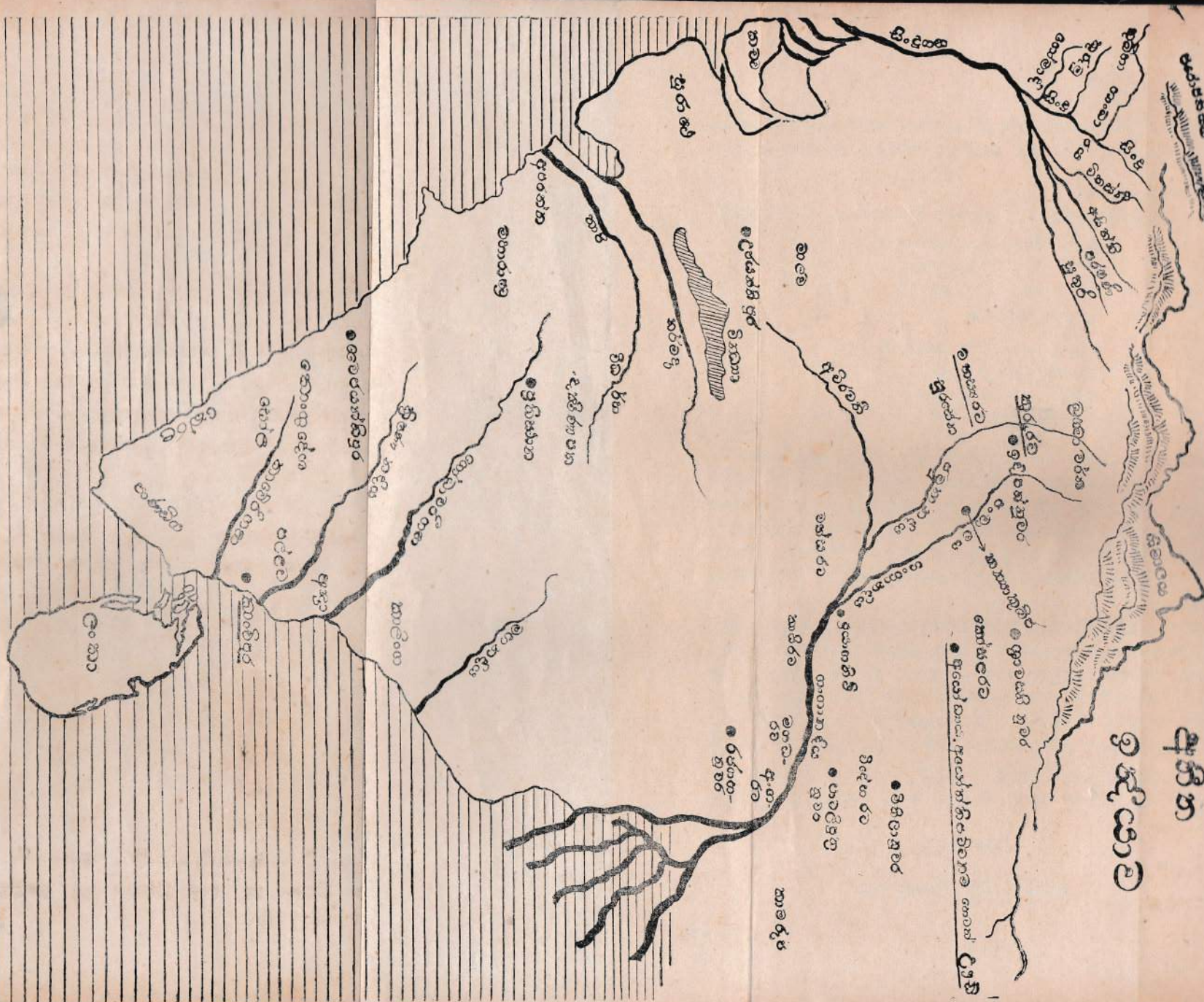
පිට	පෙල	වැදැදි	නිවැදැදි
2	2	කුරු	කුරු
2	30	බ්‍රිතන්වරුන්	බ්‍රිතන්වරුන්
3	12	වසුමාන්	වසුමාන්
3	26	සරසානා	සරසානා
"	26	දාමන්	දාමන්
4	10	මිතස්මි	තසමි
"	11	සා	-
"	"	සදුර	සදුර
"	12	කුරුණෑගල	කුරුණෑගල
"	16	සව්වි	සව්වි
"	32	එතන්	එතන්
5	6	පංචාරාම	පංචාරාම
"	7	මාදග	මාදග
"	15	පුසාච	පුසාච
"	17	රක්‍ෂණාලායා	රක්‍ෂණාලායා
13	3	සාසත්‍රධාරියෙක්ව	සාසත්‍රධාරියෙක්ව
14	35	though	though
17	8	කිරුකුල	කුරුකුල
17	35	හවුද්‍රා කෞරවණා	හවුද්‍රා කෞරවණා
20	15	පුත්‍ර	පුත්‍ර
"	16	වද්වසාන් කාරුණ	වද්වසාන් කාරුණ
"	23	තාකාලෙ ප්‍රියතෙ	තාකාලෙ ප්‍රියතෙ
"	"	තස්වින් විධි	තස්වින් විධි

පිට පෙල	වැරදි	නිවැරදි
20 23	ශතකෙරපි	ශතකෙරපි
" 31	ජනාදිදනා	ජනාදිනා
21 27		මහභාරතයෙන් පෙනී ගත පරිදි
21 30	අනවරතයෙන්ම	නොයෙක් විට
22 23	වෘක්කයෝ	වෘක්කයෝ
23 17	සුඛාභිලාෂීන්	සතුරු ජාතියක්
27 17	ක්‍රිමණයෝ සහෝදරයා	කෘමණයෝ සහෝදර බලදේවයා
28 24	දාඨ	දාඨ
" 25	සමගරෙත්	සමගරෙත්
29 21	ජ්‍යෙෂ්ඨ දිගින්	අග්‍රණී දිගින්
35 12	මංජරබද්ධ	මංජරබද්ධ
35 28	(කාමේරි පුරය)	කාංචි පුරය
37 22	කරුවේ - කරුවේ	
39 3	ශම්භවාං	ශර්මභවාං
39 19	සුරවිර	සුරවිර
49 10	නාගකන්‍යායා	නාගකන්‍යායා
52 18	කොන්තාවරු	කොංතවරුන්ගේ
56 5	කුංචදිරුවේ	කුංචදිරුවේ
77 15	අච්ඡ	අච්ඡ
86 2/3	තේනුවරජ	තේනුවර
87 16	වරන්	වරුන්
92 17	මහවංශය	

පිට පෙල	වැරදි	නිවැරදි
98 16	නාමයෙන් මෙසෙයි	නාමයන් මෙසෙයි
109 16	වික්මැති	වික්මැති
114 3	බවක්	බවක්
" 29	දමුලිකම්	මුදලිකම්
117 3	දිගෙස්	දිගෙස්
120 6	සරෙස් වී	සරෙස් වී
" 7	ඇවිවිලි	ඇවිවිලි
121 12	කතියා	කතියා
123 30	අසු වී	අසු වී
124 4	නාඛගම්	නාඛගම්
136 16	සවකල	ස්වකල
161 33	මූලක්කම්	මූලක්කම්
163 19	කොලඔට	කොලඔට
165 22	වබ්බැද්ද	මබ්බැද්ද
170 28	දේනුසර	දේනුසර
178 18	දලයත්තෙතේ	දලයත්තෙතේ
194 2	සේනාධිප	සේනාධිපති
200 2	පව්වාර්	පව්වාර්
220 2	සීමොන් තමෙල්	දෙත් සීමාන් තමෙල්
239 30	තීබ්බි	තීබ්බි
242 11	කාරවත්ත	කාරවත්ත
244 19	අළුත් කෝරලය	අළුත්කුරු කෝරලය
245 28	බෝස් බදුගර්	බෝස් බදුගෙ
247 2	කරුවේ	කරුවේ

සිංහලයේ පළාත්

අතීත ඉන්දියාව



മരി രാമചന്ദ്രൻ

80	පිටුපි	22	පෙරළ	පිට	32	පෙරළ	දක්වයි
18	"	2	"	"	4	"	"
82	"	2	"	"	19	"	"
84	"	2	"	"	16	"	"
86	"	2	"	"	4	"	"
153	"	9	"	"	29	"	"
154	"	2	"	"	5	"	"
259	"	2	"	"	7	"	"
280	"	2	"	"	5	"	"

අනන්ත කොටස් වසාහි ලියා එවන ලද
 මුළු පරමපරා කඩා බව සැලකිය යුතුයි.

කොළඹ "ග්‍රැන්ඩ්පාස්සි" අක්කර 58 ක නොහොත්
අඩුත් 65 ක ප්‍රමාණ "මහවත්ත" නැමැති ගම්වරය ලද්දේ,
පරතෝල්බස් දිගේ අන්දරාදි කියාද, ලුවිස් දිගේස්
අන්දරාදි කියාද, මානුවෙල් දිගේස් අන්දරාදි කියාද තුන්
ප්‍රකාරයට මෙහි ලියන ලද්දේ, එකී කරුණු උපුවා ගත්
ඒ ඒ පොත්වල තිබුණු අනුමත බව සැලකිය යුතුයි.

තවද පුස්තකාල පොත් සහ පැරැණි මුද්‍රිත පොත් පත්
වලින් උපුටාගත් කරැණු සිසල්ලම ඒ ඒ පොත්වල ලියා
නිබුණු පිළිවෙලට ම ගෙති සෙදුසුවමු.



နှစ်
ထ.

ငယ်စာ
အိပ်.

ਐਕਟ
ਐਕਟ

రుతి
య్యది

உயிர்

ಲಯ
ಪಾಠ

தேவியை
பெய்து

•

100

10

6

...

பிழை

10

১০৫
 ১০৬

1

මෙ පො

80

18

82

84

86

153

154

259

280

අනු

මු

කො

අනු 65

රෙකෝල

අත්දරාදි

ප්‍රකාරය

එ එ පො

තවද

වලින් ල

කිබුණු පි

නම: ශ්‍රී සතිය

කුරු රට

කුරු රට වනාහි දඹදිව උතුරු දිග්භාගයෙහි පිහිටි දූතව
ඉංද්‍ර දෙශයේ අග නුවර වූ “දිල්ලි” නගරය වන්නේය.

දඹදිව මධ්‍ය මණ්ඩලයෙන් උතුරු දිගට පිහිටි භූබද්ධක
රමය ජනපදය වූකලී “කුරුසෞත්‍රය” නම් වන්නේය.
ගංගා හා යමුනා යන දෙතදිය අතර ඉහල ප්‍රදේශයෙහි
පිහිටි රාජ්‍යය කුරුරට යයි ව්‍යවහාර කරනු ලැබේ. මේ
කුරුරට බඳු කුරුසෞත්‍රය වනාහි කෞරව හෙවත් කරුවෝ
“කුරු” සහ පාණ්ඩව යන සහෝදර රජ දරුවන්ගේ යුධ
භූමිය වේ.

හස්තිනා පුරයෙහි පවත් පංචාල දෙශය දක්වා ඇති
රාජධානිය කුරු රටට අයිති වන්නේය. පුරාණ කාලයේ
විසූ සංවරුණ රජුගේ “කුරු” නමින් සිටි පුත් කුමර
තෙමේ ගංගා සහ යමුනා යන නදි සක්‍රීයත්වය වන ප්‍රයාග
නිම් නම් තොටුපල සම්පයෙහි තම රාජධානිය පිහිටු
වූයේය. ඒ නිසා එයට “කුරු රට” යයි නම් විය.

1. “ගංගාද යමුනා ත ර
මැදිවු බිම සකි මනස ර
මසකුරුව සම ව ර
එබිම විය පෙර මත්ස පුරව ර
2. මිදිදිය වලල්ල කි
අතර තුර රට මඩුල්ල කි
.....ජනපදය කි
පසුව කුරු රට පසිඳු නාමෙ කි”

(“මුක්කර හටන” පුස්තකොල පොතේ පිටපතකින්
උපුටාගන්නා ලදී.)

“මනස” යනු රිග් වේදයේ සඳහන්වී තිබෙන මනුෂ්‍ය
වර්ගයකි. මහා භාරත ආණ්ඩු කාලයේ මෙම මනස නැමැති

මිනිසුන් කුරු රවට දකුණු දෙසින් හා සුරසේනයට බටහිරින් පිහිටි ප්‍රදේශයක වාසය කළේය. මේ මනස වර්තමානයේ ජනම භූමිය වනාහි වත්මන් රජප්‍රවානාවේ (රජපුත්‍ර) පිහිටි අල්වාර් රජධානිය වේ."

වර්තමාන අල්වාර්වරු ඉහත සඳහන් මනස වර්තමානයෙන් පැවත එන්නන් බැව් මෙයින් පෙනේ.

(අද සිටින මනස රජු වනාහි, ශ්‍රීමත් සාර් තේජ් සිංහජී බහදුර් තුමාය.)

අත අතියෙය් සහ නාමයන්ගෙන් පෙනී සිටි මිනිස්සු දඹදිව සහ අතර රවටලද සිටි බව ඉතිහාසගත නොයෙක් කරුණුවලින් පැහැදිලිවේ. මෙයින් "රජපුත්‍ර අල්වාර්වරු" මනස නමින් හැඳින්වේ.

"MATSYA" The name of a people mentioned in the RIG-VEDA.

In the period of The MAHA BARATA they lived to the south of the KURUS and to the west of the SURASENAS. Their Country is the modern STATE of ALWAR in RAJAPUTANA and some adjacent DISTRICTS "

(ANCIENT INDIA, BY E. T. RAPSON, M. A. Professor of sanskrit, University of Cambridge 1916)

එමෙන්ම කුරුරට වාසිනු "හසනි" නමින්ද මණිපුර වාසිනු "නාග" නමින්ද දකුණු ඉන්දියාණයන් "භාරත" නමින්ද ලංකාවාසින් "රාක්ෂ" සහ "යක්ෂ" නමින්ද වංශ දෙයින් "සිංහ" නමින්ද ව්‍යවහාරව වුසු බව නොයෙක් පොත පතින් පැහැදිලිවේ.

හලාවත පළාතේ සිංහල මිනිසුන් කොටසක් "වග" (ව්‍යාස) නමින් අද දක්වා පෙනී සිටින්නාහුය.

එංගලන්ත වාසී පුරුණ බ්‍රිතන්තවරුන් අතරද සහ නාමයන් ව්‍යවහාර කරණ පරපුරයන් මේ දක්වා වෙති.

එනම්:

SWAN	සව්‍යන්	හංසයා	PEACOCK	පිකොක්	මොණරා
OROW	කෝ	කපුටා	COCK	කොක්	කුකුලා
ROBIN	රොබින්	සුරික්කා	DUCK	ඩක්	තාරුවා
DRAKE	ඩරේක්	තාරුබෙහුව	BIRD	බාර්ඩ්	පක්ෂියා
LARKS	ලාර්ක්ස්	කෝකිල	CAMEL	කැමෙල්	ඔටුවා
WOLF	වුල්ෆ්	වාකයා	FOX	ෆොක්ස්	තිවලා
LEO	ලියෝ	සිංහයා	FISHS	ෆිෂ්	මනස
APES	ඒප්ස්	වානර	LEECH	ලීච්	කුඩැල්ලා

යනාදි වශයෙනි.

උත්තාරතා: කෙලාසො හිමවන් වසුමාන් ගිරිඳිනුෂ්මාංශව:
කුණුකොටා මෙරු: කුරුවතො ථොතතර: ක්‍රුද මිනාශව;
(වරුහ සංහිතාව)

කුරු දෙශය මධ්‍ය මණ්ඩපයෙහි උතුරු දිග පිහිටි බව මෙයින් දක්වන ලදී.

හසනිනාපුර මාරහා කුරු ක්‍ෂෙත්‍රාවට දක්ෂිණේ.

පඤ්චාල පූර්විකාශේතු කුරු දෙශ: ප්‍රකීර්තිත;

(මහා භාරතය.)

කුරුක්ෂෙත්‍රය කෙරෙන් දකුණු දිග පංචාල දෙශය කෙරෙන් නැගෙනහිර දිශාවෙහි හසනිනාපුරය පවත් කුරු දෙශයෙහි කියන ලදී.

කුරු රටෙහි වටප්‍රමාණය සැතපුම් (1167) එක්දහස් එකසිය හැට හතකි.

(හුයං සං චිත වක්‍රතාකරු)

දක්ෂිණේන සරසවතා දූෂන්වත්‍යතතරේණව,

යෙ වසනති කුරුක්ෂෙත්‍රෙ තෙ වසනති ත්‍රි විෂට පෙ;

(මහා භාරතය)

සරසවතී නදිය කෙරෙන් දකුණෙහි ද දූෂන්වතී නදිය කෙරෙන් උතුරෙහිද පිහිටියාවූ කුරුක්ෂෙත්‍රයෙහි යම් කෙනෙක් වසත් නම් ඔහු දිව්‍ය ලෝකයෙහි වසත් කිසිදු මෙහි භාවය වේ.

ශිව ආගම් කාරයින්ගේ විශ්වාසයේ හැටියට කෘෂ්ණ රජුගේ අවතාරය ගත් විෂ්ණු මේ කුරුකුලයෙහිදී යුධිෂ්ඨිර යන නම් ඇති කොරව හෙවත් කරාවේ කුමාරයාගේ පක්ෂයට බැදී යුධකොට ජය ලැබූ භූමිය නිසා එම භූමි භාගය මිනිසුන්ගේ පව් සුඛ කටයුතු භූමියක් යයි කියත්.

“සරසවතී දූෂකතො දේවනද්‍යොසී දනනරම්
තං දෙව නිර්මිතං දෙශං බ්‍රහ්මා වතීං ප්‍රවක්ෂතො;
මිතස්මිං දෙශෙය් ආචාරො පාරම්පර්‍යා ක්‍රමා ගතො,
වණ්ණානාං සං සාන්තරාලාං ස සද්වර උච්ඡතො,
කුරුකුලෙ මත්ස්‍යාශව පඤ්චාලා ශුර සෙනනාං,
එෂ බ්‍රහ්මේ දෙශො චෙව බ්‍රහ්මා වතී දනනරො,
එතද්දෙශ ප්‍රසූතසා සකාසාදග්‍ර ජන්මනා,
සං සං චරිත්‍රං ශික්ෂෙරං පෘථිව්‍යාං සවිජි මානවො
(මහාභාරත)

සරසවතී-දූෂකතී - යන නම් ඇති උතුම් නදී දෙක මධ්‍යයෙහි දෙවියන් විසින් මවන ලද්දු යම් දෙශයක් වේද ඒ දෙශය බ්‍රහ්මාවතී යයි. ඒ දෙශයෙහි ක්ෂත්‍රිය, බ්‍රහ්මණ්දීන් මිශ්‍ර වූ ජාතීන් කෙලවර කොට ඇත්තාවූ බ්‍රහ්මණ ජාතීන්ගේ යම් හැසිරීමක් පිළිවෙලින් පරමපර වශයෙන් ආයේද ඒ නෙම මනා හැසිරීම් යයි කියනු ලැබේ.

කුරුකුලය, මත්ස්‍ය දෙශය, කතාකුංඛජ දෙශය, මදුර දෙශය යන මේ ජනපදයන් බ්‍රහ්මාවතීය කෙරෙන් මඳක් අඩුවූ බ්‍රහ්ම සෘෂිදෙශය නම්. මේ දෙශයේ උපන්නාවූ බ්‍රහ්මණයාගේ සවිම්පයෙන් පොළො-තලයෙහි සියලු මනු-ෂ්‍යයෝ තමතමන්ට අයිතිවූ චාරිත්‍ර පිළි පැදීම ඉගත ගනිත්වා යනුයි.

තද්‍රතන කාරත්ත කශොය්‍යී දනනරං
රුමාත්‍ර දනනාඤ්ච හවක්ත කසාව,
එතත් කුරුකුලෙ සමනන පංචකං
පිතා මහසොසාත්තර වෙදි රච්ඡ නො,
(හරිවංශය)

කුරුකුලය සහිත බිම් පහක් වටකොට ඇත්තාවූ භූමි ප්‍රදේශය බ්‍රහ්මයාගේ උත්තර වේද යයි කියනු ලැබේ යනුයි. මේ භූමිය දෙළොස් යොදුනක් බවද කියන ලදී.

බ්‍රහ්ම වෙදි: කුරුකුලං පංචාරාම හුද්‍රනනරම්,
ධම් කෂෙත්‍රං කුරුකුලං මාදශ යොජනාවධි,

පංචාලය නම් මහත් දෙශයකි. වාහාශව රජුගේ මුද්ගල සෘඤ්ජය වෘහදිප්‍ර - යවිතර කෘමි ලාශව - යයි පුත්‍රයෝ පස්දෙනෙක් වූවෝ ය. මාගේ මේ පුත්‍රයෝ පස්-දෙන මාගේ මේ ප්‍රදේශය රක්ෂා කිරීමට පොහොසත්හුයි. පියරජු විසින් කියන ලද වචනය නිසා ඔවුන්ගේ දෙශය එතැන් පටන් පංචාලය යන නම් විය.

වාහාශවත නයා: පඤ්ච බහුවුර මරොපමා,
මුද්ගලා: සෘඤ්ජය ශෛවර රජා වෘහදි ප්‍රකාථ,
යවි තරශව වික්‍රාන්තා: කෘමිලාශවශව පඤ්චමා:
පඤ්චවෙන රක්ෂණාලායාං දෙශානාමිතීතා: ශ්‍රැතමි,
පඤ්චානාං විභි පඤ්චාලාං ස්විතෙතජිත පදෙද්‍යොතමි,
අලංසං රක්ෂණේ තෙෂාං පඤ්චාලා ඉති විශ්‍රවා:
(හරිවංශය)

හසනිනාපුරය නම්, සුහොත්‍ර රජහට හසනින් යන නම ඇති පුත්‍රයෙක් වූයේ ය. ඒ හසනින් කුමාරයා විසින් කරණ ලද නුවර ඔහුගේ නාමයෙන් හසනිනාපුරය නම් වියයි කියන ලදී.

සුහොත්‍රාභසනිය ඉදං හසනිනාපුර
මාරොපයා මාස,
(විෂ්ණු පුරාණය)

මේ හසනිනාපුරය පටන්ම කුරු රජවරුන්ට අයිති දෙශයයි කියන ලදී.

සවිතීන්විතස මතසා පඤ්චාලාං ප්‍රති බ්‍රහ්මාත්,
ජගාම කුරු බ්‍රහ්මානාං නගරං කාගසාත්මයං,
(මහාභාරතය)

නුවණැත්තා වූ ඒ ද්‍රෝණ සෘෂිතෙම දුපද රජුගේ දුටු කෙරෙහි සිතින් විනිශ්චය කොට කුරුරජවරුන්ගේ භක්තිතා පුර නම් නුවරට ගියේය යනුයි.

භක්තිතාපුරය කුරු රජවරුන්ගේ රටක් බව මෙයින් ප්‍රකාශවේ.

“බොධිමණ්ඩලයට දකුණු දිග්භාගයෙහි අරිච්ච නුවරය, කුලසවුග නුවරය, අයෝත්‍රියා නුවරය, කුරුරටය, බරණස් නුවරය. කිඹුල්වත් පුර නුවරය යන මේ නුවරවල් හත පිහිටියේයි.

(වත්ති රාජවලිය සහ බණ්ඩාරවලිය පුස්තකාල පොත්)

පඤ්චාල දෙශය

“පඤ්චාලය කුරු රට හා සම්බන්ධයෙන් ගෙන කුරු පඤ්චාල යනුවෙන්ද නොයෙක් කාලයන්හි ප්‍රසිද්ධ විය පඤ්චාලයද කුරුකුලය වැනිවූම නොහොත් ඊටද විශාල වූ භූමි ප්‍රදේශයකි. මහාභාරතයෙහි පෙනෙන හැටියට පඤ්චාලයට මායිම්, උතුරෙන් සහ ඊසානයෙන් ගිම්මාලය සහ කොශලයද නැගෙන ගිරින් ශුරසෙනය හා කන්‍යා කුබ්ජයද, දකුණෙන් විරූපය, ශුරසෙනය හා කුරුකුලයද බස්නාහිරින් සිංධු නදියද විය. මේ විශාල ප්‍රදේශය උත්තර පඤ්චාලය දක්ෂිණ පඤ්චාලය නියා දෙකොටසකින් යුක්තවිය. උත්තර පඤ්චාලයෙහි අභිච්ඡත්‍රය අගනුවර විය. දක්ෂිණ පඤ්චාලයෙහි කාම්පිලය අග නුවර විය. මෙකල අභිච්ඡත්‍රය අභිවාතර් නමින් ප්‍රසිද්ධ. කාම්පිලය කම්පිල් නමින් ප්‍රසිද්ධ.

අභිච්ඡත්‍රයෙහි ඉතිහාසය ක්‍රි: ව: 1430 කට පෙර සිට පවත් ගනු ලැබේ. කුරු පාණ්ඩව යුද්ධය කෙරෙන්නට ඇතැයි සිතෙන්නේ යථෝක්ත කාලයේදී ය. කුරු පාණ්ඩව යුද්ධයටද පෙර පඤ්චාලයෙහි දුපද නම් රජකු රජකල බැව් පෙනේ.

අභිච්ඡත්‍රයට “අභික්ෂෙත්‍රය” නියාද ව්‍යවහාර විය නාභයන්ට ක්ෂෙත්‍ර වූ හෙයින් අභික්ෂෙත්‍රය වියයි

ඇතැමෙක් කියයි. මෙහි රාජධි නම් වූ නරපතියෙකුට නාභයෙකු විසින් ස්වකීය භොගාවලියෙන් සෙවන දුන් හෙයින් අභිච්ඡත්‍රය වියයි තවත් කෙනෙක් කියයි.

පාණ්ඩවයන්ට යුද්ධ ශිල්පය ප්‍රගුණ කැරැවූ ද්‍රෝණ-වෘතියන් විසින් දුපද රජුගෙන් පඤ්චාලය ජයගත් බවත් එසේ ජයගෙන, නැවත දුපද රජුට දක්ෂිණ පඤ්චාලයදී තමන් උත්තර පඤ්චාලය පාලනය කළ බවත් දක්නා ලැබේ

හිසුං සියැංගේ වාතීවේ හැටියට මෙතැන නගරයෙන් පිට “නාග හෘදය” නම් විලක් තුඩුණු බවත්, එහි නාර-ජුගේ ආරාධනයෙන් තථාගතයන් වහන්සේ සත් දිනක් ධර්මදේශනා කළ බවත්, එය සිහිවීම පිණිස අශෝක අධිරාජයන් විසින් වෛතාසයක් කළ බවත් පෙනේ. දැනට මෙහි “ජත්‍ර” නම් වෛතාසයක යුත් බුත් දක්නා ලැබේ.

මත්ස්‍යය

මෙහි අගනුවර විරූප නම් විය. මේ අගනුවර නමින්ම මත්ස්‍ය දෙශයටද වෛරූචියයි කියන ලදී. වතීමානයෙහි මත්ස්‍යය, බෙරුටි (Bairat) නමින් ප්‍රසිද්ධ. දිල්ලියට වයඹ දිගින් හැතැප්ම 105 ක් ගිය තැන නොහොත් ජයපුරට උතුරෙන් හැතැප්ම 41 ක් ගියතැන මේ පිහිටා ඇත්තේය. ඉන්ද්‍ර ප්‍රසාදයෙන් විප්‍රවාසයට පැමිණි පඤ්ච පාණ්ඩවයෝ මේ විරූප පුරයෙහි දෙලොස් අවුරුද්දක් වාසය කළහ.

මත්ස්‍ය දෙශ වාසින්ද රණ කාම් වගීයක් බවත් යුද්ධයෙහි අති දක්ෂ බවත් කියනු ලැබේ. යුද්ධ සේනාවක් බල සම්පන්න වෙන්නට නම් එහි පෙරමුණ කුරු ක්ෂෙත්‍රයෙහි හෝ මත්ස්‍යයෙහි හෝ පඤ්චාලයෙහි හෝ කන්‍යා කුබ්ජයෙහි හෝ ශුරසෙනයෙහි හෝ උපත් යොධයන්ගෙන් යුක්ත විය යුතු බව මනුකීතියෙන්ද ප්‍රකාශවේ

සුරසේන

ශුර සෙනසෙහි අගනුවර මධුර නම් විය. වතීමානසෙහි මේ “මුද්‍රා” නමින් ප්‍රසිද්ධ මෙය දිල්ලියට දකුණෙන් පැය 100 ක් පමණ දුරින් පිහිටා තිබේ. එහෙත් පැරණි මධුර පුරය පිහිටියේ මෙතනම නොවේ. ජල-ප්‍රවාහයෙන් එතැන යටවී තිබෙන හෙයින් පැරණි නුවර සුන් බුන් දෑත් බැලිය නොහැක. මේ අතීතයෙහි දේදන-යන්නේ හෙවත් අසුරයන්ගේ රාජධානියක් විය මෙහි මධුර නම් අසුර රජෙකු රජ කළ හෙයින් මධුර නම් විය. ඒ මධුරජයාගේ පුත්‍ර තෙමේ ලවණ නම් විය.

ඔහු මධුර පුරයෙහි රජ කරණ කල දශ රජු පුත්‍ර රාම කුමාරයන්ගේ සහෝදරවූ ශත්‍රුඝ්‍යා කුමාරයන් විසින් මරණ ලැබීය. ශත්‍රුඝ්‍යාගේ පුත්‍ර ශුර සෙන නම් කුමාරයන් නිසා මධුරයට අයිති රට ශුර සෙන නම්වූ බව වාසු පුරාණයෙහි දක්නා ලැබේ. තවද කෘෂ්ණයන් පිළිබඳ ඉතිහාසයෙහි, කෘෂ්ණ තෙමේ ශුරසෙන රජුගේ මුණුබුරු බවත් ඔහු මධුරයෙහි වූ රාජකංශ නම් සතුරු රජෙකු නසා එය යටත් කළ බවත් ඊට ශුර සෙන පරම්පරාවෙන් ලැබුණු පිහිට නිසා ඔවුන්ට රට අයිති කරදී ඔවුන් නමින් රටට ශුර සෙන යයි නම් කළ බවත් දක්නා ලැබේ.

මීටම මුද්‍රායෙහිද කියති. හේ පෙරොවි ව්‍යවහාරයෙහි දකුණු ඉන්දියාවේ පඩි රවේද මදුර පුරයක් ඇත්තේ ය. ඒ මේ මදුර පුරය නොවන බැව් සැලකිය යුතුයි. දක්ෂිණ පතයෙහි පඩින් සතු ඒ මදුර පුරය මැන ඇති-වූවකි. පඤ්චාලයට යාබද උතුරෙන් මදුරට නමින් ප්‍රසිද්ධ ප්‍රදේශයක් විය. හෙද මේ මධුර පුරය නොවන බැව් සැලකිය යුතුයි. ඒ “මදු” දෙශය අනෙකකි ශාකල නගරය එහි රාජධානිය විය. මදුරට සාගල නුවර ගැන කුසුමකයෙහි සඳහන් වේ. තවද මිලිඤ්ඤයෙහි පැනෙන මිලිඤ්ඤ රජ රජකෙළේද මේ සාගල නුවරය. මේ

මදු දෙශය සහ ශාගල නගරයත්, එහි වූසූ වාසික නම් ජනතාවක් ගැන කියනු ලබන බොහෝ විස්තර ඇත්තේ ය. අපගේ පෞද්ගලික හැඟීම් නම් දැන් මේ, මොහන්ජදාරෝ සුන් බුන් දක්නා ලැබෙන්නේ ඒ සාගල පුරය පිහිටි තැන බවයි.

මේ සොළොස් මහ ජන පදයට ඒ ඇතුළත් නැති බැවින් විසාර නොදක්වමු”

(ලංකා සමය පත්‍රය 16. 1. 37)

කුරුකුල උපත

සෘක්ෂාත් සංවරණේ ජඤෙ - කුරු: සංවරණත්තරා,
ය: ප්‍රයාගාදති ක්‍රමා - කුරුකුලං චකාරහ;
පුණ්‍යස්ථ රමණීයස්ථ - පුණ්‍ය කෘද්ගිතිර් මෙවිතා,
තසාංකම්මාය: සුමනාත් - යසා නාමිතා සථකොරව්;
(මහාභාරත)

සෘක්ෂා රජුකෙරෙන් සංවරණ කුමාරයා උපන්නේය. සංවරණ කෙරෙන් කුරු කුමාර තෙම උපන්නේ ය. ප්‍රයාගනිථය ඉක්මවා සුවරිතයෙහි යෙදෙන්නාවූත් විසින් ආශ්‍රය කරණ ලද්දවූ සිත් කළු වූ පුණ්‍ය භූමියක්වූ කුරු-කුලය මේ රජතෙමේ කෙළේ ය. කොරව හෙවත් A කරව නම් ඇති සමූහයා යමෙකුගේ නාමයෙන් වූවෝද

A

ගරභ වංශය

"MAHABHARATA means" the great narrative of the battle of the Bharatas. The Bharatas are already mentioned in the Rig Veda as a warlike tribe, and in the Brahmanas we come across Bharata, the son of Duhsanta and sakuntala, who are regarded as the ancestors of the royal race of the Bharatas. The home of these Bharatas or Bharatas was in the country of

the upper Ganges and the Jumna. Among the descendants of Bharata, a Ruler named Kuru was specially prominent, and his descendants, the Kauravas (Kuruides) were so long the ruling race of the Bharatas, that the name Kuru or Kaurava in the course of time assumed the character of a name for the tribe of the Bharatas, and the land is that Kuruksetra or "Kuru-Land"

(A History of Indian Literature. VOL 1 Page 317)

මෙහි කෙටි විස්තරය:-

"මහ භාරත" යනු භාරතවරුන්ගේ (කුරු සහ පාණ්ඩවරු) මහා සංක්‍රාමය විස්තර වන කථාවයි. භාරත වර්ෂය එක හෙලාම යුධකාමී ගෝත්‍රයක් බව තෘතීයවේදයේ දක්වා ඇත්තේය. භාරත යනු දුෂ්මාන්ත සහ සතුන්තලාගේත් පුත්‍රයා බව 'බ්‍රහ්මණ්‍යයෙහි' සඳහන් වී තිබෙන බව අපට පෙනියි. මේ භාරත තෙම භාරත රජවන්සිකයන්ගේ ආදි පිතෘවරයාය. භංගානම් නදියෙහි සහ යමුණා නදියෙහි උපකොටසට ඇතුලත් ප්‍රදේශයෙහි මේ භාරත නොහොඳ භාරත වර්ෂයෙන් ජන්ම භූමිය වන්නේය. භාරත ගෝත්‍රය පැවත ආ පරපුරෙන් කුරු නම් රාජ්‍යය පාලක තෙම ව්‍යූහ ස්ථානයක් ගෙන තිබේ. මොහුගෙන් පැවත එන දරු මුණු-පුරු ආදී කොට ඇති පරම්පරාවටම කෝරව යෝධ (කුරුයිද) කියති.

මොවුන් වනාහි දිසී කාලයක් භාරතය ආක්‍රමනය වංශයයි. කාලාතික්‍රමණයෙන් මේ භාරත වංශය වූ කුරුකුලය බවත් කෝරව වංශයෙහි ප්‍රසිද්ධිය. කුරු-කෝරව ගෝත්‍රය කුරුරට වනාහි ඔවුන්ගේ රජධානිය වන්නේය යනුයි.

පරම්පරාව යන ගෝත්‍රය තෙම ඒ කුරු රජුගේ වංශය වෙයි කියා වේ. කුරු රජුගෙන් ඉපිද පැවැත ගත්තා වූ දරු මුණුපුරු පරම්පරාවේ සමූහයා කෝරව යන නම ඇතිවුවෝය යනු ශ්ලෝකයේ අදහසයි.

කෝරව යන ශබ්දය කුරු රාජ පරම්පරාව යන්නෙන් ඉපිද කෝරව යන්න කුරුරාජ වංශය යනු ශබ්දයෙන්ම නැතිවියෙහි ප්‍රකාශිතයි. ශබ්දමිත්‍රියෙහිද එය එලෙසම ප්‍රකාශිතයි. කෝරව යන්නම සමහර තැනක කෝරව්‍ය යනාද දක්නා ලැබේ. කෝරව ශබ්දය බිඳී සිංහල ශබ්දය කරුවෙහි පෙරළී ඇති බැව් පෙනී යන්නේ "කෝ" න්‍යාය අක්ෂරය සිංහල භාෂාවේ නැති බැවින් සිතමු.

අන්‍ය භාෂාවකින් තවත් භාෂාවකට බිඳී එන ශබ්දයන්ගේ එබඳු වෙනස්කම් ඇතිවීම යටහැවිකයි "කෝරව" නම ශබ්දය පාලිභාෂාවෙන් දක්නා විට "කෝරව්‍ය" කියාද සමහර ප්‍රකෘති භාෂාවලින් කුරුව-කුරුම කියාද වෙනස් වනාක් ආකාරයන් ගෙන් ව්‍යවහාරව පැවතෙන බැව් රජරට ආචාරී තෙම කියෙයි.

"කුරෝරපත්‍යං කෝරව්‍ය" යනු කුරුගේ පුත්‍ර තෙම කෝරව" නම් වෙයි යන මේ අර්ථයෙහි කෝරව යන්න කුරු" යන්නෙන් උපන් බැවින් දැන් "කුරු" කවරෙක් වූ තැනකත් විස්තර කර බැලිය යුතුයි.

'කුරු' යනු ව්‍යුච්ඡේදයෙහි වූ රජකෙනෙක් යයි ශබ්ද-සාම මහා නිධියෙහි කියන ලදී. සංවරණ රජුගේ ගුණ කුරු යයි මුලින් සඳහන් වී ඇත. මේ ව්‍යුච්ඡේදක කුරු රජුගෙන් පැවැත එන පරම්පරාවට කුරුකුලය යනාද "කුරු" වංශය කියාද කෝරව වංශය කියාද සාමාන්‍යයෙන් කරුව කියාද ව්‍යවහාර කරණු ලැබේ.

(වැලිගම ශ්‍රී සුමංගල ඉතිහාසය)

A කෝරව-කරුවේ අ.ග. හෙවත් කුරු රජුගේ වංශයෙහි සමූහයා.

අමරශබ්දවලි-නම් වූ සංසකාත සිංහල අකාරාදිය පිටු 66.)

"The Venerable Rsi *Dvaipayana*, also called *Vyasa*. This same Rsi is also said to be the compiler of the four Vedas and the author of the Puranas. According to the legend, he was not only a contemporary, but also a close relative of the heroes of the Mahabharata.

He is the son of a famous ascetic, the Rsi *Parasara*. The great saint one day catches sight of *Satyawati*, who came to the world in a fish and was brought by fisherfolk, and is so charmed with her beauty that he desires her love. But she will yield to him only on the condition that, after she has borne him a son, she may regain her maidenhood. The great saint grants her this wish, and also the wish that she may lose her fish-odour and may diffuse a wonderful perfume. Immediately after he has co-habited with her, she gives birth to a son, on an island in the *Jumna*, who is named *Dvaipayana*, "the island-born"

The boy grows up and soon gives himself up to asceticism. When taking leave of his mother he tells her that he will appear immediately at any time she needing him, thinks of him, *Satyawati*, however once more a virgin, later on become the wife of the *Kuru King*, *Santanu*"

(A History of Indian Literature, by Maurice Winternitz. Ph. D Vol 1 Page 322)
මෙහි සංකෙප විස්තරය නම්:-

A "කාන්තා විපායන නොහොත් ව්‍යාස මුණිවරයා වනාහි 'වතුර්වේදයෙහි' සහ 'පුරාණ' නැමැති

A කාන්තාවිපායන නොහොත් ව්‍යාස මහ සෑමිවරයා නමින් පෙනී සිටින කුරුකුල පරම්පරවල් වනීමාන කාලයේ ද ඉන්දියාවේ සහ ලංකාවේ ද සිටිති. ඔවුන්ට ප්‍රවීණ භාෂාවෙන් "නිවෘත්ත" නොහොත් "දිවෘත්ත" යයි කියති එහි අර්ථය විපායන වේ.

ග්‍රන්ථාදියෙහි කථාවලයෙන් ද සලකනු ලැබේ. පැරැණි කථාවස්තුවන්හි පෙනීයන අනුමත ඔහු ශාස්ත්‍රඛාරියෙක්ව පමණක් නොව මහා භාරතයෙහි විස්තරයවන රණසූරයන්ටද ලේ සබඳ කම් ඇති සද්‍යචරයෙකි.

සුප්‍රසිද්ධ පරාශර මහා මුණිවරයා මෙතුමාගේ පියාණෝය. මත්ස්‍යයෙකුගේ ගතියෙන් මෙලොව එළිය ලැබ මසුන් මරන්නන් විසින් හද වඩාගත් රූප සම්පන්න සත්‍යවතී නැමැති කුමරිය පරාශර මුණිවරයා විසින් එක්තරා පොරොන්දුවක් පිට පාවාගන්නා ලද්දේ ය. එනම්:- පරාශර මුණිවරයාට දාව සත්‍යවතී නොමේ පුත්‍රයෙකු වද දුන් පසු නැවතත් ඇගේ කන්‍යාභාවයට පත් කර දීමේ පොරොන්දුව පිටය.

නොබෝ දිනකින් සත්‍යවතීය පුත්‍රයෙකු ලදින් එවෙලෙකිම ඇ පරාශරගේ ආනුභාවයෙන් නැවතත් කන්‍යාභාවයට පත් කරණ ලදී. යමුණා නදියෙහි පිහිටි දූපතක මෙම උත්පත්තිය සිදුවූ බැවින් ඔවුන්ගේ පුත්‍රයාට විපායන නම් විය. කල් යත් යත් විපායන වැඩි වයසට පත්වී මුණිවරයෙක් විය. පියාණන්වූ පරාශර මුණිවරයා හා යන්ට පිටත්වූ විපායන, සත්‍යවතී නැමැති සිය මවගෙන් සමුගෙන මෙසේ කියේ ය. "මැණියනි! ඔබට මාව දැකීමට කැමැති වේලාවක මගේ නම පමණක් මතක් කළ පමණින් ඔබ සම්පයෙහි පෙනී සිටිමි" යනුයි.

නැවතත් කන්‍යාභාවය ලැබ සිය ගර්භයෙන් සුභකිය වහනය වන අතිරූපි සත්‍යවතී කුමරිය දෙවැනිවරට සුප්‍රසිද්ධ ශාන්තකු නැමැති කුරුරූපයා හා විවාහවිය" යනුයි.

THE DESCENT OF THE KAURAVAS AND THE PANDAVAS

In the land of the *Bharatas* there once ruled a king of the house of the *Kurus*, *Santanu* by name. By the goddess **Ganga* who had become a mortal woman,

* ගංගා මහනදියෙහි ආරාභවූ දෙවිදුව

this king had a son called *Bhisma*, whom he had appointed as his successor to the throne. One day, when the later had already grown up into a superb hero endowed with all warlike virtues, *Santanu* met the beautiful fisher girl *Satyawati*, fell in love with her and desired her as a wife. Her father, the king of the fisherfolk, would however, only give her to him on condition that the son born by his daughter should inherit the throne.

But *Santanu* would not consent to this, though he found it difficult to give up his beloved. Now *Bhisma* soon noticed how depressed his father was, and when he had learned the cause of this depression, he himself went to the king of the fishermen to woo *Satyawati* on his father's behalf: He not only announces his intention to renounce his right to the throne, but takes a vow of chastity, so as to make it impossible for any son of his to claim the throne, whereupon the fishermen gladly gives him his daughter. So *Santanu* marries *Satyawati* and has two sons by her, *Citrangada* and *Vicitravirya*. Soon after this *Santanu* died and young *Citrangada* was killed in battle by a *Gandharva*: then *Bhisma*, as the senior of the family, annointed *Vicitravirya* as king. The later however died young and without issue, though he had two wives. In order that the race may not die out, *Satyawati* begs *Bhisma*, to beget descendants by the surviving widows of *Vicitravirya*, in accordance with the ancient usage of the *Levirate*. But *Bhisma*, mindful of his vow of chastity, declares that hough the sun may give up its brilliancy, the

fire its heat, the moon may give up the coolness of its rays, the god *Indra* his bravery, and the god *Dharma* his justice, he could never brake his promise

Then *Satyawati* remembers her illegitimate son *Vyasa*, and with *Bhisma*'s consent invites him to see to the propagation of the race. And as we have already seen the saint *Vyasa* begets *Dhrtarastra*, *Pandu* and *Vidura*.

As *Dhrtarastra* was born blind, the younger brother *Pandu* became king. *Dhrtarastra* married *Gandari*, daughter of the king of *Gandhara*, and she bore him a hundred sons, the eldest of whom was named *Duryodana*. *Pandu* had two wives, *Prtha* or *Kunti*, daughter of a king of the *Yadavas* and *Madri*, sister of *Salya* king of the *Madras*. *Kunti* bore him three sons: *Yudhistira*, the eldest *Arjuna* and *Bhima*, who was born on the same day as *Duryodhana*, whilst *Madri* gave birth to the twins *Nakula* and *Sahadeva*.....

Pandu killed a pair of antelopes at time of copulation. In reality, however, it was a *Risi* who had assumed the form of an antelope order to enjoy love.

This *Risi* now pronounces a curse that *Pandu* shall die during the enjoyment of love. *Pandu* therefore ditermines to lead the life of an ascetic, and to renounce sexual pleasures. In order to provide descendants, however, *Kunti* invokes the gods to beget children with her.

Dharma * the god of justice, beget *Yudhistira* with her, *Vayu* the god of the wind, begets strong *Bhima* and *Indra*, the king of the gods begets *Arjuna*. At *Kuntis* request the two *Asvins* cohabit with *Madri*, and begets the twins *Nakula* and *Sahadeva*, with her

(A History of Indian Literature Vol 1 Page 328 & 329)

* *Dharma*, the god of death & the god of justice

මේ සත්‍යවනී කුමරිය මව කොත්ත යන අතුරු නාමයකින්ද පෙනී සිටි බව සැලකිය යුතුයි. දුර්වි භාෂා වලින් ලියන ලද මහා භාරත පොත් වල සත්‍යවනී කුමරිය අදුන්වා දී තිබෙන්නේ මව කෙසේ නොහොත් මව කොත්ත බිසව නමිනි.

මෙය “මත්ස්‍ය කෝතිය” යන සංස්කෘත ශබ්දය දුර්වි ශබ්දයට පෙරලා තිබෙන ආකාරයයි සිතිය හැක. මේ පිළිබඳ “මහපදරංග ජනකය” නැමැති පුස්තකය පොතෙහි පැහැන කවි කීපයකින්ද “මව්ව කොත්තිය” යන නාමය මේ කුමරියට ව්‍යාවහාර කළ බව පෙනේ.

ඒ මෙසේ යි.

- | | | |
|---|---------------------------|----|
| 1 | “එතැව් තොට තිනි යෙ | න |
| | සව් සත එහොඩි කර ව | න |
| | මව්ව කොත්තිය ය | න |
| | රජ දුවක් නැව් පදින සැම දි | න |
| 2 | ඒ මුනිවර සතු | ට |
| | පවසන තෙපුල් කිසි කො | ට |
| | මව්ව කොත්තිය හ | ට |
| | බැතිව මත් සැප විඳින විලස | ට” |

(කොළඹ කෞතුකාගාර පුස්තකාල අංක AN 15.
මෙම පොත දෙවන රාජසිංහ රජු දවස සිටි කොඩිබැ-
කඩුවේ මහා සවාමි විසින් සිංහල කාව්‍යයට නගන ලදි)

මව්ව කොත්තිය නොහොත් සත්‍යවනී නැමැති මේ කුමරිය මත්ස්‍යයෙකුගේ කුසින් උපන්නියක් බව අපි ඉහත සඳහන් කෙලෙමු. එහෙත් මෙය අදහිය නොහැකි කරමිය. මහා භාරතයේ මසුන් මරන්නන්ගේ රජුයයි දැක්වෙන්නේ මැගේ පියාටය. මහා භාරතයේ මසුන් මර-
න්නන්ගේ රජු වශයෙන් ව්‍යාවහාර වන මොහු වනාහි කුරුරටට දකුණු දෙසින් පිහිටි යා බද රාජධානිය වන මත්ස්‍යදෙශයේ එවකට සිටි මත්ස්‍ය රජු විය හැක. එකල “කුරු” “මත්ස්‍ය” දෙරටක් සේ පෙනෙතැන් ඇත අතීතයේ

දැනට කුරුරටට අයත් පෙදෙස් සම්පූර්ණයෙන්ම වාගේ මත්ස්‍යපුරය නමින් පැවැති බව “මුක්කර හටණ” නැමැති ග්‍රන්ථයෙන්ද පැහැදිලි වෙයි.

මෙම මත්ස්‍ය දෙශයේ රජුට මත්ස්‍ය රජ කියාද මහුගේ දුකිතාවට මත්ස්‍යා කෝතිය කියාද ව්‍යවහාර කරනට ඇත. පුරාණ ඉන්දියා දෙශයේ “මහභාරතය කාව්‍යයෙන්” එවකට කිරුකුල දෙශය (කුරු-මත්ස්‍ය, සුරසේන යන දි) සම්බන්ධ රාජධානීන් පිළිබඳ අනාවරණය කරණ විස්තරයන්හි එහි පැවතෙන්නන් ව්‍යවංශිකයන් බව හඳුන්වයි.

ඒ නිසා මත්ස්‍ය පරපුරද ව්‍යවංශිකයෝ විය යුතු. මහභාරත කාලයේ සහ ඊට පසු කාල වල සිටි රජවරු-
න්ගේ නාමයන්ම සිය දියණිවරුන්ටද ව්‍යවහාර කර තිබෙන බව මහාභාරතයෙන් සහ රාමායණයෙන්ද පෙනී යයි. එනම්:-
පංචාලයෙහි දූපද රජුගේ දියණිය දූපදී, නමින්ද හාකාර රජුගේ දියණිය හාකාරී නමින්ද ජනක රජුගේ දියණිය ජනකී නමින්ද පෙනී සිටියෝ ය. එමෙන්ම මත්ස්‍ය රජුගේ දියණියද මත්ස්‍ය කෝතිය නමින් පෙනී සිටි බව වටහාගත හැක.

සත්‍යවනී හෙවත් මත්ස්‍ය කෝතිය (මව්ව කෝතිය) කුමරිය දෙවන වරට ශාන්තනු නැමැති රජු හා අවාහ පත්වූ බව මෙහි මුලින් දැක්වෙන ශාන්තනු රජ වනාහි මෙහි මුලින් විස්තර කළ “කුරු” රාජයාගේ පරම්පරාවෙන් පැවැත එන්නෙකි. එය මෙසේ දකුණුයි.

කුරු රජුගේ පුත් ජන්නුද, ජන්නුගේ පුත් සුරථද, සුරථගේ පුත් විදුරථද විදුරථගේ පුත් සාච්ඡෙමද, සාර්-
ථභෞමගේ, පුත් ජයසේනද ජයසේනගේ පුත් ආරාචින්ද, ආරාචින්ගේ පුත් ආයුතායුස්ද, ආයුතායුස්ගේ පුත් අක්‍රොධනද, අක්‍රොධනගේ පුත් දේවානිකිද දේවානිකිගේ පුත් සාක්‍ෂද, සාක්‍ෂගේ පුත් හිමසේනද, හිමසේනගේ පුත් දිලිපද, දිලිපගේ පුත් ප්‍රතිපද, ප්‍රතිපගේ පුත් ශාන්තනු කියාද යැයි.

“සාන්තනුස්ත හව දුජ්‍ය කෞරවණං ධුරකුරා”

(මහාභාරත)

“සාන්තනු රජුගේ පැවැත ආවේ ලෝකයෙහි අති-
ශයින් ප්‍රසිද්ධ, බලසම්පන්නවූ, කෞරවයෝ වූවෝය” යනු මෙහි භාවායීයි.

මේ සාන්තනු නම් කුරුකුල රජතෙම කඩු දුනු තෙප්
යනාදියෙන් සන්තබව වනගත වුව හුරු ඇත්, වහ වලස්
ආදි සතුන් දඩයම් කිරීමෙහි ලොල් පාපයට හය රහිත
සුද්ධයෙහි අතිසුරයෙක් බැව් මහාභාරතයෙහි කියා තිබේ.

පරාශර මුණිවරයාට දව මත්ස්‍ය කෞන්ත හෙවත්
සත්‍යවතී නැමැති කුමරිය කුසින් ව්‍යාස නම් මහා සෑය
තෙම උපන්නේ ය. ඔහුට සංඝකෘත භාෂාවෙන් කෘෂණ-
විපායන කියාද ද්වික භාෂාවෙන් වේද ව්‍යාසර් කියාද
ව්‍යාවහාර කරණු ලැබේ. මේ කථාව මීට ඉහතින්ද කියා
ඇත.

පරාශර මුණිවරයාගෙන් පසු මව්ව කොන්ත හෙවත්
සත්‍යවතී නොමේ ශාන්තනු නැමැති කෞරව නොහොත්
කරාවේ සුප්‍රසිද්ධ රාජයා හා දෙවන වරට විවාහ විය.
මව්ව කොන්ත බිසව මේ රජුට දව විත්‍රාගදය විවිත්‍ර
පිරිය, ය යන කුමාරයින් දෙදෙනෙකු ප්‍රසූත කෙළේ ය.
කල්යාණෙන් විවිත්‍ර වියැ කුමරු කාශි රජුගේ දියණිව-
රුන්වූ අම්බිකා සහ අම්බාලිකා යන කුමරියන් දෙදෙන
සරණ කර ගත්තේ ය. එහෙත් මේකුමරු තරුණ වියෙ-
හිදීම මරු වූවට පත්විය මොහුගේ සහෝදර විත්‍රාගද
කුමර තෙම ගාකුපී හා කරණ ලද සටහනකින් මරාමුවට
පත්ව සිටි හෙයින්ද විවිත්‍ර වියැ, කුමරුට පුත්‍ර ද්විතා
ඇ කිසිවෙක් නොසිටි බැවින්ද කෞරව පරපුර, දියුණුව
ගෙනයාමට මහත් බාදවක් ඇතිවිය.

එහෙත් ශාන්තනු රජුට දව ගංගාදේවී විසින් උපදනු
ලැබූ භිෂ්ම නම් නවත් පුත්‍රයෙක් සියේ ය. ශාන්තනු
රජුගේ මරණින් පසු කුරුරට සිංහාසනයට උරුම
නොකීමට භිෂ්ම කුමරු ගිවිසුමකට බැඳී සිටි සෙයින්
පුත්‍ර ලාභයක් ගැන ඔහුද නොසැලකුවේ ය.

කරුණු මෙසේ හෙයින් මව්ව කොන්තී නොහොත්
සත්‍යවතී බිසවට ඇගේ වැඩිමහල් පුත්‍ර ව්‍යාස සෑයිනු සිහිවී
ඔහුගේ සරණ ලබාගන්ට සිදුවිය.

“සටකිය මැණියන්වූ මව්ව කොන්ත හෙවත් සත්‍යවතී
බිසවගේ නියෝග ප්‍රකාර ව්‍යාස සෑයිතෙම තම සොහො-
යුරු විවිත්‍ර පිරියගේ අම්බිකා නම් බිසව කෙරෙන්
බ්‍රහ්මර්ෂි කුමාරයාද අම්බාලිකා බිසව කෙරෙන් පාණ්ඩු
නම් කුමාරයාද මැණියන් විසින් නිදහස් කර එවන ලද
දිසිය කෙරෙන් විඩුර කුමාරයාද ඉපද වූයේ ය.”

බ්‍රහ්මර්ෂි කුමාර අකුචද පාණ්ඩු කුමර සුද්මාලිවද A
විඩුර කුමර සුභවන්තවද උපත ලැබුවත් බව මහාභාරත-
යෙහි සදහන් වී ඇත.

බ්‍රහ්මර්ෂි කුමර ගාකුපර දෙශ රාජ ද්විතාච සරණ
පවා ගත්තේ ඔහුට දව සියක් පුතුන් හා දියණියක් ද
ඇට ලැබුනාය ඉන් වැඩිමහල් පුත් දුර්විධන නම් ශේෂ
කුමරවිය.

පාණ්ඩු කුමර තෙම කෞන්තය හෙවත් කුංතී නම්
කුමරියක් සරණ පවා ගත්තේ ඇ කෙරෙන් සුබිෂ්ඨර,
භීමසේන, හා අර්ජුණ, නම් පුත්‍රයෝ තිදෙනෙක්ද මාණ්ඩු
නම් දෙවන බිසවක් කෙරෙන් නකුල සහ සහදේව යන
පුත්‍රයෝ දෙදෙනෙක්ද ලද්දහු ය.

කෞන්තය හෙවත් කුංතිය බිසව කන්‍යා අවදියේ
දෙවැනිදායෙන් ‘කාණි’ නම් පුත්‍රයෙක් ලත්තී එම කුමරු
ගහට විසිකරණ ලද්දේ වෙයි. බ්‍රහ්මර්ෂි රජු විසින් මේ
ලේ කාටි කුමර දෑන අවුලා සුතපමන් ඇති දුභි
කෙළේයි.

බ්‍රහ්මර්ෂි රජුගේ පුත්‍රයින් වන දුර්විධන දක්ශපත
යන දෙදෙන ප්‍රධානවූ සියක් කුමරුවන් ඔවුන්ගේ දහහත්
වැනි මුත්‍රානුවූ ‘කුරු’ නොහොත් කෞරව රජුගේ නාම-
යෙන් කුරු කුලයෝය. කුරු වංශිකයෝය කෞරව
වංශිකයෝය කියා ප්‍රසිද්ධ විය.

පාණ්ඩු රජුගේ පුත්‍රයින්වූ සුබිෂ්ඨර, භීමසේන, අර්ජුණ
නකුල, සහ සහදේව යන කුමාරවරු පස්දෙන සිය පියා-
ණන්ගේ පාණ්ඩු නාමයෙන් පාණ්ඩවරු යයි ප්‍රසිද්ධ විය.

එහෙත් බ්‍රහ්මර්ෂි, පාණ්ඩු යන දෙරජුන්ගේ සියළුම
රජ දරුවන් සහ ඔවුන්ගෙන් පැවතෙන දරු මුණු පුරු
පරම්පරාවට ඔවුන්ගේ නිස්තව්වෙහි පමණ මුත්තනුවන්වූ
පුරු රජු හෙවත් පෞරව රජුගේ නාමයෙන් “පුරු”
හෙවත් “පෞරව” වංශය කියාද, සක්විති රජ පත් මහා
භාරත රජුගේ නාමයෙන් “භරත” වංශය කියාද, ඔවුනගේ
දහහත් වැනි මුත්තනුවන්ගේ “කුරු” හෙවත් කෞරව රජුගේ
නාමයෙන් “කුරු” කුලය හෙවත් “කෞරව” වංශය කියාද

A බ්‍රහ්මර්ෂි = LEARNEDMAN

විදුරත් සායනුවනකයා

(යාපතේ දෙමල-ඉංග්‍රිසි අකාරදිය 380 පිටුව)

කෞතීහී හෙවත් “කුඤ්ඤ” බිසවගේ නාමයෙන් කෞතීහ වරාය කියාද පොදු වශයෙන් ආමන්ත්‍රණය කර තිබෙන බවද “මහාභාරත කාව්‍ය” යෙන් පෙනී යන්නේ ය.

“සත්‍යවතී නොහොත් මව්ව කොන්ත බිසවගේ නාමය කරණ කොටගෙන කෞරව, පෞරව, හරත, සහ කෞතීහය යන වංශ වතුන්ට “මව්ව කොන්ත කාර වන්ත කුල” යයි ව්‍යවහාර කර තිබෙන බව තමන් කඩුවේ, කොතිකාර ගම් පංසලේ තිබෙන ජලනද්‍රුතය නැමැති පුස්තකය පොතේ සඳහන් වී ඇත.”

කුඤ්ඤ බිසවගේ නාමයෙන් “කුඤ්ඤාවෝ” යයි පෙනී සිටි කෞරවයෝ ඔවුන් ජයගත් දූපත් සමූහයකට ද කුංඨිකවයයි, නම් කරගත් බව මුබ පරම්පරා කථාවන්ගෙන් දැනගන්නට තිබේ.

පුරු.....යයා තෙර්නාපසස කතිසේ පුත්‍ර වදවසාන් කාරුණ පෞරවෙති සංඥ.

“පුරු” යනු යයාහි රජුගේ සතරවෙනි පුත්‍රයා කෙරෙහි මේ “කුරු” රජවරුන්ගේ පෞරව යන නාමය මේ කරණ කොටගෙන වූයේ යයි කියා මෙහි අභිප්‍රාය දැක්වෙයි.

“කුරු” “පෞරව” පරම්පරා දෙකම එකක් බව මෙයින් පැහැදිලි කරයි.

නාකාලෙ ප්‍රියතො කශ්චින් විධි: ශර ශනෙරපි.

කාල ප්‍රජනසස කෞතෙතය වජ්‍රායන්තො තාණසාපි,
(පංචතත්ත්වය)

ඊ දඩු සියයහි නුදු විඳිනා ලද්දේ අකාලයෙහි කිසි නැතෙක්හි නොමියේ කුංචි පුත්‍රවූ මහරජ දවස පැමිණි නැතැත්තාහට තණ පත්‍ර පවා වජ්‍රායුධ මෙන් වෙන් යනු ප්‍රමිති භාවයයි.

මෙහි “කෞතීහය” යනු කුරුවංශ ඇත්තෙකි.

ජයොසතු පාණ්ඩු පුත්‍රාණං යෙෂාං පක්‍ෂෙ ජනාදිදතා,
යතා: කාණ්ණ සතනො ධිජි: යතො ධිමිශ්චන තොජ්‍යා:
(නීතිකාරය)

යම් කෙනෙකුගේ පක්‍ෂයෙහි විශිෂ්ට පාණ්ඩු පුත්‍රවූ යුක්තියාදිත්ව ජයවේව! යම්හෙයකින් කාණ්ණ රජතෙම වූයේද ඒ කාරණයෙන් ධිමිය තෙම වූයේ ය. යම් කාරණයකින් ධිමිය තෙම වූයේද ඒ කාරණයෙන් ජයවූයේ යයි කියායි,

මෙහි පාණ්ඩු පුත්‍ර යනු “කෞරව වංශයෙහි” රජුයි

“After a year had elapsed Dhartarastra appointed as heir to the throne, Yudhisthira the first-born son of Kuru family”

[A History of Indian Literature By Maurice Winternitz P.H.D.]

Page 331

භාවය:-

“අවුරුද්දක් අතික්‍රාන්තවූ පසු ධ්‍රැතරු රජු, කුරුකූල පවුලේ පලමුවෙනියාව උපන් යුක්තියිර කුමරුව සිංහාසනයට (කුරුරට) උරුමකාරයා වශයෙන් පත් කෙරේ ය.”

(වැහිමහල් පාණ්ඩු කමරු කුරුකූල පවුලේ හෙවත් කෞරව පවුලේ මූලික උත්පත්තිය ලැබූ සෙයින් ඔහු කුරුවංශිකයෙක් බැව් එයින් තේරේ.)

“Panchala, a people who appear to be identical with the KRIVIS mentioned in the RIGVEDA.....The Capital of South PANCHALA.....was KAMPILYA, It appears in the Mahabharath as the Capital of King DRUPADA, the father of KRISHNA or DRUPADI, who became the wife of the five sons of PANDU..... The Panchalas are often accociated with the KURUS: V, KURU”

[Ancien India Page 167]

පංචාල වර්ගය වනාහි ඊන් වේදයේ සඳහන් “කිරිවි” වර්ගය බවට අදහා ගත හැක.....දකුණු පංචාලයේ අගනුවර වූ කලී කම්පිල්ලය වන්නේ ය.පාණ්ඩු රජුගේ පුත්‍රයින් පස් දෙනාගේ භාග්‍යවූ ක්‍රිෂ්ණා හෙවත් දුපදී දෙවියගේ පියාණන්වූ දුපද රජුගේ අගනුවර කම්පිල්ලය නුවර විය.....පංචාල වර්ගය අනවරතයෙන්ම කුරුකූල වර්ගය හා සබද කම් පවත්වන ලද්දේ ය.”

කෞරවයින්ගේ දු කෙළිය

ධූර්විධන රජු සහ මයිලනු සතුණින් අතරවූ කුමනතුණයකින් කුරුරට සම්පූර්ණයෙන්ම අත්පත් කර ගැනීමට විශාල දු කෙළියක් කෙළීමට සකස් කොට ගෙන, ඒ ක්‍රියාව සඳහා අවසර ගැනීමට ඔව්හු මහඵ ධ්‍රැතරු රජු කරා ගොස් ඒ බව දැන්වී ය.

බ්‍රහ්මරෂි රජ තම ඥාතවන්ත බාල සහෝදරයාවන විධුර කුමාරයාගෙන් එයට අවසර ලබාගත යුතු බව දැන්වින එවිට බ්‍රහ්මරෂි කථා කරමින්, අපේ සුළු පියාණෝ වන විධුර කුමරු පාණඩව වරුන්ගේ පක්ෂයට හිතැති බැවින් ද කෙළිය සම්බන්ධව ඔහුගේ අවසරයක් නුවමනා බැව් ඇතැයි. එහෙත් පසුව විධුර කුමරුගේද සතුට ඇතිව විශාල දු කෙළි උත්සවයක් පැවැත් වීම පිණිස සූදනම් විය. නැණවත් විධුර කුමරු ලවා යුග්මිකිර රජුට දු කෙළිය සඳහා ආරාධනයක් කෙළේ ය.

මේ දු කෙළියෙන් යුග්මිකිර රජ, කුරුරුවද නම සහෝදර හිමියන, අර්ජුණ - නකුල - සහදේවද අන්තිම වරට යාහිස රාජ්‍යද්වද් දේවියද කොරවසින් හව පරාජය විය.

(මහාභාරතය)

"BALADEVA KRSNA'S brother gets drunk with his wife REVATI, UGGRASENA, king of the VARSNIS comes with his 1000 wives, and many other princes with their wives. On this occasion ARJUNA sees SUBHADRA, KRISNA'S beautiful sister, and becomes enamoured of her. He asks KRISNA how he can obtain her, and the latter advises him to carry her off by force after the fashion of warriors, as a self-choice is always an uncertain affair. Then ARJUNA sends a messenger to YODHISTIRA to ask his permission for the abduction of SUBHADRA. YODHISTIRA gives his consent..... ARJUNA seizes her, places her on his chariot and drives off with her in the direction of INDRAPRASTHA."

(Mahabharata)

කාණ්ණාගේ සොහොයුරු බල දේවයෝ රේවතී නැමැති සිය අම්මිකාවත් සමග සුරාවෙන් මත්ව පැමිණියේ ය. වාක්ෂණියේ රජවූ උග්‍රස්ථනද භාය්‍යාවන් දහද (1000) තවත් බොහෝ කුමාරවරුන් සහ ඔවුන්ගේ ඇමෙණියන්ද කැට්ට පැමිණ සිටියහ. මේ අවස්ථාවේ කාණ්ණාගේ රාජ්‍ය නැගිටියන් වූ සුහද්‍රාවෝ අර්ජුණ විසින් දක්නා ලදී.

ඇ කෙරෙහි පිළිබඳ සිත් ඇතිවූ අර්ජුණයින් විසින් ඇ ලබාගත්තේ කෙසේදැයි කාණ්ණාගෙන් පිළිවිසි ය.

රණාකාමීන්ගේ වාරිනුනු කුලව බලහත් කාරයෙන් ඇව ගෙනයවයි, ක්‍රිස්ණා තෙම පිළිවදන් දුන.

එවිට අර්ජුණ තෙම සුහද්‍රාව පැහැර ගෙන යාම පිණිස යුග්මිකිරගෙන් අවසර ඉල්ලා පණිවිඩ කාරයෙකු යැවී ය. යුග්මිකිර ගෙන් ලත් අවසර පරිදි අර්ජුණ තෙමේ බලහත්කාරයෙන් සුහද්‍රා කුමරිය ඉල්ලා සිය රජයෙහි හිඳවා ගෙන ඉදිපත් නුවර දෙසට පලා ගියේ ය.

(මහා භාරත)

"As Matsyas are a hostile Nation..... Now the TRIGARTAS arrange with the KAURAUAS to organise a joint raid on the land of the Matsyas..... while VIRATA is fighting against the TRIGARTAS, The Kaurava invade the land of the Matsya at another point, and steal much cattle."

(Indian Literature Page 354 & 355)

"මත්ස්‍යවරු යුධාභිලාෂීන් සෙසින් ත්‍රිගර්තවරු සහ කොරවසින් එක්පසක් වී මත්ස්‍ය දෙසය යටත් කිරීමට යත්ත දුරුවෝ ය. විරතවරු ත්‍රිගර්තයින් හා සටන් කරණ අතර කොරවසේ අත්‍යමහකින් මත්ස්‍ය දෙසයට තුල්ව ගවසින් රාශියක් සොරගත්ත."

"පාණඩව වරු අප්‍රසිඛව විසීම පිණිස ව්‍යාජ නාමයන් ගෙන් පෙනිසිට විරත රජ (මත්ස්‍යරජ) ගේ මාලිගයට ගියෝ ය. ඉක්බිති යුග්මිකිර රජ මත්ස්‍ය රජුගේ මනත්‍රි-වශයෙන් ද හිමයෙන අරක්කාමි වශයෙන් ද අර්ජුන මත්ස්‍ය රජ දු උතුවාගේ නාටකා වාරිය වශයෙන් ද නකුල අග්ගොවිවා වශයෙන් ද සහදේව ගව පට්ටියේ ප්‍රධානියෙකු වශයෙන් ද ද්‍රවද් දේවිය මත්ස්‍ය දේවියගේ යහන් ගබඩාව භාර දැසිය මෙන් ද කලක් විසුවෝ ය."

(ඉන්දියානු සාහිත්‍ය ඉතිහාසය පිටු 353, 354)

මොරිය වින්ටර්නිස්, පී. එච්. ඩී

"තථාගතයන් වහන්සේ විසින් කුරුකූලයෙකුගේ කම්මාස දමම නැමැති කුරු කුලයින්ගේ නියම ගමනිදි දෙකතා කරණ ලද සතිපට්ඨාන සූත්‍රයේ අනන්ත ප්‍රාණීන්ට ලැබුන ශාන්තිය නිසා ඒ අහස භූමිය සිහිකිරීම වස් අශෝක නරපතීන් විසින් පිහිටුවන ලද මෙම ගිලිහනමහය ලිපිකොට එවකට කුරුරුව පැවැති සිරිත් විරිත් නිසා අපමණ ප්‍රාණීන් වඩයට පත්වනු දීවි අශෝක රජු ප්‍රාණීන් කෙරේ දයා-

වෙත් ප්‍රජරත්නය සදහා මේ දයා දුන ගිලා ලිපිය ලියවූ බව පෙනේ. දුතව මේ ගිලාසම්මත ලිපිය කුරුරට මිරුවී නගරයේ තිබෙන බව දුතගන්ව තිබේ.

දෙවනං පියෙ පියදසි ලාජ හෙවං ආහ-සබ්බිසති
වසාති සිතෙන මේ ඉමා නිපි
ජනාති අවධිනාති කවාති සෙයථා සුකෙ-සාලිකා-අඵනෙ
වකවානෙ හංසෙ නන්දිමුඛෙ
ගෙලාවෙ ජතුකා අංඛා කිපිලිකා දුලි අනථික-මචෙජ්
වෙද ව්‍යායකෙ හංගා පුපුටකෙසං
කුජ මචෙජ් කථට සේයකෙ පානසසෙ-සිමලෙ සංඛකෙ
බකපිංඛෙ පලසනෙ-

සෙන කපොතෙ ගාම කපොතෙ සළේ වතු පදෙයෙ
පටිභොගං නොථකි නවබාදි.
යාති අජ්ඣානනාති ඵලකාව සුකලිව-ගතිතීවා...

පායමානොව අවධිය පොත
කෙට කාති ආසංමාසිකෙ වධි කුකුටෙ-නොතව විය
තුසෙ සජ්චෙ නොකා පයාථ
වියෙ...දුවෙ අනථායෙවා විහිංසායෙවා නොකාපසිතවියේ
ජ්වෙන ජ්වනො ප්‍රසිත

වියෙ නිසු වාතුං මාසෙසු නිසං පුනත මාසං නිති
දිවසාති වාද්දසං පත්තදසං
පටිපදං ධූවායෙව අනුපොසථං මචෙජ් අවධෙයෙය නොපි
විකිතවියෙ ඵනාතිගෙව (ව)
දිවසාති නාගවතසි කෙටට භොගසි යාති-අත්තාතිපි
ජ්වතිකායාතිනො

හනං විශාති අයම් පනතායෙ වාතුදසයෙ-පානදසයෙ
නියායෙ පුනාවසුතෙ නිසු.

වාතුං මාසෙසු සුඛිවසායෙ ගොතෙනො - නිලබිතවවියෙ
අජ්කෙ ඵලකෙ සුකලෙ

ඵවාපි අනාති ලබියති නොති ලබිතවියෙ - නිසායෙ පුත්ත
වසුතෙ වාතුමාසයෙ

වතුමාසි පනතායෙ අසවසා ගොතස - ලබනෙ නො
කවවියෙ යාව සබ්බිසති.

වසාතිසිතෙන මේ ඵනායෙ අංතලිකායෙ - පාතිවිසති
බංධනෙ මොඛාති කවාති

භාවය:- දෙවියන්ට ප්‍රියවූ පියදසි රජ මෙසේ කියයි. මාගේ අභිමත වශීයෙන් සත් විසි වෙනි වසේදී මෙහි සදහන් සතුන්ගේ ප්‍රාණවධ කොකට යුතුයේ නොහොත් ප්‍රාණ ඝාතනය නොකරන්නේ නිශ්ම කෙලෙසි.

කුමන ප්‍රාණීදයන්:- ගිරා, සැලලිහිණි, අඵණ, වක්‍රවාක, හංස, නන්දිමුඛ, ගෙලාව, ජතුකා, අංඛා, (ජලවර) කිපිලිකා අජ්ච රහිත මත්ස්‍ය නම් කාශ්ඛා වෙදව්‍යායක, සහ හංගා ඇසුරු කොට වසන පුපුටකාදීන් හා සංකුජ මත්ස්‍ය නම්, කාශ්ඛා, ඉබ් අදිහුද, හාටුන් හා නෙමරාද, සණ්ඛ නම් මාග යෝද (වාතර විශේෂයක්) සුදු පරවියාද, ගම් ඇසුරු කොට වසන සාමුව පරවියෝද, ඕකපිංඛ නම් වාතරයෝද, ආහාර පිණිග නොගන්නා සියලු ප්‍රාණීහුද, වතුස්පාදි සතු ආහාර පිණිග නොමැරිය යුත්තේය. ගතිණිවූ ඵඵ යෝද වෙසෙසින් නොමැරිය යුත්තේය. ගතිණිවූ ඵඵ බැටළු දෙහුන් හා ඊරියන්ද, පැටවුන් ඇති කිරි ඵරුණාවූ මෙඛි දෙහුන්ද, විශේෂයෙන් නොමැරිය යුත්තේය. වධ නොකට යුත්තේය. හමාසයකට අඩු වයස්වූ පැටවුද වධ යට නොපැමිණිය යුත්තේය. කිසිවෙකු විසින් කුකුලෝද නොමැරිය යුත්තාහ. සජ්ච සත්වයෝ හෝම පිණිස නොද විය යුත්තාහ. වන ලැහැබ් ගිනි තබා නොදවිය යුත්තාහ. එක් ප්‍රාණියෙකු කයා තවත් ප්‍රාණියෙකු පෝෂ්‍ය යුත්තාහ. එක් ප්‍රාණියෙකු කයා තවත් ප්‍රාණියෙකු පෝෂ්‍ය කිරීම නොමැනවි. ගිම්හාන සතුළුව මාස හතරේ පුණු පොහො දිනවල සහ තුදස්වක අමාවක සහ පැලවිය දත්වා උපොසථ අනුපොසථ දිනයන්හිද සියලුම පොහො දින යන්හිද මත්ස්‍යයන් මැරීම හා විකිණීම (සම්ප්‍රකාරයෙන්ම) නොකළ යුත්තාහ මෙකී දවස්වල තාග වනයෙහි සහ කෙටිවට හොඟාය වසන්නාවූ යම් ප්‍රාණීහු වෙද්ද ඕවිහුද නොමැරිය යුත්තාහ. අටවක තුදස්වක පසලොස්වක සහ පුවපුවප පුස යන නක්ත් යෝග දිනයන්හිද උපොසථ දිනයන්හිද උත්සව නිමිති කොට ඵඵ බැටළු ගව යන සතුන්ට ශරීරික වධ නොකට යුතුයි. තවද පුයේ තනත හා පුවපුවප නක්ත් දිනයන්හිද ගිම්හාන සිව්මස සුක්ල පක්ෂයෙහිද අමාවක් පසලොස්වක් දිනයන්හිද ගිනියම් කරණ ලද අගුරු කොකු නම්වූ දෙයින් ගවයන් හංවඩු ගැසීම නොකට යුත්තේය. මාසේ රාජාභිෂේකයෙන් සත් විසිවෙනි වශීයෙහිදී මේ අතන්තා පරිමාන ලෝකයේ සැරිසරනවුන්ට පස්විසි මහා බකිකයෙන් මිදෙන පිණිස මේ කරවන ලදී. යනුයි.

(අගොක ගිලාලෙබන සංග්‍රහය 18, 19, පිටු)

අශෝක ලිපිය.

"සඤ්ඤා සාතනය කිරීම මිට පෙර තහනම් කර තො
රිවුණි. මාගේ මළුවෙන්ගෙඩි මෙහෙකරුවන් විසින්
ආහාර පිණිස දහස් ගණන් ගසන් මැරූ නමුත් මිවිසින්
ප්‍රාණ සාතනය නොකරන ලෙස ආඥාවක් නිකුත් කරන
ලද්දීය. ඒ ආඥාව පැනවූ දිනයේ මාගේ ආහාරය පිණිස
මොණරු දෙන්නකක්ද මුවක්ද මරණ ලද්දහුය. නමුත්
ඉන්පසු එකම සත්වයෙක්වත් නොමරණ ලෙස රව්වාසීන්
ටද නියම කෙළෙමි." "රජවරු ක්‍රීඩා විශයෙන්
දඩාම් කිරීම හා දෙස සංචාරය කරණ නමුත්....."

(දෙවියන්ට ප්‍රියවූ පියදසි ධම්මාශෝක)
(ශිලාලේඛන සංග්‍රහය 43 පිටුව)

"ධම්මාශෝක රජහට අවලෝය වන්නෙහි දෙවන
පැයින් රජහට පළමුවන්නෙහි එම මිහිදු මහ තෙරුන්
වහන්සේනමු (දෙවන පැයින් රජ) සහලිය දහ
සක් පුරුෂයන් පිරිවරා මගින්තලාවට මුවදඩ හිසක.....
.....රජ්ජරුවෝ මුවා දක තණ කක මුවා විදීම යුක්ත
නොවෙයි සිතා දුකදිය අත පොලාපින."
(සඬමාලංකාරය පිටු 340, 341)

කුරුකුල මහා සංග්‍රාමය

කුරු ක්‍ෂේත්‍රයෙහි සිදුවූ මේ සටන දහ අට දවසක්
පැවතිනි. පාණ්ඩවරුන් පක්‍ෂයට තෙවන් යුධ්මයක් කුම
රුට සම්පූර්ණයෙන් කුරුරට සිංහාසනය උරුමවීම කරණ
කොට ගෙන ඔවුන්ගේ එකම ලේ දරාවේ ගොසහාසුරන්
එක දුශ්ශීඛන ප්‍රධාන අතිකුන් කුරු කුලයින් වෙරව්
මෙන් මේ මහා සටන ඇතිවීමට හේතුවිය.

හස්ති නාපුරයේ රජකම සදහා ආරම්භවූ මේ සටනෙහි
දී වාරක නම් රටේ ක්‍රිෂ්ණ පාණ්ඩවරු පහකටත් මහබරට
රජ බලසම්පත්ත හස්තීන් (10000 ක්) දසදහක් සමග
කෞරවයින්ගේ පක්‍ෂයටත් එක්වූහ. පාණ්ඩවරු සහ
කෞරවයින් අතර සිදුවූ මේ සටනින් ලක්‍ෂ සහස්‍රයක හේවා
සමූහයක් විනාශ වූබවට පත්වූ බව මහා භාරතයේ
කියා තිබේ

එකල දඹදිව වැසි රජවරුන් සියලු දෙනාම පාගේ
ඉහත සඳහන් දෙපක්‍ෂයට එක්වී සටන් කළහ.

බ්‍රහ්මරාෂ්ත්‍ර රජුගේ පුත්‍රයින් සියලු දෙනාම මේ සංග්‍රාම
යේදී විනාශවීය. ඔවුන්ගේ මෑණියන්වූ ගාකාරී බිසව
ගෝකයෙන් පෙළි ක්‍රිෂ්ණාභව ශාප කළාය. දෘපතීගේ පුත්‍ර
යින් පස් දෙනාද මේ සටනින් මැරුම් කැවේය. ඔවුන්ගේ
භාසිවෝ තම පුරුෂයින්ගේ ලෙසින් තෙත්වූ කේශකලාප
යන් ගැට ගසා හිස් ගෙඩි තම උකුල මත තබා විලාප කිය
මින් ගැඹුරුවේය. භීමසේන සහ දුශ්ශීඛන සටන් කරන
අතර දුශ්ශීඛනව පරාජය කළ නොහැකි බව හැඟුන අර්
ජුන්ගේ යුධ නීතියට විරුධව දුශ්ශීඛනගේ කලවයට
පහර දෙනලෙස භීමසේන හට ඉඩි කළේය. භීමසේනද
යුධ නීතියට පිටුපා දුශ්ශීඛනයන්ගේ කලවයට පහරදී
බිම ගෙළීය.

මධ්‍යස්ථ භාවයෙන් මේ සටන දෙස බලා සිටි ක්‍රිෂ්ණ
ගේ සහෝදරයා, "පාණ්ඩවරු අවනිති ප්‍රකාර සටන් කරණ
ප්‍රයෝග කාරයෝයි. කෞරවයෝ වූකලි නීතිප්‍රකාර සටන්
කරණ මහා විරයෝයි" යනුවෙන් පාණ්ඩවරුන්ට නිග්‍රහ
කරමින් යුධ බිමෙන් ඉවත්ව ගියේය.

මේ අතර කෞරවයින් දෙදෙනෙක් රාත්‍රි යුධ බිමෙන්
පලාගොස් ගස් සෙවනක ලැහුම් ගෙන සිටින්නාහු, එතස
අතුපතර නිශා කාලය ගත කරණ කවුඩන් තරට බස්සක්
සෙමින් සෙමින් පැමිණ කවුඩු හිස් කඩ කඩා ලන බව
දුටුවෝය.

එවිට ඒ දිවි කෞරවයින් ගෙන් එකෙක් අහිකා අමතා
"සබද! මේ බස්සා නිදා සිටින කවුඩන් අතරට පැමිණ උන්ට
පහසුවෙන් මරාදමන්නේ යම්සේද, එමෙන්ම අපිද හො
රෙන් යුධ බිමට තුල්ව නිදාසිටින පාණ්ඩවරයින් සමූහයක්
පහසුවෙන්ම මරා දමමුදයි" යෝජනා කෙළේය.

ඒ ඇසු අතිතා පිළිතුරු දෙමින්, “එය කෙරෙහි රණ කාම් විරසින්ගේ යුධ චාරිත්‍රානුකූල නොවන්නේය. එසේ නිද සිටින්නන් රණයේ ගොස් මරා දමීම නිහඬුල්ලක්ගේ දුර්වල ක්‍රියාවකැයි” කියමින් අතිතාගේ යෝජනාව හෙලා දකීය.

නුමුත් යෝජනාකාර කෙරෙහිය, එවැනිම හොරා යුධ බිම කරා පත්ව සතුරු උවදුරු බලාපොරොත්තු රහිතව නිදසිටි පාණ්ඩවරයින් බොහෝ දෙනෙක් කඩු මුණෙන් ඇති මරා දමා පළා ගියේය.

අවලෝක දිනක් පමණ පැවැති මේ බිහිසුණු සටනින් කෙලවර පාණ්ඩවරයෝ ජය ගත්හ.

රණ බිම හාත්පස විසිරී තිබූ කෙරෙහියින්ගේ මාතෘ ශරීරද ඇත්, අශ්, ඇ මල්කුණුද කුම් කොඹි රථ වාහනා දියද දිවි කාණ්ණා තෙම තම නෑයා වන අර්ජුනයන් අමතා, “බලව ! අර්ජුනයනි; කෙරෙහියින්ගේ තාරකා වන්දනා සහ සලකුණුවලින් හා සුදු, කළු, කහ, රතු, ඇ නො තෙක් වණ්ණන්ගෙන් හෙබි කොඹිද කුඩා සමූහයාදියද යුධ භූමියෙහි විසිරී තිබෙන ආකාරයයි” කියේය.

කෙරෙහියින්ගේ විසිර යාම

කුරුකුලයෙහි ඇතිවූ මහා සංග්‍රාමයෙන් ගෙවූ කෙරෙහියින්ගෙන් සමහරෙක් තම සහෝදර යුධවීර රජුගේ අභිනව ආණ්ඩුව යවන විසුටෝය. පරාජය නො ඉවසූ දාය සිත් ඇති කෙරෙහියින් සමහරෙක් කුරු රව අත් හැර පළා ගිය බව නොයෙක් කරුණු* වලින් අනාවරණය කරයි.

* කුරු රව යුධයෙන් පරාජයට පත් ඇතැම් කෙරෙහියෝ ජාව, සුභාසා, දකුණු ඉන්දියාව හා ලංකාව ආදී නොයෙක් රවවලට විසිර ගිය බව ඉතිහාසාදී නොයෙක් ලේඛනයන්ගෙන් පෙනේ.



“බලව අර්ජුනයනි;”

“කෙරෙහියින්ගේ තාරකා, වන්දනා, සුදු, කළු, කහ, මදවිය වැනි කොඹිද, කුඩා සමූහයාදියද යුධ භූමියේ විසිරී තිබෙන හැටි!”

(ක්‍රිස්ණා, මහාකාරත, කණි පථ)

සුබිෂ්ඨිර රජ පළා ගියා වූ හා සංග්‍රාමයෙන් ජීවිතයක්
යට පත් වූවා වූ සමකීය ඥාති කෙරෙහි ගැන සොයා ගැනීම
බැව් මහ භාරතයේ සඳහන් වෙයි.

"Of the surviving Kauravas, a few seem to have settled
down peaceably under their cousins; while others, the
more prominent ones presumably, became exiles. (Maha-
bharata Stree 22 and another place) where Yudisthira
laments the loss of his cousins, killed or expelled."

"We next hear of the Kauravas in Central India
(Dalton, Ethnology of Bengal).

In the South-east of the Peninsula, there were king-
doms founded by princes of their (Chandra) race, before
and after the great war, as at Mahabalipur South of Madras
and Madura the capital of the Pandiyan Kingdom, which
was long governed by viceroys from Hastinapura.

(Taylor, 1. 120 & 195)

මෙහි කෙටි අදහස:-

"මධ්‍යම ඉන්දියා දේශයේ කෙරෙහි වාසය කරණ
බව නැවත අපට අසන්නට ලැබී තිබේ." (බෝල්ටන්)

දකුණු ඉන්දියා දිගින් ඔවුන්ගේ වංශයට (වංශ) අයත්
කුමාරවරුන් විසින් ගොඩ නැගූ ජනපද ඇත්තේය. මහා
සංග්‍රාමයට ඉහතින් හා පසු කාලවල දී මහ බලිපුරය හා
මදුරාසියට දකුණු දෙසින්ද, පාණ්ඩ්‍ය රජුන්ගේ අභ්‍යුත්තර
වූ මදුරාසිය, හස්තිනා පුර (කුරුගිරි අභ්‍යුත්තර) ඇපාවරුන්
විසින් ආක්ෂිප්ත කරණ ලද්දේය. (වෙලර්)

අගස්තිය මුණි

"අගස්තිය රාමවරයා පිළිබඳ දේව කථා බොහෝ වේ.
කලාපයකින් මෙතුමන්ගේ උත්පත්තිය සිදුවිය යුතුය.
ගේ වතාහි වේද පාඨ හැදෑරීමේ ලෙහෙසිය සඳහා කල්පිත
දේව කථාවකි. "මිත්‍ර හා වරුණ" මේ සාමන්‍යයෙන්
විවිධයන් වශයෙන් දක්වා තිබේ, මෙතුමන්ගේ කාලයේ
උත්තර ජම්බුවිපයේ වන්ද්‍ර සුය්චි වංශිකයන් අතර නො
යෙක් සුබ කෝලාහල ඇතිවිය.

බොහෝ කාලයක් නොකඩවා පැවැත් ඒ සවන් සංසිද වනු පිණිස මේ සාම්ප්‍රදායයෙන් වන්ද වංශිකයින් සමග දක්ෂිණ ප්‍රතිප්‍රවෘත්තියට ගියහ. එහි පාණ්ඩ්‍ය-චෝල-චේර යනි යම් ද්‍රවිඩ රාජ්‍යයක්ද පිහිටුවා ගත්හ.

තාමුටනේනි නදිය භූමිප්‍රයෝගි පිහිටුවාගත් පාණ්ඩ්‍ය රාජ්‍යයෙහි ප්‍රධාන නගරය වූ "කපාටපුරය" කලකදී මුහුදු බත් වූයෙන් "මධුරා පුරය" පාණ්ඩ්‍ය රජතුමන්ගේ රාජ ධානිය විය. අගස්තය සාම්ප්‍රදායයෙන් රජ කුමරුවන් ලවා රාජ්‍ය විවාරවමින් ප්‍රවේශනයා වශයෙන් එහිම වාසය කළේය.

මේ අගස්තය සාම්ප්‍රදායයෙන් ද්‍රවිඩ භාෂා විෂයෙහි ප්‍රවීණ යෙක් විය. 'පෙරදිග' නම් පර්වතයෙහි බොහෝ කලක් තපස් රැක සොක්කලිං හෙවත් සරස්වතී දේවිය ගෙන් වරප්‍රසාද යක්ද ලැබුවේය. සංස්කෘත භාෂාවෙහි වූ උෂ්මාසාර හා ධනිකාසාර හැර, අසාර සංහිසකින් සමන්විත ද්‍රවිඩ ග්‍රන්ථ සෝභිතද නිෂ්පාදනය කළේය.

(භාරත මණ්ඩි මඤ්ජරි)

මෙහි සදහන් අගස්ති මුතිවරයා විසින් උතුරු දිග දිවෙත් රැගෙන පැමිණි වතු ගෝත්‍රිකයන් වනාහි රණකාම් කෞරවයන් (පාණ්ඩව) විය හැකි බව සිතිය හැක.

මේ වතු වංශිකයෝ දකුණු ඉන්දියාවේ රාජධානි ඇති කර ගැනීමෙන් පසු ඔවුහු ද්‍රවිඩ භාෂාව පුහුණුවීමෙන් එයම ඔවුන්ගේ ජන්ම භාෂාව කරගත්හ. එපමණක් නොව මොවුන් ද්‍රවිඩ නාමවලින්ම පෙණී සිටීමද පුරුදු විය. එහෙත් මොවුහු උතුරු ඉන්දියානික වතු වංශිකයෝම වන්නාහ.

මහ ඇලක්සැන්ඩර්ගෙන් පසු ක්‍රි: ව: යට 302 වෙනි වරුෂයේදී සෙලෙවුකස් නිකේටර් රජු විසින් මෙගස්තේනස් නමැත්තෙක් පාලි පුත්‍ර නුවර වතු ගුප්ත රජු වෙත තානාපතියෙකු වශයෙන් යවන ලදුව, පාණ්ඩ්‍යය නමැති

රටක් ක්‍රිස්තුගේ එකම දිනයේ වන පාණ්ඩ්‍යය කුමරියගේ නමින් නිබන්ධ වූයේ. ඉන්දියාවේ දක්ෂිණ භාගයෙහි සමුද්‍රය දක්වා දිගට පිහිටි මෙම ප්‍රදේශය ක්‍රිස්තු විසින් 'නම' දිග නිව්ද්‍යාද වශයෙන් දුන් බවත් ක්‍රිස්තු සහ ජෝම දෙවියාගේ වල සදහන්වී ඇත්තේය.

ක්‍රිස්තු වූකලී කුරු සහ පාණ්ඩ්‍ය රජ දරුවන්ගේ සේවිකා ය. ඔහුගේ දිගතියෙන් නාමය හේතුකොට පාණ්ඩ්‍යය රාජධානිය ඇතිවූ බව මෙයින් ප්‍රකාශවේ.

Native tradition represents the eponymous ancestors of the Pandyas, Cheras and Cholas as three brothers living together at Korkai, a town which tradition and historical research alike have identified with place of that name, now an obscure village, four miles from the mouth of the river Tambaparni, in the modern Srivaikuntam Taluk. Eventually a separation took place. Pandyan remaining at home, while Cholan and Cheran went forth to seek their fortunes. Choalan founded a kingdom in the north, while Cheran founded one in the west. The Choalan seem to have ruled in the Tanjore and Trichinapoly districts and perhaps at the highest point of their greatness extended their influence as far as Kurnool District. The Cheras established themselves in Trivancore, Malabar and Coimbatore and the Pandyas in Madure and Tinnavelly. (Caldwell's History of Tinnevely, Madras 1881. Page 12)

මෙහි සංකේතය:-

සොළි පාණ්ඩි කේරල වර්තයේ ආදි පරම්පරාවල්. සම්බන්ධව සිද්ධිග්‍රන්ථවල සටහන් ප්‍රකාර මෙසේය.

"සොළියාගේ පාණ්ඩියාගේ කේරලයාගේ යන නමින් යුතු සොහොයුරන් තිදෙනෙක් කෝර්නෙයි නුවර පසුක. තාමු-පර්නි නදියෙහි මෝයට සැතැපුම් ගතරකට පමණ නුදුරින් සිරි වෙට්තුනුම් තැලක් නමැති පෙදෙසෙහි පිහිටි දකුණු කටුබුන්ඩ් ගිග් නගරයක නිවාසයෙන් මේ කෝර්නෙයි නුවර බවට ඉතිහාසික පරීක්ෂකයින්ගේ කල්පනාවට භාජ නවී තිබේ.

පාණ්ඩියා කෝර්කෙයි නුවර සිටියදී කෝලියා සහ කේරලයා යන දෙදෙන ඔවුන්ගේ අභිමානීය තනා ගමනකි බලා පොරොත්තුවනින් එනුවරින් පිටව ගියෝය. කෝලියා උතුරු දිසා භාගයේ ජනපදයක් පිහිටුවා ගත්තා අතර කේරලයා බටහිර දිසා භාගයේ ජනපදයක් පිහිටුවා ගත්තා. කෝලියා කංජෝර් සහ ත්‍රිවිකෝ පලිය යන පළාත් පාලනය කරමින් ඔහුගේ පරාක්‍රමයන් අනුව කුරුකුල් ප්‍රදේශය දක්වා තම රාජ්‍යය දිගු කරගත්තා.

කේරලයා වූවන්කෝරය - මලබාරය සහ කොයිම්බටෝරය යන ප්‍රදේශද පාණ්ඩියා මධුරය සහ තින්න වැලි ජනපදයද පාලනය කිරීමට ආරම්භ කර ගත්තා.

උත්තර ඉන්දියා දේශයේ සිටි වතු වංශිකයන්ගේ සුඛ කෝලාහාල මැඩ පැමිණීමේ පිණිස අගස්තා මුණි වතු වංශිකයින් සමූහයක් එදෙසින් වෙන්කරවාගෙන දක්ෂිණ ඉන්දියාවේ තාම්බුපර්ණි නදිය අසල කපාවාපුරයට කැඳවා ආ බවත් එම නගරය පසුව මුහුදු බත්වූ බවත් ඉහතින් සඳහන් වී ඇත.

දක්ෂිණ ඉන්දියාවේ භූමි පරික්ෂකයින් විසින් දැනට තාම්බුපර්ණි නදිය අසල තටවුන්වු නගරයක් වශයෙන් සොයාගෙන තිබෙන්නේ, 'කෝර්කෙයි' නගරය විය යුතුයයි කියයි. යට දක්වන ලද 'කපාවා පුරය'ද මෙහි සඳහන් 'කෝර්කෙයි' නගරයද කලින් කල වෙනස් නාමයන්ගෙන් හඳුන්වා ඇතත් 'කෝර්කෙයි' නගරය 'කපාවා පුරය' ම විය යුතුයයි පරික්ෂකයන්ගේ ප්‍රකාශනයන්ගෙන් පැහැදිලි වේ.

ඉතිහාසයේ සඳහන් පරිදි මෙහි දක්වෙන කපාවාපුර යන්න, කෝර්කෙයි නගරයත් තාම්බුපර්ණි නදිය අසල පිහිටි බව හැඳින් වෙන නිසත් පාණ්ඩව වරුන්ගේ අග නුවර වශයෙන් පැමිණෙන බව පැහැදිලි වන නිසත් ඉතිහාස කතුවරයෝ එසේ කියති.

කපාවාපුර උත්තර ඉන්දියාවේ වතු වංශිකයන්ගේ අගනුවර වශයෙන් කොට ගෙන ඔව්හු පහිය, කෝලිය කේරල යන රාජ්‍යයන් පිහිටුවා ගත්තාහු යයි "භාරත මණ්ඩි මස්ජර්" ගේ ප්‍රචක නියතාතර කෝර්කෙයි නුවර විසූ පහි, කෝලි, කේරල තුන් බැගේ වෙන් වෙන්ව දක් වෙන රාජ්‍යයන් පිහිටුවා ගත් බව අනාවරණය කරණ ප්‍රචකත් "කෝලිබවැල්ගේ තිත්තවැලි" ග්‍රන්ථයෙන් හෙළි වෙයි.

යට සඳහන් දෙපුවත දෙයාකාරව ඒ ඒ ග්‍රන්ථයන්හි සඳහන්ව තිබෙන්නේ එකම පුවතක්යයි සැලකීමට ඉඩ තිබේ.

අගස්තා මුණි හා පැමිණි වතු වංශිකයෝ ද්‍රවිඩ භාෂාව ම ජන්ම භාෂාව කොට ගෙන යටති පාණ්ඩිය, කේරල හා සොලිය ආණ්ඩු කළාහු කල්යාණේදී ඔවුන් පරපුර ද්‍රවිඩ නාමයන්ද පාවිච්චි කිරීමට වන. "කෝලිබවැල්ගේ තිත්තවැලි" ග්‍රන්ථයෙහි සඳහන් කෝර්කෙයි නගරයේ විසූ පාණ්ඩියා ය, කේරලයා ය, සොලියා ය, යන තිදෙන ද්‍රවිඩයෝ බව හැඟෙනත් ඔව්හු කවර වංශිකයෝද යනු එහි විස්තර කර නැත.

එහෙත් "මදුරෙයි-කාංචි" නමැති බොහෝ පුරාණ ද්‍රවිඩ නාව්‍යයෙහි, සඳහන් මෙහි පහත පලවන ප්‍රකාශනයෙන් කෝර්කෙයි දේශි කවරහුද යනු දත හැක.

"පරවර නොහොත් පරදවර් මිනිසුන්ගේ ප්‍රධාන නගරය 'කෝර්කෙයි' නුවර වන්නේය. මෙම නගරය මුකලි මුතු වැඩි ගම්බන්ධව බොහෝ ප්‍රසිද්ධය. මෙහි ස්වදේශීන් වන පරවර අන්‍යයන්ට වඩා ඉතා උසස් බලගම්පන්න ජාති යක්ෂයෝය" යනුයි.

"According to their own account they are descendants of King Bharatha (Parawa is said to be a corruption of this name) of the Lunar race who ruled in Oudh)"

(Tinnevely Gazetteer P. 122)

(By H. R. Pate, I. C. S. Government Press, Madras. 1917)

මෙහි සංකෘතය:-

"පරවර මිනිසුන්ගේ ඉතිහාසය ප්‍රකාර ඔවුන් වනාහි අපෝධ්‍යය ආණ්ඩු කළ වන්ද වංශික* හරත රජුගෙන් පැව තෙක පරම්පරාව වන්නේය. (පරවර යනු හරත යන්නෙන් බිඳුන නාමයකි.)"

(තින්තවල් ගැසට්ට් පි: 122)

කෝර්කෙයි නුවර හිමි කාරයෝව සිටි පරවර මිනිසුන් වනු වංශිකයින් බවට මෙතැන් පිළිගත යුතුව තිබේ. තවද කොළි, පාබි, කේරලයින්ද වනු වංශිකයන් වශයෙන් වටහා ගත හැක.

හරත දේශය

பாந் கண்டம்	India Hindustan
පරත කන්ඩම් (බරත කන්ඩම්)	ඉන්දියාව හින්දුස්තානය
பாநர்	Merchants, Paravars
පරතර් (බරතර්)	වාණිජ = පරවරා
பாந்நி	Parava Woman
පරත්ති (බරත්ති)	පරවර සත්‍රී

(Dictionary of Jaffna. P. 264)

Tamil to English

ලිඛිත අකාරාදියෙන් පරවර යන්න පරත, පරතර්, පර දර්, බරත - බාරතර් සහ බාරතර් යනාදී වශයෙන් බිඳී ව්‍යවහාරව එන්නකි. මේ හරත වංශය කරණ කොට ඉන්දියා ඉදිකයට හාරත ඉදිකයෙහි මේ දක්වා ව්‍යවහාරව එයි.

* දහරට රජුගේ බාල පුත්‍රයාද හරත නැමැති කුමාරයෙකි. ඔහු රජ බවට නොපැමිණියේය. මේ සුය්‍ය වංශික කුමරා වන්ද වංශික මහා හරත රජු වශයෙන් වරදවා නොගත යුතුකි.

දඹදිව 'විජය' නමැති නගරය හින්දු වරාන්ගේ මහා නගරයක්ව පැවතුණේය. එය ක්‍රි: ව: 1565 දී පමණ ඇතිවූ මහමද්වරාන්ගේ 'වැලිකොට්' සංග්‍රාමයෙන් පසු වැටී ගියේය. නමුත් එහි වැසි "නායක්" නමැති සිංහ ප්‍රධානීන් විසින් ඔවුන්ගේ සුළු ප්‍රදේශ ආරක්ෂා කර ගත්තේය.

දකුණු දෙසින් මහමද් රජුන්ට අයත් වූයේ රටින් අඩකි. මදුරාසි ප්‍රදේශයේ සිටින සුප්‍රසිද්ධ පොලොර්වරා සහ මිසිසුර් මහරාජාවරුද මෙම නායක් වරාන් ගෙන් පැවත එන්නෝ වෙති. මහමද් රජු දවස දකුණු ඉන්දියාවේ නිදහස් රාජධානියක්ව තිබුන රටවල් පාලනය කළ හින්දු රජ වරාන් වූකලී "මොජරාඞ්දි" පරපුරට අයිති වෙත්.

එහෙත් ඔවුහු සුළු ප්‍රධානීන් කොටසක් බවටත් අසල පෙදෙස්හි රජ කුමාරවරු ඔවුන්ට වඩා ළඟස් බවටත් උරුම කියති. "රෙගුලෝ" විසින් තත්පෝර් රටේ කරාමේ සහ "වෙම් නායක්" නොහොත් වරාන් - කුලතා කියා ප්‍රධානීන් කොටසක් හඳුන්වයි. ඒ වනාහි වරාන් කුල ආදිත්‍ය යනුයි. වරාන් කුල ආදිත්‍ය වරාන්ට නායක් නාමය ව්‍යවහාර කළ බව මෙයින් පැහැදිලිවේ. ඔවුහු යම් යම් ප්‍රදේශ ආණ්ඩු කළ ප්‍රවේශීන් බැව් සැලකිය යුතුය.

"පුරාණ ඉන්දියාවේ විල්ලවාර් මිනවාර් සහ නායක නගෝත්තුවලට අයත් මිනිසුන් පිළිබඳ පැරැණි ලිඛිත ලේඛනවලට අයත් කරයි. එහිමානයේ වනගතව වසන හිල්ලාටෝත්, මිකාමෝත් පළමු සඳහන් දෙවර්ගයාගෙන් පැවැත එන්නවුන් යයි නාවංශකාරයෝ කියති. නාගයෝ (නාග ගෝත්‍රික) දුනු මලපුඩු ආදිය ගෙන ගැසිරෙන කොල්ලකාරී සැහැසි ජනයෝ වූහ.

කොංජ්වරම් (කාවේරිපුරය) පෙදෙස ආසන්නයෙහි අරුවානාඩු, අරුවානාඩු තලෙයි, ආදී තන්හි වෛසන අරුවාලර් නමින් ප්‍රකට මනුෂ්‍යයෝද එහි තාර් - මරවර්

බලියාර් යන නාමයන්ගෙන් ප්‍රසිද්ධ මිනිසුන් හා * පරදවාර් නම් ගෝත්‍රිකයෝත් මෙම නාග ගෝත්‍රයට අයත්වූ වෙනැයි කිසිවෙක් සලකති. මෙම සියලු මනුෂ්‍යයෝ පසු කාලයක ඒ පෙදෙස්හි පැතිර ගත් බලසම්පන්න ද්‍රවිඩ ජනයන් හා සංමිශ්‍ර විය. මෙසේ මුසුපු නාග වර්ගකයෝ පාණ්ඩ්‍ය, චෝල, කේරල යන තුන් රටක් පිහිටුවා ගෙන වෙන් වෙන්ව පාලනය වෙන්ව පවත් ගත්හ.

“උතුරු” නුත් වරින් වර සවන්කොට ගෙන වෙනස්වූ ජාති කයක් මෙන් පැවතෙන්නට විය.”

(සිංහල වංශ ග්‍රන්ථ මාලා)

ඉහත සඳහන් “මිනවර්” යනු මිනවන්, නොහොත් මිනවර් වර්ගයා වෙති. රාජප්‍රවානාවේ දැනට “අල්වාර්” නමින් සුප්‍රසිද්ධ රාජධානියෙහි ක්‍රියාත්මකව සමහරෙක් දකුණු දකුණු පදිංචි වුවාට පසු ඔවුන්ට දමිල භාෂාවෙන් “මිනවර්” මිනවන්, යනුවෙන් ව්‍යවහාර වීමට පටන්ගත්හ, මොව්හු වනාහි රික් මේදයේ සඳහන් කුරුරට අසල මත්ස්‍ය දෙසි රාජප්‍රත්‍ර මත්ස්‍යවරයා, වත්මන් රාජප්‍රත්‍ර අල් වර් දනව්ව මෙම මත්ස්‍ය රට වන්නේය. ද්‍රවිඩ භාෂාවෙන් “මිනවර්” යනු මත්ස්‍යවරයා යන අර්ථය. මොවුන් වනාහි ව්‍යු වංශිකයෝයි. ඒ නිසා මේ වර්ගයාට “රාජප්‍රතා - නා අල්වාර්” ජාතිකයෝයි මේ දක්වා කියනු ලැබේ.

* පාණ්ඩ්‍යවරු ඒ රට වාසතුමිය කර ගැනීමට ප්‍රථම කලයේ එකිනාගෙන් විසුරුවා. අද සිටින පරවර, මරවර, කල්ලර යනාදි වර්ගයා එකිනාගෙන් පැවතෙන්නන් වශයෙන් සලකනු ලැබේ.

පාණ්ඩ්‍ය සොළි කේරලයේ වනාහි බොහොලයේ මුහුදු බඩ රටෙන් ඔබ්බෙහි ගොඩනගන ලද මිනිස් වර්ගයකි, ඔවුහු මුහුදු මාර්ග යෙන් පැමිණ වුරුමය, කොවින්චිනග, ලංකාව සහ දකුණු ඉන්දියාව යනාදි රටවල් අල්ලා ගත්හ.

(පුරාණ දෙමළ කාව්‍යයන්ගේ විස්තර අනුව මදුරාසියේ වී, කාකකසබේ මහතාගේ ලිපි - නින්නවැලි ගැහැටියර්)

මත්ස්‍ය රට නොහොත් අල්වාර් ජනපදය සම්බන්ධ විස්තර කුරුරට විස්තරයෙන් දත හැක. මිනවර්, මිනවන් මත්ස්‍යවරු, අල්වාර් යනාදි වශයෙන් හැඳින් වෙනු ලබන්නේ එකම වර්ගයක මිනිසුන් බැව් මෙහි ලා සැලකිය යුතුයි.

Further, speaking of the so-called Pattanavar or Karaia, in East India, in near Madras, Thurston writes:

“They have two main divisions, Periya and Chinna “Great and Small).....some of them give themselves high-sounding titles: Ariyar, Ayyayira-Thalaeiyar (the 5000 chiefs) Arya-Nattu-Chetti (Chetties of the Ariyan country) Acchu Vellala, Karai-Turai Vellala (Sea-coast) Varuna kula Vellala or Varuna-Kula Mudali, after Varuna the God of waters, Kurukula Vamsam after Kuru, the ancestor of the Kauravas”

(Races in South India, By Thurston, Vol. 6.)

තවද පෙරදිග ඉන්දියාවේ මදුරාසිය සම්පයෙහි පට බැඳි උත්තැගේලා නොහොත් කරාවේ මිනිසුන් වාසය කරති. ඔවුන් ගැන “තාර්ස්ටන් ඉතිහාස කතා මෙසේ ලියයි:-

“මොවුන් ප්‍රංචි කරාවේ, සහ මහ කරාවේ කියා දෙකො වසත් වෙති. සමහරුන්ට උසස් අම් ඇති ගරු නාමයන් ව්‍යවහාර කරති. එනම් ආරියාර්, අයියාර් - තලෙයි-වර් (පන්දසු නායකයෝ) ආර්ග-නාවිටු සෙවිට් (ආයුර්දේශයේ හෙවිට්) අච්චු-වෙල්ලාලා, කෙරයි-තුරෙයි- වෙල්ලාලා (මුහුදු බඩ) ජලාධිපති වරුන් දෙවියන්ගේ නමින් වරුන් කුල -වෙල්ලාලා නොහොත් වරුන් කුල මුදලි, සහ කොරව් සිත්ගේ ආදි පරම්පරා කාරයා වශයෙන් වූ කුරුරුත්තේ නමින් කුරු- කුල කියාද වෙති” යනුයි.

(තාර්ස්ටන් මහතාගේ දකුණු ඉන්දියා කුල විභාගය කාණ්ඩ 6 - පිටු 178)

දකුණු ඉංදියාවේ පාමබය අසල පිහිටි කරන් කාඩු නැමැති ග්‍රාම වාසීන්ට කෙරවර් නමින් අද දක්වා ව්‍යවහාර කරති.

"Thus the General Varuna Gulata, called" Chief of the Carias, the most warlike race in the Naique's dominions" (Queiroz, 514.)

භාවය:—

"නායික්ගේ (මහාරාජාගේ) රාජධානියෙහි වැසි ඉතා මත් රණකාමී ජාතියක් වූ කරාව ගෝත්‍රයේ ප්‍රධානියාට මරුණ කුලාභා සෙනාධිපති යනු මෙයා කාරයෙන් ව්‍යවහාර කරති."

(කියුරෝස් පාතුහිසි ඉතිහාසය පි: 514)

පෞරව සහ කෞරව

* කරාව යයි නම් ලත් ගොතීරෙහි.....මිනිසුන් ගේ කථාව මහා භාරතාදී දඹදිව පුරාණ කාලයෙහි පොත් වල සඳහන්ව තිබෙන ක්‍රමය මෙසේයි.

පරවරු යයි.....වසන්තන්ගේ කථාව මුලකි පොත් වල ප්‍රකාශව තිබෙන ක්‍රමයෙන්.....පරව යන නාමය ව්‍යවහාරව තිබෙන්නේ පෞරව යන සංස්කෘත භාෂාවේ නාමයෙන් බෙද වීමෙනි.

ඉන්තියා පෞරව යනුද පරව යනුද සමානාථයි. ඒ ශබ්ද දෙකද ප්‍රාණාක්ෂර වලින් වෙනස පේන නමුත් ආත්‍රා-ක්ෂර වලින් වෙනසක් නැත. පෞරව යන්නෙහි අතීත පුරුෂේ පරම්පරාව කියයි. මොවුන්ගේ කථා පිළිවෙල විශිෂ්ට පුරාණයෙහි ආ ක්‍රමය මෙසේයි.

* ආංතනු රජුගේ කථා වස්තුව කියවීමෙන් කරාවේ මිනිසුන්ගේ උත්පත්තිය පිළිබඳ වැඩි විස්තර දැනගත හැකිය. (සයිමන් කාසි වෙට්ටි දිස්ත්‍රික් විනිශ්චයකාර කුමාගේ ගැහවියර් පොත ක්‍රි: ව: 1834 මුද්‍රණය)

"යාතිකු රාජ්‍යං තෙවජන් යයා නියතු භුහාද හවත් උගත සංචි දුතිතරං දෙවයාතිං ශමිෂ්වා ව වම් පමිනි මුපය මෙ අත්‍රානු වංශ ශ්ලෝකො හවති, යදුකුලි තුම් සුපෙකුට දෙවයාති ව්‍යජායන දුතසං, වා නුකුට, පුරුකුට, ශර්මිෂ්වා වම් පමිනි".

මෙහි අභිප්‍රාය නම්; යාති තෙම රාජ්‍යය නොකැමැති වූයේය යයාති වනාහි රජ වූයේය. උගත ශය්ගේ දුටු දෙවයාතිං ද, වම් පමිනිගේ දුටු ශර්මිෂ්වාද යන දෙදෙනෙකු බිසො වරුන් කෙරේය. යදුද, කුම්සුද යන දෙදෙනෙකු දෙවයා නිය වැදීය. වම් පර්වතීගේ දුටු ශර්මිෂ්වා නොමෝ දුතසුද පුරුදු යනාදී තුන්දෙනෙක් වැදීය. පුරු, යාති-රජුගේ පුත්‍ර යෙක් බව ප්‍රකාශයි. මේ පුරු රජුගේ දරු මුණුපුරන් ආදී කොට ඇති පරම්පරාවේ සමූහයාට අනන්ත පරම්පරා ගණනක් දක්වාත් "පෞරව" යන නාමය අයිති වේ. ඒ බව මෙයින් දනගු.

තසා නාපඤ්ඡ යන්න නො බහුර්ථ ඉතොතෙ පෞරවා:

ඒ සුරවීර රජුගේ පුත්‍රතම නාපංජය නම් වූයේය. ඔහු කෙරෙත් බහුර්ථ නම් රජ රජ වූයේය; මේ පෞරව යෝ හෙවත් පුරු රජුගේ පරම්පරාවේ වූවෝ මෙසේ යයි එම පුරු රජුගේ පරම්පරාව භාතයේදී කියන ලදී. පුරු රජුගේ පරම්පරාවට පෞරව යන නාමය ව්‍යවහාර කරණ ලද බැව් මෙයින් පෙනීගියා. මේ පෞරව යන නාමය දෙමළ භාෂාවෙන් පරව කියා ව්‍යවහාර කරති. පරවරු යයි කියන්නේ මේ නාමය ඇත්තෝමයි. මෙහි දක්වන පුරු රජු හා කුරු රජු (පෞරව සහ කෞරව) යන දෙදෙනා අතරෙහි නැකම කුමක්දැයි බැලු කළ කුරු රජ පුරුහුගේම විසිගත් වෙති මුහුඹුරා බව විශිෂ්ට පුරාණයෙහි පෙනේ. මේ දෙදෙනාම එකම වන්දු වංශිකයෝ වෙත්.

* වෙලද කුල කාසි වෙට්ටි විනිශ්චයකාර කුමාතම ගැහවියර් පොතෙන් තම දුරවත් මෙසේ ප්‍රකාශකර තිබේ.

"නාට මේ (කරාව) කෝත්‍රය පිටුබදු කුරුණු පුරාණ සහ නම් ඇති පොත් වල සහ මහා භාරත යෙහිද කියා තිබෙනවා ය යන්න දෙමළ පොත්වලින් දැනගත් ව තිබේ."

තංසුනු ගේ පුත්‍ර තෙම තේජස් ඇත්තාවූ වේදය හද රත්තාවූද සතුරන් මහින්තාවූද සුරෝධි නම් රාජ සාමිත්‍ර ධර්මකෙත්‍ර නම් වූයේය. ඔහුගේ දේවි තොමෝ උපදාන නම්විය.

ඕනෑමෝ ඵලිකගේ පුත්‍ර වූ දුෂ්මානකද සුමානකද ප්‍රථිම සහ අනන්‍ය යන පුත්‍රත් සතර දෙනෙකු ලැබීය. දුමානකගේ පුත්‍ර තෙම වනාහි බල සම්පත්තවූ හරත නම් වූයේය. ඇතුන් දස දෙනෙකුගේ ශක්තිය ඇත්තාවූ පූජ්‍ය වූ හෙතෙම සප්තමන නම් වූයේය. පූජ්‍ය වූ දුෂ්මානක හට සකුන්තලා, කෙරෙහි සමෙකුගේ නාමයෙන් භාරතයෝ වූවෝද වක්‍රවර්ති හරත නම් පුත්‍රතෙම උපන්නේය."

(ශ්‍රී සුමංගල ඉතිහාසයෙන් උපුටා ගන්නා ලදී)

පෞරව ගෙටත් පුරුගේ පසළොස්වෙහි මුණුපුරු දුෂ්මාන්තා රජ "පුරු" නීති ප්‍රකාර සකුන්තලා හා විවාහ විය. මේ පෞරව හෙවත් පුරුකුල දුෂ්මාන්ත රජුට ද ව සකුන්තලා දේවිය විසින් ප්‍රසූත කරණලද සප්තමන නම් කුමාරයා පසුව දඹදිව වක්‍රවර්ති පද ප්‍රාප්ත මහා බල සම්පන්න හරත රජු වශයෙන් ප්‍රසිද්ධ විය. මෙතුමන්ගේ නාමය කරණ කොට ගෙන මුළු ජම්බුවිපයට ම භාරත හරත) දෙශයයි නම් විය.

මේ භාරත වක්‍රවර්ති රාජයාට දෙමළ භාෂාවෙන් පාරදර් වක්‍රවර්ති" හෙවත් "පර්දර් අරගත්" කියාද හඳුන් වනු ලැබේ.

දෙමළ භාෂාව උගත් කාසි වෙව්වි දිසත්‍රික් නඩුකාර මහතා 'කුරු' කුලයට අයත් 'කරුව' "පරවර, 'පරමපර' 'යනාදි ගොත්‍ර නමයක් ඇති බව කියා තිබේ. (කාසි වෙව්වි ගැසට්ටර් පොත) මෙයින් පරමපර යන ගොත්‍රයට අවි දී තිබෙන්නේ හරත රජුගෙන් පැවත එන පරමපරව යනුවෙනි.

"පරවර මිනිසුන් ගේ (පාරදර්) ඉතිහාසයේ ප්‍රකාර ඔවුන් වනාහි හරත රජුගෙන් පැවත එන පරමපරාව" ඔත්තේය.....වක්‍ර වංශයට අයත් මෙම රජු "උභි" (අශෝධ්‍ය) දෙශය ආණ්ඩුකරන ලදී.

පරවර මිනිසුන් ගේ විවාහවලදී ඔවුන්ගේ ගෞරව හීය ප්‍රචණ්ඩ කුලයට අයත් විෂමය ජනක කොහි, කුබ්, හා තාත්ත, මාත්තා දිය මාරිත්‍රානුකූලව පාවිච්චි කරති.

වනිමාන කාලයේ පරවර ප්‍රධානීන් විසින් "පාතිසිසි" ආණ්ඩු කාලයේදී ලැබුවාවූ නම්බුනාමවලින්, අනුව ක්‍රියා කරති. "පාතිසිසින්" ගෙන් ලද්ද වූ "අල්කුකුකු" නාමයක් තවමත් ඔවුන්ට ව්‍යවහාර කරති. පාතිසිසි" වංශාත් නාමපදයක් අනුව වූ "කොත්" යන්න තවමත් ඔවුන්ගේ නාමවලට සම්බන්ධ කරගනු ලැබේ.

ලංදේශීන්ට ඔවුන් රටත් වුවාට පසු රොමානු කතෝ ලික සභාවෙන් ඔවුන් වෙතස් කිරීමට ලංදේශීන් විසින් බොහෝ දුරට උත්සාහ ගත් නමුත් ඒ උත්සාහය කිසිසේත් සජල නොවීය. 'පරවර' ප්‍රධාන මුලාදානියා, ඔවුන්ගේ "ජාතිවලමේ මොරෙයි" නැමැති මාරිත්‍රය අනුව පත් කර ගනු ලැබේ. ඒ මුලාදානියාට එකී භානාත්තරය අනුව පැළ දීමට කදිම ඇඳුමක් ද ඇත්තේය. මොහුට අතික් 'පරවර' වශීයා ඉතා උසස් ලෙසට ගරු කරනු ලැබේ.

තුති කුබ් ප්‍රදේශය ලංදේශීන්ට සහ ඉංග්‍රිසීන්ටත් යටත් වුවාට පසු "පරවර" මිනිසුන් ගේ ප්‍රධාන මුලාදානියා පත් කිරීමේ බලය ආණ්ඩුව සතු විය. නමුත් දැනට ඒ බලය ඔවුන්ගේ කුලයට භාරවී ඇත්තේය. මේ මුලාදානීන් විසින් කළයුතු රාජකාරි අතරෙන් මුතු කිම්දිම සම්බන්ධ කටයුතු වලට වග කිව යුතු බලයක් ඔවුන්ට ඇත්තේය.

"ජාතිවලමේ මොරෙයි" නැමැති වාරිනු අනුව ආඥා කරණ කිසියම් නින්දාවක් ඇද්ද, එය ප්‍රශ්නයක් නොකර භාරගැනීම එම කුලවත්තයන්ගේ ප්‍රධාන අංගයන් වෙති.

"ජාතිවලමේ මොරෙයි" නැමැති මේ මුලාදානියාගේ සහකාර මුලාදානි දෙදෙනාට A "අඛප්පන්" සහ "පව්වන් කට්ටි" නම්වෙත්. ඊට පහත් අතීක් මුලාදානියා චනාති B "සිත්තාසි" නම්. ගමක් පරිසර C "පව්වන්-කට්ටි" මුලාදානි සිටිත්.

"ජාතිවලමේ-මොරෙයිගේ" ආඥාව ප්‍රකාර ඒ ඒ ගම් වල නඩු අනඩු විෂදනු ලබනවත් හැර ඔවුන්ගේ ප්‍රධානියාගේ නඩත්තුවට "කානික්කෙ" නැමැති බදු මුදලක් අය කිරීමට ඔවුන්ට බලතල ද තිබේ.

තුතුකුඩි ප්‍රදේශයෙහි "පරවර" මිනිසුන් දෙවර්ගයකි. "ජාතිවලමේ මොරෙයි" ප්‍රකාර එක වර්ගයක් උසස් කුල වත්තයින් වශයෙන් සලකනු ලැබේ. මේ ප්‍රධාන වර්ගයා "මේසකාරර්" (මේසකාරයෝ) නමින් පෙනී සිටිත්. කෑම වර්ග මේස පිට තබා ගත ආහාර ගන්නා බැවින් එසේ ව්‍යවහාර කරත්.

A "Addappan or addappanar" = A chief headman, a King, a Ruler, among Parathars.

"අඛප්පන්" නොහොත් "අඛප්පනාර්" පරදර් වර්ගයට අයත් ප්‍රධානියෙක්-රජෙක්-ආණ්ඩුකාරයෙක් සහ අතීයි.
("පරද කුල පාණ්ඩියම් ප්‍රේසාම්" නැමැති දෙමළ පොත 168 පිටුව)

B මෙය නඩු සම්බන්ධ සිතාසි බෙදන පියයාන් හෙමින් "බෝදා" විය යුතුයි.

C "Pattankatti" = Tax gatherers and Headmen among Carreyars, Parathars etc.

"පව්වන් කට්ටි කරාමේ" සහ පර්දර් නොනුවලට අයත් ආදායම් අයකරන්නෝ සහ ප්‍රධාන මුලාදානි.

දෙකවලමේ පොත; කොතුකාගාර පුස්තකාලය අංකය 15-A 19-272 පිටුව

දුප්පත් "පරවර" මිනිසුන් බිටර කර්මාන්තකාරයන්, නාවිකයන්, හා මුතු කිම්දින්නන් වශයෙන් යෙදී සිටිත්. ඔවුන් මේසකාරයන් වශයෙන් ගණන් ගනු නොලැබේ.

නුමුත් "ජාතිවලමේ මොරෙයි" වාරිනු සම්බන්ධයෙන් ඔවුන්ටද බලතල තිබේ. ළමුඩින් කීයකොත් පොහොසතුන්ට සහ වෙළෙඳුන්ට පමණක් "මේසකාරර්" යන නාමය අයිති බැව් පෙනේ. උසස් තනියේ "පරවර" මිනිසුන්ගේ විවාහ මංගල්‍යයන් බොහෝ ප්‍රසංගනීය අත් දමට පටන්වනු ලැබේ. මේ උත්සවයන් නින්දවරැන්ගේ මංගල්‍යාත්සව වලට බෙහෙවින් සමානය. ("පරවර" මිනිසුන් නින්දවරැන් වශයෙන් සිටි කාලයේ සිට මේ සිරිත්-රිත පවත්වාගත එනු ලබන බව මුත් කොසි කාළේ සිට පැවැත්වීමක්දැයි කිය නොහැකිය.

විවාහ මංගල්‍යයන් වාරිනුනුකුලට සිබුවාසින් පසු දෙවර්ගයෙහි සිට දුටුවත් විෂමයට පත්කරනා'කාර පෙරහරක් මනාලියගේ නෙරට යනු ලැබේ. මේ පෙළ හරට "විරුද්" නොහොත් කොඩිවර්ග තෙතයනු ලැබේ. මේ කොඩිවර්ග "විරුද්" යනාදිය පරවර මිනිසුන් ගේ රාජ කීය මුතුන් මිත්තන්ට අයිතිව තිබුන "අඩියාලම්" වශයෙන් විශ්වාස කරනු ලැබේ. මේ "විරුද්" වර්ගවලට අයත් නොයෙක් ආකාර අඩියාලම් විසි එක් මර්ගයක් ගෙන්වම කර ඇත්තේය.

මේවා-නාගයෙක්, ඉර, හද, මොණරෙක්, හැකි යෙක්, ගක්ගෙඩියක්, මත්ස්‍යයෙක් තල් අත්තක්, ආදී ලකුණු වලින් යුක්තය. මේ හා විශාල කුඩයක්ද, පල්ලක් සහ ආශ්‍රමවර්ගයක්ද, ත්‍රි මූලයක්ද, ගෙනයන්නේය.

මනාලයාගේ ඇදුමට "කප" යයි කියති. මනාලයාගේ ගමන් මාර්ගයේ සුදුරෙදි (පාචාඩ) මඟදිට අතුරනු ලැබේ.

“වෘත්තමරියෙල්” නැමැති “කඩුලු රැකීම” හෙවත් “කඩුලු බුලත් දීම” වැනි සිරිතක් ද මනාලිය කැඳවාගෙන යන අවස්ථාවේ පවත්වනු ලැබේ.

හිංදු භක්තිය අත්කැර සිටින්නාවූ මොවුන් (පරවර වර්ග) ඥාතියකු හා සරණ බන්ධනයට ඇතුළත් වන විට සියලු කල්හිම පිළිපැදිය යුතු “මොරෙයි” නම් සිරිත අනුගමනය නොකරති. එහෙත් පෙර කාලයේ මොවුන් මේ වාරිතු අනුගමනය කළ බව දක්වන රමනීය උත්සවයක් ඔවුන් සමහර විට තවමත් පවත්වති. “වෘත්තමරියෙල්” නැමැති මේ උත්සවයේ ප්‍රධාන අංගය නම් මනාලයා සහ “මොරෙයි” සිරිත අනුව මනාලිය හා කරකාර බන්ධනයට ඇතුළත් විය යුතු ඇගේ ඇවැස්ස මස්සිනා අතරත් සිදුවන ව්‍යාජ වාදයකි. දෙව මෙහෙයෙන් පසු මනාලයා මනාලියගේ නිවසට ලඟාවූ විට මනාලියගේ ඇවැස්ස මස්සිනා පැමිණ ඔහුගෙන් මෙසේ ප්‍රශ්න කෙරේ.

(මනාලියගේ ඇවැස්ස මස්සිනා මෙසේ අසයි.)

සුවද හමන්නාවූ මල්දමකින්ද මනාසේ බැඳගත් ජවා වකින්ද කෝඩු සල පිළියෙන්ද උත්තර සාවකයකින්ද මනාලයෙකුගේ සැරසුණු ඔබ පෙරකැරකින් තහරය ඔස්සේ සැරිසරා කුමක් නිසා මෙහි පැමිණියෙහිද?

(මනාලයා මෙසේ පිළිතුරු දෙයි.)

මේ සභාවේ රැස්ව සිටින කතෝලිකයින්, මාගේ ඉල්ලීම සාධාරණ බව යුක්තවූයේ පෙනවා දෙන්නෙමි. මාගේ වදනට සවන් දෙව.

A කුඩවු කණ්ඩා මාතාවට පුරා කරණලද අති පරිසුඛව දෙවභාතයෙහිදී, මාගේ ශාන්තවූ පුරක තුමා අද උදහන මාතට මනාලියක් සරණකර දුන්නේය. මා දන් මෙහි පැමිණියේ ඒ මනාලිය ලබා ගැනීමටයි.

(මනාලියගේ ඇවැස්ස මස්සිනා යළිත් මෙසේ කියයි.)

“ඔබ මෙසේ ඇය සෙවීමට පැමිණීම යුක්ති සහගත වුවත් සරණ බන්ධනයෙන් පසු මෙපමණ වේලාවක් ගත කොට ඔබ කුමක් නිසා පැමිණියෙහිද? පසුම් අතින් ගෙන කොඬි කුඩ සේසත් ගත් මේ සමූහයෙන් යුත් පෙරකැරක් කුමටද? මෙලෙස B පාවාඩ දමීම කුමටද?”

(මනාලයා මෙසේ පිළිතුරු දෙයි.)

මා මෙසේ මෙහි පැමිණීමට හේතු අසව. මේ මනාලිය මා විසින් භාග්‍යාව වශයෙන් ගත යුතුය යනු අප ගැලවුම් කාරයාවූ යේසුස් තුමාගේ නියමයයි. ඔබගේ පුරකාරම් කථාව තවත්වා වහාම මනාලිය මගුල් මඩුවට කැඳවා එනු.”

(මස්සිනා)

“මගුල් මඩුවේ සිටින යුවතිය මාගේ නියම මනාලිය වේ. ඔබ මව රන් මිල දහසක්ද, අසුන්ද, අලි, ගවදෙකුත් සහ වස්තූන්ද දෙන්නෙහි නම් ඔබට ඇව භාග්‍යාව වශයෙන් පාවා දෙන්නෙමි.”

A පරදර් වර්තයා සිත්දු ලබිකයින් වශයෙන් සිටි කාලයේ සිත්දු දේවලයට අසිපති දෙවදුවගේ නාමය කියා තිබේ.

B පාවාඩ දමීම පරවර මිනිසුන්ට අසිති සිරිතක් සෙසින් “මදුරාසි දෙභවලමේ” ප්‍රකාර ඔවුන්ට එසින් බාධාවක් නොකරනු ලැබේ.

(මහාලයා)

හෙට ඉර උදාවනවිට ඔබ ඉල්ලන සියල්ලම මම දෙන්නෙමි. ඒ බවට ලකුණක් වශයෙන් මේ රන් ඉදුව ගනුව. හෙළ “අවුටසියාර” නැමැති කිව්වරිය කියත් තාක් මෙන් අප ත්‍යාග ශිලි භාවය ගැන ඉතා ප්‍රසිද්ධ බව ඔබ මනාව දන්නෙහිය.”

(කිත්තවලි ගැසටියර් නො. 122-123-124-125 වෙති පිටු)

“තවද මදුරාසි දිස්ත්‍රික් ගැසටියර් නම් පොතේ (ක්‍රි. ව. 1917) තුන්වෙනි පරිච්ඡේදයේ 120 පිටුවේ කිත්තවැලි පළාතේ කුල ප්‍රභේද සම්බන්ධ විස්තර කරණ දකුණු ඉංදියා ආණ්ඩුව, ප්‍රධාන වංශිකයින් “THE PRINCIPAL CASTES” යනුයෙන් මුල් අංකය දක්වා තිබෙන්නේ ඒ මේ “පරවර” නොහොත් පරදර් වර්ගයට බව සැලකිය යුතුය. මේ නමින් කිත්තවෙලි පළාතේ වාසය කරන පරවර මිනිසුන් ඒ පළාතේ ප්‍රධාන වංශිකයින් වශයෙන් ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුව පවා උසස් අන්තර්ගත සලකන බව මොනවට අවබෝධ වන්නේය.”

මෙහි යට දක්වුනු ශාක්ෂීන් ගෙන් හරත, කෞරව, පෞරව යනු එකම ගොත්‍රයක් බවත්, එයින්ම “පරදර්” නොහොත් පරවර යන්නටද බිඳී පවතින බවත්, පරවර යෝද කුරු වංශිකයෝ බවත්, හරත (හාරත) යනුද පෞරවයෝම බවත් මනාව පැහැදිලිවේ.

“දකුණු මදුරා පුර රජය කල මඩු රජු කද කුමරු විසින් මරණ ලදී. එසේ මරා එහි තිබූ ඉතා පුරාණ කෝවිලක් අතපත් කර ගත ඒ කෝවිල පරිස්සමට පරවර ස්ත්‍රියක්වූ මිනව්ව් නම් මණු ගොත් උත්තමයම් බාර කරණ ලදී.

එසේ බාරදුන් හෙයින් අද දක්වා ඒ කෝවිලේ බලයද ප්‍රධාන කමද ඒ පරවර ගෝත්‍රිකයන්ට අයත්ව පවතියි.”
(ශ්‍රී ලංකාවේ විකිණිතා පිටු 55)

මදුරා පුර මහාකුල A මිනාක්ෂි නැමැති දේවතාවිය කරණනොවගෙන පාරදර් වර්ගයට මහාකුල ආදිත්‍ය ගෙවත් මහාකුල සූරිය නාමය පව බැඳුනු බව ඔවුන් විසින් කියනු ලැබේ. සොළී රට කාරිකාල රජුන් දවස කුරු රට කෞරව යුධ මහාබල ඇතිකන් එ රජු සෙවනේමෙහෙ කල බව ඉංදියානු ඉතිහාස පොත්වල සඳහන් වී තිබේ. මොහුව “කරිකාල ආදිත්‍ය” කියාද ව්‍යවහාර කර තිබේ.

B තෙටුමුහි කිල්ලි රජ මොහුගේ මුණුපුරෙකි. මෙම රජුගේ අග නුවර කාෂ්මීරි පටිවතම විය.

“Very little can be said with certainty about the PANDYA kingdom in its earliest days; but of its antiquity there is clear evidence. According to some versions of the Mahabharata, Arjuna visited the Country (Pandya Country).”

(Tinnevely Gazetteer-Early History—Chap. ii - Page 41.)

“පට්ටි රාජධානියේ අතීතය ගැන සත්‍ය වශයෙන් කිව යුතුව තිබෙන්නේ කොතෝ සාම්ප්‍රදායික වශයෙනි..... මහාහාරතයෙහි සඳහන් සමහර පාඨ අනුව දර්ජුන, තෙමේ මේ රටට පැමිණ තිබේ.”

ශාසත්‍රාචාර්ය කෝල්ඩවෙල් මහතාගේ කිත්තවැලි ඉතිහාසයේ සඳහන් ප්‍රකාර, දකුණු ඉංදියාවේ පාණ්ඩුවරු ඒ තමන් පෙනී සිටිනු ලැබුවේ කුරු රට පාණ්ඩව පරපුරට සම්බන්ධ කමේ උරුමය පහවුරු කරගැනීම පිණිස ය.”

A මිනාක්ෂි (මිනාමිච්චි) කේශව අය ඇත්ති යනුයි. මාගාක්ෂිමෙහි.

B මෙම රජු දවස ගජබා රජු විසින් ලක්දිවට සොළී සහ කුරුකුල හිර සෙනගක්ද හෙතෙක ලද්දේ ය.

"The Kauravas who are no doubt a northern remnant of a race in Ceylon and South India, where it forms a distinct caste, still holds a prominent place."

(Indian Ethnology, by H. Neville, C. C. S.)

මේහි භාවය :-

"ලංකාවේ සහ දකුණු ඉන්දියාවෙන් නිකුත් පදිංචි කාරයන් මෙන් වාසය කරන කෙරෙහියත් වූකලී උතුරු ඉන්දියානු වංශයකින් පැවත එන්නන් බව නො අනුමානව කියන හැක. එය වැදගත් වංශයක් වශයෙන් පවතිනවා පමණක් නොව තවමත් උසස් තත්ත්වයක තිබේ."

(ඉන්දියන් එන්තෝලොජි, ඒ. ඩී. කැට්ලි, සී. සී. ඇස්.)

කච්ඡර වඩුගර්

කච්ඡර වඩුගර්

කුරු නොහොත් කෙරෙහි දෙයෙහි දක්ෂිණ ජම්බු විපයට පැමිණ පදිංචි වුවත්ගෙන් ඇතැම් අයට කෙරෙහි වඩුගර් යනුවෙන් ද්විවිධයේ ඔවුන් හට ඇමතුවෝය. එහි අනිය උතුරු ඉන්දියානු කෙරෙහියෝ යනු යි. එදත් අදත් එහි සාමාන්‍ය වඩුගර්වරු සෙවත් වඩක්කරු වශයෙන් පදිංචිව සිටිනා බැවින් ඉහත සඳහන් උතුරු ජම්බුවිප වාසීන් වෙත් වශයෙන් හොඳකාර හඳුනා ඇතිම පිණිස කෙරෙහි යන අරුත් මුසු "කච්ඡර වඩුගර්" යනුවෙන් ඔවුන්ට ව්‍යවහාර කරනවි විය.

එපමණක් නොව මේ "කච්ඡර වඩුගර්"වරුන්ට "නායකර්" කියාද එයම කෙටි වශයෙන් "නායිදු" කියාද ගරු වශයෙන් මේ දක්වා භාවිතා කරනු ලැබේ. හරත හෙවත් බරතර් (පරදර්) සහ කෙරෙහියෝ "නාය" ගොත්‍රයට අයිතිය යන විශ්වාසයෙන් "නායිදු" හෙවත් "නායක්කර්" නාමය ඔවුන් හට ඇතිවී ඇතැයි විශ්වාස කල හැක.

"The Vadugans, Kammavans and Kambalattans, all of whom bear the title Nayakan or Nayudu."

(කින්තවලි ගැසට්ට් පිටු 88.)

භාවය: A "වඩුගන්, කම්මවන්, සහ කම්බලතාන් යනාදී මොවුන් හට "නායක්කන්" (නායක්කර්) නොහොත් "නායිදු" යන පව්වැදි නාමය අයිති වන්නෝය."

මෙම "නායක්කර්" නාමය කෙටි වශයෙන් "නායක්" කියාද පාවිච්චි කරති.

A අර්ජුනසා පුත්‍රපතා නායකයා සිට වාත්තාම් පුත්‍රයාගේ; මහේෂ්වරපති පුත්‍රයාගේ පුත්‍රයාගේ මහේෂ්වරපති නාම පුත්‍ර මුත් පුත්"

භාවය:-

අර්ජුන කුමාරයාට දව උලුපි නාමැති නායකයාට ඉරවින් හම් පුත්‍රයාට පුත්‍රයා කෙළේය.

මහේෂ්වරයාට සවාමියා වූ ද මහ පක්ෂයෙන් මුත්තණු වූ රජුගේ දියණියද (අර්ජුන) පාලාගත්තා ලදුව (ඇමසින්) බහුවාහන නම් පුත්‍රයෙක් පුත්‍රයා කෙළේය.

මේහි සඳහන් උලුපි නාම කුමරිය මෙන්ම මහේෂ්වරයෙහි රජුද නාම හෝතු ඇත්තෙකි. මෙම නාරජු අර්ජුනයේ මෑණියන් වන කෝත්තය නමින් කු.දී බියවගේ සත්වුරයෙකි. සවිතිය මවගේ නැකම් කරණකොට ගෙන මෙම නාම රජු අර්ජුන හට මුත්තණුවක් වූ බව සැලකිය යුතුය. එහෙත් මුත්තණුවක් වූ රජුගේ දියණියක් වන නාම කුමරියද අර්ජුන පාවා ගෙන බහුවාහන නාමැති පුත්‍රයෙක් උන්පත්ති කෙළේය.

කුරුරවෙද නාම වනයක් තිබේ. කුරුරට අනෙක් කලා ලිපිය අනුව මෙහි වැසියෝද කුරු රැවි නාමයෝයි.

කෝත්තය බියවද, අර්ජුනද, ඉරවින්ද, බහුවාහනද, කුරුකුල යට සම්බන්ධකම් තිබෙන්නාසේ ම නාම හෝතුයටද ඔවුන්ගේ සම්බන්ධකම් තිබෙන බව මෙයින් පෙනේ.

තවද කුරුරට නාම වනයෙහි සිටි නාමයින්ද මෙකියන ලද කුරුරැවියන්ට නෑ සබඳකම් ඇතුළු සිටි බව විස්වාසකල හැක.

ඉහත කියන ලද නාමයෝතු සම්බන්ධය හේතුකොටගෙන කච්ඡරවඩුගර් යනාදි කුරුකුල වර්තයට, කයිදු, නායික්, නායකර්, සහ නාම නාමයන් ඇතිවූ බව වටහා ගත හැක.

සිංහල භාෂාවෙන් කයිදෙ කියාද ස්ත්‍රීලිංගානුකූලව නාම විරේ (නාම අක්ෂි) කියාද ව්‍යවහාර වන්නේ ඉහත සඳහන් නාමයෝ වෙති.

මොරටුව, පානදුරේ, මහමුව යනාදි පලාන්වල කරවේ ස්ත්‍රී පුරුෂයින්ට කයිදෙ සහ නාමවිරේ යනුවෙන් අමතා තිබේ.

“අළුත් කුරුකෝරලෙ කුරුකුලා වේ
 ජගත් විජය කුරුරට මහ කරා වේ
 රජුත් සමග සමුදර ගොස් හරා වේ
 අඩුත් තුනිය කළුරට කුත් දිරා වේ”

(මුක්කර හවණ පුස්තකාල පොත)

“පරවර නම් මිනිස්සු ජාතිය.....ලංකාවේ මුහුදු (බඩ පළාත්) කරේ වෙලඳුම් පිණිස විත් සිටිය හෙයින් පිණිස වරා (සිරිලක් දිවයින පළමුව හොඳා ගත් ශිෂ්ට ජාතිය පිණිසයන් වරායි. බවුන්ට මේ මතරම් දුපත හමුවූයේ ක්‍රිස්තු වර්ෂයට පෙර 1034 පමණ කාලයේදීයයි සලකනු ලැබේ. එය සොයාගත් තැනැත්තා කවරෙක්දැයි දනගන්ව නැර, නමුත් මේ කාරණය ඔප්පුවීමට ප්‍රමාණවත් කරුණු “ඕකනර්” නැමැති පබ්වරයා විසින් විරචිත ඉන්ද්‍රියව ඇතුළත්වේ. ඒ. බවුටර් මහතාගේ ලිපි යක ආශ්‍රයෙනි) ව්‍යවහාර කල “පරවර” මුහුදු කරේය” යන අළු අති තපමින් නොහොත් පරවර යන නාමයද *සහස්කූත භාෂාවෙන් රාවණාගේ දිවයින නොහොත් සාඤ්චිමේ ටනාන්තරය යන අළු අති තපෝරාවන් යන නාමයද, තවත් සමහරකුගේ කල්පනාවේ හැටියට ලංකාවේ රූපය තාමුල පත්‍රයකට බදු නිසා එයට මගබ භාෂාවෙන් දී නිබේනවාය කියන තමාපානය යන නාමයද ඉහතකි අරාබිවරුන්ගේ සිරුන් සිප් යන නාමයද (හෙළදිව රජතිය ක්‍රි. ව. 1853 මුද්‍රණය.)

“පෙර අතීත කාලේ කුරු රටින් පැවැත ආ රජබිස වක්ද කුමාරයෙක්ද ප්‍රෝතිත බමුණෙක්ද සිවාණ කෙනෙක්ද පිරිවර සහ ඇවිත් රාවතා යුධයට පසු රාම රජුගේ නියෝගයෙන් විසූ හෙයින් කුරුරට නම්විය.

* සංස්කෘත

අප මුදුන්ගේ භාසනයේදී ගජබාහු රජ ඒ කුරුරටින් ඇවිත් විසූ රට දහසියයකට දුන් හෙයින් අලුත් කුරුරට වියයි දනගත යුතුයි. පෙර පිහු රජ කාලේ බාල බිලිදන්ට රා පෙළු හෙයින් රාගම් පත්තුව විය. එහි පළමු කාලේ වෙල මැද දිවක නාගස් දෙක පිහිටි හෙයින් දුනගත පත්තුව විය. තුන් රාජ්‍යයකින් ප්‍රසිද්ධ මෙරටට පෙර මහත් වි බාදි ද්‍රෝන මුඛයක් හා ඒ දිගින් මුහුදින් සහවිවක් ගිය. තැනද.....ගොඩැල්ලක් ඇත. ඒ ලග සීමා පසුර සම්පයෙහි දෙවන හෙබියස් සත්රුවන් නිධා නයක් ඇත* මෙම රටට වයඹ දිගින් කම්මල් තොට හා ඕ තෙරක් ඇත්තේය. නැගෙන ඉර දිගට මහ නියම් ගමක්ද ඇත. ඒ ගම වෙල මැද මහ ඩිලක් ඇත්තේය.”

“මේ මුහුදු බඩ උපන් ඇත්තෝ බොහෝ අඩක ජය ඇත්තෝයි දත යුතුයි.”

(කොතුකාශාර පුස්තකාලයේ අංක AO/13 දරණ කුරුණෑගල විස්තරය නැමැති පුස්තකාල පොතෙහි.)

“බුතරාණ්ඩු රජුගේ බිසෝවූ ගාන්ධාරියගේ ශාපය කරණකොට වහෙහි විසූ වැද්දෙකු විසින් කාණ්ණා තෙමේව විද මරණලදී. කාණ්ණාගෙන් පංච පාණ්ඩව වරුන්ට ලැබුන නිමික් නොවූ තරම් උපකාරයක් සලකා එයට කෙලෙහි ගුණ සැලකීමක් වශයෙන් කාණ්ණාගේ හට සේනාව “කුරුවංශික” සහදේව නම් පාණ්ඩව කුමාරතෙම විසින් රක්තා ලදී. මේ කුමර තෙම ලක්දිවට පැමිණ එකල විසූ ලක්දිව වාසින් හා සටන් කොට ලක්වැස්සන් රාශියක් දඹදිවට ගෙන ගියහ.” රාවණා රජුගෙන් පසුව රාමරජ දවස ලක්දිවට පැමිණි “රාවණා රාජාවලියෙහි” සඳහන් කුරුරට පිරිස මේ සහදේව කුමරා ආදිකොට ඇති පිරිස විය හැකියයි, සැලකීමටද ඉඩ තිබේ. එසේ නැතිනම් රාම රජුගෙන් කුරුරට සිට ආ පිරිසකට දෙවුණු යටති * “කුරුකුලාව” නැමැති ග්‍රාමයේ තාවකාලිකව විසූ රාජකීය කුරුරට පිරිස මේ ඉහත දක්වුණු සටණ හා සම්බන්ධ කම් ඇත්තෝ යයි සිතීමට ඉඩ තිබේ.”

* හඳාවන ප්‍රදේශයේ කුරුකුලය නැමැති ගමක්ද මහකලපු පලාතේ කුරුකුල කුඩි නැමැති ගමක්ද තිබේ. මේවා කොරමිසින් ගේ පදිංචිය එහි ඇතිවීම හේතුවකොට ගෙන ඇතිවූ ග්‍රාම නාම යෝ වෙති.

විජය රජ කාලය

“මෙසේ බුඩානාර තුනක් ගිය කල බුදුන් පිරිනිවිදිනෙහි නික්ම, සත් වෙනි දින ලක්දිවට පැමිණී, විජය රජතුමා සිරිලක රජ කරණ සමයෙහි තමන් වහන්සේ හා සමග ආ සත් සියයක් යෝධයින් අතරෙන් සමහර දෙනෙක් මුහුදින් ගොඩ බසින තැනම ගෙවල් කොට මුහුද කෙළවර දිය සම්පයෙහි වසන ගෙසින්.....ලංකා භාෂාවෙන් ඔවුන්ට “කරව” ය යි කිවිහ.”

(සත්ත සහිත පාලි ජනවංශ පුස්තකොළ පොතෙන් උපුටා ගන්නා ලදි.)

ලක්දිවට විජය කුමාරයා හා සමග අමාත්‍යයන් සත් සියයක් පැමිණි බව කිවි පමණ මිස, ඔවුන් වහාහි අසවල් ගොනුවලට අසත් ජනයෝද යනු මහාවංශයෙහි සඳහන්වී තැන.

මහාවංශයෙහි අමාත්‍ය නාමය ව්‍යවහාර කරන ලද අත්‍ය ස්ථානවල ක්‍රියාත්මක වූ නොහොත් රජ වංශිකයන් අරභයා අමාත්‍ය නාමය කියා තිබෙන බව මොනවට පැහැදිලි වේ.

විජය කුමාර තෙම රජදාවක නැති බැවින් සිරිලක අභිෂෙකයට අකමැති වූයෙන් ඔහුගේ සත් සියයක් ඇමැතිගේ මුතු මැණික් ආදී බොහෝ පවුරු තෙත්වා දකුණු මදුරු පුර පඬි රජුට දායාද පිණිස යවා, එම රජුගේ විජයාසි නැමැති දියණිය විජය රජුගේ මෙහෙසිය පිණිස ද එරට අමාත්‍යවරුන්ගේ දියණිවරු මෙහි සිටි අමාත්‍යයන්ගේ භාග්‍යාවන් පිණිසද ගෙන්වා පාවා ගත්හ,

පාලි ජනවංශයෙහි සඳහන් මුහුද සම්පයෙහි, එනම් තම්මැන්නා අඩවිය අසල පදිංචිවූ විජය නම් බංහලි කුමාරහුගේ යෝධයින් සත් සිය දෙනා නොහොත් අමාත්‍යයින් සත් සිය දෙනා අතරෙන් මුහුදු සම්පයෙහි පදිංචි වූ අමාත්‍යයන් සමූහයකට කරවේ යන නාමය අසිතිවූ බවත් මෙ කියන ලද කරව නම් ලත් අමාත්‍යයන් සමූහයද මදුරු පුර අමාත්‍ය දුටුරු පාවාගෙන සිටිය බවද, ඔවුහු සමූහය පමණක් කුරුකුලයට අසිති ක්‍රියාත්මක විය යුතු ය යි මහාවංශයේ හා ජනවංශයේ කරුණු අනුව සිතීමට ඉඩ තිබේ.

විජය රජතුමාගේ අමාත්‍යයන් අතර කුරුකුල ඇමැති යන් සිටි දෙනෙක් හා තවත් අමාත්‍ය පිරිසකගේද නාමයන් හා පදිංචිවී උන් ස්ථාන පිළිබඳ විස්තර පහත දැක්වේ.

- 1 ඔව්වු අමාත්‍යයා - ඔව්වු කව්වියේ උන්නාය
- 2 කලවි කියන අමාත්‍යයා - තඹරාවිල උන්නාය
- 3 “කුරුවන්නියා” කියන අමාත්‍යයා - කුරුදුවේ උන්නාය
- 4 රත්තා කියන අමාත්‍යයා - රාමපිටියේ උන්නාය
- 5 මාරාති කියන අමාත්‍යයා - මාරාපිටියේ උන්නාය
- 6 “කරාති” කියන අමාත්‍යයා - කරදෙනපිටියේ උන්නාය
- 7 වරාති කියන අමාත්‍යයා - රාමාපිටියේ උන්නාය
- 8 කල්ලරු කියන අමාත්‍යයා - කලාපිටියේ උන්නාය
- 9 උපතිසා කියන අමාත්‍යයා - තිස්සපිටියේ උන්නාය
- 10 සේරනිසා කියන අමාත්‍යයා - සේරත්තපිටියේ උන්නාය
- 11 දේවනිසා කියන අමාත්‍යයා - දෙවනාපිටියේ උන්නාය
- 12 “කුරාති” කියන අමාත්‍යයා - කුරුපිටියේ උන්නාය
- 13 “කරාති” කියන අමාත්‍යයා - කරාපිටියේ උන්නාය
- 14 යාමදේව කියන අමාත්‍යයා - ගල්පිටියේ උන්නාය
- 15 දෙවනති කියන අමාත්‍යයා - දෙවන්පිටියේ උන්නාය
- 16 මෝදරාති කියන අමාත්‍යයා - මෝදරපිටියේ උන්නාය

- 17 සාවන්ති කියන අමාත්‍යයා - වන්තාවිට්‍යේ උත්තය
- 18 වෙනංකති කියන අමාත්‍යයා - වෙට්ටුමුත්තේ උත්තය
- 19 පරාති කියන අමාත්‍යයා - පිලිවලපිටියේ උත්තය
- 20 වරාති කියන අමාත්‍යයා - වරාපිටියේ උත්තය
- 21 රුක්මල කියන අමාත්‍යයා - කිරිඳි උත්තය

මින්, කුරුවන්තියා, කරාති, කුරාති, කරාති, යන සිව් දෙන කුරුකුලයෝ යි.

(කැනල පළාතේ මාන්සෙදර වලව්වේ සිටුන පුස්කොල පොතේ අත් පිටපතකින් උපුටා ගන්නා ලදී.)

“දඹදිව කාලිංග චක්‍රවර්ති රජතුමාගේ මුණුපුරු වූ විජය රජ කුමාරයන් ලක්දිව එන ගමනේ සත් සියයක් යෝධ යන්ට පළමුවෙන් යෝධයාණෝ නම්.....විජය රජ කුමාරයින් කරා ආ හෙයින් කාරවන්ත.....කාරවන්ත කුමාරයින්ට යුවරජ තනතුරුද, ගම්වර යොළඹක්ද දී බොහෝ රජයාගෙන්කරව නොයෙක් ලෙසින් උපසාරාන කොට වසන කල්හි ඔවුන් ගව කාන්චිපුර නුවරින් විවාහ මංගල්‍යයක් ලදින්.....ඉක්බිති නොයෙක් කලක් ගියාසිත් පසු දරු සදෙනෙක් ලැබ මෙයේ වසන කල විජය රජ කුමාරයාගේ කථා මාත්‍රයකින් ඒ කාරවන්ත යුව රජ්ජුරුවන් තමන්ගේ මමනෙසියන් හා සමග වැඩිමහලු කුමාරිකාවුන් දෙදෙනා හා වැඩිමහළු කුමාරයන් දෙදෙනා හා විජය රජ්ජුරුවන් ලඟ සිටුවා ලාබාල කුමාරවරු දෙදෙනා හා සමග යුව රජ්ජුරුවන් කාංචි රට වැඩ කාංචි පුර නුවර අගුරාජ්‍යය කොට කම් වූ පරිද්දෙන් මිය පර ලොව ගියාහ.”

එසින් පැවති ආ අයට “මෙම නොනන කාරවන්ත” කියාද “කරාව” කියාද ප්‍රථම වූවෝය. ඔවුන් බොහෝ කාරය. අකුසල් කිරීමෙහි හය තැන. යුධයෙහි දක්‍ෂ

යෝධ..... ඉතා නික්කඩු වික්‍රම ක්‍රියාද ගෘහ කමා තනයෙහි දක්‍ෂ වූ නියාවද කාලිංග චක්‍රවර්තීහුගේ මුණුපුරු වූ සිංහබාහු රජතුමාගේ පුත්‍ර වූ අභය ඇති විජය තර පතිහු ලක්දිව රජකරන කල තමන්ගේ විජිතයෙහි අග මැති කමට හා විසිතුරු මාලිගාදිය කරව්වට නිසි සිසුම් කමින්ද මන්ත්‍රී කමින්ද යුක්ත වූ කාංචිපුර නුවරින් කරාවේ ගෘහපතින් සුවිසි දෙනෙක් ගෙන්වා ලංකාවට යෙහි ගිදිනා ලෙස කෙත් වත් ගව මගිම වස්ත්‍රාභරණ ආදීන් ඔවුනොවුන්ට දී සම්මත කළාහ.”

(තමන්කඩුවේ කොතිකාර ගම් පත්සලේ වනවාය කාමින්ගේ “ජලනඤ්ඤා” නැමැති පුස්තකයේ පොතෙන් පිටපත් කරගන්නා ලදී.)

පඬුවස් දෙව් රජ කාලය

වෙසි අර්ශන්, නොහොන් වෙඩර් අර්ශන් මල් රජ

පඬුවස් දෙව් රජ, රජ කරන අවදියට විජය රජ්ජුරු වන්ගේ දිව්දෙස් පඬුවස් රජව වැදිලා, සිත දකලා මුතුව නැති නොසිටද වැද මින් සඳ පුරදරා ලක්බාර නිසා සිරිලකට පැමිණ පඬුවස් දෙව් රජුව වන් දිව්දෙස් දකලා මල් රජ (“Mal Occurs for Vaddhas”) “මල් යනු * වැදි දන්ට අසිති නාමයකි) (Ancient Ceylon. Page 37 Museum Library No. 6-B 35 by H. Parker 1909) සිරිලකට ගෙනී යන්ඩ වක්‍ර, ඉසිර, රාහු කැඳවා කිසඳ, රාහු හොස් මල්

* “රජවරුන්ගෙන් සහ සමහර පුරෝහිත ශ්‍රීක්ෂණයින්ගෙන් පැවැත එන සමහර පරම්පරාවල් ඔවුන්ගේ පස මතුරන්ට බියෙන් සිය කැමැත්තෙන්ම වනවාසයට පත්වූවෝය. එසේ වුවත්ම වැදි වැඩිකයෝයයි කිවහ.”

(Niti Niganduwa, Page 6. By T. B. Panabokke)
(Museum library No. 15-B 3)

රජුගේ උසන උගුරුවෙස් මවා ගෙන පාළු කරත්ත වත් නාග. ඒ මල් රජ මෙවැනි පලතුරු රස පැදවිය බිසවගේ ඇති කළ කුමාරයාගේ දැනගතයුතුයි. තපස් වරයා මහා ආනුභාව ඇති කෙනෙක. මාතෙල් මලෙන් උපදවා දුන් තිසි දැනගත යුතුයි. මල් රජ උරුවෙල් දැනවීමේ නුවර කරවා උන්නා දැනගත යුතුයි. මල් රජ උසන පාළු වෙන බව අයා සෙනග ගෙන වට කරවා බැඳී ගැසුවට ඇවිත් මල් රජු ගේ කොටු පතට පැත්තවිට මල් රජුගේ විදි සරය වලක්කා සිට රජු මුණතින් පැත දුටත්ත වත්විට රජු උගුරු පාලේ එළවමින් එහි බිඳවා ගත ඇවිත් තුනී කුසියට වත්සඳ, එතැනින් මුහුද වත් සඳ, රිසි මල්ලත් මල් රජුත් කිත්සිරු සඳත් දස සිරු තුන දෙන එකතින් මුහුදු දිගට පැත එන විට එදව මුදු සිරිලකට අතර තුර පළමු රාවණා ගේ අවම යෙන් රාවතාගේ කෝට්ටියත් විදි භාරලක්කයත් මාලිගා පස්විස්සත් මුදුට නිලි ගියාගේ දැනගතය. ඒ මුදු කලා වෙන් රාවතාගේ මේ සිරි ලකට ගොඩනැගී තොටට උරා නොට නම් විය. මල් රජ පාලේ එළවමින් සිරිලක මුලුල් ලත් දුටු උරා ගල් කුලක් මවා දමා රාහු ගිලිසඳ, රජු එතලට කොට කොටා කුමණ කාරණාවක්දැයි සිත සිතා සිටි සඳ, සක්දෙව් රජ මල් රජුට පෙනී සිටි සඳ, මල් රජ බමුණු දෙදෙනෙස් විලස මවාගත් දිව්දෙස් මුදු සිංහත්ත කරවා ගිය සඳ, පබුවස්දෙව් රජ 32 ක් අවුරුදු රාජ්‍යය කළ සඳ, මහු පුත් අබා රජ විසි අවුරුද්දක් රාජ්‍යය කළේ.

(කෞතුකාගාර පුස්තකාලයේ තැන්පත් කර තිබෙන අංක 7/84 දරණ "සිරිලක අයුර" නැමැති පුස්තකයේ පොතෙන් උපුටා ගන්නා ලදී.)

කුල කෝට්ටන් හෙවත් කුල කෝ-ඉට්ටන් නැමැති කුමාරයා ගේ ලංකා ගමන.

"ශාලිවාහන සකපාද පීඨයෙන් 358 වැන්නෙහි දඹදිව කාමේරි පට්ටනමේ මනුනිති කැණවෙලත් නැමැති රාජ්‍යයේ පුතනුවන් වන කුලකෝට්ටන් මහ රජ හෙල දිව ත්‍රිකුණාමලයට පැමිණ කොන්නසාර දෙවලයේ පූජාවන් පවත්වන අතර නම්පලාගම සිව ලිංගම් දෙවලය කඩාවැටී විනාශවී තිබෙන බව ආරංචිවී මහු එහි පැමිණ දෙවලය සහ අතිකුත් අතුරු ආවාස ප්‍රතිසංස්කරණය කිරීමෙහි යෙදුනේය.

මෙහෙල අතුරාබ පුර රජ කරන පාණ්ඩු රජ (පබුවස් දෙව්) උට මැද සංචාරය කරණ අතර මනානිති දල් (වැලිගොඩ ගත අම්ම.) නැමැති මුමුණු කුමයෙන් පැමිණුණේය. එවිට එහි පදිංචිකාර දමල ප්‍රධානීන් රැස්ව සිට රටවලට කරවල පවවා ගවන සිංහල වාණිජ - සමු ගහකට විරුඬව පඬුරජ ඉදිරියෙහි පැමිණිලි කරමින් සිංහල වාණිජයෝ මෙම ගමෙහි කරවල ගබඩා කරන බවත් එහි තිබෙනසුඛ වස්තුවක් වන වතුර ලීද අපි රිසිදු කරණ බවත් මේ කරදර තිසා ඔවුන්ගේ අති පරිසුඛ දේවලය පවත්වා ගත යාමට පුජක පක්‍ෂයට මහත් අමාරුවක් වී තිබෙන බවත් යනාදී ඔවුන්ගේ දුක් ගැනවිලි වැඩි දුරටත් කියා පෑවේය.

පඬුරජ පැමිණිල්ල විනිශ්චය කර වරද කර සිංහල වෙලදුන්ට නීති පකාර දඬුවම් පමුණුවන්ට යෙදුනේය. ඉක්බිති සිවර කම්මානකයෙහි සිංහල ජනයාගේ අසමම් ගාවය පබුවස් දෙව් රජුට පෙනී ගියෙන් එහි කම්මානක යෙහි දක්‍ෂ පක්‍ෂ මුකකර නැමැති වර්ගයක මිනිසුන් යොදවා සිංහල කරවල වෙළෙන්දන් ඔවුන්ට අධිපති කොට පැවැත්මට ආශ්‍රවක් තැබිබවිය. තවද මුක්කර ජනයාට දෙවලය තිබෙන ප්‍රදේශයෙන්ද බැහැර යාමට අණ කළෙන් මුක්කර ප්‍රධානීන් වන උසුමන සහ සෙන් දන් ඇතුළු විශාල මුක්කර සේනාවක් මඩකලපුව ආසන්නයෙහි පානකෙ සහ වලෙයි ඉරාටු නැමැති ගම් වලට ගොස් පදිංචි විය.

මෙසේ පමුරජ අනුරාධ පුරයෙන් බැහැර වූ වාරය කරණ අවධියෙහි යටති කාමරිපට්ටනම කුල කොට්ටන් රජ ත්‍රිකුණාමලයට පැමිණ සිටින බව පමුවක් දෙව් විසවට (බද්ද කව්වාතා) ආරංචිවී, සිංහල සේවා හමුදාවක් යමමින් කුලකෝට්ටන් රජුට පාපය කිරීමට අණ කළේය. සිංහල හමුදාව ත්‍රිකුණාමලයට පැමිණ ඒ රජුගේ සේනාව හා සටන් කිරීම පහසු නොවන බව තේරුම් ගත්තෝ, දෙපසෙහි සමාදානයකට සතුටුවී, සිංහල හමුදාවේ එරජුගෙන් කොයෙකුත් තාත්ත මාත්තද ලබාගත පෙරලා අනුරාධ පුරයට පැමිණියෝය. මීට පසු කුලකෝට්ටන් රජුට විරූඛව යුධයක් සිදුවී නැත.

මෙම රජු වන්නේ ප්‍රදේශ දිගුණ කිරීම පිණිස ඉන්දියානු සමුද්‍රාසන්න රටවලින් වන්නේ කුමාරවරු හත් දෙනෙක් සහිත පිරිසක් ගෙන්වා මෙහි පදිංචි කරවා දෙව්වලය හා ඊට අයත් ඉඩම් කඩම් සම්බන්ධව කටයුතු කිරීමට පැවරුණි. කුලකෝට්ටන් රජු පෙරලා කාමරිපට්ටනමට ගියේ, නොබෝ කලකින් පරලෝ සැපත් විය.

කල්යාණෙන් තවත් වන්නේ පරම්පරාවක් 59 ක් පමණ පවරටින් මෙහි පැමිණ පදිංචිවූයෙන් පසු කලකදී වන්නේ ප්‍රදේශ ඔවුන්ට මිදවිය. ඉක්බිති ඔවුනොවුන් අතර කෝලාහල ඇතිවීමෙන් ජයගත් පසි 1 කෙනෙකු ප්‍රධානියකු විය. එහෙත් ඔහුගේ ප්‍රධානියා වික කලකට පමණක් සීමාවිය.

වන්නියාර්වරු තෙරෙන් සංහිත වන්නියාර්, නැමැත්තා දැක්මෙන් සිටිබව දැනගත්ව තිබේ. නමුත් ඔහුද මරු මුවට පත් කරන ලදීන් අත්තිමේදී වන්නිවරු හත් දෙනෙක් වන්නි ප්‍රදේශ පාලනය කිරීමට යොදා ගත්හ. මෙසේ මොවුන් වන්නි කුමාරවරු වශයෙන් ආණ්ඩුකර ගත එක අතර ගතවම් 51 දී අග්බෝධි මහාරජයා විසින් ඔවුන් යටත්කර පළාත් පාලන අදිකාරම්වරු වශයෙන් පත්කරන ලද්දේය.

මීට ඉහත සිංහල රජවරු වන්නියාර්වරුගෙන් කිසි සැලකීමක් කළේ නැත. ඔවුනොවුන්ට රැවිවූ පරිද්දෙන් වන්නි ප්‍රදේශ ආණ්ඩු කරගෙන තිබේ.

(යාල්පානම් වෛපාව මාලෙයි, මුවෝ පරිවතිය)

දෙවන පැතිස්ස රජ කාලය

මෙසේ කල්යාණෙන් ගිය කල අප බුදුන් පිරිනිවි දෙසිය ගත් වැනි වර්ෂයට පැමිණි සද කැමත ලක්දිව රජ කරන දෙවැනි පැතිස්ස නම් නරේන්‍ද්‍රයන් සමයෙහි දඹදිව බමා ගොත නරපතින් විසින් විප්‍රල තෙදගෙන් කළ හය හැර අහය ගෙනදෙන ජය ශ්‍රී මහා බොධිත් වහන්සේ හා සමග ශ්‍රී ලංකාවට එවන මිනිසු කුමාරයා හා සංඝමිත්‍රාවන්ද දෙදෙනා වහන්සේලා සමග A බහු ශිල්ප යෙහි නිසුක්න, වැදී පෙරුවට අයත් වැදී පුතුන්ද බඩග, කොත්ත, තෝමර, පළිස් ආදී යුධයෙහි සපත් අයද මුතු කුඩ, සේසත්, මාමර මේ ආදිය අපට නිසි, අපගෙන් ඇතිවූ රාජ කුමාරවරු යද්දී, අපට හිඳිම යුතු නොවෙයි, කියා එකුත් පණසක් පමණ එහි බෝ මැඩ තමාන්තයට ආවානුය.

(ජලනන්දන පුස්තකාල පොත.)

දෙවැනි පැතිස්ස රජු කළ මහා බොධිය සමග ආ B බෝධි ගුප්ත - සුමිත්ත - වන්ද ගුප්ත - දේව ගුප්ත - සුග්‍රී

A “අනෙක රජු විසින් ලංකාවට එවනු ලැබුවත් ගොතිරයෝනම් කණ්ඩ කුල අවෙක, සිවු කුල අවෙක, බ්‍රාහ්මණ කුල අවෙක, කෙළෙම් කුල අවෙක, දුනු ශිල්ප දන්නා කුල අවෙක යනාදි (23) විසිතුන් මර්ගයක ජනයා යයි බෝධිවංශයේ දක්වේ.

B ජය ශ්‍රී මහා බොධියෙන්, ජයමහ බෝධියෙන්, බොධියෙන්, බොධිය මදුගේ* යනාදි පෙළපත් නාමයන්ගෙන් පෙනී සිටින කුරුකුලයින් මේ දක්වා ලංකාවේ සිටිති. ඔවුහුද මහබෝධිය කැවුම් 1 ආ කණ්ඩ ගත්ගෙන් පැවත එන්නෝ වෙති.

* “Baduges” (i. e. Vadugans or Northerners) the Emissaries of the Madura Rulers”

බදුගෙ නාමය (වඩුගන් නොහොත් උතුරේ වැසියා යන අර්ථය) මොවුන් මඩුරේ රජ දරුවන්ගේ අමාත්‍යවරු වී සිටි පිරිසකි.

(Tinnevely Gazetteer C H P-ii-58)

ගුප්ත - ගොතම - ප්‍රතිකර්ම - යන රුපකුමාරවරුන් අව දෙකට බොධිපාලනය පිණිස උසස් තනතුරු දී උක්ඛිට නවතා ගත්තේය. ඔවුන්ගෙන් පැවතෙන්නෝ මේ තාක් උසස් වලව්වල වෙසෙන්නේය.

එසින් සූරිය ගුප්ත කුමාරයාගෙන් පැවතෙන්නන්ට A අණිණිව ශ්‍රේණිය සුයඹී ගුප්ත කුරුකුල සූරිය නාමය කියත්.

අණිණිව ශ්‍රේණිය කී හෙයින් ඒ B සමුද්‍රයට ශ්‍රේණි රජ කුලයක් බව පැහැදිලිවේ. ධුරාවේ ගොත්‍රයේ අය වචනට "සිංහ" හේවා නාම උරුම වෙන්නාක් මෙන් කරාවේ ගොත්‍රයේ අයවචනට "කුරුකුල" හේවා නාම උරුම නාමයක් හැටියට පවත්වා ගෙන එන බැව් පෙනේ. මෙකී කරාවේ ගොත්‍ර "කුරුකුල" නාමයන්ගෙන් හා ධුරා ගොත්‍ර "සිංහ" නාමයන්ගෙන් යුත් වන්නි උන්නැහේලා ගෙන් පැවත එන්නෝ අනුරාධපුර උභරට මේ තාක් වෙසෙන්නේය."

(දෙතිවල ශ්‍රී මහාබෝධි විහාරාධිපති ජී. ශ්‍රී සීලානකු අධිකරණ තායක ස්වාමීන්වහින ලියන ලද "මනුරජනිය" පිටුව 70)

A කුරුකුල පළාතේ දිද්දෙණියේ සිටි සූරියවරුන්ට උන්නැහේද සූරිය ගුප්ත කුමාරයාගෙන් පැවැත ආ කෙනෙකි. මෙතුමා කුරු වාසිකයෙකි.

B අව කුල කෘත්‍රියන්ගෙන් සමුද්‍ර වංශයද එකකි.
("ජාතිප්‍රබේද පුස්තකොල පොත කෞතුකාගාර පුස්තකාල අංක 7-17)

දුටුගැමුණු රජ කාලය

දුටුගැමුණු රජුන් දවස ජයසිරි ආදිත්‍ය කුමරු එතු මාගේ හේවා පිරිස වූ 360 දෙනෙක් සමග මොරවු A ප්‍රදේශයෙහි පදිංචි විය. මෙසේ නොබෝ කාලයක් අති ක්‍රාන්ත වූ පසු මේ පිරිස මොරවුවේ මුල් පදිංචිකාරයන් වශයෙන්ද ඒ ප්‍රදේශය ගම් මානයක් කිරීමෙන්ද එහි මූලිකයෝ වූහ.

කෞරවයෝ වූ කළු සිංහල රජුන්ගෙන් විශ්වාස වන්ත භාවය දිනාගත සිටි වර්ගයක් බැවින්, මුහුදු මාර්ගයෙන් ගොඩවදින සතුරන් මැඩලීම පිණිස කරාවේ සුද්ධිකාරයින් මුහුදු බඩ ප්‍රදේශ වල පිහිටි කඳවුරු වල සහ ගම් වලද තතර කරණ ලදී. මෙසේ බෝවූ ඔවුහු ඔවුන් අතරෙන් කාරණා කාරණා දත් වැඩිමහල්ලන් පස්දෙනෙක් හා තවත් උදවිය ගේද උපදෙස් ඇතිව "පණ්ඩයව්" නැමැති සභාවක් මගින් ඔවුන් අතරේ සිදුවෙන තවු විසඳා ගත්තනා ලද්දේය.

මේ විනිශ්චය සභාවලදී ඔවුන්ගේ පැරැණි නීති රීති වලට අනුකූලව කටයුතු කරනවත් හැර මේ කෞරවයෝ රාජ පාක්ෂික භාවයෙන්ද නීතියට අවනත භාවයෙන්ද ප්‍රධානීන්ට සහ වැඩිමහල්ලන්ට ගෞරව කිරීමෙන්ද ජීවත් වීම ඔවුන්ගේ ජන්ම ගර්භයක් කොට පැවැත්තේය. ඒ වූ කළු ආසියාතිකයින්ගේ උසස් ධර්මතාවකි."

A මොරවුව යුග භවයින්ගේ මුර+අවුට යන්නෙන් බිදුනා තාමයක්සඩ් (Guards Piller) කියති.

(වර්ෂ 1946 ජූලි 2 වෙනි දින "බේලි ස්" පත්ති පලවූ ලිපියක් ආශ්‍රයෙනි.)

'දඹදිව Aගනුර දෙගනුර ද ගෞරවයෝ පදිංචි වූහ. ඔවුහු කොට්ඨාශ නවයකට බෙදී සිටියි. නව කොට්ඨාශ නව කොටසක් රජකම් කිරීමට තෝරාගන්නා ලදී.

මෙම පේරුවෙන් පැවත ආවු කණ්දරාය කාර වන්නා B නැමැති දෙදෙනෙක් ලංකාවට පැමිණ දුටු ශ්‍රේණු මත රජාණන් බැහැ දක සිටි තැනේදී ඔවුන් දෙදෙනාට තමන් කඩ දෙකට බෙදා වන්නි කම් පවර දී ඒ දෙදෙනා ආණ්ඩු කිරීමට අවසර දුන්නේය.

(හලාවත සිටි ආති අප්පන් සූරිය වන්නි උන්නැහේට ලිඛි පුරාණ ලිපි)

මෙයින් පැවත එන කෞරව වන්නිවරු අද දක්වා මෙන් කඩ පළාතේ සිටියි. නිමර පුල්ලේ වන්නි උන් වහන්ද එසින් කෙනෙකි.

A බුහරාණ්ඩු කෞරව රජුගේ සියලුම කලී ගන්ධාරයේ රජුගේ සහය වූ ගන්ධාරි නැමැති බිසව වන්නේය. ඇ එක් සියයක් කුරුකුල කුමාරයන්ගේ මැතිණිය. මෙතුමියට මහා භාරතයෙහි ඇතැම් ගැහ "කාති" කුරුති යනුවෙන් කියාපායි.

එහි අර්ථය කරාවේ ස්ත්‍රිය යනුයි. ඔවුන් ඇඟලන භාවිතයට "කබාස් කාති" කියාද ව්‍යවහාර වෙයි. (සිංහල භාෂාවෙන් කබා අරුත් කු යයි කියයි.)

B අවකුල කණ්ණියන්ගෙන් "කාරවත්ත කුලය" ද එකකි. එහි ප්‍රබේද පුස්තකාල පොත කොළඹ කෞතුකාගාර පුස්තකාල අංක 7-17 කි, පත්‍රිකාව)

තවද (දුටුගැමුණු) රජු හා යන ලෙසට එක්දහස් පන්සියයක් ප්‍රේමිනි බ්‍රාහ්මණයෝ සාරදහසක් අමාත්‍යයෝ A පටබැඳි බිසෝවරුන්ගෙන් එක්දහස් සියයක රජ කුමාරවරුන්ගෙන් පස් දෙනෙක.

(රිදි විහාර අස්න පුස්තකාල පොත හා රිදි විහාර උත්පත්ති කථාව ක්‍රි: ව: 1904 මුද්‍රණය, 5 පිට)

රජතර "පරවර" මරවර නිමර කණ්ණිය තෙලිඟු කෙටර්නික සිංදුර යනාදි නා නා දෙගවලින් ඇවිත් (දුටුගැමුණු) රජු පිරිවරා සිටින දෙමළ මහා සේනාවෝය.

(රිදි විහාර අස්න පුස්තකාල පොත)

භාතිය තිස්ස රජ කාලය

".....මල්ලවු මලක්කාවට ගියෝය. එකල කාක මුක්කරුන්ඩ ගොස් උන්ගේ රජු සිටියේය. ඔව්හු තල මුදලියායි ප්‍රකටව තැලට බලකොටුවක්ද කර ගත්හ. හෙතෙම කලා ඔහෙහුත් කැලණි ගහෙහුත් මොරණිය ගෙලෙහුත් යන මේ අයර රට අල්ලා සුළු රජව විසිය. එකල ඔව්හු විසින් පෙර පිතැති රජුන් විසින් කරනලද පැව් පොකුණු කෙත් වත් අත් පත් කර ගත්හ. ආරාම විහාර දහප් පිළිම සිදු බිද බුදු සසුන නැති කෙළේය. මෙසේ සාවුරුද්දක් තික්ම ගිය කල්හි භාතිය තිස් අහා

A මෙ අත්දමට කරාව කෝතුසේ ප්‍රධාන මිනිසුන්ට "පටබැඳි මිනිස්සු" යන නාමය බොහෝ කාලයක සිට ව්‍යවහාර කරනු ලැබේ.

(ආවායා පෝල් පිරිස් මහතාගේ පාකුණි ඉතිහාසය ආශ්‍රයෙනි.)

එමෙන් ම පටබැඳි කුමාරයන්, පටබැඳි මුදියන්ගේ, පටබැඳි මුහන්දිරම්, පටබැඳි කෝරාල, පටබැඳි ආරම්භි යනාදි වශයෙන් කරාවේ ප්‍රධානීන්ට ව්‍යවහාර කළබව පැරැණි ඉතිහාස ලෙඛනාදියෙහි සඳහන්වේ. අද දක්වා ව්‍යවහාරව එන බවද දකනුයි.

තම දෙවුරු කුමරු තෙම ලක්දිව රාජාභිෂේකව අනු රාජ පුරයට පැමිණ කුණුරුවන් කෙරෙහි පහන් සිත් ඇතිව පිංකරණයේ, තමන් රාජ්‍යය වාසින් රැස් කරවා අනු රාධපුරය සතර ගව්වක් හි නුසුදුසු වල් කරවා තුමු උයන් පාලයන් ලවා මල් උයනක් කරවා මාලාකාරයන් ලවා මල් ගෙන්වා රුවන් මැලි දහැප් තුන්මාල පියව සතරගල් සඳුන් ගල්වා.....තවද ගස්හි ශෛලපුරය හෙවත් කුරුණෑගල නුදුරු මෙහි දඹදෙණිය නම් ගම වසන්තාවු මුදලි නම් එක් ඇමතිගෙක්හු නල මුදලියාව සොරෙන් ගොස් අනුරාධපුර භාතිය තිස්ස දෙව්ගරජාණන් සම්ප යවළඹ එකත් පසෙක සිට ගලකරණ සේක්, දේවයන් වහන්ස ඔබ්බාත්කුරු ඔබ්බහන්සේ හැර සාසනගෙහි පහන් සිත්ඇත්තෝ නම් මතු කවරේද? කිය නොහැක.

මහරජානනි, දන් වහාහි දෙමල වර්ගයෙහි නල මුදලියාසි යන අධිපාතියෙක් ඔහුගේ හත්දහස් අට සියයක් මුක්කර සේනාවෝද හාර දහස් හැත්තෑවක් පමණ සිංහල ජනගෝය, යන මොවුන් වසන තොට ගෙන කලාභියෙහුන් කැලණියගෙහුන් මොරතියගෙලෙකුන් අතර රට අල්ලා, ආරාම විහාර පිළිම දහැප් සිදු බිද දමා සතුන් රවින් තෙරපා හැර සසුන විනාශ කරන්නේ වේ කිවහ.

එසේ ඇසු භාතිය තිස්ස රජු දෙමනසව පැමිණ ඔවුන් රටින් තෙරපනු පිණිස අයොනනි පට්ටලමට හසුන් දෙවා දුතයන් යැවීය. රජහු විසින් යවන ලද හසුන් පත දක ඔවුන් මහත් ප්‍රීතියෙන් පිණි, සුද්ධියෙහි දක්‍ෂ දෙමල කරාවේ සේනාපතීන්ගෙන් නවගොනු නව දෙනෙකි. පස් ඉව්වත්-පෝ ඉව්වත්, කාලිංග ඉව්වත්-නල්ලන්ගවත් පාලවත්-ඉව්වත් මුදවත්-තේවර්, වෙඩි අරගන්, මරවරායර් හා ඔවුන්ගේ හත්දහස් අටසියය (7800) ක් නවගොනු

දෙමල සෙනාවෝද සුද්ධ උපකරණ සලස්වා ගෙන දියා කාර කැලිගොටයා මොවුන් කවා පොවා නැව් නංවා තුමුන් නැව් නැගී පිනා විත් කාරදුටට ගොඩබැස්හ.

එවිට කාරදුට නම් විය. එයින් නික්ම කුදිරමලේට පැමිණ ක්‍රමයෙන් අවුත් අනුරාධපුර නුවර භාතිය තිස්ස රජ සම්පයට පැමිණියෝය. එවිට රජ්ජුරුවෝ සතුටු ව දිසාකාර කැලි ගොටයා රජ්ජුරුවන් අභිමුඛයට ගෙන්වා, පිළිසඳුර කථාකොට ලේකම් බලා සුද්ධයට යුතු භාණ්ඩ යන් දෙවා රජ්ජුරුවන්ගේ සුද්ද සේනාව දෙදහස් හත්සිය අනුවක්ද දෙමල සේනාව හත්දහස් අටසියයක්ද (7800) යන මෙකී සියල්ලන් කාදු බොදුගෙන් කවා පොවා සත්තාග සත්තබ්ව සුද්දයට සැරසී රජ්ජුරුවන් එද සමුගෙන මෙසේ විවාශෝය. දේවයන් වහන්ස, කොතැන් හි කඳවුරු ලත්දැකි කිහි, මෙසේ රජ්ජුරුවෝ අවසර දෙවා වදාරණ සේක්, ත්‍රිමේඛර තපසර ඉන්ගේ මැදගම පල කලල් ගෝරුවේ දුටු මැද කඳවුරු ලවා සටන් කරවයි අවසර දුන්හ. එකල්හි දෙමලෝ එයින් නික්ම නුවර වැට වාඩි හැර එයින් නික්ම කථාලේලාපොතාන වාඩි ඇර තරගොඩ වාඩි ඇර මැද ගම්පල තපස්සරයින් විවාර පණිවිඩ දකිමින් කලල්ගෝරුව හඳුන්වා ලිය.

එකල කලල්ගෝරුවේ කඳවුරු ලා සුද්ධයට සැරසී තුඩ කොඩි සේසත් නංවා සුද්ද ගෝසා පතුරුවා නලමුදලියාට දන්වන ලදුව නලමුදලියාද තම සතු සේනාව කාදු බොදුගෙන් කවා පොවා සත්තාග සත්තබ්ව (7970) හත් දහස් නවසිය හැත්තෑවක් යුඩ සේනාව සහිත සුද්දේපකරණ සලස්වා තුමුද සැරසී අවුත් සුද්දයට වැඩි. ඉක්බිති දෙපසෙහි මහත් සටනක් විය. එකල භාතිය තිස්ස රජුගේ සේනාවට ජය අත්විය. මුක්කර සේනාවට පරාජය විය.

A තල මුදලියා එක් වෙහි පහරකින් මෙලිය. හාචය කියා රජහුගේ සේනාවේ මෙසේ බොහෝ මුක්කරුන් මරා නැලව් බල කොටුවට වැදී එය සිදු කිරීමට නිමුණු වස්තුන් රැගෙන විත් අනුරාධ පුරයට පැමිණ ජය ලත් නිසාව සැලකලෝය. රජහු ඔවුන්ට සතුටුට දෙමලෝ කවා පොවා සිංහලෙන් නැලි බැඳ හිර දෙවා, දෙමලෝ ලකට ගෙන්වා අපමන සෙනෙවිරත්නයන් හට මෙසේ වදා රණසේක්: මාගේ මේ රාජ්‍යයේ බස්නාහිර ජනමය සඵල වදා නැගෙණ හිරව මාරගස්සින්න සහ නැව්ගලද දකුණට මොරණියේ කන්දෙන් බුළුවල ගල්පහි ගෙලවද; බස්නාහිරට තුන්පහන් වංදුරු කංදෙන් කැලණි ගඟවද යන මේ මායිම් තුල රට රක්කා පිණිස රට දෙවා කරාමේ දෙමළන් රැදවූහ. මේ තල මුදලියාව නිමුණු රටයයි දකුණුතුයි. ඉතුරු මුදලියාව දකුණෙන් රටදී පොරොත්තු කරවූහ."

(සිවලා කුලමේ රාමනාත මුදියන්සේලාගේ මුදියන්සේලාගේ වන්නි කථා පුස්තකාල පොතේ පිට පතකින් ලුප්තව ගත්තාලදී.)

A තලමුදලියාගෙන් පැවැත එන කාකමුක්කර පරම්පරාවේ මිනිසුන් ගල් ගමුවේ ද නැලව් යන ගමේ සහ කරුණැහල දිස්ත්‍රික්කයේ සහ වන්නිබද ප්‍රදේශවලදී සිටිති. ඔවුන්ගෙන් සමහරෙක් වන්නි කම් කරතිබේ, ඔවුන් වන්නි පේරුවේ මුදලිවරයා වැදිපේරුවේ මුදලිවරයා යනුවෙන් බෙදී සිටිති.

තලමුදලි නොහොත් තල මුදියන්සේලා පරාජයෙන් පසු මොහුගේ වැදි පේරුවේ මුක්කර මුදියන්සේලා අතරෙන් බොහෝ දෙනෙක් හානිය තිස්ස රජුගේ යුධ බල ඇණියට බිහිවන වහාත් තරයට පලාගොස් වැදි කම්බන්ත කරමින් මැතික් ගැරීමට පටන් ගෙන ඒ වන ප්‍රදේශයෙහි පදිංචි වූ බවත් එවක් පටන් ඒ වැදි මුදලි වරුන් පදිංචි වූ රටට "වැදිගමුව" කියාද පසුව සබරගමුව කියාද නම් ඇතිවූ බවත් දකුණට තිබේ. මුක්කරුන් විසින් ගරනලද මැතික් පතල් සබරගමුව පලාගොස් වහාත්තර වල මේ දක්වා බොහෝසේ දකින්නට ලැබේ.

තවද හානිය නම් සිංහල මහ රජහු කාලයෙහි මේ ශ්‍රී ලංකාවට කාක මුක්කරා නම් දෙමලෙක් ගොඩ බැස ඔවුන්ගේ *තල මුදලියා කියන රජා ගල් ගමුවට පැමිණ වැව් බැම්ම කපා වතුර ගැර කොටුවට වැව ගෙන බොහෝ සැති දෙමළන් සමඟ කලා ඔයෙන් මෙහොඩක් මා ඔයෙන් මෙහොඩක් අයිති කරගත කල් යවන කල්හි හානිය නම් රජහට එසින් තවත් රටට යුධ කරන බව සදහා අසිංහෝත්ති පටිවලමට පත් හසුන් යවා තවගෝත්තරයක් දෙමල හමුදාව ගෙන්වා ඔවුන්ගේ නම් අසා ලේකම් බලන්ඩ අවසර කියෙස්ක.

පෝවිට්ට(න්) වරයාගේ	හමුදාව	100
කෝවිට්ට(න්) වරයාගේ	හමුදාව	700
කාගත වරයාගේ	හමුදාව	300
ඉව්වංච වාග් වරයාගේ	හමුදාව	150
තල්ලන්ඩවගේ	හමුදාව	1400
පැලවගේ	හමුදාව	800
මුලවංශ තේවරයාගේ	හමුදාව	400
වෙඩි අරගන්ගේ	හමුදාව	900
මරවරයාගේ	හමුදාව	151

මෙසේ හානිය සිංහල මහ රජානෝ එසේම සේනාව භා කාලතුවක්කු ලේකං බලා ගබඩාවෙන් විශදම් දී යුධයට යන්න නියම කළ විට, සේවකමින් අපි දිනුවාම දෙන්නේ මොනවාදයි ඇසිය. එවිට රජහු විසින් කියන්නේ නම් සිංහල රටින් නැතම් දෙමළ රටේ සිටුවම්, ගව්බිම් දෙමළි කිසි, එවිට මතුල් ගන්නා පිණිස කාර තැලි ගොඩ ගසා රජහට බාරදී සටනට තික්මගන් දවසින් එන බව කීවේය.

* රණින් බැදුනු ගල් වෙරලුව ගෙලේ පැලදලා කදිම	ට
සැතින් සුරත දරා කඩුව රජත රක්ක සැදි මොනව	ට
අ නින් රාජ හිරිමල් රට කෙසරිදු ලෙස රණ පිටිය	ට
ල සින් වැදුනි තල මුදලිදු රණකෙළි කෙළ ගල් ගමුව	ට

(මුක්කර හටන)

එකී ලෙසින් සත් දවසින් හේවාකමින් ආවාහ. එවිට මහ රජාණන්ගේ බස් බිත්ත නොවන ලෙසින් කුඹනීර සහ බත් සලස්වා තබාගත අනුරාධ පුරයෙහි සිටි කල පලමුකොට බත් ඉල්ලුවෝය. බත් දෙන පොරොන්දුවක් නැත. හිර දෙමසි කිහි.

නොයෙක් ලෙසින් සත් සලස්වා තිබුනේය. එවිටද දෙන් මහ රජුගේ බලය, දෙවියන්ගේ බලය තිබුන යෙයින් බබලන වැඩි නිසා - හිර එපාය බත් ඉල්ලුවෝය. ඔවුන් බ නොයෙක් ලෙසින් කෑම දුන්නේය. ඉක්මණින් හිර සත් පිටව යැවුහ. නැවත බත් කෑ හිර ඉල්ලුවෝය. හිර එපසි කී නිසා ඔවුන්ටත් තමුන්ටත් එක විටම කෑම දෙන්ට බැරි නිසා ඔවුන් යැවීමට කිවුය. ඉන් පසු ඔවුන්ගේ රටවලට යන්නට අවසර ඉල්ලුවෝය. අවසර නොදී හේවා කම නිමදැයි කිහි. සාමිනි හේවාකම නිමක් නැත. අපට බැරිය කිවුහ. එවිට රජු රුවෝ කියන්නාහුය. නල මුදලි යාට තිබුන රට සුඛකර තමන් ගනුවයි කිහි. එවිට සුඛ යන්නට කලමනා ගනිමින් රථ වාහන කාල තුවක්කු තව සියක් රථ පිට පටවා යත්ත නික්මුනෝය. එවිට රජු රුවෝ ගමන් ඉදිරියට වැඩිසේක. නුඹ වගන්සේ කම් නැත කිවුහ. කොසි තැන කඳවුරු බදිමුදැයි කී විට ත්‍රි ප්‍රමේඝවර සින්ගේ මැදගං-පොලද කලල් ගෝරුවේද කඳසුරු බැද කලල් ගෝරුවේ සිටාණන්ටත් විශසියදම් දීමට බාර දී රජු සුවරට වැඩිසේක. ඔවුන් ගොස් කලල් ගෝරුව සහ කලා වැව කාල තුවක්කු මානා තබා නල මුදලියා එක ඉස්සරට අසු පිටින් ගල්ගොවුටට ගොස් ඔවුන්ට පෙනී කථා දී ආපසු ගොස් සරක්කුවට වැදුනෝය. නල මුදලියා ගේ හමුදාව සටනට නික්ම උත්තැනේදී ඔවුන්ගේ සුදුකම් මදි කමින් මොවුන්ගේ කාල තුවක්කු තවසියම එක එක විටම ගිහිලුහ. නල මුදලියාගේ සේනාව නැසී ගියේය.

එතැනින් ඔවුන්ගේ කොටුව අල්වා සිදු බිද දමා තරංගොඩ ගලට ගොස් තුන් මසක් වාඩිකර සිටියෝය. රජුගෙන් පනිවිඩ දකිමින් පොතුපිටියේ වාඩි හැර, නුවර වැවේ වාඩි හැර, කථා වැල්ලා පතානේ වාඩි හැර අනුරාධ පුරයෙහි වැඩුරන් හානිය දෙවි මහ රජුන් දක සිටියෝය. බොහෝ සන්තෝෂයෙන් අප මහ සෙනෙවිරත් ගෙන්වා ගෙන බස්නායක භජන්ත භූමිය කළුරේට කඩිසම් කර සන්නස් ලැබුනාය. *අයෝනති පටිච්ඡන්තෙන් ආ කරුවේ දෙමළුන් බ මුදුනෙර රට වලට සන්නස් ලැබුනේය. මෙහි බොහෝ කොට පිං රැස්කර උපාසක ධර්මයෙන් රජකම් කොට වැසියන්ට අහස දී පෙර පවත් රදල කම් කරපු රදල මුත්තීල වන්නිවරැන්ගේ නම් වලට අපිරිමාන නොව රදල කම් දී එරජ දිව්‍ය ලෝකයට ගියේය. සිහිරසතු. සුභමසතු.

(බ්‍රහ්‍මානා කෞතුකාගාරයෙන් මෙවද්‍යාවාසී ඇන්ඩර් යස් නැල් මහතා විසින් පිටපත් කළ “වන්නි උපත” පොතෙන් උපුටා ගන්නා ලදී. සිළුමිණ ඓතිහාසික අති රේකය 8. 8. 1937)

මෙහි ඉහත සඳහන් වන්නි කථාවසතු දෙක අතරේ සුළු සුළු වෙනස් කම් පෙනේ යන නුමුත් එකම පුරාවෘත කථා වක් බැව් මොනවට හේරේ. මේ වෙනස් වීම් සිදු වී තිබෙන්නේ මුල්කාලයේදී ලියනලද ලෙඛනයන්ගෙන් යම් යම් අය විසින් පිටපත් කර ගන්නා අවස්ථාවලදී යම් යම් වෙනස්කම් සිදුවීම නිසායයි සිතිය හැක.

අප විසින් කියවනලද එකම පුරාවෘත කථාවල් අඩංගු පුස්තකාල පොත්වල එකට එක විරුඬ කරුණු සටහන් වී තිබෙන බැව් නොයෙක් විට දක්නා ලද්දේය. මේ සමානම වන්නි කථාවන් 22 ක් පමණ අප විසින් කියවා ඇත්තේය. ඉහත සඳහන් වන්නි කථා සුවත් ලියන ලද කතෘ ඉදිරියට වාසින් සියළු දෙනාම දෙමල වර්තය, යන කල්‍යානාවෙන්

* දකුණු සිරිලක කුරුකුලයින් නොහොත් කරුවේ මිනිසුන් අතරෙන් බෙහෝ දෙනෙක් අයෝධ්‍ය දේශයෙන් පැමිණි වන්ද සුය් වංශික සුඛ හවසින් ගෙන් පැවත එන්නෝ වෙති.

අගෝශ්ඨ පටිච්ඡෙදයෙන් මෙහි ආ සුඛකාර කුරුකුල චරිතයාගෙන් පැවැතෙන්නන් මෙහි පහත සඳහන් ඉමයන්හි වාසය කරනු ලබති.

දිද්දේණිය, තෙල්ලිය, කටුපොත, පාලගම්, තෙරියාව, දෙමලමානෙ, එබර ගල්ල, සෙඤ්චියා පිටිය, පොතුබෝව, කොටගෙදර, එල්ලා ගොන්න, කුරුප්පු වත්ත, තෙත් තානේ, කකගොලල, ගිරිවැව, වලස්වැව, ඔතුටොල, කෝන් ගොලල, මැල්ල පිටිය, මොරතොලල, දෙහෙල් ගමුව, පොර මඩල, අඬරපනේ, උඬපල, ගොඩගමුව, උල් හිටියාව, බුල්තැව, මානගැවේ, සිංඞලා කැල්, ආරගොඩ සහ තවත් ගම්ය. මෙහි ගම් ප්‍රධාන කුරුකුලයින්ගෙන් සමහර දෙනෙකුගේ නාමයන් මෙහි සඳහන් කිරීම මැනවයි සිතමු.

එනම්:-

පොතුබෝවේ, වරුණ සූරිය මුදියන්සේලාගේ උක්කුරාල ආරච්චිමහත්මයා සහ පාඨශාලා කලමනාකාර තැන.

දිද්දේණියේ, කුමාරසිංහ වේලප්පු, වරුණසූරිය, පාලප්පු

පොතුබෝවේ, බුදුල් ගෙදර රාමනාථ මුදියන්සේලාගේ අවිසදහාමි

එම සියඞලාගෙදර බාලසූරිය මුදියන්සේලාගේ ඩිංගිරිනාමි හිටපු ආරච්චි මහත්මයා

එම සියඞලාකැල් මුහන්දිරම්ලාගේ වේලප්පු

කොටගෙදර, වරුණසූරිය මුදියන්සේලාගේ සිමප්පු

● ගෙත්තිරියාපිටියේ, හේනේ ගෙදර විරසූරිය මුදියන්සේලාගේ කපුරුකාමි

තෙත්තානේ, පරණ ගෙදර විරසූරිය මුදියන්සේලාගේ පුංචප්පු.

මෙකී ගම්වල කුරුකුලයින්ට අගත් පිරිමින්ට මුහන්දිරම් කියාද, සහිත්ට, එතන ගාම, සහලමා එතනා කියාද ගෞරවාදියෙන් ආමන්ත්‍රණය කරති. සූරිය කරාව යයි ඔවුන් කියා ගතිනි. “කෝන්” කරාවයයිද අතහයන් විසින් කියනු ලැබේ.

● ගෙත්තිරියාපිටිය වත්තේගෙදර විජේසූරිය මුදියන්සේලාගේ මුතු මැණිකේ

එම පරණගෙදර විජේසූරිය මුදියන්සේලාගේ විජේසූරිය එල්ලගොන්න, කපුගහමුල වත්තේ වණ්ණසූරිය මුදියන්සේලාගේ පු.විරාල

එම තෙල්ලිගෙදර වරුණසූරිය මුදියන්සේලාගේ බණ්ඩාර පොතුබෝවේ, පරමාගොල්ලේ ගෙදර වරුණසූරිය මුදියන්සේලාගේ අප්පුකාමි

තෙත්තානේ පරණගෙදර විරසූරිය මුදියන්සේලාගේ අප්පුකාමි
ගොජරාගම කුරුකුලන් අරගන් ඉලංගසිංහලාගෙ පුංචි අප්පුගේ කුමාරි, බටහිර හතලිස්පහ, දිවුල්ලාව.

එම කුරුකුලන් අරගන්ලාගේ කුමාරාගේ තෙත්වණි, බටහිර හතලිස්පහ, එම

එම කුරුකුලන් අරගන්ලාගේ ඉලංගසිංහ කුමාරාගේ (වේල්අසියර්) වේලසිර, බටහිර හතලිස්පහ, එම

එම කුරුකුලන් අරගන්ලාගේ ඉලංගසිංහ බණ්ඩාරියගෙ පත්තිණි, බටහිර හතලිස්පහ, එම

එම කුරුකුලන් අරගන්ලාගේ කන්දගේ (වේල්අසියර්) වේලසිර, බටහිර හතලිස්පහ, එම

ඔතුටොල, වරුණසූරිය ජයසිංහ මුදියන්සේලාගේ පුංචප්පු මහත්මයා. අළුත් ගෙදර.

නාවක්කාඩු ප්‍රදේශය ආණ්ඩුකළ නවරත්නසිංහ, ඉරණ සිංහ, රාජවන්ති මුදියන්සේලාගේ පරම්පරාවද අයෝධ්‍ය ගෙන් පැමිණි යුධ සේනාධිපතින්ගෙන් පැවත එන පරම්පරාවකි. "මෙතෙම සිතාවක රාජසිංහ රජුන් දවස ඔළුපැලියාවේ පදිංචිව සිටිමින් නාවක්කාඩුවේ ප්‍රභූ කුමාරයා වශයෙන් ප්‍රසිද්ධව සිටි කුරුකුලයෙකි." යුධ සේනාධිපති පැලව්ද කුරුකුලත්තාර් කෙනෙකි. ඔහු ගෙන් පැවත එන පරම්පරාව කුරුකුල පලාතේ සහ දකුණු පළාතේද ගම් කීපයකම වාසය කරයි.

දුට්ඨ භාෂාවෙන් "කෝත්" යනු රජුව සහ ඇතැම් විට එමේරුකුවද ව්‍යවහාරකරන නාම පදයකි.

ගජබා රජ කාලය

"එයින් මැන භාගයෙහි ගජබාහු කරපති කෙමේ යට කියන ලද කුරුරුවෙහි පරණ සිරියවුන් එහි එක් පසකට යවා ඊට පරණ කුරු රවයෙහි තම් තබා තමන් විසින් දඹදිව කුරු රටින් අලුත ගෙනෙන ලද හිර සෙනඟ කුරු රවෙහි අතික් පසෙහි තවත්වා ඊට අළුත් කුරුරව යයි නම් තබා දුසේය."

(ගජබා හටන සහ සොළි වංශ පේරුව නැමැති පුස්තකාල පොත්වලින් උපුටා ගන්නා ලදී.)

ගජබාහු රජ නිල සේනාධිපතියාගේ ද ආධාර ඇතිව සොළි රටට වැද යුධාරම්භ කෙළේය. මේ කාලයේ කුරුරව කරාවේ යුධකාරයෙකුටත් සමූහයක් සොළි රජු යටතේ සටන් කරමින් සිටි හෙයින් ඒ සෙනගද ගජබාහු රජුට පාවාදෙන්නට යෙදුනෙන් මේ හේවැසින් සමූහයද ලංකාවට ගෙනැවිත් දෙවූ කුරුරව හෙවත් දෙවූ කුරු කෝරලයේ දඹුගමුව ප්‍රදේශයෙහි ගම් බිම් දී පදිංචි කරවන ලද්දේය. මෙයින් පැවත එන පරම්පරාවල බොහොමයක් ඒ පලාත් වල අද දක්වා සිටියි. ඔවුන්ගේ මුල් පරම්පරාව යුධ සිර කැරසින් වශයෙන් ගෙනා තමුන් ඔවුහුද අතිකුන් කෙරෙහි සිත් වැනි නිසම "කුරුකුලත්තාර්වරය."

අලුත් කුරුකෝරලයේ සිටින කුරු රවයන් සියල්ලෝම ගජබාහු රජුගේ හිර සෙනඟ වශයෙන් කුරුකුල කොදත් ඇතැම්හු උපහාසාත්මකව ව්‍යවහාර කරත්.

පරණ කුරු කෝරලයේ කඩසිම:-

"පොලොන්නරුව නගරයේ වස්ත්‍රා කඩ ව එක් කෙ	රේ
රි රු රස බොජුන් පව්ව ව එකතු ක	රේ
මුසුරු රස බුලත් පව්ව ව යටත් කෙ	රේ
ගජකු පෙර එළිය ඒ මැද ව අසු කෙ	රේ

මමත් දැනිම සකි නුඹ කියන	මා රු	වා
බතලේ ලෙට තසි මංකඩ	අමා රු	වා
රහල ගලේ කෙල කෙල ඉන්න	සිරු	වා
මෙතැන මැද නොවෙද සකි පරණ කුරු		වා

රණ ගුණ පොකුණ මුරුගේ කඩවත මැදි	නා
භූණ සොද මාතලා ගල බෙරවිල පෙණේ	නා
අහු පිණ ඇල්ල සහ කලු උණ ගලෙන් ය	නා
කිණි හිරි ගලට දිප්පතෙන් කොන පෙනෙ	නා

මැල් බැදිනුගේ පසුකර මල් තලා ව	ව
ගල් කුඹුරෙන් ආවම බතලේ ගල	ව
පල් ලේ කොණේ හෙණ වැදි ලේ ඇතේ සි	ව
තැල් ල වැටුණ දොරවෙන් දුනු තිබු ගල	ව
රහල ගල පසුව කරගල මහ ගල	ව
කුරුමිණි ගලෙන් බලවත් ගම් කඩවත	ව
ඇල්පිටි කන්ද මුදුනේ ගල් තලාව	ව
පරණ කුරුවට කඩ ඉම් නිමසි ව	ව

(කඩසිම් සිම්පද පොතෙන් උපුටා ගන්නා ලදී.)

පරණ කුරු කෝරලය හෙවත් පරණ කුරු රට වෙතත් කර එකි යවන ලද සියල්ලෝම කුරු කුල හෙවත් කුරුචංඝිකයින් බැව් සැලකිය යුතුයි." කුරුකුල A "වරුණ කුල" යනාදී කුරුචංඝික නාමයන්ගෙන් පෙනී සිටින නොයෙක් පරම්පරාවල් අද දක්වා මේ පළාතේ සිටිති. ඔවුහු අද දවසේ උඩරටයන් මෙන් පෙනී සිටිති. පරණ කුරු කෝරලය වනාහි හතර කෝරලයෙන් එක් කෝරලයකි. මෙම කෝරලයෙහි පදිංචිවූ කුරුකුල මිනිසුන්ට උරුම ඉර හඳ කොහි ය දතට හතර කෝරලයටම අයිතියයි කියා ගනිති.

දෙවුන්දර දේවලයෙහි දේව කායභියෙහි නියුක්තව සිටි කුරු රට ගස්නිකා පුර B වේද විශාසර් පුත්‍රයින්ට අයිති මෙම කොහි ය අලුත් කුටාරට ගිය පෙළහරට ගෙන ගියායින් පසු ආපසු දෙවුන්දරට හේවා හතර කෝරලයේ තබා ගත්ව යෙදුනේය. ඊට හේතුව පරණ කුරු රට හෙවත් පරණ කුරු කෝරලයෙහි සිටි කුරුකුල හෙවත් කොරවිසින් මෙම ඉර හඳ කොහි යට උරුම කියා සිටි බැව් නැගී දනගත්ව තිබේ.

A දෙකේම වෘත්තවාසී සිදු පොත් දෙකේම මුහන්දිරමලාගේ හේතුකාමි වි. සී. මැමිබර්

එම සිදුපොත් දෙකේම මුහන්දිරමලාගේ සිංහිරිමැණිකේ

එම වරුණපුරිය මුදියන්සේලාගේ උක්කුරාල ගුහරත්තාමි

එම එම

තල්ගමුවේ, බබ්ලුව, ඇම. ඉලංකපුරිය (වැලිමැත්තෙගෙදර)

එම වරුණපුරිය මුදියන්සේලාගේ වරුණපුරිය. තැන්පේ ගෙදර

B ව්‍යාස මහ සාමවරයාට දෙමලකාෂාවෙන් "වේද විශාසර්" යයි කියනු ලැබේ. මොහු කොරව හෙවත් කුරුකුලයින්ගේ ආදි පිතෘ වරයාය.

(ඊ. ඔබ්බේ. පෙරේරා මහතාගේ කොඩි පොත)
කරාවේ මහ කොඩිය



කෝට්ටේ පිලිව පේරාමේ ගරු ඊ. ඔබ්බේ. පේරා
අබ්බේතුමන් විසින් ආණ්ඩුවේ නියෝගය ප්‍රකාර
සකස් කරන ලද "පැරණි සිංහල කොඩි" පොතේ
අන්තිම භාගයේ අවුරුදු 400 ක් පමණ පුරාණ කරාවේ
කොඩියේ සිතියම-විනු, සුරැකි තාරකා මුතුකුඩා, තල්පත්
ගස්ගෙඩි, වාමර, පංදන්, පාරවලලු, නානෙයක් මත්සර
යෙක්, ගස්තියෙක්, රජෙක්, ඔවුන්ගේ, ගෙන්වුක්, කඩු
වක්, මාතිල්මල්, විකරල් යනාදිය සටහන් කර තිබේ.

මෙම කොඩිය පොළොන්නරු පළාතේ විසූ කරාවේ
දිදලි කෙනකුගෙන් පැවැත එන්නක් අතර තිබේ සොයා
ගන්නා ලදින් දැනට හිංදු දේවාලයක එය සුරක්ෂිත
කොට තබා තිබේ.

"හ ම දෙව් රද දෙවුන්දර සිට අලුත් නුවරට වඩන ග ම නේ
හැ ම සිව්වග සෙනග සැදෙමින් මහල් දිව පෙරහරින් සොදි නේ
සෝම රිවි රුව පිහිටි කොඩියද පෙරවුකර ආ සෙයින් එ දි නේ
ඊ ම හත් මාසයක් සිටි කෝරළේ හට වනි එතැන් ප ට නේ"

(හතර කෝරළේ ලේකම් මිටියෙන් උපුටා ගන්නා ලදි.)

මෙම ඉර හඳ සහිත තාරකා පිහිටි කොඩිය දෙවුන්දර
සිට අලුත් නුවරට ආ පෙරහරේ පෙරවුමෙන් ගෙනත්
ගියේනම් මිස, එය සිටි කෝරළයට අයිති කොඩියක්
තොව දෙවුන්දරට අයිති කොඩියක් බැව් මේ කවියෙන්ම
පැහැදිලි වෙයි. එපමණක් තොව මෙම කොඩිය හතර
කෝරළේට අයිති කර දුන් බවටද සාක්ෂියක් නැත. මෙම
කවිය සහ මෙයට සම්බන්ධ තිබෙන කවි පසුද සසඳා බැලූ
කල දෙවන රාජ සිංහ කාලයට පසුව මේ කවි ප්‍රබන්ධ කර
ගියේන බැව් තේරේ. මෙහි සඳහන් පෙරහර වනාහි
දම්දෙතිපුර නැමිබමර කලිකාල සාහිත්‍ය සමඟ පණ්ඩිත
රජාක්‍රමබාහු රජ කාලයේ අලුත් නුවරට ගිය පෙරහරකි.

ඉහත සඳහන් කවියට විරුඬව දෙවුන්දර විර වරුණ රංජව බැඳි නිලවිර නැමැති කුරුකුල කවියෙකු විසින් කියනලද කවියක් මෙසේය.

"මේද විශාසර මෙකුත් පුත් තේනුවර පෙරුමා හස්ති නා හා ද විවිත් දෙවුන්දර දේවාලෙ අදිපති විමේ නා පෑ ද සිත තම කොසිය ඉර හඳ පෙරවු කර ආවා වි නා ඒ ද මානස එසින් සිව් කෝරළේකට ඇත්තැ හි නා"

මේ මේදවිශාසර පුත් තේනුවර පෙරුමාලේ මේ මුත් තනු කෙනෙක් හස්තිනා පුරයෙන් පැමිණ දෙවුන්දර දේවාලයේ ප්‍රධාන නිලයක් ලබාගත සිටින අවස්ථාවෙහි ඔහුගේ පරපුරට අයත් ඉරහඳ කොසියද, අලුත් නුවරට පෙරහැරේ පෙරවු කරගත ගිය නමුත්, ඔහුගේ වංශයට අයත් සියලුම කුරුකුල වර්ගයා ඉරහඳ කොසිය සහ තවත් තාත්ත මාත්තද මේ දක්වා ඔවුන්ගේ මතුල් අවමතුල් වලට පෙරවු කරගත යන්නේය.

දෙවුන්දර සිට අළුත් නුවරට ගිය පෙරහරේ විස්තර

දඹදෙනි පුර තැම් බඹර කලි කාල සාහිත්‍ය සජීඥ පණ්ඩිත පරාක්‍රම බාහු මහරජ දෙව ප්‍රතිරාජ නම් අමාත්‍යයා දෙවි නුවරට (දෙවුන්දරට) පිටත් කොට දෙව රාජ ප්‍රති කඩය (රාමදෙවරට) හා මහ රත්ආවුද දෙරව සේනා සමග පෙරහරින් වැඩමවීමට අණ කෙළේය. ඒ පෙරහරේ මූලික වුවෝනම් පෙර දෙවුන්දර දෙව හවනය සාද දෙවිනුවර සහ දේවාලයේ ප්‍රධාන වූරවලට පත්ව සිටි දූ පුළු රජුගේ පුත්‍රයන් දෙදෙනෙකුගේ පරම්පරාවෙන් නොසිඳ පැවැති ආ තවරත්ත බණ්ඩාර සහ සුරිය බණ්ඩාර යන කුමාරයෝ දෙදෙනාය. ජයවර්ධන කෝට්ටේ රජ කාලයේදී රසිගම් පුර යේ කුමාරයෙකු සමග සරතවී විසිදුගමට ගොස් සිටි ඒ කුමරුන්ගේ සහෝදරියකගේ දරුවන්ගෙන් පැවැත ආ

මුඩගෝම නම් කුමාරයෙකුගේ පරපුරයෙන් පැවත ආ තවරත්ත බණ්ඩාර දිසානායක කපුරාල, අළුත් නුවර දේවාලයට දේවරාජ පෙති කඩය සහ රත් ආවුද වැඩම කිරීමේ මූලිකයෙක් වූයේය.

*දෙවි නුවර වැසි ඉහතැති පෙලපතෙන් පැවත ආ නව රත්ත බණ්ඩාරට ශ්‍රී බ්‍රිඩ වම් 1779 නිකිති මස අව දසවක් දින සතුවු පසුරු වශයෙන් සත් කෝරළේ කවුගම්පල හා ඇලබොඩ යන ගම් වර දෙකක් රජු විසින් ප්‍රදානය කරණ ලදී. එපමණක් නොව සතර කෝරළයට අයත් ගම්වර සහ මහදිශාවද දෙත්ව යෙදුනා ඇත. දෙවුන්දර (දෙවි නුවර) නිලවිර රත්පව බැඳි කිරි එතනා කුමාරහාමිද මේ රෙම්පරාවේ කුමාරියෙක.

දෙවි නුවර රජකල දපුලුසෙන් සුවරජුගේ කාලයේදී දේවරාජ ප්‍රතිකඩය සහ සදුන් රූපයන් අලුත් නුවරට වැඩමකල බව සඳහන්ව තිබෙන බව පැරැණි පොත පතෙන් දැනගත්ව තිබේ.

* දෙවුන්දර හෙවත් දෙවි නුවර ඉතිහාසය

"ගිරිතෙලපුරය" යනු මෙයට සුචියෙහි ව්‍යවහාරවූ නාමයකි.

කිනිහිරි උපුල්වත් දිව්‍යරාජතමේ දෙවුන්දරට පැමිණියේ දුක්ඛ ජම්බුප්පයේ මලය ප්‍රදේශයෙන් යයි කියති. දෙවිතෙමේ කිහිරිකොටයක වෙස්ගෙන තදී මාර්ගයෙන් අවුත් සමුද්‍රාවකිරණ මග. ක්‍රමයෙන් දක්ෂිණ ලංකාවට සම්ප වූයෙන් ගිරිතෙල පුරයෙහි ගොඩ බසිනු කැමැතිවූ දෙවිතෙමේ කික්කවුට සම්පයෙහි පිහිටි ගිනිගම දේවාලයේ කුරුකුලයට අසන්න සු නිලමේට ඒ බව සිතෙන් දැක්විය.

කපු නිලමේ පෙරහැරක් සුදුනම් කොටගෙන දෙවියන් පිළි ගැනීම පිණිස ගිරිතෙල පුරය දෙසට ගමන් ගත්තේය. දෙවිතෙමේ "කිරිලවැල්ල" නම් මුහුදු තෙරෙහි රළයකින් ගොඩ ගසන ලදී. එතෙක් පෙරහැර එනු ප්‍රමාදවූයෙන් වෙනත් රළයකින් නැවතත් සමුද්‍රාවකිරණය. 'සිංහාසන වැල්ල' පසු කාලයෙහි පාවෙව් ගොස් "මිතුල් වැල්ලට" පැමිණ එහි වෙරළ සම්පයේ පාවෙව් පිටියේ පෙරහැරක් එක්නාවූ කපු නිලමේ දෙවියන් දැක දිසව බැස මහත් හෙරුමයෙන් ගොඩ ගෙන තුසිතාද සනිනවූ එම පෙරහරින් ගිනිතෙල පුරයට කපු නිලමේකෙ කර පිටින් මැඩවවා ගෙන ගියේය.

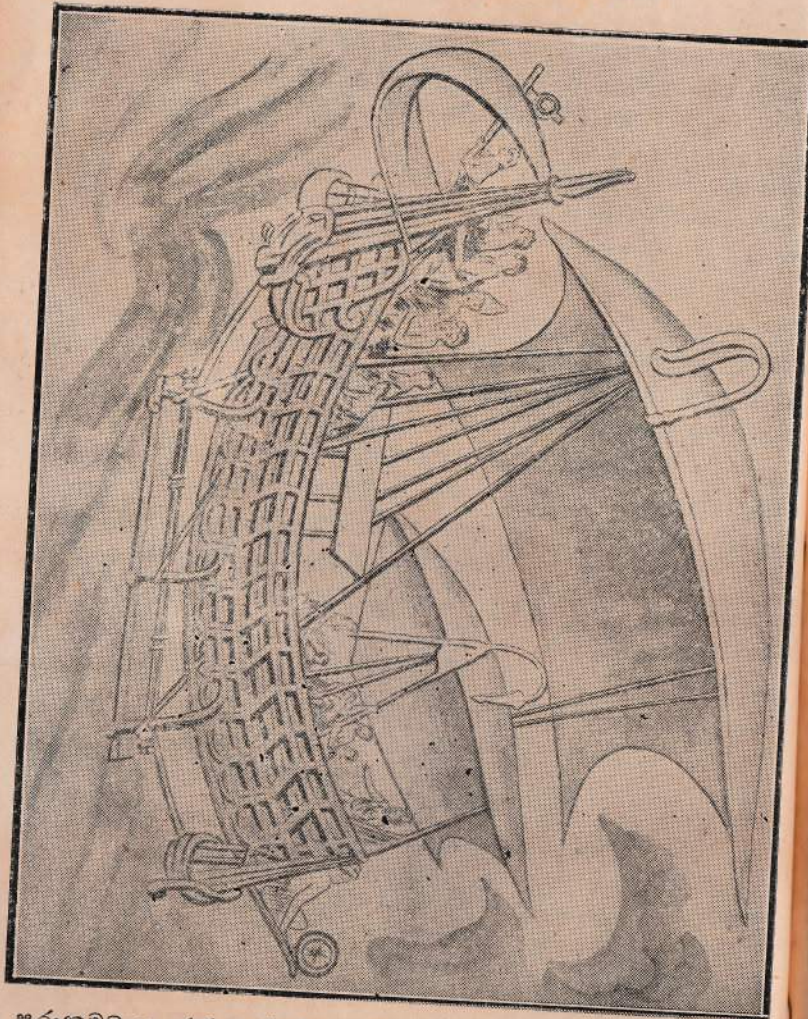
සත්වෙහි විජයබාහු රජු විසින් වේද විශාසර් තේ
නුව රජපෙරුමාලා නැමැති කුරුකුල නිලමේව දෙවුන්දර
දේවාලය සම්බන්ධ දෙවා වදල ශ්‍රී සත්තස

“සායනී ශ්‍රී වෛවසාන මහා සංඛ්‍යාත මහා සමමන
පරම්පරානුයාත සුසංවිංශොත්තන ත්‍රි සිංහලාසිංහවර නව
රත්නාභිපති ශ්‍රීමත් සිරිසංගමෝ ශ්‍රී විජයබාහු චක්‍රවර්ති
සාමන්තවහන්සේව දසවන්තෙන් මතු අවුරුදු පොසොන
අව සතචකා නැමැති වේද විශාසරුන්ව පලමු පවත්
ප්‍රවේශ්ව පැවැත ගෙන ආයෙන් දෙලොස් දහස් කෝරලය
බද A සිත්තවිසව ගිම් නැගෙනහිරින් මාවත කොකුන්
බස්නා ඇල හා දකුණු දිගින් පරගස මහ වෙල මාන්කඩ
ඉම හා බස්නාහිරින් ලෙනදූව ගල්කොල්ල ඉම හා උතුරු
දිගින් සුදුගල ඉම හා මෙකි සතර මාසිමට ඇතුළත්වු සරි
ගත් මව වාඩුවට සිටි තුමාගොඩ ගමට ඇතුළත්වු මෙකි
බද ගම් මුදල ගසකොළ වල්විල කුඹුරු ඔව්වි ආදිවු තැන්
උත්පලවණ් දෙව් මහ රජුරු සන්නත කොට අවුරුදු
එකකට පවුරට පනම් දසසක් බැගින් පසිද ප්‍රයෝජන
විදිනා නිසායෙන් නැමැති වේද විශාසරුන් මෙකු සත්
තේනුවරප්පෙරුමාල ඇතුලු වුවන්ගේ දරු මුණුබුරු පරම්
පරවට ආ චන්ද්‍රාකිසාසිව සායනවර පවතිනා පනතට

A සිත්තවිසේ පැවැත්වු සරස්වතී පූජාව

“.....වැඩමකරවු හික්කුන් වහන්සේලා විසින් සෙන් පිරික්
වැදුරු ඉක්බිති කුමා ලමසින් සැටදෙනෙකුට අකුරු කරවිම කරවනලදි.
ඒ ලගට වුයේ සරස්වතී පූජාවයි. පුරුණ වාරිතානුකූලව මංගලාවරණ
ආදි කොට ඇති පසෙකුපවාර සරස්වතී පූජාව දෙව්නුවර (දෙවුන්
දර) ශ්‍රී විජේන්ද්‍ර දේවාලයේ නායක පුජක ආර්. පී. ඩී. තේනබදු මහ
බෝමේ නිලමේ තුමා විසින් අත්‍යාලංකරයෙන් සිදුකරන ලදි.”
(සිළුමිණ පත්‍රය 5.9.1937)

මෙම කපු නිලමේ වනාහි පුරුණයේ දෙවුන්දර සිටි හස්තිනා
පුර කෞරවයෙකුගෙන් පැවත එන්නෙකි.



පරාක්‍රමබාහු රජ පේශුවට යවන ලද යුධ නැවක සැලැස්ම.

සලස්වා පත්ලියා දෙන්නෙයයි ජවයකින් කෝවිටේ මාලිකාවේ සිංහාසනයේ වැඩිහිටි මුදලිවරුන් මැද වදාල මෙහෙවරින් මේ සත්කස් තාමිබු පත්‍රය ලියාදුන් බවට සත්කස් තීරුවරගන් පෙරාමාලුම් වම්හ.

තවමෙහි බිම පරාක්‍රමබාහු රජු කෝවිටේ රජ කරණ සමයෙහි ඔහුගේ මලනුවන්වු සත්වෙහි විජයබාහු රජු ක්‍රි. ව. 1530 - 1534 දක්වා දෙවුන්දර රජයක් කෙළේය. මේ බව රයිස් ඩේවිස් මහතා විසින් ප්‍රසිද්ධකළ දෙවුන්දර සිලා ලේඛණයෙන්ද පෙනේ. හෙතෙම බිම පරාක්‍රමබාහු රජු කාලක්‍රියා කළ පසු දෙවුන්දර හැර කෝවිටියට පැමිණ ඔහුගේ මරණය දක්වා එහි වෙසෙමින් රජයක් කෙළේය.

මහා පරාක්‍රමබාහු රජ කාලය

i වෙහි පරාක්‍රමබාහු රජු දවස* පිට රටවලට යවන ලද සිංහල රජුන් සතු නෞකාවන්හි සේනාපති වරුන්ද කපිතන් වරුන් හා නියමුවන්ද, කොඩිකාරයින් යනාදී

* නිවිසිලත්ත, වැසි ශාසත්‍යාවාසි බැනවි බිමොප්පුමා මෙසේ කියයි:—"නිවිසිලත්ත දේශ වාසි "Maori" මෙව්ව් (මොරියා) ජාතිකයන්වූ අපේ මුතුන්මුත්තන් වහායි ක්‍රි. ව. 1250 දී පමණ ලබාගත් සහ දකුණු ඉන්දියාවෙන්ද යාත්‍රා රැගෙන එහි පැමිණියෝය."

(The Ceylon Daily News, December, 1938.)

මහා පරාක්‍රම රජුන් දවස ක්‍රි. ව. 1150 - 1186 මහ බලගතු නාමික යුධ හමුදාවක් කීර්තිනගරයේ සහ ආදිත්‍ය ද්‍රවිඩ අධිකාරී (සුරියකමල් කුමාරයා) යන "මහමරක්කාල්" නොහොත් "අද්මරල් වරු" දෙදෙනාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් බුරුම රට පේශුවට යවන ලදී. මොව්හු කුසුම් යන ස්ථානයට ගොඩබැස සතුරු පරදවා තහර ගිනි තබා එහි රජුද මර දමන ලදී. මහා වංශය මෙසේ කියයි:-

"මේ යුධ සේනාව සහිත නාවුක සමූහයා, ශාගරය මැද යාත්‍රා කරන දුපතක් වැනි විය. සමහර නෞකාවන් කුණාටුවලට අසූ වි අතර රටවලට ගොඩබටහ."

(Mahawansa 76-56)

"තමන් නම් දෙමළ රජ කුමාරයෙකුගෙන් පැවත එන පවුලක උදව්සද දැනට කරුණි කියා ඉදිති."

(ශ්‍රී ලබ්‍යාවිප වර්ණනා. 92 පිටුව)

සාහිත්‍ය පරාක්‍රමබාහු රජු විසින්, කොරවි ආදිත්‍ය කුරු අරණ කිලිසිවට කුමාර තමෙල්, නමැති කෘත්‍රියයෙකු යුවරජු තනතුරට පත් කර ගත් බැව් "කරුණාසි කොන්ටේස්ට්" නමැති ඉ.ශ්‍රීසි ග්‍රන්ථයේ 58 වෙනි පිටුවෙහි සඳහන් වී තිබේ.

වසරෙන් කුරුකුල නිර්මාණය කළ බව මෙහි පහත සඳහන් ආණ්ඩුවේ මහා කෝමන්ඩර් කාන්තාරයන්හි මහා හාර කාර කාන්තාරයන් ඊ. රෙමන්ස් මහතාගේ (1933 නේ දෙසැම්බර් ක්‍රිස්මස් කලාපය වන "සිංහල රජුන්ගේ කොමන්ඩර් ඉලස් 23 හා 52 පිටුව සමන්විත) විස්තරයෙහි සඳහන්ව ඇත.

NAVIES OF THE SINHALESE KINGS.

It would be equally interesting to know whether there still survive any of the descendants of the officers and naval ratings of Prakrama Bahu's and later times. Probably yes, judging by the extremely lively "remains" of modern times of the vocational classes and castes of modern Ceylon. Firstly, there are the Chonakar or Yonakar, viz. Ionians, or Greeks, a term applied by the Sinhalese to all foreigners from the North-West presumably in order to pay out those fastidious strangers, the Greeks, for calling them barbarians. Then there are the Karawas, who were given large concessions by some of the Sinhalese kings for fighting their battles for them, and whose names suggest their ancient callings such as Maha-marakkalage, of the house of the (Captain of the) big ship, Malimige, of the house of the Pilot, Kodikarege, of the house of the Standard-bearer, &c., &c. During the comparatively recent Portuguese and Dutch times, the former survived every manner of persecution, due to the original Portuguese antipathy to the Moors, or Mohammedans, of Morocco, and the fact that they were the most formidable rivals to both the Portuguese and the Dutch in their inland and maritime trade, and blossomed out at the end of the Dutch administration into an artillery corps; and the latter, who among other difficult "Jobs" assigned to them by the Dutch had to fish out lost anchors, make "Pandals" and supply fish and oysters for the Governor's table, acquitted themselves bravely in many a hard-fought encounter in the Kalutara and Bentota districts between the Portuguese and the Dutch. Both of them still possess their old grit and independence and should make admirable recruits.

"පරාක්‍රම බාහු රජු කල හා ඊට පසු කාලවලදීත්, නාවික යුධ මූලාශ්‍රයන් හා ඔවුන්ගේ පිරිසගෙන්ද පැවතෙන්නෝ අද දක්වා සිටිනවාද යනු දැනගැනීම වැදගත්ය.

ලංකාවේ කුල හා පංක්තිවල අයිත්මයේ රක්‍ෂාවන් පිළිබඳ විභාග කරන අතර එහිමාන පරම්පරාවන්, පැරැණියන්ගෙන් සමහර විට පැවතෙන නිසා, එසේම සහිත කිය හැකිය.

පළමුව "වෝනක" හෙවත් "යෝනකයෝයි." ඔවුන් වනාහි "අයිවෝනි" නොහොත් "ග්‍රීක්" වරුයි.

එකල සිංහලයෝ වැඩ දිනින් පැමිණෙන විදේශීයන්ට වෝනක නොහොත් යෝනක යන නාමයන් පුරුද්දක් වශයෙන් ව්‍යවහාර කිරීම සිටිනක් විය. තමන්ගේ මෙලෙවස්සෝ සහිත කි හෙයින්, ඔවුහුද මේ අමුත්තන් වූ ග්‍රීකයින් හට, යොනක නාමය කියන්නට ඇත.

මීලඟට, "කරාවේ" මිනිසුන් වෙති. ඔවුන් සමහර සිංහල රජුන්ගේ යුධවලට යොදා එතුමන් ලා වෙනුවෙන් සටන් කළ හෙයින්, ඔවුන්ට බොහෝ වර ප්‍රසාද දෙවා වදාරා තිබේ.

ඔවුන්ගේ ආදි නිල සඳහන්වන නාමයන් වූ "මහ මරක්කල ග්" (මහතැවේ කැප්ටන්) "මාලි මගේ" (කැවේ නියමුවා) "කොඩිකාරගේ" (කොඩි හාරකරා) සහ තවත් නිල වලි නාමයෝ වෙති.".....

දෙවන කි අයිත් (සමහර කරාවේ මිනිසුන්) නොයෙකුත් අයිරි කමානාවල යෙදෙමින් සිටින අතර, ලංදේශීය විසින් ඔවුන්ට මුද්ද නැතිවූන "නැන්දරම්" යෙදීමටද, තොරන් නැතිමටද, ආණ්ඩුකාරයින්ට මසුන් සහ බෙල්ලන් සැපයීමටද, ආශ්‍ර පනවන ලදී.

“මහිඤ්ඤ, සුඛතෝය, වසෙත්ත කුරුඤ, තඤ්ඤ කුරුඤ, ගජ කුරුඤ, පුඤ්ඤ කුරුඤ, උසබ්බ කුරුඤ, යන ඝෛත්‍රිය කුමරුවන් සත් දෙනෙකු යටතේ සේනාව මෙරටට ගොඩ බැස්සාහ.”

(කඤ්ඤ සවාමීන්ගේ දඹදෙනි අස්න පුස්කොළ පොත.)

ඉහත සඳහන්වූ ඝෛත්‍රියයෝ වනාහි කෞරව නොහොත් කුරු වංශික රජ පුරාණ ආර්යවරුය. මෙහි පහත සඳහන් කෞරව ආර්ය ජනයාද මේ කාලයේදීම දඹදිව සිට දඹ දෙනියට පැමිණ තිබේ.

“මිත්‍රද්‍රෝහී මිත්‍රක සෙනෙවියා, එකුරක, සහ සත්සියයක් ආර්ය ඝෛත්‍රිය හේවාගත්තේ..... මිත්‍රයාගේ වැටුප් ප්‍රතික්ෂේප කළ බැවින් මිත්‍රක සමයට කැඳ වනු ලැබීය. එවිට භුවනෙකබාහුගේ රහස් ආඥාව පිට ඒ නිර්භීත එකුරක තෙමේ වහාම ඉදිරියට පැන මිත්‍රක සෙනෙ වියාගේ හිස එක පහරින්ම කඩුවෙන් කපා හෙළීය.”

(ලංකා කථාව-රජාවලිය-සහ-මහ වංශය)

V භුවනෙකබාහු රජ කාලය

මෙම රජු ක්‍රි. ව. 1374 ගම්පල අගනුවර කර රාජ්‍යය කරණ ලදී. මේ කාලයේදී කුරුරට කංචිපුර කාමේරි පර්වත මානිලක්කරේ ආදී දඹදිව පිහිටි රටවලින් කරුණු ගෙවත් කෞරව නොහොත් කුරුකුල පේරාවලට අයත් ජනයා ලංකාවට පැමිණ තිබෙන බැව් දැනගත්ව තිබේ. මේ කාලයේ පැමිණි ජනයාගෙන් ප්‍රධානියාව *සේනාධිපති ධුරය පත් කොට කඩු පැලැඹු බව දැනට කොළඹ කෞතුකාගාරයෙහි තබා තිබෙන මෙතුමාට අයිතිව තිබූ කඩුවේ සටහන් කර තිබේ.

* රත්පටබැඳි කුරුකුල නාවිටු බණ්ඩාර සාමිව, භුවනෙකබාහු රජුගේ සේනාපති වශයෙන් පත්කර ගන්නා ලදී.

ඒ මෙසේයි:-

“සාමිනි ශ්‍රී.....පුවර විරජමාන ජනදිකර..... විජයරාජ සෙනෙවි මහවාසලදිය.

ශ්‍රී බුබු වර්ම සහස් නවසිය සතළොස් වැනිවු කා ශ්‍රී ලංකා.....සුවරජ සෙනෙවි ධුරයා පත්කරන ලාබ තෙරව ආදිත්‍ය අරසනිල ඉට්ටු ඉලෙ නාග.....නමුදු කහය ලබන්ව යෙදුනේ මෙ..... වෙසන පුර පසලොස් කුජදින ජය වඩන පුර රජවාසලදිය.”

භුවනෙකබාහු රජු ගම්පල රාජ්‍යය කරන සමයෙහි ඔහුගේ සෙනෙවර විජයබාහු කුමරු ජයවඩන පුර සුවරජු මෙන් සිටි බව පෙනේ. ඔහුට මහවංශයේ විරබාහු කියාද රජාවලියේ විජය බාහු කියාද ව්‍යවහාර කර තිබේ. මෙම සුවරජු 1399 දී පමණ ජයවඩන පුර අගරජ වශයෙන් සිටින අතර ක්‍රි. ව. 1411 දී පමණ විනුත් විසින් ඔහු ප්‍රයෝගයෙන් අල්ලා වින රාජ්‍යයට ගෙනගන ලදී. පසුව නිදහස ලැබී ලංකාවට හැරීවත් රජකම සම්බන්ධයට සඳහන් කර ඉන් පැරදී ශ්‍රී පාද අභිමයට පළාගොස් තපස් වරයෙකු වශයෙන් බොහෝ කාලයක් ගතකර තිබේ.

(රාජකීය ආසියාතික සංග්‍රහ 1903-1905, 18 වෙනි කාණ්ඩය.)

“Kauravir Adittakuru Arasanilaitta Kumara Thamel”

In the era of Buddha 1792 the great king of Siri Lanka Sahitya Pandita Prakrama Bahu appointed Kaurava Aditya Kuru Arasa Nila Itta Kumara Thamel second King enthroned him & invested him with a sword set with gems of nine classes. This was done at Siriwardana Wasala on Tuesday full moon in the said Year.”

මෙහි හෙට් විස්තරය:-

“බුබු වර්ම 1792 ට පැමිණි සඳ ශ්‍රී ලංකාධිපති සාහිත්‍ය පණ්ඩිත පරාක්‍රමබාහු මහරජ, කෞරව ආදිත්‍ය කුරුඅරසනිලපිට්ට කුමාර තමෙල් තෙම, සුවරජ පදවියට පත්කර, නවරත්නයන් සහිත බඩහස පළඳවනු ලැබුවේ මෙම වර්ෂයේ පසලොස්වකට පැමිණි අගතරවාද සිරිවර්ධන වාසලදිය.”

(කරා ගොසි කොන්ටේස්ට් පි. 58)

XIII කොටස

හෙණ්ඩන් හේරන් බණ්ඩාර වලිය

— ලිපියේ කොටසකින් —

තොප විසින් කළයුතු මෙහෙවර වන්නී බණ්ඩාරට කර දෙවියයි කියා භාවනාක සිරිත් විරාජමාන මහරජානෝ වදාල පුවත මෙසේ දකසුතු.

තවත් ඔබට ඔලගම් - නිකුගම් අතුරුපත්' උඩුපම් පල - කිරවැල්ල - මහර - කරදන - වත්තල - කැලණිය - දගොන්න - බද්දෙන් - උඩුකන - යටිකන - යටිහේන - මාදළ පිටිය - නාගොඩ - තෝපුව - රොරගොඩ වත්තල - බෝලඤ - මල්වාන - කප්පොට - ගල්පේ - බලනල්ල - බෝතල්ලේ - තෙට්ටි මුල්ල - උළුගල්ල - මුතමල්ලේ - උදන් විට - කකඹලියා පිටිය - තෝරවතුර - එණුවණල්ල - අල විව - මාතලගමුව යන මෙකී ඉඩම් ප්‍රවේණි භුක්තියේ හිමි කොට ඔබට රට මායිම්:-.....

කුරවසිංහ වන්නී බණ්ඩාර

ඊට ඉක්බිති කුරවසිංහ කුමාර තෙම තොබියව සැල කරන සේක් දේවයන් වහන්ස! මමද පුත්තලම් ජනපදය රක්තාපිණිස ඔබවහන්සේගෙන් ලබාසිටින තමුත් නිතර විශ්වල් වන බැවින් ඒ සතුරන් පරාජය කළහැකි යුධයෙහි දක්ෂවුවන්ගෙන්ද ඔවුන්ට යුතු අම් ආයුධාදීන්ද; මා හැඟි ලැගුම් ඉඩම්ද ඊට සුදුසු පරිවාර අතවැසියන්ද ලැබෙන ලෙසට සැලකෙලේය. රජ්ජුරුවෝ ඔබට සතුටු රත්තරන් පටි ස්ථානයක්ද-රත්තරන් කම්බිලියක්ද-රත් මණ්ඩියක්ද සුරත් වලත් සසක්ද - දෙවාචදුර - 'කුරවසිංහ කුමාර වන්නී බණ්ඩාර'යයි කියා රත් පට බැඳ ඔබට සරඹයෙහි දක්ෂයින්ගෙන් නටසිය හැටක්ද එසේම බඩු ශිල්පීන් - ගෙන් හත්සිය හැත්තැවක්ද; සෙසු පාබල සේනාවන් දෙදස හාරිසිය පණසක්ද දෙවා මොවුන් යුතු යුධ භාණ්ඩ යන්ගෙන් කාලතුචක්කු වෙහි මුලක්කන් කඩු කස්තාන

තෙජන - ලන්ස - පටිස්තාන - තෙජ කොන්න - අඩහටි - තෝමර - පලිස් යනාදී වානිත යුධෝපකරණයන්ද දෙවා ඔබට නානාප්‍රකරන දසාදීන්ගෙන් හය දහස් හාරිසිය තෙපණසක්ද; ගොවිකම්හි නිසුකත වුවත් ආදිකොට ඇති සෙසු කම්හත්ත කාරයන්ගෙන් එක්දහස් පවසිය හැටක් පමණ දෙවාචදුර එකී මෙහෙවර ඒ ඒ කාලයෙහි යටත් පහත්ව කරදෙවියයි වදාල පත්ත දකසුතු.

ඒ ජනපදය තුලෙන් බට නිකුගම්-අසා වදුරු මාදම් පිටිය - බිදුම්කඩ - සලාවත හෙවත් තට්ටිපිටිය - තාවක් කඩුව - ඉළක් වත්ත - තඹරුපිල - බුලත්තම - කස්බෝව - කෙහෙල් අත්තම - අස්තුකුලම - තොණ්ඩාලාන - දෙහි වත්ත - බෝරැවලාන - වැදිගම - මුත්තේස්සරම් - තල යාය - ඔත්තැවැට - තෙට්ටිවත්ත - ඇත්තොට - රඹුක් වැල්ල - සිවලාකුලම - අත්දරවත්ත - එළුපිටිය - පර පේගමුව - හල්දුම්මුල්ල - කල්ලුන්ත - හෙට්ටිමුල්ල - මිරිත්තිකල්ල - කල්ලතිරිල - කේබුවටත - තබ්බෝව - බොරවැට - ගල්ගම ඉළක්වැට - කුමරපල - කුරුඤ කුලම - බොරැල්ලේ ගම - වරුහම්මත - බෙලිවත්ත - යන මේ ඉඩම් හැර තවත් හයසිය හැතැවක් ඔබට නිකුගම් යයි කියා හේරන් බණ්ඩාරගේ අසදුම් පිටරට මායිම්කර මහමෝදර නැව්තොටින් - වෙල් පරිප්පුවේ ද ගොසින් - වැදි කෙටුලන්ගේ දුන්න කෙටු ගලෙන් - පත්තිරිප්පුවේ හවරි කුගෙන් - පොරට කෙටු ගලෙන් හෙට්ටි පල එද්දේ භාවිය කන්දෙන් දෙමට ගලෙන් - මුරද තොල්ලා හින්තෙන් - අළුත් වැවේ දියගිල්මේ ගල් වැඹෙන් කන්දේ විහාරේ ගල් පහි හෙලෙන් - තිරම්මන ගොයේ කළු ගල් ගොසින් - තෝති ගලෙන් - ඇවමුරැව ගලෙන් - සෙවුල්ගම දුන්න කෙටු ගලෙන් - ඉළක් හේතේ කොණ්ඩ ගලෙන් - තළුල්ලේ කන්දෙන් - දෙරැ ගොයේ මෝදරින් කරදියට මායිම්කර පතිටුවා ශ්‍රී හත්තයෙන් දෙවා වදුර-

(සිළුමණ ඓතිහාසික කලාපය 1938 අප්‍රේල් 24, පිටු 24, 23)

බණ්ඩාරවරු

උතුරු ඉන්දියානු රජුන්ට සැකි සම්බන්ධය ඇත්තවුවත් 'බන්දුර්' කියන්නාගේම දකුණු ඉන්දියානු රජුන්ගේ සැකිත් හටද "සම්බන්දුර්" යයි ව්‍යවහාර වෙත්. ඇතැම් විට මෙය "බන්දුර්" යයි ලුහුඬු ශබ්දයෙන්ද යෙහි

මෙතම සිංහල ව්‍යාපිත "බණ්ඩාරය" කියා පෙරලා ගෙන භාවිතා කරනු ලබන්නේ. අතීත සිංහලාධිපතිවරයින් දවස "බණ්ඩාර" යයි භාවිතා කරනු ලැබුවත් සෘත්‍රි යෝග්‍යය. මෙහි පහත දක්වන විස්තරයෙන් එය මනාව පැහැදිලි වේ.

"බණ්ඩාර" නාමය ව්‍යවහාර කරන ලද්දේ රජ කරන පවුල්වල කුමාරවරුන්ට පමණි. උඩරට රාජධානිය බිඳ වැටෙන තෙක්ම මේ ව්‍යවහාරය මෙසේම පැවැත්වෙන්නේය."

(1937 පෙබරවාරි 5 වෙනි දින, ආවායම් රඹුක්වැල්ලේ සිඩානා නාමිත් විසින් රාජකීය ආසියාතික සමිතියේ දිකියන ලද්දකි.)

"බණ්ඩාර" යනු "රජු පිළිබඳ" යන අර්ථයෙහි වැටේ.

(රොබට් නොක්ස්ගේ ඉතිහාසය 178 පිට)

A "බන්ඩාර වත්ත" යනු රජුට අයිති වත්තකි.

(ආර්. ඊ. ගුණරත්න ගෝමිඛා වි මුද්‍රිතය)

"බන්ඩාර ගම" ගබඩාගම හෙවත් රජුට අයත් පුද්ගලික ග්‍රාමය (දෙහටලම)

A මිරිස්සේ බණ්ඩාරමුල්ලේ යන ගම වැසි "බණ්ඩාරවරු" කුරුකුලයට අයත් සෘත්‍රිගණකයාගේ පැවතෙන්නෝ වෙති.

දකුණු පලාතේ ගාලු දිස්ත්‍රික්කේ කොණගල බණ්ඩාරවත්තේ පදිංචිව සිටි පි. ජී. ද සිල්වා බණ්ඩාර මහත්මයා වහානි ලෝකයේ අමුදූප ව්‍යාපාරයේ දෙවෙනි කතෘ වරයා වශයෙන් හැඳින්වෙන්නකි. පළමුවැන්නා අමරිකාවේ ප්‍රසිද්ධ ජෝන්සන් මහතාය.

ද්‍රවිඩ ජාතියෙහි "පණ්ඩාරම්" කුලයෙහි ගෝත්‍රයක් කිබේ. මොවුන්ගේ පාරම්පරික රක්ෂාව නම් දේවාල වල තබා පිත්තල ගැලීමටත් ඔවුන් භාරයේ තබා ගැනීම සහ අනිකුත් සුළු සුළු දේව කාර්යෝපවේ. මොවුහු තබා පිත්තල ගැලීමටත් නිතර දෙවෙලේ සුඩා කරන අතර එයින් කැගෙන ශබ්දය නිසා මොවුන්ට මෙසේ කියති.

"පණ්ඩාරම් පබ පබ. ග
පාන සවිටි ලොඩ ලොඩ. ග"

මෙය උපහාස පිණිස වේ.

"සොළිකරෙත් හිරහාරයට ගෙනා "පණ්ඩාරම්" වරුන්ට (මුත්තුරුස) "මුත්තු රාජ කුලම්" යයි කියා තිබෙන බව පෙනේ. මෙහි අර්ථය "කපු කුලය" යනුවෙනි. අළුත්කුරු කෝරළේ පණ්ඩාරම් වරුන් විසින් අස්සද්දනු ලැබූ කුඹුරට ඔවුන්ගේ කුලය ප්‍රධාන කොට "මුත්තුරුජ වෙල" යන්න සැදුන බව පෙනේ."

ශ්‍රී පරාක්‍රමබාහු රජ

ශ්‍රී පරාක්‍රමබාහු රජ දවස කෞරවර ආදිත්‍ය කුරුවිර අරස නිලසිටිව මහානාගව සේනාපති ධුරය සඳහා දුන් සන්නස් පතක බිහිගණ සටහනෙය.

"ශ්‍රී බුඩ වම්...තස් නවසිය නව පනස් වැනි ශ්‍රී ලංකා දිප්ති ජයවර්ධන පුර ශ්‍රී සහබෝධි ශ්‍රී පරාක්‍රම බාහු මහ රජ විසින් කෞරවර ආදිත්‍ය අරසනිල ඉට්ටි මහා නාගව.....සේනාපති ධුරය සහ කයීය සකස් කොට හිමිකර දුන්නේ වෙසග පිරි දසවස් ලත් කුජ දින සිරි වඩන වාසල දින"

මෙම කඩුව සහ මීට ඉහතින් දක්වන කඩුවද මේ දක්වා කොළඹ කෞතුකාගාරයේ පහතමාලේ අල්මාටියක තැන් පත් කර තිබේ.

* VI පරික්ෂාමාත්‍ර රජු දවස කුරුකුලයේ නමොඩුබාය.

කෝට්ටේ නුවර වැඩසිටින ශ්‍රී පරාක්‍රමබාහු දේව සාමානී දරුවාණන් වහන්සේ සිංහාසන මස්තකයට වැඩ වදාරමින් කේශර සිංහ විලාසයෙන් රාජ්‍ය ශ්‍රී සම්පත් විද වදාරමින් වැඩ සිටින ප්‍රසාදවට ත්‍රිසිංහලවිපය අල්ලමැයි සිතා එසේ සිතමින් පුත්තලමට තානාපිටලමට පුත්තලදෙශයේ සිට සිංහලාධිපතිවූ අපගේ දෙව සාමානී දරුවාණන් වහන්සේට මුක්කරුන් සේවාකමට යැදි පැහැදි සිටින ප්‍රස්තාවට

* ගවෙහි පරික්ෂාමාත්‍ර රජු සම්පූර්ණ සොල්කරෙන් භාරත වංශික හෙවත් කුරුකුල කුමාරයින් සමූහයක් ලක්දිවට පැමිණ පදිංචිවූ බැව් සියණැකෝරලයේ ගණනුල්ලේ අමුණුගොඩ විහාරස්ථානයේ ගල් අතලෙක්කි නෙලා තිබෙන ලිපියෙන් හෙ ලිවේ. එයට “කුඩුමිරිසේ සෙල්ලිපිය” යයි කියනු ලැබේ. එහි භාරත වංශික යින්ගේ නාමයෙන් මෙසේයි.

- 1 භාරත ගෝත්‍රයේ අග්‍ර පොරොහිත වෙන්කඩක්කුවාරන්
- 2 එම සරස්වතී නේත්‍ර සරප් පෙරැමැවන්
- 4 එම අවධානීන්
- 5 එම අබ්‍යාගම වක්‍රවර්තීන්
- 6 එම ආනන්ද හරිව වෙන්කඩක්කුවාරන්
- එම විනායකප් පෙරැමැවන්
- 7 එම සෙන්දා බජ්ජඑන්

(ගම්පොළ ඉතිහාසය)

“භාරත රජුගෙන් පැවතා පරම්පරාවට අයත් කුරු නම් රජු පාලකයෙකු විශේෂසථානයක් හෙතෙ කිවේ. මොහු ගෙන් පැවත එන දරු මුණුබුරු ආදී කොට ඇති පරම්පරාවට ම කොණරවගේ යයි කියති. මොවුන් වහන්සේ දීර්ඝ කාලයක් භාරතය ආක්‍රමණය වංශයයි. කල්යාණ යන් මේ භාරත ගෝත්‍රය වූ කලී කුරු හෙවත් කොණරව වංශ යයි ප්‍රසිද්ධය. කුරු කොණර හෙවත් කුරු රට වහන්සේ ඔවුන්ගේ රජධානිය වන්නේය.”

(A History of Indian literature, by Maurice Winternitz P. H. D. Vol. i, Page 317)

“පරවර මිනිසුන්ට, “භාරත ගෝත්‍රිකයෝ” යයි මේ දක්වා කියනු ලැබේ.”

එබවට නොයෙක් අමාත්‍ය මණ්ඩල රදල වරැන් දක්කවා නෙත සහු ගෙවෙහි විලාසයෙන් වැඩ සිටි ගණ මුත් එක්ක සුඛ කරුණ කාට පුළුවන්දැයි කියා වදාළ තැනෙදී නොයෙක් අමාත්‍ය මණ්ඩලේ රදලවරු සැල කරණ සැටි තත් බෝවා කාලයක් මුළුල්ලේ ආසිරි බොටන්ඩ මේ සිංහල විපෙ තැනැයි කියා ඔප්පු කල තැනෙදී මව ආකාර කෙසේ දැයි කියා අසා වදාළ තැනෙදී නවැතත් අමාත්‍ය මඩලේ රදල වොරු ඔප්පුකල විත්තියේ වගනම් උන් එක්ක සේවාකම් කරතොතින් කාංචිපුර, කාවෙරු පට්ටලම, කිලක්කාර මේ කියන රටතුනේ සිටින හේවා හමුදාව ගෙන්වා ගත්තොත් සුදුස්සකැයි කියා.

දීර්ඝරද සිර සමූහ රචි වංශාධිපතිවූ ශ්‍රී පරාක්‍රමබාහු උතුම් අපගේ දෙවසාමිදරුවානන් වහන්සේට නොයෙක් අමාත්‍ය මණ්ඩල රදලවොරු ඔප්පු කල සැල කල තැනෙදී සිංහලවිපය එකවිවක්‍රවර්තීව රාජ්‍ය ශ්‍රී කර වදාරන්නාවූ උතුම් අපගේ මහවාසලීන් ගෙදිව්ව පසිඬේට මහ කප් පුරුකො වැඩ රජකාරිය කරණ සිටින නොයෙක් රදලවරු එක්ව සිටගෙන මහකරුණා පතනින් ගෙදුනාය කියා මේ මුක්කරුන් එක්ක හේවා කමට උදවු උනෝතින් නොයෙක් තානාත්තර ලැබෙනවාය කියා මහවාසලීන් වදාළ පණතේ සැටියට කැඩපත් තුනක් ලියා පෙරකි දෙශල් තුනට අති කඩිනමින් පිටත් කර ඇරියාය.

එනුවරුල් තුනේ සිටිය නිලමක්කාරයෝද හේවා සමුදාවද කාංචිපුර දෙශයට එක්වෙමින් රාජාධිරාජවූ රාජගමිතිරවූ රාජ උඩවස්වූ ශ්‍රී සිංහලාධි පතිවූ අපගේ දෙවසාමිදරුවාණන් වහන්සේගෙන් ගෙදිව්ව පසිඬේ ඉස් මුදුනේ ඔරාගෙන යන් දවසක් සැණකෙළි නටමින් නැවැත සිංහලේට නොඩබැස ගෙදිව්ව පසිඬේට එන නිල මක්කාරයින්ගේ වගනම්.

වඩවු කාවිටු දෙවරෙද, කුරු කුල කාවිටු දෙවරෙද මානික්ක නලවෙන්ද, අදී අරස අඛප්ප උත්තාමෙන්ද, වර්ණ සුය්ඪී දෙඹර නාද අඛප්ප උත්තාමාද, කුරු කුල සුරිය මුදියන්සේද, පරද කුල සුරිය මුදියන්සේද, අරසනිල ඉව්ව මුදියන්සේද, මේ කියන නිලමක්කාරයෝ නවදෙන ඇතුළුව ආරව්වි ගම්වලින් දහඅට දෙනකු ඇතුළුව සේවා හමුදාවන්ගෙන් සත්දහස් සත් සිය හතළිහකුත්-ඇම්බැව් වයා ඇතුළුව තොළිල් කාරයෝ පස් දෙනෙකුත් සමගව හම්බාම තුනකම රුවල් බිඳ පදිංචි වෙව්ව වසියේ වගනම්.

ශ්‍රී ඉඩ සකරුප් වර්ෂයෙන් එක්වැදගස් එක්සිය පණක් වර්ෂයට පැමිණි මෙම වර්ෂයෙහි මින රවි පහලොස් හාගවු පස්විම් ලත් රිච් දින රෙහෙන නැතන සිංහ ලක්නගෙන් කුරු හෝරාවෙන් පිටත්ව කැලණි පුරේට ගොඩ බැස්සාය.

සෙන්කඩ සයිලාසනාධිපතිවු උතුම් අපගේ කෝවිටේ නුවර වැඩ සිටිය ශ්‍රී පරාක්‍රමබාහු දෙවඟනාම් දරුවාණන් වහන්සේ ඔප්පු කළ නැතේදී නවමිනි ප්‍රසාදමකුව මනි වුලි මාලාවාගත් යුක්තවු උතුම් අපගේ කෝවිටේ මහ වහසලින් කරුණා පණකින්.

කාංචිපුර දෙසෙ පිට ආ නිලමක්කාරයෝ සුඛ සුය්ඪී වංශාධිපතිවු අපගේ දෙවඟනාම් දරුවාණන් වහන්සේගේ ශ්‍රීපාද පත්මේ දකුණමස්කාර කරපු තැනේදී දෙසක්කාර ගොල්ලට බොහෝසේ කරුණාව සම්පත් ලැබෙත්. එ ඇර පති ප්‍රසාද ලැබෙමින් දෙසක්කාර ගොල්ල දිසාව බලා වදාරමින් රවි මඩල්ව නික්මෙන්නාවු අපුර විලාසයෙන් සොහොව දුන වදාරමින් සේවා පන්තේට සමඤ්ඤායාසි කියා සිතා වදාරමින් පුත්තලමට ආ මුක්කරුන් එක්ක යුධයට ගත්ව පුළුවන්දයි කියා අසා වදල තැනේ උතුම්වු මහ වහසලින් යෙදිව්ව පසිඹේට සතුරු මුණය බිඳ ලාඤ්ඤාමුසි කියා උතුම්වු මහ වහසලට ඔප්පු කළතැනේදී දුනු තුවක්කු කවු කස්තාන ජම ජාති කිරිවිචි කෙටේරි වලකති වනුා වලලු ලන්ස පරිසාන මෙකි ආයුධත්.

යෙදිව්ව පසිඹේට පුත්තලමට සේවා කමට ගොස් තුන් පැයෙකින් කොටුව ඇරෙව්වාය. මහවහසලට පස්ස වාදි ප්‍රණීස සේවා කමින් එක්දහස් සත් සියයක් සේනාව කපමින් වැටුනාය. නැවත නාග පට්ටලමට යුධයට ගියාය, ඉන් හතළිස් දවසක් සේවාකම් කරණ වේලාවට මානික්ක නලවෙන් කියන නිලමක්කාර උත්තාමා සේවා කමින් වැටුනාය. එසින් දෙමස් පෝයක් සේවාකම් කරමින් නාග පට්ටලම ඇල්ලුවාය.

මෙසින් දෙදස් අවසියයක් සේනාව වැටුනාය. නැවතත් මෙකොටු දෙකේ නිවුන රතු කොති දෙකත් මේ කොටු දෙකේ නිලමක්කාරයින් දෙන්නාගේ තරම් දෙකත් කොඩ් දෙකත් දක්කාපු තැනේදී බොහෝසේ සතුටු සත් නොසා වදාරමින් ගන්වර ලැබීමට උතුම් මහවහසලින් දෙවා වදල පණකයි.

මැදින් ඔරුවද අත මිලන්ද මුත්තේලුමද ලඟින් මුණ පාණක යෙදී පසිඹේ කිව්වාය. දො කම්මල නඹරා විලද හුණු පිටියේ විදියද පෙරියමුල්ලේ විදියද කම්මල විදියද කොළොම් පිටියද මහ විදියද වැල්ලේ විදියද කුරණ විදියද මිහොමුව සහද ප්‍රවේණිව සැලැස්වීමට තමෙක් ශ්‍රී සත්තසක් පිහිටුවා ලැබුනාය. එ ඇරත් රාවණා කොභියද, ඉර හඳ කොභියද, මාල දෙරියණද, වට්ටප්පු පේරුස් මුදුද, රත් කස්තානද, රිදි කස්තානද, රත් හවති රිදි හවතිද රත් බන්දි රිදි බත්දි රත් බස්තත් රිදි බස්තත් කුබලා බරණද වඩනතල ඇතු අලි සවරත් දෙකද, රිදි කැටි රිදි කුසලාන්ද රිදි කෙත්දි රිදි වලන්ද මෙකි තානාත්තර ලැබෙමින් දහ අට කොටමුණේ වෙළඳුමට යැව්වාට එනවාට තීරුව සුනං මුදු මිලනැති හැටියට උතුම්වු මහවාසලින් පසිඹ යෙදුනාය. නැවත රාජ පහං පවතිනා තෙකට මිහොමුව සහද පරවෙති වසි කියා යෙදී නවාතැන් පදිංචි කළාය.

සේවාකම් සමාර උනපසු තාරුකා මණ්ඩලය පිරවරා, ගත් පුණ්ඩ්‍ර ව්‍යු දිව්‍යරාජයාගේ සිංහාසන මස්තකයට වැඩවදුරමින් යෙහෙක් රාජ්‍ය ශ්‍රී විද වදුරණ ප්‍රසාදවට ගොස්ප්‍රතිකා දේසේ සිට පරහිකාර ගොල්ල සිල්වාරමක් භයායෙක් තානාත්තර අරගන තෙත්ති ලංකාබිපතිවූ උතුම් ශ්‍රී පරාක්‍රමබාහ දෙව්‍යාමී දරුවාණන් වහන්සේට නොයෙක් දකුම් දක්කවා මුන පාපු තැනෙදි එ ඇරත් පරහිකාර ගොල්ල උතුම්වූ මහවාසලින් යෙදිවට පසිඬේ වග නම් ප්‍රතිකාල් දෙසෙ සිට මේ සිංහලවිපෙට කුමක් කාරණාවක් පිණිස ආවා දැයි කියා දිවස්ලා වදුල තැනෙදි පරහිකාර ගොල්ල මහ වාසලට ඔප්පු කරණ වගනම් අපේ දෙසෙ හේවා කෝලාහලකන් බෝ කිසාත් වෙලදුම් නැම් දුලිභ කිසාත් ඔබවගන්සේගේ පාද පද්මයට යටත් වෙමින් කොළඹ කොටමුණේ ගෝ සමක් අතුරා ගත්තා පමණින් වාසියක් මහ වගසලින් ලබා ගත හල අති බදිමින් ජිව ගත වෙලදුම් නවාම් කරගත බඩ රක්‍ෂාකරමින් උනම්වූ මහවාසලටත් රාජකාරිය කරමින් සිටිත්ව ඕනෑක කිරා ඔප්පු කර සිටින්නේය. පරහිකාර ගොල්ලගේ විත්තික මහවාසලට ඔප්පු වෙමින් එපමණ බිම් වාසිය තබෙත් සන්නස් ශ්‍රී සන්නස පිණ්ඩුවා ලැබුණාය, නැවතත් පරහිකාර ගොල්ල විසින් සමක් ගනිමින් සිත්කර, වාන්දු කරවා වවෙට ඇද බදිමින් එ ඊට මැදි වෙමින් බිත් වාසියේ පදලං අල්ලමින් කළහල් නාප්ප කරකොට බදිමින් කොටුවේ මුර සමන්නා ගන්නාය. මෙතන වැඩ සිටිත්ව නපුරැයි කියා සිතාවන නුවරට වැඩියාය.

(1936 ක්වු නොවැම්බර් මස 1 වෙනිදා සිළුමිණ පත නා සම්බන්ධ දෙස්තර ඇත්තිරියස් තැල් මහතා විසින් මුතානස කෞතුකාගාරයෙන් පිටපත් කරගන්නා ලද ලිපිය.)

* දෙන්න ජුවන් ධම්පාල රජ කාලය
 “ආදිත්‍ය-බණ්ඩාර-වලිය”

“අපේ පියා වගේවාඩව සිටි කාලේ කාන්සිට දකුණු ලුරයේ පැවිදි වේදනාව කියමින් හේවා කමේදි ලැබු ඊතල් පාර භේදනාවට කාරණාවය කිය කියා යටතිය දවස සිහිකරමින් අපට දුන් අවවාදය පුරුකුසිසි අප සිංහල ජාතිය සමග ආයෙත් තද සෙතේයේ අද ඉදිති. කාලයක් පැමිණේ ඒ කාලයේ වෙර බැද යටත් කෙරේ. අපහට මේ නඩුමාන්න සන්නස් ගම්බිම් දුන් රජුගේ පරම්පරාවද පිටරටින් විත් සිංහල රජ ගබඩාවෙන් රැකීම ලැබු අප සිංහල රාජ්‍යයට රජ පක්‍ෂව සිටීම ජාති මාන් නය බවය. ගරිකමය. මෙසේ කියාපාන කථා ප්‍රවාන්තිය කියමින් සටහන් කර තබන්ව නියම කර දුන්නෝය.”

ජම්බුදිපයේ රජ පුත් රට ආයතියංග ක්‍රමය සෙන් හමුතයක් ජය සුරෙන් දරාමල්ලන් සමග විත් මිලෝදයේ බලෙන් සෙස්පායන් ලබා ගස්සි සෙලසුර අසල ගම් කර ඔහුගේ බිහි බඩබා පුරවන්ට නිලකාරයෝ පත්කර සිටිනා කාලයේ වෙතස වදිත්ව පැමිණි ආකියා රට හොරා ගනිමින් සිටි මල්ල හා ජා මිනිසුන් කොටවා ඔවුහුගේ නොඩ බැසීම තොදෙන්ව ප්‍රාක්‍රම බාහු කරතිද අතට විජයබාහු කුමරිදු ක්‍රමයත් වුවා උතුරු කඩුලු විටින් විට මුර කෙරෙව්වා ඉන්පසු ආරජු සිංහල බල පුරායෙන්ව රං ඔවුණු කාර සිස දරු මිත්ත මැරු එතුරු නම් ගජ පුරුෂයා ලවා සරඹ පුරුදු කරවා ලිය.

ඒපෙලේ ඉන්න මැන ක්‍රමය බලසුත් අඬුදෙව තෙත් පැවතෙන කුසෙඹ ආතා සතර කෝරලේ රං කොන්දිවෙල වලමිවේ බින්න බැස්සාය. මාගේ මැණියන්ට උපත් එකම දරුවා මමමය මට බත් කැව් දවසේ පක්‍ෂවක්‍රමා (පංචාසුධ) මාවට තබා ආකී ක්‍රමය සුගතී වංගයේ

* එතුර අර්ථ දේව ආදිත්‍ය සප්තරා සිල්වා මුදලි තැනව මෙරජු ගේ මුත්තකුටත් වන බුටතෙකබාහු රජු විසින් තම යුධ හමුදාවේ අග සේනාධිපතියා වශයෙන් පත්කර ගෙන ගියේ.

අදිපතින්ට හිමි ආදිත්‍ය යන නම දිවු බව මා මව් කියා වැඩෙන කාලයේ ආදිත්‍ය බණ්ඩාර නමින් ප්‍රසිද්ධ කරුණ වශයෙන්ද මාගේ පියා මව සටන් කරමි පුරුදු කරවද්දී තුමු පිය කර තිදු සමග සරව්වි සිටිය රාජ කුමාරයෙක් යාපා වෙන් ඒත් රන් කොත් දිවෙල වලව්වේ ගෙදර සැඟවි සිට මා සමග සරමි පුරුදුවි තුමු භාය්‍යා කුමාරි ද ද ව්‍යවනි කුමරිය සමග යද්දී මගේ මාමාගේ දු සිරිබර කුඩා මැණිකෙට කැඳවා ගෙන ගියාය.

කලක් ගියාට පසු පතිවිධ දුතයා පතාගෙන රන් කොත් දිවල ආතාවදී මාව පිටත් කර ගත ජයවර්ධන පුර බ්‍රවනෙකා බාහු යන නාමයෙන් රාජ්‍යශ්‍රීයට පැමිණි යවකි කුමාරයාට මාව බාර කළා. මේ කාලේ මායාදුන්නේ සහ රසිගම් බණ්ඩාර සහෝදර දෙ කුමාරන් කරතිදුව රතෂ් මරන්ට වරපුරුෂයින්ට වෙස් පෙරලා ජයවර්ධන පුරට එවා සිටින බව දැනි මාව දිවුරවා රජ මන්දිර හා රැ රැකාවලට රජසල ආරක්‍ෂාවට පත් කර අණ ලැබි වසද්දී කරතිදු යනෙක සැම තන්හි රැකවලට සෞත්‍රා රැගෙන මව යන්ටෙන්ට අත දුන්නේය. මෙකල වෙඩං කුමරු සමග සරණ වී සිටි ව්‍යාවනි කුමාරිකාවගේ පුත් දරු දැඩිව රජ වාසලම නැවති මේ රුපශ්‍රීමත් කුමාරිකාව ඉස්නානගට යනෙක කල මා නැත සිරිබර මැණිකේට කැඳවා ගියාය. ආවෝය. මුත් ඒ ලිය සමග කථාවීම උගහවයි. මේ ගමන් සමහරක් වලව්ව ආරක්‍ෂාවට යන්ට අණ විය. කාලේකදී නැත කොර් පෙම් බැඳ ලියා ගත් කවිත් එකතු කල සිරිබර මාලය යන පොත හා මග යන්නක උඹව බාරයි.

ව්‍යාවනි කුමරිගේ පුත් කුමරුට රාජ්‍යශ්‍රීය අත්වෙන වාට වෙරව වලකනු නසා කැලණි ගඟ ගං ඉවුර හා සිතාවක පවුරු ගොඩනගා ගත්තු මෙසේ කලයන සමයේ දී දිනක් රජවාසල පැවැතුන් අත්තන්ට පරංගි එවු සේල ත්‍යාගි දී තිබි ඒ ගැන සෝදිසියකදී අපේ කවි පත් දුක

කරතිදුව දන්වාමුත් රජ මාවෙන කරුණා නිසා අප දෙදෙන සරණ කිරීමේදී පියා, ආතා සහ නැදුසින් ගෙන්වා ගත්තාය. මේ කුටුම්භ ජයවර්ධන පුර වසද්දී මායාදුන්න මරක්කල හා සිංහල සෙන් එක් කැත් කර ජයවර්ධන පුර වදින්න එනවාය සැලවි, පරංගි හා සිංහල සෙනගද මගේ ආතා පියා මෙද තුරුබැව්ලේ මග සටන් කර ගිතාවකට ගොස් පවුරු ගිනි ලා මග ජය ලැබුවත් මා ආතා පියාද නැසී ගියේය. හටන් පොලේදී මිතුරු වූ කප්පිතා දී සිල්වා පුරුකුගිසි මහතුන් අයදීමෙන් යුධ ජය කොඩි දමු කාලේ උපන් දරු උඹව කොලොන් තොටදී පෙඩා ද සිල්වා කියා ක්‍රිස්තන් කලාය. පේඩා තුරුකුමාගේ නම යටහතට, දී සිල්වා කප්පිත්තාන් මහතාගේ නම එකතු කිරීමෙන් ලැබිය. පරංගි රජ වාසල සමග ගජ මිතුරුව සිටිද්දී දී සිල්වා කප්පිත්තාන් ගේ අයදීමට යුධ ජයගත් නිසා මග මංගල්‍යයක් පවත්වා රජ වාසල දී මට කඩු පළඳවා මගේ පරම්පරාවට කඩු පැලදීමට අවසරලා මුහුදු නදී උගන්තොට හතර මාගිම තුල පැවිදි තැනි තලා මුරවුට ගව පාලන බිමද මා කුඹුරුද බෝදුවේ කුඹුරුද රට ගොඩබිම මගවත්තද මහසන්නස් පිට අප මග බ්‍රවනෙක බාහු කරතිදු යටගිය කල මව දෙවාටදලාය. මෙවකට කරතිදු සහ ධම්පාල කුමාරයාට ආරක්‍ෂාවට රජවාසල මුර කිරීමට පත්කල හමුදාවට පුරුකුගිසි බසින් භාර්දිය කියා නම් තබා මා මුල්කර මා පත්කර අතදී වදලාය, යුධය සාසිදී කලක් වසද්දී උඹේ සොහොයුරියන් ගියා කැපු ලිද කපද්දී රජ අණ අත පසුම් මව මරණය ගියමව බයාදුව උඹලා පෙරහර ගස්වා යමින් අඑත් ලිදේ අඑත් දිය පිරි කඩ බැඳ එවත් කරතිදුව දක්වා යටගිය දවස යුධි කල හැටි සිහි උපදවා කියා බිප්පු කර සමු ලැබු හැටි උඹව මතක ඇත. එවැන්නේ කරතිදු ලිද මුලයා කියා නම් කි බස්ද දනිත්. රුවැන්වැලිතොඩ ගේවාකමට ගොස් සිටින මගේ පුතුන් ගෙන්වා සන්නස් බිම් වහාකර ආදර බ්‍රහුමන්ට සහෝදර හතර දෙනාවද සොහොයුරියෝ දෙදෙනාද සමග හොදින් කල්ගවා උඹලාගේ මැණියෝ භූමදුන කල මේ මග වත්තේ මරණින් පසු මා භූමදුනගේ යොදනු."

(ආදිත්‍ය වංශය නැමැති පොතෙන් උපුටාගත්තා ලදී).

ඉහත සඳහන් ජයපුර නකුර සෙනෙවියාගේ පරපුරේ එකුර අළු ආදිකරුගෙන් පසු ඇති වූවන් සම්බන්ධ විසාර පහත පලවේ.

"Another distinguished Military Chief was Pedro Silva (named after the Roman Catholic Priest who baptised him) the son of a distinguished Commander. A descendent of his was, on the 20th "January 1765, appointed Mudaliyar of the Alutkuru Korale by the name of 'Anthony Rowel Warnakula Aditha Weerasuriya, Arasanilayitha'"

මෙහි නාමය:-

(කරාමේ මුදලි වරුන් ගැන කථා කරන ඇෆ්. ජ. ගුණරත්න ගාල්ලේ කෝමිෂාරි වලටමේ මුදලිතුමා තම "ලන්දේශිකාලය" නැමැති පොතේ මෙසේ ලියා තිබේ.) "රෝම සභාවේ පූජක තුමෙකු මගින් බවුනිස්ම ලැබ එතුමා නමින් පෙති සිටි *සුප්පිඩ යුධ සේනාධිපතියෙකුගේ පුත්‍රයෙකු වූ ජේදුරා සිල්වා මුදලි තුමාද යුධ හමුදාවේ නවත් පුරවිත ප්‍රධානියෙකි. මෙතුමාගෙන් පැවැතෙන්නෙක්

* මෙහි සුප්පිඩ යුධ සේනාධිපතියෙකු ගැන ගුණරත්න මුදලි තුමා සඳහන් කර තිබෙන්නේ, මොරටුවේ මහවත්තේ වලව්වේ විසූ "ආදිකරු බණ්ඩාර" සෙනෙවිරත්න සම්බන්ධ බව සැලකිය යුතුය.

මේ පරම්පරාවන් පැවතුන සමහරෙකුගේ නාමයන් මෙසේය.

එකුර අළු ආදිකරු, ජයේ ද සිල්වා, රෝම නුවර වනිකානු මාලිකාවේ "වැවලියර" සිටුතුමා. මෙතුමාගේ එකම දියණිය වූ එකුර අළු ආදිකරු, කැතරින් ද සිල්වා කුමරිය, බහවත් වාල්ස් හැන්රි ද සොයිසා දිශානායක මැතිතුමා හා විවාහ විය.

මොරටුවේ රාවතාවත්තේ විසූ එකුර අළු ආදිකරු දුමංග ද සිල්වා හෙවත් දුංගි රේන්දු රාල. මොහු මෙහි කතීය ගේ පියාගේ මව් පක්ෂයෙන් කතීයගේ මුත්තනුවෝය.

මොරටුවේ ලුනාවේ විසූ එකුර අළු ආදිකරු අන්දිරිස් ද සිල්වා මහේ

කොළඹ එකුර අළු ආදිකරු හැරී ද සිල්වා ආණ්ඩුවේ අසි පොදුකාරියකු වූයේය.

මොරටුවේ විසූ බහවත් එකුර අළු ආදිකරු සී. පී. ද සිල්වා මහේ.

ක්‍රි. ව. 1765 ජනවාරි 20 වෙනි දින "අන්තෝනි රෝවල් වණිකුල ආදිකරු විරසුරිය අරඟ නිල ඉටුව යන නමින් අවත්කුරු කෝරලයේ මුදලි බුරුසට පත්කරන ලදී."

දෙත් ජුවන් බම්පාල රජ කාලය

දෙත් ජුවන් බම්පාල රජතුමා දවස විසූ කුරුකුල නිලධාරීන් ගැන ඇෆ්. ජ. ගුණරත්න මුදලි තුමා තම "Dutch Times" පොතේ මෙසේ ලියා තිබේ.

* "දෙත් ප්‍රනාන්දු මහ සෙනෙවි කොළඹ සිටියේය. පසුව මෙතුමා ගෝවට ගියේය." යනුයි.

"මාතොට ලැබගෙන ගිය සමරකෝන් රාල (දෙත් ප්‍රනාන්දු සමරකෝන්) මාතොටින් සේනාව ගෙන බම්පාල රජුජුවන්ට උදව්වට ඇවිත් පහතවත්තට පැමිණියේය....

...එදිරිල්ලේ රාල රසිගම් කෝරලේ උඩවර සිටින විට සමරකෝන් රාල කොළඹින් පිටත්ව ඇවිත් යුධ කර එදිරිල්ලේ රාල ඇල්ලුවේය."

(රාජාවලිය පිටු 70-71.)

මෙම දෙත් ප්‍රනාන්දු සමරකෝන් රාලගෙන් පැවත එන "පරම්පරාව" "සමරකෝන් පට බැඳිගේ" යන නාමය වලියෙන් මේ දක්වා දකුණු පළාතේ සිටිති.

ක්‍රි. ව. 1575 දී පෙන්කුවිටි ආරච්චි නැමැති කොළඹ මහ පට බැඳිගේ (කුරුකුල නිලමුව) මායාදුන්නේ රජු හා රහස් ලියුම් ගනුදෙනු කිරීම සම්බන්ධ යාංකා කර පාතුගිසින් විසින් ඔහුව මරාමුවට පත් කරන ලදී.

(ආවාය් පිරිස් පා. ඉ. 1 කාංඛ 197 පිට)

* දෙත් ප්‍රනාන්දු සමරකෝන් රාල, දෙත් ජුවන් බම්පාල රජුගේ සුප්පිඩ සේනාධිපතියෙකි. මොහු ගැන "රාජාවලිය" සෙති කීප ගැනකම සඳහන් වී තිබේ.

මේ කොළඹ මහ පට බැන්ද කෝවිලේ රජුගේ අත්තේවැසිකමක් වූ බව නොපෙනේ. රජුගේ මිත්‍ර සහකාරයකු සෙසින් ආධාර ඉල්ලූ විටක තමාගේ සෙනග රජුට සහාය වශයෙන් යුධයට ගෙන ගියා පමණකි. මෙතුමන්ගේ ලබාතැනිගේ සොහොන් කොත කොළඹ පැරණි සුසාන භූමියෙහි තවමත් දක්නට තිබේ. "ඒ සොහොනේ සටහන් කර තිබෙන වස්තූන් ගෙන් එකක් මසුන් යුගලෙකි. ඊය, පලිහ, හසකියා යනාදි අන්‍ය ලක්ෂණයෝද වෙති.

(Paper Entitled Inscriptions at St. Thomas' church Colombo. By Dr. Paul Peiris.)

ශ්‍රී ලංකා රජු විසින් කරවනු ලැබූ රත්නමාලි වෛතස රාජ්‍යයේ ආදිවතා කොටුවේ, තිබී නොබෝද මෙහි සදහන් රජ මංගල වස්තූන් සම්බන්ධ බැව් පත් මගින් ප්‍රකාශ විය. එනම්:-කක්කොඩිය, මත්ස්‍යයෙක් ඉබ්බකන්, ජය කොන්නය, නන්දාචරිතය, කිසිකිසිය යන මේවාය.

සමූහයක් වන්නේයේයේ ශ්‍රී පතුල්ලි පිහිටි මෙල්ල කුණු වලින් එකක් මත්ස්‍ය යුගලකි. "සොළි රජුන්ගේ රං කාසි වල මත්ස්‍යයෙකුගේ රූපය හා පාණ්ඩු රජුන්ගේ රං කාසි වල මත්ස්‍ය යුගලයේ රූපය රාජාලිංග වශයෙන් සටහන් කර තිබෙන බැව් South Indian Coins නම් පොතෙන් ප්‍රකාශවේ. පණ්ඩි රාජ්‍යයට අරක් යුධ කොඩියේ රාජාලිංගය මත්ස්‍ය යුගලකි. දොළොස් වෙනි ශතවර්ෂයේ දී විරපාක්‍ෂියා නම් පසි රජු ලංකාව ජයගෙන ඔහුගේ මත්ස්‍ය යුගල බැඳි කොඩිය සිරිලක කඳු මත්තෙහි තංවන ලද්දහි පසි ඊට ඉතිහාසයෙහි සදහන් වී තිබේ. "කාගෙනහිර පළාතේ පහළ බිත්තැන්ගේ නිනාතෙ ගල ශිලා ලිපියෙහි අත්තිමව ලක්ෂණයට හා විශාල ලෙසත් කපා ඇති කාවන්තිසාර රජ පෙළපතේ මුද්‍රාවෙහි පිවිසි කවුට හා වරල් පන්ද වල්ගා සහ ඊයේද කරමලද සහිතවූ මත්ස්‍යයකු පැහැදිලි ලෙස සටහන් කර තිබේ."

(නෙවිල් නපුබෝන් 39 පිට - 1885)

දනව කෞතුකානුකාරයේ පිට මාලේ තබා තිබෙන කිරිති තිත්තංක මල්ල රජුගේ සිංහාසනයට අයත් මෙහෙල මය සිංහ රූපයේ මත්ස්‍ය රූපය සටහන් කර තිබේ. මත්ස්‍ය සටහන මංගල රජ අභියාලමක් බැව් මෙයින් ප්‍රත්‍යක්ෂ වේ.

* මල්වානේ ගිවිසුම

දෙත් පුවත් බම්පාල රජුට උරුමකරගත් නො සිටියෙන් එතුමන්ගේ අත්තිම කැමැත්ත ප්‍රකාර ලංකා රාජ්‍යය පාතුගාලයේ රජතුමාට ක්‍රි. ව. 1597 දී මල්වානේ ගිවිසුමෙන් පවරා දෙන ලදී.

* මෙකින ලද මල්වානේ ගිවිසුම වර්ෂ 1815 දී ඉංග්‍රීසින් හා උඩ රට නිලමුවරුන් අතර මහනුවරදී අත්සන් කරගත් ගිවිසුමට අදවෙති නොවන බව සැලකිය යුතුය.

"උතුම රිච්කුල රජුන් ඇ විගියෙන් ඉස්පැක්කුස ප කි නොහිමි තෙද බල දෙත් පිළිප් නම් කරපත්තක් කර මිත් ම: කි ඇතැම් ගොවි කුල මැතිවරුන් හා කරවේ සුදිරිත් ම: කි සු ර මි සිරිලක ගිවිසුම දුන් බව මෙයින් දනගනු යහප කි"

මෙහි සුදිරිත් මැතිගහි සදහන් කරන ලද්දේ දෙත් නොමේ රුද්‍රිකු පවරන් කරවි නමින් ප්‍රසිද්ධ සිරි මැතිදු බව ඉතිහාසයෙන් පෙනේ.

"රුද්‍රිකු" යනු සිංහලෙන් ලියන කල "සුදිරිත්කු" යයි කොට දෙනෙක් ලියති. මේ මහතාගෙන් පැවතෙන පරම්පරාව පානදුරේ සුප්‍රසිද්ධ රුද්‍රිකු පෙළපත වන්නේය. ජේරමස් දිගෙස් මැතිගියද මේතුමා ගෙන් පැවත එන මිනිසිරියකි.

මේ මැතිදු නම් දනව ලබාගැනෙහි උදර නිලිතයෙන් සුප්‍රසිද්ධ වූ ප්‍රවර්තක වූ පානදුරේ ජේරමස් දිගෙස් මැතිගියගේ මුතුන්මිත්තා යයි සලකනු ලැබේ. ලක්දිව සකල කාන්තාවන්ට ගෞරවයක් වූ සමයක ජන සම්මානනීය වූ මේ කුල ජ්‍යෙෂ්ඨ මැතිගිය නොමේ පානදුරගෙහි ඉතාමත් පුරුණ කාලයෙහි සිට උත්කාෂ්ට භාවය භජනය කරමින් එන්නාවූ රුද්‍රිකු පෙළපතෙහි කාන්තාවකි. මේ පානදුරේ රුද්‍රිකු පෙළපත මිහ "කරවේ" යයි සදහන් වූ එබඳු මහා ශ්‍රී ඉක්කියෙකුගෙන් පැවත එන්නේ යයි සැලකිය හැකි වූ අන්‍යතර රුද්‍රිකු පෙළපතක් ලංකාවෙහි නොමැත්තේය. එයින් මේ පෙළපත පැවත එන්නේ දෙත් නොමේ රුද්‍රිකු පවරාදී මත්තිඤ්ඤානන් ගෙන් යයි පිළිගත යුතු බව ප්‍රත්‍යක්ෂය.....මේ මැතිගිය විසින් කරන ලද්දවූද සාම්ප්‍රතයෙන් කරනු ලබන්නාවූද ලෝක සංග්‍රහයන් ගේ සම්භාවය දැනගැනීම පිණිස මෙහි එකක් සදහන් කිරීම ප්‍රමාණ වේ. එනම් මුලදීම ලක්ෂයක් බහය විනාශයකොට දීමෙන් කොළොම් පුරයෙහි පිහිටුවන ලද බෞද්ධ බාලිකා මහා විද්‍යාලයයි. මේ විද්‍යාලය වෙනුවෙන් ම අද දක්වාත් විසින් විට කරනු ලබන්නාවූ බහ පරිත්‍යාගයන් විශාල බව නොයක් විට අසන්නට ලැබේ....."

(පණ්ඩිත බබ්ලිවි. ඇස්. ගුණවංශික මුදලි තුමාගේ "සුභාමිත වංශිකා" විනිශ සංස්කරණය-සංශුද්ධනය, පිටු IX, X.)

“මේ ගිවිසුමට අත්සන් කළ වංශාධිපතීන් අතරෙන් කරව තෝන්‍රය වෙනුවෙන් අත්සන් තබනු ලැබුවේ පව්වන් කවිටි නොමේ රාජ්‍යතුමා ය.”

(ආවාය්‍ය පෙරළ ජ. පිරිස් පා. ඉ. 1-312-560)

පළමුවෙනි විමල ධම් සූරිය රජ කාලය

කුරුකුල නොහොත් කොරව වංශයේ රදළ වරු

“වරුණ කුල ආදිත්‍ය අරඟ නිලසිටිවන්
දෙත් මැනුවෙල් දියෙස්”

* පේරාදෙණියේ රජාවලියෙන් පැවැත එන විරසුඤ්ඤා බණ්ඩාර, කන්ද උඩ රට පෙරළි කරන විට රාජසිංහ රජ විරසුඤ්ඤා බණ්ඩාරව වලඟම් වට්ටාරම දෙනවාය කියා දිවුරුම් දී උපායයන් ගෙන්වනු සඳහා වික්‍රමසිංහ මුදලින්, සෙනෙවිරත්න මුදලින් යන දෙදෙනා යවා කැඳවා ගෙන ඇවිත් ගොලාගොස්සේ විදියේ වල කපා කොළ අතුරුවා

* පේරාදෙණියේ රජ වංශය

“පේරාදෙණියේ රාජවලිය” යනුවෙන් ආණ්ඩුවෙන් මුද්‍රිත රාජවලියෙහි ප්‍රකාශවන කෘත්‍රිය වංශය වනාහි පරවර, බරතර, හෙවත් කරන වංශය විය යුතු බව මෙම කවියෙන් පෙනී යයි.

මෙම රාජ වංශයට අයත් රජ දරුවෝ වූකලී විරසුඤ්ඤා බණ්ඩාර, පළමුවෙනි විමල ධම් සූරිය රජ, රාජසූරිය අසවානාය, කුමාරසිංහ අසවානාය; විජයපාල අසවානාය, සෙනරත් රජ, දෙවෙනි රාජසිංහ රජ, දෙවෙනි විමල ධම් සූරිය රජ, විරපාක්‍රම නරේන්ද්‍රසිංහ රජ සහ මාතලේ බණ්ඩාර යනාදි උතුමන් වන්නන්ය.

“මහ වික්‍රම පරවර නරවර	නා — කෙසර
බල පාමින් සිරිපු සර	නා
දින සුරම් පති සෙ නෙක සිරි	නා — ලකර
කුල සෝල රජසිංහ හර	නා

(මදකසමාල පුස්තකාල පොත)

ඉහත සඳහන් රජ දරුවන් දවස කරාමේ ආණ්ඩුකයින් හට මහනුවර මහ අදිකාරම් බුරුසද, මාතලේ මහ දිසාපති තනතුරුද, උග්‍රවි කුමාර පදවියද, මන්නම්පිරිය, මඩබැද්ද, ඇලගමුව, අඹන, පහිව්ව සහ උග්‍ර පළාතත් ගම්වර වශයෙන් දෙව්වැදුරු ලදී.

මහා භික්‍ෂා විරසුඤ්ඤා බණ්ඩාර මැදිකර හෙත මුදලි දෙදෙනා ඉලන් ඇවිත් වල දෙකොණෙන් යන විට විරසුඤ්ඤා බණ්ඩාර බොරු වළේ වැටී උල් ඇති මළේය....

...විරසුඤ්ඤා බණ්ඩාර මළ බව කන්ද උඩ රටට සැලව විරසුඤ්ඤා බණ්ඩාරගේ පුත් කොන්නප්පු බණ්ඩාර සහ සල්ලප්පු කියන අයත් වෙන්වෙලා කොළඹට ඇවිත් ධම්පාල රජු දක බොහෝ මාන්ත ලැබ තම්මිව රුළුගේ දෙතිගන් කසාද බැඳලා කුළු වැදී කොළඹ උන්නාහ.

(ආණ්ඩුවේ රජාවලිය 64 පිටුව)

“කොන්නප්පු බණ්ඩාර ක්‍රිස්තියානි ආගම වැළඳ ගෙන දෙත් පේරන් නමින් කොළඹ විසුචිය. මිහිමුවෙන් කුල කාන්තාවක් හා සරණ වී මෙසේ වාසය කරන අතර පාකුණි ජනරාල් තැන්පත් දෙත් පේදුරු යටතේ යුඩ හමුදාවේ සේවය කළ කදිම පෙනීමකින් යුත් මනිවෙල් දියෙස් නැමැති මුදලි තැන සමග බොහෝ මිත්‍රව විසුචිය. මෙම කුමාරයාට මහනුවර රජකම සහ දේනා කතිරිතා, කුමරිය ලබා ගැනීමටද යටතිය ජිවිතය රැක ගැනීමටද මෙම දියෙස් මුදලි තැනගෙන් නොයෙක් විධියේ උපකාර සහ අවවාද අනුශාසනාද ලැබූ බව දැනගත්ව තිබේ.”

(පැරණි ලන්දේසි ලේඛන)

“වම් 1590 දී වරුණ කුල ආදිත්‍ය අරඟ නිල ඉට්ටන් මිනුවෙල් දියෙස් අන්දරුදි මුදලි තුමාව, දෙත් පේරන් විමලධම්පසායී රජ තුමා විසින් උඩ රට රාජධානියෙහි මහ අදිකාරම් බුරුසට පත්කර ගන්නා ලදී.”

(“මෝනින් ලිබර් පත්‍රය” 14. 10. 1907)

“සමදේශික යුඩ හමුදාව සේනාපතියා වනාහි තරුවේ ගෝත්‍ර මනුවෙල් දියෙස් මුදලි තුමාය.”

(ගාල්ලේ කෝමිබුවේ වලව්වේ ඇෆ්. ජ. ගුණරත්න මුදලි තුමාගේ “Dutch Times” ලන්දේසි කාලය නැමැති පොත හා සම්බන්ධයි.)

"පාතුගිසි ජනරල් තැන්පත් දෙත් පේදුරු යටතේ සුඛ හමුදාවේ සේවය කළ මනුවෙල් දිසෙස් නැමැති මුදලි තැන මෙකල මහනුවර රාජධානියේ දෙත් පේත් රජුගේ (විමල ධම්පුරිය) මාලිගාවේ සිංහල සිංහල නිලමවරැන්ට වඩා උසස් කිරීමත් අභිපතියා විය."

(පිල්ලේ තස් ලංකා ඉතිහාසය)

"මෙසේම පාත රට තෙරට මෝත්‍රයෙහි බොහෝ උතුමන්ද ජනේශ්වරවූ ඇමැති තනතුරු ලැබ සිටිය බව පෙනේ. ඔවුන්ගෙන් සමහරු තමා:- කොළඹ මහ මුදලි කම ලබා සිටි, විමලධම්පුරිය රජු රුවන්ගේ පළමුවැනි අධිකාරවූ මනුවෙල් දිසෙස්ගේ පෙලපත."

(බුඩි ශාසන මහා සූර සේනාපති, යන "රාජ දත්තිය නාමධාරී ඇම්. ධම්මරත්න පබ්බතේ" ගහපති විභාගය නැමැති පොත.)

"මින්පසු අසූවේද සේනාපති තැන විසින් ඉමැනුවෙල් දිසෙස් නම් මුදලි කෙනෙකුගේ උපදෙස් පිට විමලධම්පුරිය රජු රහසින් මරවන්ට කුමනුණය කොට සාතක සොරැන් පස්දෙනෙක් මධ්‍යම පලාතට යවන ලද්දේය. නමුත් දිසෙස් මුදලි තැන විසින් ඒ බව විමලධම්පුරිය රජුට රහසින් දන්වූ පසු රාජ අවධානය යොමු කළහේ බලනේ කන්දේදී ඒ සොරැන් අල්ලා මැරුවෝය."

(ආණ්ඩුවේ ලංකා කථාව)

"මනුවෙල් දිසෙස් වරැණකුල ආදිතය අරග නිල ඉව්වත් මහනුවර මහ අධිකාරම්, තුමාගේ මුණුපුරෙක් පසු කලකදී ලංදේශින්ට පක්ෂවී තිබේ. ඔහු වතාහි කථකර සහ වලල්ලාවිටි කෝරල බද ලංදේශින් යටතේ අධිකාරම් බුරය දරු ලුවිස් දිසෙස් ද අන්දරුදි මුදලි තුමාය."

මෙතුමාගේ මරණයෙන් පසු සාමාන්‍ය පුත්‍රයෙක්වූ දෙත් මෙම කේලියේ දිසෙස් අන්දරුදි (විජය රත්න) මුදලි තුමා එකී ධාතාත්තයට පත්විය. මෙම පේරුවට අයත් A දෙත් මනුවෙල් දිසෙස් අන්දරුදි මුදියන්සේ, මේ කාලේදී පමණ ලංදේශ ආණ්ඩුවට පක්ෂවද පාතුගිසි සහ සිංහල ආණ්ඩුවට විපක්ෂවද සිදුවූ යුධ කිපයකම සේනාධිපතියා වශයෙන් පෙනී සිට තිබේ."

(පෝලන්ත දේශ තානාපති වැන්සන්ඩන් විසින් ලියන ලද "ලක්දිව ප්‍රධානීන්" නැමැති පොත.)

"මනුවෙල් දිසෙස් උඩරට මහ අධිකාරම් තුමාගෙන් පැවැන එන පරම්පරාවට අයත් උදවිය අතරෙන් දනව සමාදාන විනිශ්චයකාර තැන්පත් ආර්. ඇස්. ද පොත් සේකා සල්පිටි කෝරලය කරවන මුදලි තුමාද කෙනෙකි."

(පෝලන්ත දේශ තානාපති වැන්සන්ඩන්,)

"විමල ධර්ම පුරිය රජු ආරක්ෂා කළ මනුවෙල් දිසෙස් සිංහලයෙකි."

(ඇලෙක්සැන්ඩර් වැලිවිට මහතා විසිනි.)

පළමුවෙන්ම ලංකාවේ මහමුදලි බුරය සහ මහ අදිකාරම් බුරයද ලත්, මනුවෙල් දිසෙස් මුදියන්සේගේ සම්පූර්ණ නාමය, වරැණකුල ආදිතය අරගනිලයට දෙත් මනුවෙල් දිසෙස් අන්දරුදි විජයරත්න, යනුයි.

මනුවෙල් දිසෙස් මහ අදිකාරම්

"කුරුකුල B පියදා ජයරත්න නම් මහතෙකු විසින් මේ සෙ 1 වෙනි දින දිනමණ පත් මගින් අසන ලද පැණයකට පිළිතුරු වශයෙන් මේ ලිපිය සපයනු ලැබේ.

මනුවෙල් දිසෙස් නම්වූ නිර්භීත පුරුෂයා ගැන මහවංශ කුත්වන කාණ්ඩයේ සිංහල ප්‍රතිකාල් කලහ ගැන ලියන ලද පරිච්ඡේදයේ "එමමනුවෙල් දිසෙස් නම්වූ ලක්ෂණ

A මොහු මනුවෙල් දිසෙස් මහ අදිකාරම්ගේ මුහුබුරෙකි.

B මෙම පියදා ජයරත්න මහතා මේ ප්‍රත්ථයෙහි ප්‍රකාශන වන්නේය.

ප්‍රතිකාල් මිනිසෙක් නිරවශේෂයෙන් ඒ රහස් විබිඬු පරිදි දන්වා" යන පිළිවෙලින් ලියා තිබෙන බවක් "පරංගි කුමන්ත්‍රණය" යන මාතෘකාවෙන් මා විසින් සපයන ලද ලිපියක ඔහු සිංහලයෙකැයි සඳහන් වන බවත් ප්‍රකාශ කරමින් මෙහි සත්‍යය කුමක්දැයි විකාර කරණ මලයාද ලියුම්කරු ඉල්ලා සිටියි.

සිංහල යෙක්ද? මහා වංශයේ තුන්වන කාණ්ඩය නැමැති පොත තුළට හෙයින් එහි ඇතුළත් වී තිබෙන ප්‍රවාක්තිය ගැන යමක් කීමට ඉඩක් නැත. මට දකින්නට ලැබුන ඉංග්‍රීසි සිංහල ඉතිහාස පොත් කිපයකම කුමන්ත්‍රණය ගැනත් මනුවෙල් දියෙස් හේ චරිතය ගැනත් ලියවී තිබෙන කරුණු වලින් පෙනීයන්නේ, ඔහු ප්‍රතිකාල් ජාතිකයෙකු නොව සිංහලයෙකු බවය. නුමුත් මේ කොයි පොතකවත් මොහු අසවල් ජාතියට අයත් මිනිසෙකැයි පැහැදිලි වශයෙන් කියා නැත. පරංගින් යටතේ සේවය කර සිංහලයන්ද පරංගි නම් වලින්ම පෙනී සිටි හෙයින්, සිංහලයා කවිද? පරංගියා කවිදැයි තේරුම් ගැනීම දුෂ්කරවන අවස්ථාද බොහෝය. දෙන්න කොස්මෝ - දෙන්න මනුවෙල් - දෙන්න අන්දරේ - යන නම් වලින් පෙනී සිටි අය මුදල්වරුන් බව ප්‍රකාශ වන නිසා මිස එසේ නැති නම් ඒ නම් වලින් පමණක් සිංහලයන් හැටියට අදහා ගත නොහේ.

අන්තෝනියෝ බැර්ටෝ නැමැත්තාද ප්‍රසිද්ධ සිංහල රණසුරයෙකි. නුමුත් මේ තමන් තම හේ සිංහලයෙකැයි කාවචත් අවබෝධ නොවේ. එමනිසාවෙන් මනුවෙල් දියෙස් මුදලි කෙනෙකි. පසුව මහ මුදලි කම දක්වා උසස් කරනු ලැබූ බවද ඇත්තකි.

දළිලි කම:-

සයිමන් ද සිල්වා වාසල මුදලි මහතාගේ ලංකා කථාවෙහි - මනුවෙල් දියෙස් ගැන සඳහන් වන්නේ මෙසේය:-

"අභවේද සේනාපති තැන විසින් ඉම්මානුවෙල් දියෙස් නම් මුදලි කෙනෙකුගේ උපදෙස් පිට විමල ධර්ම රජු රහසින් මරන්නට කුමන්ත්‍රණය කොට ඝාතන සොරුන් පස් දෙනෙක් මරා ම පලාතට යවන ලද්දේය. නමුත් දියෙස් මුදලි ඒ බව රජ හට රහසින් දන්වූ පසු රාජා මාත්‍යයෝ කොස්බලතේ කන්දේදී ඒ සොරුන් අල්වා මැරවෙත්ත."

ප්‍රතිකාල් ජාතිකයෝ එම අණවූ යටතේ හෝ සිංහල රජු යටතේ මුදලි නම් නොදැරුවෝය. එය භාවේදිය ප්‍රධානයන්ටම නියමව පැවැති නිලයෙකි. ලංකා කථාවෙන් උපටාගත් ඉහතකී වගන්තිය දෙස බලන කව රෙකුට වුවත් මනුවෙල් දියෙස් සිංහල මුදලි කෙනෙකැයි තීරායායෙන්නම් වැටහියන්නේය.

මනුවෙල් දියෙස් සිංහලයෙකැයි පිළිගත යුතු බවට තවත් සාක්ෂ්‍ය කීපයක් දක්විය හැකියි. මොහු ගැන අන්‍ය කොයිම පොතකවත් වඩා කරුණු සඳහන් වන්නේ පෘතුගීසි භාෂාවෙන්ම ලියන ලද "කායි රෝස්ගේ" ඉතිහාස සේ යැයි සිතිය හැකියි.

එහි කීප පලකම මනුවෙල් දියෙස් යන නම කියවේ. පිරෝ ලෝරෝස් ද සමසා නම් පරංගි ජනරාල් එමල ධර්ම සුරිය රජු හා යුධ කොට පරාජය වී මරණීය තුවාල ඇතිව සිරිබාරයට ගනු ලැබූ අවස්ථාවෙහි, නොමැරී ඉතිරිවූ පරංගින් හෙන් හා සිංහල ලස් කිරිඤ්ඤ කාරයන්ගෙන් යුත් හේවා කාණ්ඩයකක් ද රජුට අසුරි මහනුවරට ගෙන වූත් සිර කරන ලද්දේය.

මනුවෙල් දියෙස් ඒ සමග විය. ජනරාල්ගේ ඉල්ලීම පරිදි ඔහුගේ ප්‍රත්‍යාව ටික කලකදී නිදහස දෙන ලද්දේය. ඇතැම් දෙවනැති කෙනෙක්ද එසේම නිදහස් කරනු ලැබීය. ඊට කලකදී පරංගි කාරයන් කප්‍ර සාහසික

ක්‍රියා නිසා ප්‍රකෝපයට පැමිණී විමල බම්සුයී රජතුමා ඉතුරුව සිටි පරංගි කාරයන්ගෙන් කොටසකගේ ඇස් අකි කර කොළඹට එවා ඉතුරු කොටස සම්පූර්ණයෙන්ම මරා දමූ බව කාසි රෝස් කියයි. මනුවෙල් දිගෙස් ඉතිරි වූයේ සිංහලයෙකු නිසාය. නුමුත් ඔහු මහනුවරින් පලා ගියේ මේ අවස්ථාවෙහිය. සිරකාරයෙකු හැටියට ඔහුගේද කන් විද තුබූ බවත් ඔහු හොඳ පෙණීමක් ඇති කරුණයෙකු බවත් මිය ගිය සවිසා ජනරාල් වෙනුවට පත්වූ ජෙරනිමෝ අසවේදු ජනරාල් මනුවෙල් දිගෙස් දක පැයැදි විමල බම්සුයී රජු රහසින් මැරවීමට ඔහු හා කුමන්ත්‍රණයක් කල බවත් කාසි රෝස්ගේ පොතෙන් පෙනේ. මනුවෙල් දිගෙස් ජෙරනිමෝ අසවේදු ගෙන් ලැබූ තැගිත් රැගෙන රජතුමා මරන්ට පොරොන්දු වී ආපසු මහනුවරට ගිය නමුත් කිසිවක් නො කළේය.

ජෙරනිමෝ අසවේදු තමා යටතේ සිටි සීමෝ පින් හෝ නම් ලස්කිරිඤ්ඤ නායකයා ලවා රජතුමා මැරවීමට නැවත කුමන්ත්‍රණයක් කළේ මීට අවුරුදු ගණනකට පසුවය. ඒ කාළේ රජතුමාගේ විශ්වාස සේවකයෙක්ව සිටි මනුවෙල් දිගෙස් නැවතත් පරංගින් වෙත පලා ගියේය. එසේ ගියේ වර පුරුෂයෙකු වශයෙන්ම යයි සිතාගන්ට ඉඩ තිබේ. නුමුත් ඔහු අසවේදුට ඇහෙව්වේ මහත් පශ්චාත් තාපයකට පත්ව ආපසු නමන් ගේ පක්ෂයට ආ බවය.

ප්‍රතිකාල් රජුවන් ක්‍රිස්තියානි ආගමටත් පක්ෂ පාත්‍රතාව බව කියා කඳුළු වතුරුවා පාපොච්චාරනය කල මේ කරුණය කෙරේ සපිර ලෙස විශ්වාස කල ජෙරනිමෝ අසවේදු සීමෝපින්හෝව ආයුබ කොට තමා විමල බර්ම සුයී රජුට විරුද්ධව කල කුමන්ත්‍රණවල සියළු විකාර දන්වා ඊට අවසර ඉල්ලා සිටියේය. මනුවෙල් දිගෙස් නැවතත් පරංගින්ගෙන් පුළුවන් තරම් තැගි බෝග ලබා ගත හොස් රජතුමාට සියලු පුවත් හෙලිකොට රජතුමා ආරක්ෂා කළේය.

ආගම හා සරණ බැකිනය

මෙපවත් ලියන කසිරෝස් මනුවෙල් දිගෙස් ගේ වර්තය ගැනද කරුණු සවල්පයක් දක්වමින් ඔහු ක්‍රිස්තියානි ආගම අත්හැර බුඩාගම වැළඳගත් සත්‍රියක් හා බුඩාගමානුකූලව සරණ බැකිනයට ඇතුළත් වී සිටි බවත් ප්‍රකාශ කරමින් ජෙරනිමෝද අසවේදුලා ඒ හරිය නොදන සිටි බවත් කියයි. මෙයින් පෙනෙන්නේ ඔහු වරක් ක්‍රිස්තියානිය වැළඳ සිටි සිංහලයෙකු බවයි. තමාගේ ජීවිතය ආරක්ෂා කලාවූද තමා කෙරේ සපිර හත්තියකින් හා පක්ෂ පාත භාවයකින් ක්‍රියා කලාවූද මේ තැනැත්තාට විමල බම්සුරිය රජතුමා හෙ මුදලි කමින් සංග්‍රහ කිරීම පුද්ගලික කරුණක් නොවේ.

ඔහු පරංගි කාරයෙක් නම් මහ මුදලි කමකට පත් කරනු ලැබේද? යනු මතුපෙන ප්‍රශ්නයකි. සිංහල භාෂාවට අතිරේක වශයෙන් පාතුගිසි භාෂාවද හොඳින් දක සිටි මනුවෙල් දිගෙස් රාජ්‍යයේ ප්‍රධාන භාෂා පරිවර්තක නිලධාරියා හැටියටත් යම් යම් අවස්ථාවලදී රජතුමාගේ ප්‍රධාන නියෝජිතයා හැටියටත් ක්‍රියාකල හෙයින් ඔහු කමින් පමණක් නොව නිලයෙන්ද නියම මහමුදලිවරයාට සිටි බව පෙනේ.

පරංගින්ට කල මෙහෙය

පරංගි කාරයන්ට පවා මෙබඳු තනතුරු පැවරීමට බාධාවක් නැතැයි යමෙකුට කියන්නට ඉඩ තිබෙන නමුත් විමල බර්ම සුයී රජතුමා ගැන නම් එසේ කීම යුක්ති යුක්ත යයි නොහැගේ. එතුමා පරංගින් කෙරේ කිසිම විශ්වාසයක් නොතැබූ හෙතෙකි.

ඔවුන් කෙරේ දරාගත නොහැකි වෙහෙසක් පැවති නිසාත් ඔවුන් නිසා රටට සිදුවී ගත එන විනාශය තේරුම් ගෙන තිබූ නිසාත් එතුමා ලංදේශින්ගේ සහනය පවා

සොයන්ට පටන් ගත්තේය. මරණ මංචකයේ දී පවා තම සහෝදර සෙනරත් කුමාරයාටත් ඇමැතිවරුන්ටත් අමතර රජතුමා කියා සිටියේ පරංගි ජාතියට අයත් කොයිම සිර කාරයෙකු කෙරේවත් විශ්වාසය නොතැබිය යුතු බවය.

මනුවෙල් දියෙස්, රජුට හිතවත් රාජ පාක්ෂික ප්‍රති කාලෙක් වූවානු නම් එතුමා එසේ නොකියයි. පරංගින් යටතේ සිට රජ තුමාගේ පක්ෂයට හැරී ආ * සිංහලයන් කෙරේ එතුමා තදින් විශ්වාස කෙළේය. ඔවුන්ට කැපී බෝගද දී උසස් තනතුරුවලටද පත් කල බව පෙනේ.

බොම්බිකස් කොරයාද එසේ බුහුමන් ලැබූ කෙනෙකි. මනුවෙල් දියෙස් එබඳු රණ සුරයෙකු නොවුවත් අත්‍ය මාග්වලින් කොරයාටත් වඩා රජතුමාට ප්‍රයෝජනවත් විය.

ලන්දේසි නෞපතිකා

විමල බර්ම සුය් රජු පරංගින් ලංකාවෙන් පලවා හැරීම සඳහා කුමක් කටයුතුදැයි කල්පනා කරමින් සිටින අතර ඕලන්ද නැව් කාණ්ඩයමක් මඩ කලපුවට ඇමිණි බවත් එහි අධිපතියා රජ තුමා සමග සාකච්ඡා කිරීමට කැමැත්තෙන් සිටින බවත් දැනගත්ව ලැබුණේය. මේ ජයවාඩේදී ඕලන්ද අද්මිරල් තැන්පත් ජෝරිස් වැන් ස්පිල් බර්ජන් සම්මුඛව ඔහු පිළිගෙන සංකඩගල නුවර රජ වාසලට කැඳවා ගෙන ඒම සඳහා රාජකීය නියෝජිතයා හැටියට යවන ලද්දේත් මනුවෙල් දියෙස් මහ මුදලි තුමාය.

* ජයවර ඔණාර මැරුම් කැවූයින් පසු, මහවුවෙන් පැමිණි ඔහුගේ යුධ සේනාව විමල බර්ම සුරිය රජුට පක්ෂව සටන් කළ හෙයින්, මේ කරුණේ යුධ හමුදාවට තමන්කඩුවේ මන්තම්පිටිය ගම්වරය දෙක ලද්දේය.

ඕලන්දයේ ඔරේන්ජ් කුමාරයාගේ හසුනකුත් ඇතිව ඇමිණි අද්මිරල් සමග රජතුමා පැවැත්වූ රහසිගත සාකච්ඡාවට මහ මුදලිඳු සහභාගි වූවාටද සැක නැත. මනුවෙල් දියෙස් ප්‍රතිකාල් ජාතිකයෙක් වීමත් ප්‍රතිකාලන් ලක් දිවින් තෙරපීම පෙරදැරි කොට ආරම්භවූ ඒ කටයුතු වලට මෙයාකාරයෙන් ඔහු මැදහත් කරගනු ලැබේයයි කවරෙක් සිතයිද?

මේ සිතියට විත කලකට පසු ලංකාවට සම්ප්‍රාප්ත වූ තවත් ඕලන්ද නැව් කණ්ඩායමක අධිපතියෙක් වූ සිබෝල්ට් ද වැට්, ප්‍රතිකාල් නැව් වගයක් අල්වා ගන ඒ නැව්වල සිටි ප්‍රතිකාළන් රහස්‍ය නිදහස් කර හරිත්ට යන බව රජ තුමාට සැලවූ විට එකී ප්‍රතිකාලන් නිදහස් නොකොට රජතුමාට භාරදිය යුතු බව නැව් පතියාට දැනුම් දීම සඳහා මඩකලපුවට ගිය නියෝජිතයාත් මේ මනුවෙල් දියෙස් මහ මුදලි තුමායි. සුරුවෙන් මත් ව රජතුමා ඉදිරියේ නුසුදුසු අනුමැත්ත කපාකරන්ට ගොස් මරණයට පත් වූයේ මෙකී ද වැට් අද්මිරල් තැන බව මෙහි දී මතක් කළ යුතුයි.

මනුවෙල් දියෙස් පරංගි කාරයෙක් වී නම් පරංගින්ටම විපක්ෂවූ මෙබඳු වන කීව යුතු රජ කාරි පිළිබඳව නියෝජිතයා හැටියට ඔහු පත් කර යැවීමට රජතුමා කැමැති වේද? මනුවෙල් දියෙස් පරංගි කාරයෙක් නොව සිංහල යෙකැයි පිළිගැනීමට මේ කරුණු ප්‍රමාණයයි හැගේ."

(ඇලෙක්සැන්ඩර් වැලිව්ට් මහතා, දිනමිණ 10, 2, 1939)

පරංගි සංහාරය හෙවත් සිංහල ප්‍රතිකාල් මහා යුධය
නැමැති කාව්‍යයෙන් උපුටා ගන්නා ලදී.

157

“දි යෙ ස් නම් මුදලිඳුන් සිංහල රජුට හිතවත් බැව්	දු නා
ස රෙ ස් වි දෙත් පැරනිමෝ අසවේද නම් සෙන්පති	නැනා
ප රෙ ස් බසයෙන් නිසා කොට බැන නොසෙක් ඇවිටිලි කිය මි නා	
ර හ ස් අපගේ එළිදරව් වූන සැවි කෙසේ දැයි ඇසු	නැනා

158

මු ද ලි නැත බිය සැකක් නැතුවම කියයි මෙලෙසින් හම	න හා
ක ද ලි කුර පිටතින් ඉතා බප මිටිමින් නිබුනත්	සු හා
එ පි ලි එකිනෙක ගැලව්වට හරයක් දකින්නට නැති	ර හා
වි ක ලි තවු සමයත් නමත් නිලයත් මොවද ලබමත්	නි හා

159

ර හ ස් මෙ මගෙන් එළිදරව් වන බැව් කියා අපහස	ක ලේ
උ හ ස් ගති ගුණ වෙනස් කරගත් හෙයින් පැටලි බස	දි ලේ
අ වි ස් වස් කටයුතු වූ නිතරැන් දෙසක් නම් නැත මා	කෙලේ
එ වි ස් තර දැන් කුමට කියමිද නතර වි අත් සතු	පි ලේ

160

ගෙ න් න මත් මා නමත් නිලයන් ආගමක් කර පැවෙව්	වේ
උ න් න නින් සැබ පරාස බසයෙන් බණින්නට දැයි ඉලව්	වේ
බි න් න ගන්වය කියා කස්තානෙන් කබයත් ගැලව්	වේ
මෙ න් න මම සනවාස කියමින් ගියයි එවෙලෙම වලව්	වේ”

(27, පිටුව හා සම්බන්ධයි)

“සීම වික්‍රමවත් වූ ඒ විමල ධර්ම සූරිය රජු මැරවීම පිණිස ප්‍රතිකාල් ඇමැති තෙමේ එකල රහසෙහිම, මිනිසුන් මරණ සොරැන් යහපත් වූ සෙත්කඩලේ පුරවරට යවාත් දුමට වූ සිත් ඇත්තේ ඒ කරනට කො හැකි විය.

එමොහුවෙල් දිගෙස් නම් ලක්ෂණ ප්‍රතිකාල් මිනිසෙක් නිරවශෙෂයෙන් ඒ රහස් විසි වූ පරිදි දන්වා යම් ගෙයකින් සිංහල රජුගේ ජීවිතය රැක්කේ ද එහෙයින් එකල ඔහු කෙරෙහි පැහැදුනා වූ රජතෙම — සියලු මුදලිවරුන් අතුරෙන් ශ්‍රේෂ්ඨයෙකි සම්මතවූ මහ මුදලි ධුරය පළමු කොට ම ඔහුට දෙවිය. එතැන් පටන් ලංකාවේ මහ මුදලි නම් යවදෙශිකයන්ගේ තනතුරු අද දක්වා පවතී.

(මහවංස පරිශිෂට සංග්‍රහය 3 පරිච්ඡේදය 100 පිටුව 3 කාණ්ඩය. 1936 මුද්‍රණය)

(“මහුවෙල් දිගෙස් ප්‍රතිකාල් මිනිසෙක් කොට එක හෙලාම සිංහලයෙක් ය යනු අපේ වැටහීමයි” කතෘ)

“මහනුවර විසූ විමල ධර්ම සූරිය නම් ලංකාවේ මහ රජාභන්ගේ ප්‍රධාන අමාත්‍ය ධුරය එනම් මහ අධිකාරම් තනතුර මිහොමුවේ මහුවෙල් දිගස් අත්දරුණි මුදියන්සේට ලැබී තිබුන බව නොක්ස් උත්තැගේගේ පොතෙන් ගෙන මෙහි පලකරන්නෙමි.”

“ක්‍රි. ව. 1590 දෙත් පේදුරු සෞභා නැමැති පෘතුගීස් සෙනාධිපති තැන මුලු ලංකාව යටත් කරගන්නා අදහසින් යුධයට පිටත්ව මහනුවර දිශාවට පිටත්ව ගියාය. මේ කාලයෙහි දෙත් පේදුරු හෙවත් විමල ධර්ම සූරිය කුමාරයා, මහනුවර රජකම කෙළේය. මෙම දෙත් පේදුරු බාල කාලයේදී ගෝවේද, කොලඹ සහ මිහොමුවේද පරංගි හොලල යටතේ තැනුනේය.

ඔහු මහ රජසිංහ රජ යුධයෙන් පරදවා ලංකාව තමාම පාත්‍ර කළේය. මොහුට විරුඛව යුධයට ගිය දෙත් පේදුරු සෞභාගේ යුධ සේනාවෙන් 1224 ක් සිංහල මනුෂ්‍යයෝය. ඔවුන්ගෙන් වැඩිදෙනා රෝමානුකාර

මහමුවේ මිනිස්සුය. ඔවුන්ගේ ප්‍රධානියා මහමුවල් දිගේස් මුදියන්සේය. දෙත් පේත් බලැති යුධ සේනාවක් සමග මහනුවර දිශාවට එක කල පරංගි ගොල්ල එහි සිටීමට හඟව ගත්තොරුවේ කොටුවට දිවිවේය.

එහි සිටින උපකාර ඉල්වා කොළඹට පැමිණි කාරයන් ඇරිසෝය. ගත්තොරුවේ සිටිය නොති අනෙකුත් රැගෙන පරංගි ගොල්ල වලාගේ කොටුවට ගියේය. දෙත් පේත් රජ පරංගින් පසු පස්සේ ගොස් වලාගේ කොටුව ලගදී යුධ කෙළේය. මේ යුධයෙහිදී පරංගින් සම්පූර්ණයෙන් පරදවා දෙත් පේත්, පේදුරු ද ඔහුගේ පුත්‍රයාද, මානුවෙල් දිගේස් මුදියන්සේද, තවත් සමහරුන්ද තිරහාරයට ගත්තාය.

මෙම දෙත් පේත් රජ මහමුවේ සහ කොළඹ සිටින කාලයෙහි ඔහුගේ නම කොත්තප්පු බණ්ඩාරය. එකල්හි මහමුවල් දිගේස් මුදියන්සේ සමග ඔහු ප්‍රධාන මිත්‍රව සිටියේය. එබැවින් මානුවෙල් දිගේස් මුදියන්සේ රජ වාසල මුදලි කමට පත්කර ගත් ව යෙදුනාය.

මෙසේ මහමුවල් දිගේස් මුදියන්සේ කල පක්ෂ ගැන සත්කෘතිය දෙත් පේත් රජ මොහුව මහ අමාත්‍ය තනතුරට පත් කෙළේය.”

(ඉතිහාස වණිණිව 1873 මුද්‍රණය)

“In respect of the Civil Government, they appointed Puthaththamby a Vellalan, to Mudali for the revenue branch of the Government and Manuel Andirasu (Manuel Andaradi) a man of the Kurukula caste to be Mudali for the writing branch.

An intimacy sprung up between the two Mudaliyars and Andaradi being one day at Puthaththamby's house on an invitation to dinner, happened to have a sight of his host's wife a woman of transcendent beauty and was inflamed with a violent passion for her. She was sister of Kailasa Vanniyar.”

(Yalpanam Vaipava Malai)

මෙම කථාවේ සම්පූර්ණ විස්තරය මෙසේය.

ක්‍රි. ව. 1658 දී පානුතිසින් පරදවා ලංදේශින් විසින් ජාපනය අල්ලා ගන්නා ලදින් අත්කෝති අමරල් දිසාව වශයෙන්ද කුරුකුලයෙකු වූ මහමුවල් අත්දරුදී, මුදලි වශයෙන්ද ජාපනයට පත් කර හරින ලදී. එවකට ජාපනේ සිටි වෙල්ලාල කුලින ධනවතෙකු වූ දෙත් පුරිස් පුදත්තම්බි හා අත්දරුදී මුදලි කුළුපග මිත්‍රයෝ වූහ.

වරක් පුදත්තම්බි සිය නිවසේ පවත්වන ලද ආදර සංග්‍රහයකට අත්දරුදී මුදලි කුමාව ආරාධනා කෙළේය. මේ පැමිණි අවස්ථාවේ පුදත්තම්බිගේ අභිරුචි පියම්බි කාව ව, අත්දරුදී මුදලි විසින් දක්නා ලදින් ඇ කෙරෙහි පිළිබඳ සිත් ඇතිවී ඇ හට රහස්‍ය ආදර හසුනක් යවන ලද්දේය.

මෙම ආදර හසුන සම්බන්ධ පුදත්තම්බිට දැන ගත් ව ලැබී අත්දරුදී මුදලි හා වෛර විය. පසුව පුදත්තම්බි සහ ප්‍රතුතිසින් සමුහයක්ද ලංදේශින්ට විරුධ රජ ප්‍රොතින් මෙන් නඩු විසඳ අත්දරුදී මුදලි විසින් ඔවුන්ට මරණීය දණ්ඩනයට යටත් කරණ ලදී.

පුදත්තම්බිගේ රූපත් භාග්‍යාව වූ කලී මෙකලාග වත්තියාර්ගේ සහෝදරියෙකි. පුරුෂයාගේ මරණයෙන් දරුගත නොහැකි සෝකයට පත් තැනැත්තී සිය දිව ඇද කාගත මළේය. මේ නිසා අමරල් දිසාව මුහුදේ ගිලි මළ බවත් අත්දරුදී මුදලි භක්තියෙකු ගෙන් පහර් කා කල් පිටියේ දී මළ බවත් යාල්පානම් වෛපාව මාලෙයි තැමැති පොතෙහි සඳහන් වී තිබේ.

“ක්‍රි. ව. 1658 සැප්තැම්බ් මාසයේ දී ජාපනේ සිටිය දෙත් පුරිස් පුදත්තම්බි සහ තවත් ප්‍රතිකාල්වරු ඔලන්දන් කාරයින්ට විරුධව සහමයක් කරන බව, දෙත් මානුවෙල් දී අත්දරුදී මුදියන්සේට අසුචි සහමයට අනුකූල වූ සියල්ලත් මරණයට පත් කළාය.”

(හෙළ දිව රජනිය. 1853 මුද්‍රණය)

මේ කතාන්තරය "මාන්තෝව්වමේ සිටි දුටුම පුවත් කෝස්තාන්ගේ පුත් දෙත් දුටුම විසින් පබද කළ "පුදත් තමිනි නාඩගම" පොතෙන් පිට පත් කර ගත්තක් බව දැන ගත්ව තිබේ. මොහු පුදත්තමිනිගේ පක්ෂයේ කෙනෙක් බැවින් පුදත්තමිනිගේ භාග්‍යාවගේ පතිය (පතිවත) ගැන ව්‍යාජ වචනවත් කර ඇති මුත් අන්දරුදි මුදලි තුමා මිට පසුව එතම වම් 1659 දී කළුතර උසස් රාජ කාන්තාවගේ යෙදී සිටි බව බෝල්ඩියස් දෙව ගැනි තුමාගේ ඉතිහාසයෙන් ප්‍රකාශවේ.

දෙත් මනුවෙල් දියෙස් අන්දරුදි, මහනුවර මහ අදිකාරමගේ මුණු පුරක් වූ රෙනෝල්ඩස් දියස් අන්දරුදි මුදලි තුමාගේ රණ සුර භාවය කරණකොටගෙන, ඔහුට ලන්දේසි ආණ්ඩුව විසින් අමුණු (65) හැට පහක පොතොත් අක්කර (58) පණස් අටක් විශාලතිය ඇති කොළඹ නගරයේ ග්‍රැන්ඩ් පාස්ග් මහ වත්ත නැමැති ඉඩම නිකුත් කර තැබී කරන ලදී.

මෙම තුමිය මේ දක්වා මෙම පරපුරට අයිතිව තිබේ. ජොනාතස් දියස් පොන්සේකා තොටමුනේ මුදලි, ප්‍රාන්සියස් කස් දියෙස් පොන්සේකා මුදලි, මානික්කු දියෙස් පොන්සේකා මුදලි, කළුතර සහ පානදුරේ තොටමුණේ මුදලි තැන්පත්ව සිටි සෙලෙස්නිහු දියෙස් පොන්සේකා මුදලි මනුවෙල් දියෙස් පොන්සේකා මුදලි, කළුතර දියත්තිකයේ මුදලි සහ වැල්ල වත්තේ සිටි බෙන්තර දක්වා ප්‍රසිද්ධ වැඩ දෙපාට්මන්තුමේ සාමාන්‍යාධිකාරී යනාදිය ද මහනුවර මහ අදිකාරම පරම්පරාවෙන් පැවත එන්නෝ වෙත්.

ජාපනේ මුදලි වශයෙන්, ලංදේසි ආණ්ඩුව යටතේ මෙහෙ කළ මනුවෙල් අන්දරුදි හෙවත් දෙත් මනුවෙල් දියෙස් අන්දරුදි මුදුන්සේද, මහනුවර මනුවෙල් දියස් මහ අදිකාරම ගේ මුනුබුරෙකි. කළුතර මහ වලව්ව මේ කලට මෙම පරපුරේ මූලික ස්ථානය විය.

"දියෙස් අන්දරුදි මුදලි-පරපුරේ පවුල්වල බොහෝ දෙනෙක් ම පරංගි සහ ලන්දේසි ආණ්ඩුවගේ උසස් තනතුරු දරුවෝය. රෙනෝල්ඩස් දියෙස් අන්දරුදි ලන්දේසි ආණ්ඩු කාලයේ උසස් තනතුරු භීපයක් ම දරා මුදලිවරයෙක් විය.

මෙතුමා ක්‍රි. ව. 1770 දී කළුතර වලව්වේදී ඉපිද කොළඹ ඕලන්ද සිමිනේරියේ බොහෝ දුරට ශාස්ත්‍රයන් උගෙන අවසානයේදී ගොවි වෛශ්‍ය වංශික අබේසිංහ මහ මුදලි තුමාගේ උපදෙස් පරිදි ආණ්ඩුවේ තානාන්තරය කරද පත්විය. නොබෝ කලක් ඇවෑමෙන් "ටිටුලර්" මුහන්දිරම් කෙනෙක්වී දක්ෂ පක්ෂ අනුව රාජකාරි කර ගත එන අතර ඔවුන්ගේ මුතු-මිතුන් පර පුරව මෙන් ඔහුවද (Military Cordelier) කොමන්දේ මුදලි ධුරයක් ලැබුණේය.

ඔහු ප්‍රධාන ඔහුගේ හේවා හමුදාව කොළඹ කඩවත් හතර ඇතුළු ප්‍රදේශය බාණව සිට ඔහුගේ පාරම්පරික සුභිකාර වංශාව අගන් රණකාමිනිය පිළිබඳ මොනවට පැහැදිලි ලන්දේසි ආණ්ඩුව ඔහුට අක්කර 58 ක තුමිහාගයක් එවකට කොළඹ නාගලම් පාස් (ග්‍රැන්ඩ් පාස්) නැමැති ප්‍රදේශයෙන් සතුටු පසුරු කොට දෙන ලදී.

එක් අවස්ථාවකදී අබේසිංහ මහ මුදලි තුමාට විරුධ බලගතු හතුරු පිරිසක් එතුමන්ට අල්වා බැඳ බේරේ වැවේ ගිල්වා මරන්ට තැත් කරන වේලාවේදී අන්දරුදි කොමන්දේ මුදලි තුමා වහා එහි පැමිණ එහි සැකා කාණ්ඩයට මරා පහර දී මහ මුදලි තුමාගේ දිවි ගලවා ගන්නා ලදී.

ක්‍රි. ව. 1793 දී අබේසිංහ මහ මුදලි තුමාගේ එතම දියණිය ගාල්ලේ ගුණරත්න අතපත්තු මුදලි තුමාට විවාහ කරදීමේ උත්සවය කොළඹ වුල්වන්දේල් දේවස්ථානයේදී සිදුකර කසිමත් දොරකඩ පිහිටි කරුණාරත්න මහ වලව්වේ දී ඒ සඳහා මංගල සංග්‍රහයක් පවත්වන්ට යෙදුණේය.

මේ උත්සව සංග්‍රහයට ලන්දේසි උතුමාණන් වහන්සේ හා ආයතීව ඇතුළුව බොහෝ උසස් නිලධාරීන් ද ඔවුන්ගේ භායතීවන් ද පැමිණ සිටියේය. සංග්‍රහ අවසානේ අන්දරුදි කොමන්දේ මුදලි තුමාව කිසිම වෙනසක් නැතිව මහ මුදලිදු සිය අසුන ලගම අසුනක හිඳුවාගත සංග්‍රහය භුක්ති වින්දේය.

මෙම කථාවන් මගේ මුත්තනු කෙතෙක් වන දෙන කොර්නේලියස් දියෙස් බණ්ඩාරනායක ලන්දේසි හමුදාවේ මුහන්දිරම් රාලහාමි විසින් මට විස්තර වශයෙන් කියා දෙන ලදී.

මෙතුමා අවුරුදු 92 ක් ආයුෂ ගෙවා මීට අවුරුදු 25 කට පමණ ඉහතදී මරණප්‍රාප්ත විය. අබ්‍යසිංහ මහ මුදලි තුමාගේ මරණාසන්න කාලයේදී එතුමාගේ මුදලියේ අත්තිම කැමැති පත්‍රයට බලකාරයෙක් වශයෙන් අන්දරුදි මුදලි තුමාවද පත්කර තිබේ.

ලන්දේසි විත්‍ර ශිල්පඥයෙක් වන “හාපෙන්ස්” (Haafens) විසින් අදින ලද අබේසිංහ මහ මුදලි තුමාගේ ප්‍රතිරූපයක් මෙම අන්දරුදි මුදලි පරපුරේ කෙනෙකු ලෙස තිබී ප්‍රේරු මහ මුදලි තුමාගේ පියාණන් වන ඒබ්‍රහම් ප්‍රේරු ගුණවර්ධන කුරුවේ මුදලි තුමා විසින් එය ලබාගත ඔහුගේ මුණුබුරු වූ ගාල්ලේ අනුපත්තු සහ වාසල මුදලි තැන්පත් නිකෝලස් දියෙස් අබ්‍යසිංහ මහතාට එය පැති කතර ලදී.”

(ගාල්ලේ තෝව්බුවේ වලව්වේ ගුණරත්න මුදලි තුමාගේ “ලන්දේසි කාලය”)

පළමුවෙනි විමලධර්ම සුයතී රජ සහ සෙනරත් රජ කාලය.

උභවී කුමාරයා - උභවී යුවරජ - උභවී මහරාල කුරුවිට මන්ත්‍රී - කුරුවිට බණ්ඩාර - කුරුවිට රාල නොහොත් වීර ආදිත්‍ය කුරුකුල අත්තෝතිගේ බැරැක්තෝ.

මී ගමු පුර පව	ර
වීර ඉට්ටන් පරපු	ර
බැරැක්තෝ නම් පත	ර
මැතිඳු කුරුවිට තුමා වැරස	ර

(පටබැඳිපේරුව පුස්තකාල පොත)

‘කුරුවිට රාල වතාහි මසුන් මරන්නෙකුගේ පුත්‍රයෙකි.”

(ආචාර්ය පීරිස් පා. ඉ. 1, 385 - කිවිමල් ඉ. 480, පිටුව)

මසුන් මරන්නන්ට පාතුපිසි භාෂාවෙන් “පෙස්ක දේරා” (PESCADORE) යන නාමය ව්‍යවහාර වූ බව පෙනේ.

“සේසුස් - ක්‍රි - ස් -	තු
දෙව් සමයට පත්	තු
අත්තෝති බැරැක්	තු
තැමැති සෙබලෙක් හුගුණ යුත්	තු”

“මහත් ගුණැති සෙනරත් රජුට නිව	ර
මදකුත් නොසලකා යෙදුවත් තපුරා	ස
ගුණවත් අසත් කුරුවිට මැති බෑව	ස
විසුචොත් ඔබට මතුටට අවැඩ නිව	ර

(අලභියවන්න, කොස්තන්නිකු හටත)

“වෙනු මෙන් විකුම්	ඇති
පවර කුරුළුව මහ	මැති
මෙර සිත් මෙන් බ	ලැති
මහත් මානෝමන්ත්‍රි අදි	පති
සහෝදර බුච්ඡි	සුරු
දෙකවිටුව සමයින්	සරු
* අප්පු සාමි	වරු
ගෝල්ලකුත් පිරිවර සද	ගරු
කුමර කෙලියෙහි	තුරු
පිරිවැරු කරුණා	සුරු
අප්පු සාමි	වරු
සමග නයිදේ සාමි වරු	ගරු

(විමල ධම් සුරිය සහ දෙවන රාජ සිංහ රජුන් දවස උඩ රට සිටි අළුදෙනියේ කිවිලි ගේ රාජසිංහ වණිණි කාව්‍යය නම් පුස්තකය පොත.)

“විමලධම් සුරිය දෙවි සාමි දරුවාගත් වහන්සේගේ ආඥාවෙන් වීර ඉව්වන් කිහිප පව්වන් කවිටි උත්තැගද තවත් අමාත්‍යයන් දෙදෙනෙක් ද සේනාපතියන් ද කෝරාල වරුන් ද ආරච්චි වරුන් ද කංකානම් වරුන් ද තවත් නොයෙක් පරිවාර සේනාවන් ද කැටුව හේවා ගැවේ හිට සබරගමුවේ ඉම දකින තෙක් සංනාසි ආභි දෙමළන් ලුහු බදවා ගොස් ගිරි තපස්වරයා අල්ලා කොටා හෝ තෙර උල ගිම්මාලුහ.

* “අප්පුසාමි නාමය, මහ මුදලි-මහ අදිකාරම්-මුදලි-මුහන්දිරම්-රවේ රළ - කෝරල යන මොවුන්ගේ ප්‍රමුඛත්ව පමණක් අයිති නාම පදයකි.”

(ක්‍රි. ව. 1832 ජනවාරි 1 වෙනි දින, දෙවන ආබුහම් ද සේරම් විදේශනාතීන් උප මහ මුදලි සහ පිරිස විසින් රොබට් විල්බට් හෝර්ටන් ආණ්ඩුකාර තුමාට ඔප්පු කරන ලද සංදේශය)

(“අප්පුසාමි නාමය, මුදලිවරුන්ගේ ප්‍රමුඛත්ව පමණක් ව්‍යවහාර කරන ගරු පදයකි.”

(ආවාසී පොල් පිරිස්, ලන්දේසි ඉතිහාසය)

.....එවන් පවන් බෙලිහුල් ඔය නම් විය.....මතුටවත් ගඳිකම් නොකරණ තැනට රට සමත්තැ කල නිසා ඇමි-තියන් තුන්දෙනාටත් පරිවාර සේනාවටත් ගම් බිම් රාජ ගම්මානද.

වීර ඉව්වන් දිවාරත්ත සලස්පර යන මන්ත්‍රිත්ව නොපිහි කඩු රත් සල ඇත් අස් ඉර හඳ බැඳි කොහිය රාවණ කොහිය වඩන තල අත්ත රංමාල රිදි මාල ...ශ්‍රී ගජතෙත් දෙවා වදල ඇත.”

(පව බැඳි පේරාව පුස්තකය පොත.)

මතුරට

“සම්බුඬෙ දබ්බසාරො නිබ්බුතෙ මාස මාසෙ පකඛ්ඛමං කණ්ඨා භාගෙ මාතුද්දොව්ගෙ ලංකිඤ්ඤ රාජ රාජො විමල ධම්මාභිධානො කාරුඤ්ඤ කාල පනෙනා බාරසා ලෙබ්බිතො.”

ශ්‍රී ලංකා විප රාහුණ දහව්වට ගෙන් උභව පුරපුරවර නම් කඳුසුරු බද මන්දරම් පුර මහත් අදම අනාධාර රාජ විපක්‍ෂ දෙශක්කාර මිහිදිටු ගත් මල්ලගිරි නම් දෙමල ආභි ගුරුවෙක් ගීතාවක රාජ සිංහ ලකිසුරු අතින් කිංදු දෙමොල් පවුරු පදනම් කරවා ශිව ප්‍රති බිම්බ අභිවා නොයෙක් විහු කමාත්ත නිමවා සිරිපිරි තහරයකුත් සොවා උභව පුරපුරවර ගම් නියම් ගම් ගොඩ මඩ රදල කෝරල දේවාල බුඩාලත් සබංගු කර මිරිසා බැල මෙහෙවර නම් ගෙන කප්පමුත් සුංතමුත් ගෙන උඩ හේවා ගැවේ ගම් නිහක් පස්මහ වෙහෙරක් දේවාලයක් පවුරුන් අනාදරයෙන් ගෙන මිනිසුන් අළුතා සිව ගැහි කොට මහත් නපුරු සිබ කරන්ට වන.

එකල ලංකා වුඩාමාණිකාස් බල ශුඛ සුභ්‍ය වංශොද්භූත තේජාභිරාම විමල දහම් සුරිය වක්‍රවර්ති සාමිත් වහන්සේ ලංකා රාජ්‍ය ශ්‍රී පෑමිණ වදල ගමන් සිරිලක ගමන්ත වාසින් ශිව සමයෙන් මුදවනුවස් කාත්‍යාර්ථකර

ලංකා කලයෙන් සිව හැතියන් පහවා එකරව යන ලෙස අණකර වදාළ පසු අති පරාම කඩින දෙවල ජනයා නොයෙක් උපායෙන් ලංකාවාසින් හා මහත් නේපාල සොළි පාණ්ඩව්‍යදී ජනයා රැස් කර

දේවසවාමී දරුවාණන් හේ අණවින කඩකරන්වත් රව තොට වනසන්වත් පටන්ගෙන නොයෙක් අරගල කරන් වත් ආරම්භකළ සද

මහත් රාජාභි මානසෙන් දේවසවාමීන් වහන්සේ යෙදුනු සේක් සියලු ප්‍රදේශවල ජනයා රැස්කරවා ලක්දිව සැම තැන්වලම සිව තවුස් දෙමළන් කැතිගත්තත් සිව දෙවොල් සිදින්නත් ඒ ඒ තැනම සේනා යවා මෙදරම් පුර සංග්‍රාමයට

රණසූර ඇමැති තිදෙනෙක් දවෙනත් ඇමැති වරුද කෝරල්ලාද ආරච්චිල්ලාද අතවැස්සෝද කංකානම්ලාද කදමළ කාරයෝද කදනං කාරයෝද සිංහාරක් කාර යෝද වෙහික් කාරයෝද දුනු පලිස් කාරයෝද ඇත් පත්තිවල අස් පත්තිවල අයද වැදි පංතු කාරයෝද වඩුවෝද තවත් නානා අතවැස්සෝද

ආශ්‍රිත පණතින් දිවාරත්ත, හළුවක, මිරසුරිය යන ඇමැති රුලලා තිදෙනාද දරහඬ කුණුරේ, මිහිගස් වත්තේ, මදු වඩ හික් කෙත්තේද මඩුවේ රාලලා පස්දෙනාද උඩුචල යටිවල නාසේ රුලලා තිදෙනාද බජ්ජල සහ වලගේගේ වෙද ඇදුරන් දෙදෙනාද පුස්සල මංකඩ අරුවේ තැකත් රුලලා දෙදෙනාද මාවේ ආරච්චිල්ලා දෙදෙනෙක්ද කංකා නම් වරුද දුනු පලිස් වඩන්තෝද

අනවර කාරයෝද කද මල්ල කාරයෝද නොලිල් පහේ අයද මහත්සේ එවා මන්දරම් පුරය වටලා දෙමළ සිව සෙනගත් කොටු කෝණත් වනසාපු තැන්දී ගිරි නම් තවුසා ජීවග්‍රහයෙන් ගෙන බෙලිනුල් හෝ තෙරදී දෙව සවමින් වහන්සේ වෙත පැවු සද මහත් අතදරු කළ ඔහු ගිරියේ වැල ලා මරවා මහත් සේනාවට ඒ ප්‍රදේශය අයත් කරවා

ලංච රවිව අඬන්තු බෙලිනුල් ඔයේ නැගෙනහිර පෙදෙස උච්ච සීමාව පසු ගත්වා හේවා හැට ගල ගොඩ බිලියට දෙවා මතු මේ කෝරලය හේවා හැටට හාර ගත්වා පත්තිනි පරම්පරාවේ ගම් දෙවොල් එලසම සලස්වා

ගැහැට ලත් රාජ පණ්ණ ඇමැතියන්වත් මෙහෙකරු පසිඬ කාරයන්වත් කරුණා පණතින් අභිමාන පොරොන්තු වී සලස්වා මතු කී රුලලාවත් ආරච්චිලා කංකානම් මෙහෙකාර ජනයාවත් ඉම් කර හා දී යෙදිවිම පනත නම් මතු ඉම් රට සොද රහට රකින්නත් රුලලාට පසිඬ පනත් දෙවා

මිරසුරිය, දිවාරත්ත, හළුවක නිදෙනාව තොප්පි ගලකුත් කඩුවකුත් සළුවකුත් ඇතෙකුත් අසෙකුත් රුවණා කොඩියකුත් වඩන අත්තකුත් මාලයකුත් සංඛයකුත් දෙවා පට බැඳ සෙස්සන්තත් සවසියකුත් මාලයකුත් පේරාසකුත් අවියකුත් හෙල්ලයකුත් කුඩයකුත් හැඳකුත් පුටුවකුත් දෙවා ආරච්චිලා කංකානම් හොල්ලවත් පොරොන්තු සලස්වා

අනවර කදමල්ල කාරසිනුත් වනම් පහත් දුරසිනුත් මෙහෙ පිණිස පොරොන්තුදී සියල්ලවම මතු උද්දර රකින ලෙස පනත් කර තිදහස්ව වසන්තත් පණවා එම පෙදෙස "මතුරව" නමින් හාරකර වදාළ පනත මතු නො කස්නා ලෙසටත් පංගාර්තු පනත කඩ කළොත්

සවිපල්ලේ වැලි සරියා ගෙරි කවුඩු බළ සරියා හැම අය බද්දෙන් නිදහස් කරුණා පනත් තාල පත්‍ර පංගාර්තු ලේකම් පත්‍රය දෙවා වදාළ පනතයි."

සිහිරසතු.

(කොළඹ කෞතුකාගාර පුස්තකාලයේ තැන්පත් කර තිබෙන පුස්තකාල පොත.)

“ක්‍රි. ව. 1618 දී කොත්ස්තන්නිනු ද සා පාතුගිසි සෙන්පති තැන හා අත්තෝති බැරැන්තෝ ප්‍රධාන සිංහල සේනාවක් අතර මේ අසල ලෙල්ලෝ පිටියේදී යුධයක් විය.

සිතාවක රාජධානියට අගත් කුරුච්ච වංශවත් පෙළ පතක අභිපතියෙක් වූ මෙතෙම යම්කිසි කරුණක් නිසා පාතුගිසින් වෙතට ගොස් ක්‍රියාකාරීත්වය වැළඳ ගෙන.

අත්තෝතියෝ බැරැන්තා නමින් ප්‍රසිද්ධ විසුයේ කැවතත් බුඩාගම වැළඳ ගෙන සිංහල රජු හා එකතුව පාතුගිසින් හා සටන් කරමින් කුරුච්ච රාජ්‍ය නමින්ද ප්‍රසිද්ධ සබරගමුවේ විසුවේය. සෙනරත්, (විමල ධම් පූරිය ඇතැම්) රජතුමා විසින් මොහු උෞච් උපරජ කනතුරට ද පත් කරණ ලදී.”

රත්නපුර ලක්ෂ්මණ මහ සමන් දේවාල ලිපිය (50) පිට බලන්න.

(පණ්ඩිත කිරි ඇල්ලේ සෞභවිමල සචරියන් වහන්සේ විසින් ලියන ලද සපර ගමුවේ පරණ ලියවිලි නැමැති පොත)

“කොත්ස්තන්නිනු ද සා ජනරාල් තැන තම යුධ හමුදාවක් කුරුච්ච ලෙල්ලෝපිටියට ප්‍රවිෂ්ට කළවුරු පිහිටුවා ගත් බැව් මායා දුන්නේ රජුට සැලවූ වහාම තම සේනාධිපතීන් සියලු දෙනාටම ඔවුනොවුන්ගේ සෙබලුන් සමග ලෙල්ලෝ පිටියට ගදිස්සියෙ කඩා පැන පාතුගිසි බල ඇතිය විනාශ කර දැමීමට ආඥා කෙරුණි.

රාජ නියෝගය ප්‍රකාර සියලුම සෙනවියන් පාතුගිසින් හා සටනට රණ භූමිය කරා ගමන් ගත් නුවුත් අත්තෝති යෝ බරෙන්තෝ කොහොත් කුරුච්ච බණ්ඩාර පමණක් තමා අසනීපයෙන් සිටින බව අහවා සිංහල බල හමුදාව සමග කොඟියේය.

එතෙක් පාතුගිසි හමුදාව හා සිංහල හමුදාව මුණ ගැසී භයානක අත්දැකට සවිණ කෙරිණ යන අතර කුරුච්ච බණ්ඩාර නැමැති අත්තෝතියෝ බරෙන්තෝ තෙම යුද සරම් පුරුදු අත්දැකට දැනට කඩු දෙකක් ගෙන ගදිසියේ රණ පිටියට වැද බඩ දෙකක් පමණ අහසට පැන පැන සතුරන් කැඩ ගසන්නට වන්නේය.

මෙසේ සියභානක් විනාශ කර අතිකුන් සිංහල හමුදා වේද ආධාර ඇතුළු ලෙල්ලෝපිටියේ සටනින් අත්තෝති බරෙන්තෝ සෙනෙවි තැන මායාදුන්නේ රජුට ජය අත්කර දුන්නේය.

මීට කලකුණ ඇලකීමක් වශයෙන් රජ පවුලට තැනම් ඇති කුරුච්ච කුමාරි නැමැති රූපත් කාන්තාව අත්තෝති යෝ බැරැන්තෝට පාමා දුන්නේය.”

(මුඛ පරම්පරා කථා)

“මෙහිදී (අවවාපිටියේදී) අත්තෝතියෝ බැරැන්තෝ කෙරෙහි පාතුගිසින් අතර ගගක් ඇතිවිය.... “ප්‍රධාන වශයෙන් මොහු සහ නිර්භීත භාවයෙන්ද අගපත් වූ මෙතෙම පේදුරු බැරැන්තෝගේ යහසමර කෝත් රාළගේ සමහර සේවකයින්ගේද සහාය ඇතුළු රජුගේ යුධ බල ඇතියේ ගමණ වලක්වන ලද්දේය.”.....

“කෝට්ටේ ධම්පාල රජුගේ යුධ හමුදාවේ මහ සේනාධිපති සමර කෝත් රාළ යටතේ සුළු යුධ නිලධාරියෙකුට සිටි අත්තෝතියෝ බැරැන්තෝ පසුව සිංහල රජුගේ පක්ෂය ගෙන පුදුම අඤ්ඤා රණසුරයෙක් විය.”.....

“යුධ කිරීමෙහි දක්ෂ පක්ෂ භාවය කරණකොටගෙන හෙතෙම උෞච් කුමාරයා වශයෙන් පත් විමටද හේතු සම්පන්නවූ... “මොහු විනාශී කරවේ පුත්‍රයෙකි.”.....

එවකට ඔන් පලව සිටි සෙනරත් රජුගේ ප්‍රධානකර්මයෙන් සිංහල නිලම වරැන් ගෙන් යුත් මහ සභාවක් මගින් උෞචි කුමාරයාට දිගතිලක නුවරට කැඳවා හෙතෙම සහ මිහමුවේ රුහුණ (බොස්කෝවර්) ලාබාල කුමාර සිංහ කුමරුගේ භාරකාරයින් වශයෙන්ද සෙනරත් රජු අපවත් වෙත්ව යෙදුනහොත් ඔව්හු උඹරව රාජධානිය ආණ්ඩු කිරීමටත් (ක්‍රි. ව. 1613) අගෝස්තු මස 18 වෙනි දින පත් කරන්නා ලදී."... (සිංහලයෝ වූකලි) සුයූචි වංශයට අයත් කෙනෙකු විනා අන්‍යයෙකු රජු බවට නොපත්ත නොය."

(ආචාර්ය පෝල් ජ. පිරිස් කුමාගේ පාකුහිසි ඉතිහාසය)

"රජ ද්‍රෝහි නම් සිතිනුත් නොසිතිය යුත්තේය; අරුත්කඩද නො විසිය යුත්තේය; එහෙයින් මහ රජතුමන් පත්ව සිටියවුන් තැනි තැනක යුවරජව සිටියවුන් හෝ උඩුදු නැත්තෙක් රජ කුමාරවරුන් හෝ උඩුදු නැත හොත් බියෝවරු හෝ රාජ්‍යයට තැබිය යුත්තේය."

ක්‍රි. ව. 1198 - 1207 - රජ පැමිණි කිරිති නිශ්ශංක මල්ල මහ රජු විසින් පොළොන්නරුවේ පිහිටුවන ලද ශිලා ලිපිය හා සම්බන්ධයි)

ඉහත ශිලා ලිපියෙන් පෙනෙන අයුරු ලක්දිව රජ යුවරජ, තනතුරු වලට 'ක්ෂත්‍රියයන්ම පත් විය යුතු බවද එය නොබිඳි පැවැත ආ ආඥාවක් බවද එහෙයින් ඉහත සඳහන් පුවතේ පැහැදිලි වන "උෞචි කුමාරයා" නොහොත් අන්තෝනියෝ බැරුවෝ සිංහල ක්ෂත්‍රියයෙකු වශයෙන් සෙනරත් රජු සහ සිංහල නිලම වරැන්ද මහ ජනයාද මහ රජුගේ අභාවයෙන් රජයට සුදුස්සා කොට තැබිය.

දේනා කතිරිනා බිසවගේ මරණය හේතු කොට ගෙන බරපතල ලෙස හිලන්ව සිටි සෙනරත් රජු උෞචි කුමාරයා සහ මිහමුවේ රුහුණ ම ලාබාල පුත්‍රයින්ගේ සහ අපවත්වු රජුගේ (විමල බම් සුරිය) ද කුමරියගේද භාරකාරයින් වශයෙන් පත්කර ගන්නා ලද්දේය."

(පර්සිවෙල්ගේ ලංකා ඉතිහාසය)

"ක්‍රි. ව. 1613 දී පදනම් භාරිස්පත්තුවේ හේරත් නම් දිසාපති කෙනෙක් පානිතිසින් වශයෙන් ගොස් රජුගේ (සෙනරත්) පුත්‍රයින් සහ උෞචි උප රජුන් (අන්තෝනියෝ බැරුවෝ) මරවන පිණිස කුමන්ත්‍රණය කොට සෙනග රැස් කළේය."

(අණ්ඩුවේ ලංකා කථාව)

"ක්ලන්ති මෙසේ යුධ කල මරක්කලයෝ ලංකාවේ සිට එන අපේ නැව් තුනක් ඇතදී දුටහ. ඒ සියල්ල කුරුදුවලින් පුරවා තිබුණාහ. සිංහල රජුගේ නැව් ප්‍රාන්සිස්කෝ පෙරේරා යවතේ විය. තවත් නැවක් ලාංකික නිලධාරියෙකු වන අන්තෝනියෝ බැරුවෝ විසින් ඇණවන ලදී."

(ගැස්පර් කොරයාගේ ඉතිහාසය)

"දේශක්කාර කාරවංශ කුල උසතුංග උෞචි යුවරජ උඩුමාලේ අසථානය, විජයපාල අසථානය මාලිගා තැන්නේ පහල වලිකේ වැඩ සිටියාහ.

මිහමුවේ මුදියානා මල් වත්තේ අළුත් වලව්වේ පොරොත්තු වෙන්ව යෙදී කළු හමුදාවට කටුහඟ ලත්දේ මඩු කුඩම් තනවා කාටල් තබන්නා වරම ලැබුනාය. රටේ මිනිස්සු වාදයෙන් වෙර බැඳලා ලංකා බි හේරස් රුලව පස්ස වෙමින් කරපු හේවාතමට කරමෙ අත්පිට පල දන්නාය.

සේරස් රුල උල නියලා මරවන්ඩ යෙදිව්ව කාරණාවට රට සමන්තු උතාය. බිබිලේ ගම පාතුකානෝ අවුකොටු තනව තනවා රට ගම කොල්ලෙව යටත් වෙලා තිබෙන අවස්ථාවට මහ අමාරුවෙන් හතුරු සෙසන වැන සුතාහ. (අයේ. පි. බී. මුතුබණ්ඩාර මහතාගේ ලිපිය, දිනමිණ 18. 2. 57)

“ක්‍රි. ව. 1613 නේ ජුලිය මාසය තුල දේනා කතිරින බිසව අසනීප හේතු කොට ගෙන මරණාසන්න තත්ත්වට පැමිණියාය. මෙතුමිය විසින් උෂාව් යුවරජුත් මිහමුවේ රුලත් කැඳවා ඇගේ දරුවන්ගේ පාලනය ඔවුන් දෙදෙනාට භාර කරන ලදි.

ඇගේ අවසාන දවස්වල වැඩි වශයෙන් කථා බස් කළේ උෂාව් යුවරජු සමඟය. මෙතුමිය අත්තිම හුස්ම හෙලන වේලාවෙහි උෂාව් යුවරජුව හා මිහමුවේ රුලටත් ආමන්ත්‍රණය කර “සාමිවරුනි සියලු පොරොන්දු හරි හැටි පිටකල මැනවයි” කියමින් සටහන්විය. “කුමාර සිංහ අස්ථානය ලදරුවියේ සිටින හෙයින් රාජ්‍ය පිළිබඳ සියලු කාර්යාන්ති භාරකාර බුරුය ඉසිලීමටත් කුමාරයා රාජ්‍ය කටයුතු සඳහා පුහුණු කරවීමටත් ආරක්‍ෂා කරගැනීමටත් සුදුසු මේවාගේ ශ්‍රේෂ්ට කායබී යක් ඉපිට කිරීමට හැකිවන විශාල කටයුතු අය කෝරා ගැනීම නුඹලාට භාර කරමිනි වදාල සේක.

එක් එක්කෙනා තම තමාගේ කැමැත්ත ලියවිලිවලින් ප්‍රකාශ කළහ. මිහමුවේ කුමාරයාත් උවේ කුමාරයාත් ඉතා සුදුස්සන් හැටියට එකවර්ෂයෙන් නියම විය. ඉන්පසු රජතුමා ඔවුන්න හිමි ලදරු කුමාරයා කැඳවා මේ සම්බන්ධයෙන් නුඹ කැමැති අය තෝරා ගත යුතුයි කී හෙයින් කුමාරසිංහ කුමාරයාද පෙර කී කුමාරයින් දෙදෙනා රජුව දක්වමින් ඔවුන්ගේ ආරක්‍ෂාව යටතේ සිටීමට සතුටු බැව් ප්‍රකාශ කෙළේය. රජතුමාගේ අදහසත් මේයවු බැවින් එතුමාද ඊට එකඟ විය.

(පිලිප් බෝල්සියස් දේවගැති තුමාගේ ගමන් විස්තරය.)

“මාතා තුමියේ නිදහස උදෙසා මෙතරම් නිර්භීතව යුධ කල (අන්තෝනියෝ බැරැන්තෝ වැනි) විරවරයන් දිසී වු ලංකා ඉතිහාසයේ ඇත්තේ ඉතා ස්වල්ප දෙනෙකි.

මේ විරයා මායාදුන්නේගේ අභිවාසීය නොසලකා (පාතුහිසින්වත් ඔවුන්ට පක්‍ෂපාත සිංහලයින්වත්) කාර ආඥාදායකයෙකු හේ ක්‍රියා නොකර සිටියේ නම්, සිංහලයන් ගේ අභිමතය පරිදි සාදේශික කුමාරයෙක් ඔවුන්ට ලබා ගත්ව තිබුණේය.”

(පරතැන්ඩි කියුරෝස් පිය තුමාගේ ඉතිහාසය)

කුරුකුල අන්තෝනියෝ බැරැන්තෝ සම්බන්ධ වැඩි විස්තර

ජයවර්ධනපුර පෝර්ට්ටේ (සවැනි) (6) vi පරාක්‍රමබාහු A මහ රජ සමයෙහි කාංචිපුරය - කාවේරි පට්ටනම කීලක් කෙර් යනාදි දඹදිව ප්‍රදේශ වලින් මෙරටට ගෙන්වන ලද කුරුකුල හෙවත් කෞරව නොහොත් කරුවේ යුධකාර

A හසවෙහි පරාක්‍රමබාහු රජ සහ පරවර යුධය

පැරකුම්බා රජතෙම සිය යුද බල සේනාවක් සොළි රටට ගවා පරවර, පරතර් හෙවත් කරන වංශික “කුරු උබසන් මල්ලවරයර්” නැමැති කෞරව සේනාධිපතියෙකු හා ඔහුගේ යුද බල සේනාවක් පරජය කපු බව මේම කවෙන් පෙනේ.

“තිර සර පැරකුම් රජ කී මේව	ර
කැර මුදුනක සෙත් වැද සොළියා පු	ර
ව ර “කුරුබසන් මාලවරය (මල්ලවරය)	ර
පැර යු පාලමේන තෙදණින් බාහු	ර”

(පැරකුම්බා සිරිත)

මල්ලවරයර්, විල්ලවරයර්, විල්ලවරයන්, බුපාලරායර් බුපාලරායන් සහ මේ නාමයන් පරවර සහ කරාව කෝත්තසිත්ට පමණක් අයිති බැව් “බරත කුල මරන්නිරම්” නම් ද්‍රවිඩ පොතේ 112 වෙනි පිටි සඳහන් වී තිබේ.

* කුරුඋබසන් යනු - කරුවේ මුලාදනියා, වෙයි.

වංශයෙහි සෞන්‍යවර්ත මුදියන්සේලාං *මිහවුට ඇතුළු ගම් කීපයක්ම ඔවුන් විසින්ම අත්පිටු කර ගැනීමට ප්‍රදානය කරන ලද්දේය.

මේ කථාවසතුව සටහන් වී තිබෙන පැරණි වන්නි කථා නැමැති පුස්තකයේ පොත ලක්ඛන් නුවර කෞතුකාගාර පුස්තකාලයේ තිබේ එහි පත් ඉරුවල ඡායා රූප පිටපත් අන්වීක්ෂ කැල් දෙස්තර මහතා විසින් ගෙනැවිත් දැනට කොළඹ කෞතුකාගාර පුස්තකාලයේ තැන්පත් කර තිබේ.

16

මිහවුට කුඩා රුකානියක් වශයෙන් පසුප්‍රේශ් වැනි සහ වම්ස තුළ පටබැඳි රදලුරුන් විසින් ආණ්ඩු කරන කාලයේ දළ ඔරු පාරු අයිතිකාර බවටත් කුරුකුලක් කාර් කෙනෙකුගේ පුත්‍රායකු වූ හිණු ලඛිඛි වීර ඉවටත් නැමැති මැරවර තරුණයෙක් විය.

මෙතෙම ක්‍රිස්තියානිය වැලඳගෙන අත්තෝනියෝ බැරුවටත් නමින් ජ්‍යෙෂ්ඨත පුරයට පැමිණ දෙත් යුවත් බම්පාල රජුගේ අග්‍ර සේනාධිපති තැන්පත් ජයවීර සමරකෝන් පට බැඳීමේ දෙත් ප්‍රකාන්ද නොහොත් සමරකෝන් රුල යටතේ සුළු මුලාදාහි ධුරයක් ලැබ පාතුගිවි යුබ ශිල්පය හා ඔවුන්ගේ තත්ත්ව මන්ත්‍ර මතයේ ප්‍රභූන් කෙළේය.

* මේ විපස් ඇති තොටමුණු අතර ප්‍රධාන නගර හතක් වෙයි. ඒවා වියාල නගරයෝය. එහිනුදු ප්‍රධාන නගරය ලංකාවේ රජු සවකීය රජ සභාව පවත්වන කොළඹ නගරයයි. මෙය දකුණු වෙරළේ පිහිටියේය. දකුණු වෙරළේ තවත් තොටමුණු පහක් වෙයි. පානනොරේ (පානදුරේ) වේරට්ටාලි (වේරුවල) ලිකාමඩන් (අළුත්ගම) කබලිකුවම්ම (කෙලිගම) තෝනිජයර (දෙවුන්දර) උතුරු වෙරළේ පිහිටි තොටමුණු මෙහිම බෝවූ (මිහවුට) නමය.

කොළඹ හැර මෙහි කිහිප සෙසු නගරද රජවරු යයි කියා ගන්නා පාලකයන් වශයෙන් විසින් ආණ්ඩු කරනු ලැබේ. නුමුත් සියලු පාලකයෝ ම කොළඹ රජුට කළුපම් ගෙවමින් ඔහුට යටත්ව ක්‍රියා කරති.”

(කස්තන් ජන් දුගේ ඉතිහාසය)

මෙම අත්තෝනියෝ බැරුවටත් නැමැති තරුණයා වනාහි මිහවුට පැරැණි පරම්පරාවල් වශයෙන් සලකන, කුරුකුල සුරිය, වරුණ කුල සුරිය, මිහිදු කුල සුරිය, මණ්ණ කුල සුරිය, බරත කුල සුරිය, අරග කුල සුරිය යනාදී කෞරව ගොත්‍ර අතරෙන් එකකට අයිති කෙනෙකු බැව් විශ්වාස කරනු ලැබේ.

ඉක්බිති පරංගි යුබ හරඹ මොනවට පුහුණුව ලත් මෙතෙම සමරකෝන් රුල හා කිසියම් හේතුවකින් අමනාපයට පැමිණ රහසේ මහනුවරට පලා ගොස් දෙත් ජෝන් විමල බම් සුරිය රජුගෙන් සෙනෙවි ධුරයක් ලදින් රජුව සහ දෙතා කන්‍යා කිසිවද බොහෝ ඇලුම්ව රජ මාලිගාව අසල රජු විසින් තෘතී කරන ලද වලව්වක විසුවේය.*

මේ කාලය තුළ උඩ රට රුකානිය යටත් කර ගැනීම පිණිස පරංගි සේනාව අනවරතයෙන් බල සම්පන්න අනුමට මෙමහස වූ නමුත් අත්තෝනියෝ බැරුවටත් සෙන්පති තැනගේ සහයෙන් ඔවුන්ට බරපතල විනාශ කාර පරජයකට පත්කර පලවා හරින ලද්දේය.

* මෙකල පහත රට ප්‍රදේශ පරංගි බලයට ද උඩරට සිංහල බලය වද යටත් වී තිබුන නුමුත් පරංගිහු අවසාන ලැබුන ලැබුන. පරිදි උඩ රට රජුගේ දෙශ මායිම් තරණය කොට රට කොල්ල කෑම් ආදී බලහත්කාර කම් කළෝය. මෙය පරමාණුකාරකත් ශ්‍රී පාද ආදියෙහි බාරකාර සන්නාසියෝ සිංහල රජුට විපක්ෂව ඔවුන්ද බලහත්කාරකම් කිරීමෙහි නිරත වූහ.

අත්තෝනියෝ බැරුවටත් විමල බම් සුරිය රජට පළමුවෙන් ම කළ මෙහෙය නම් ශ්‍රී පාදයෙහි සහ මතු රටෙහි දුමරික භාවයෙන් සිටි සන්නාසි සහවරයින් මැඩ පැවැත් වීමය. මෙම කායාසියෙහි යෙදුන අත්තෝනියෝ බැරුවටත් සහ ඔහුගේ සහ කාරයින් දෙදෙනා ඇතුලු අනිකුත් සේනාවෝද සුළු කාලයක් තුළ සන්නාසි සමූහයා සහමුලින් විනාශ කරණ ලදී.

මේ අදාමේ විජය ග්‍රහණ රාශියක ප්‍රධානියා වශයෙන් ප්‍රසිද්ධ සිටි අත්තෝනියෝ බැරැන්තෝ සෙන්පති තැන කෙරෙහි පෘතුගීසිහු බොහෝ බියපත් වූහ. ඔහුගේ රණ සුර භාවය සම්බන්ධ දඹදිව තෝවරට සහ සිරිලකද අස්සක් මුල්ලක් තැර ප්‍රසිද්ධ විය.

පෘතුගීසි ඉතිහාස කරුවෙක් වන පර්නැන්ඩි කිරෝස් පූජක තුමන් විසින් කියන පරිදි පලමුවෙනි උෞචි කුමාරයා වශයෙන් පෙනී සිටියේ තෝමේ, අප්පු නැමැති ක්‍රිස්තියානියෙකි.

විමලධම් සූරිය රජුගේ මරණින් පසු යාම් විප්‍රයෝගික දේනා කත්‍රිනා රාජ්‍යය සරණ කරගැනීමේ අදහසින් මහ නුවර රජ මාලිගයට පැමිණි අවස්ථාවෙහි මෙතුමා සෙතරන් කුමරු විසින් ඉතා පහත් අදාමට කඩුවෙන් ඇණ මරණ ලදී.

මේ කාලයෙහි අත්තෝනියෝ බැරැන්තෝ සෙන්පති තැන දේනා කත්‍රිනා බිසවගේ ප්‍රධාන ආරක්‍ෂකයා වශයෙන් මාලිගාවේ ම විසුවත් සෙතරන් කුමරුට දේනා කත්‍රිනා බිසව විවාහ කර ගැනීමටද මහ සලසා දුන්නේය. දේනා කත්‍රිනා බිසව සහ අත්තෝනියෝ බැරැන්තෝ ද හක්නිමත් රෝමානු කතෝලිකයින් වශයෙන් සිටි හෙයින් අත්තෝනියෝ බැරැන්තෝගේ උපදෙස් අනුව දේනා කත්‍රිනා බිසව ඇතැම්විට ක්‍රියා කෙළේය.

රජු සහ බිසව ඔහු කෙරෙහි කොපමණ දුරට පැහැදි සිටියාද කිවහොත් රාජකීය නාවික බලයද එහි ප්‍රධාන කොටසද ඔහුට සහ ඔහුගේ ඥාති පුත්‍රයා වන අද්මිරාල් පේද්‍රු බැරැන්තෝටත් භාර දෙන ලද්දේ "මහනුවර" කිස්තෙනාය" "ඔලකු" "මිහමු" "සම්පත" "වාසනාව" විශ්වාසය" යනාදි යුධ නැව් ද ඒවායේ කපිතන්වරු වූ "සංදර්ප්ප්‍රය" "ක්‍රිස්තෙනාය" "සිංහප්පේය" "ඔර්දියාය" "මාර්සිංගය" "සංදර්ප්ප්‍රය" සහ "වන්දියේ නයි හාමි" යන උප අද්මිරාල්ලාගේ මෙහෙයීමෙන් ත්‍රිකුණාමලයේ කොට්ටියාර් වරයෙන් පෘතුගීසිහුගේ නාවික බල ඇණිය හා සුදු පිණිස පිටත් විය.

මේ යුධ නාවික බල ඇණිය මිහමුවට උතුරෙන් හලාවත සම්පයේදීද මන්නාරමේදීද පෘතුගීසිහුගේ ලොකු කුඩා නැව් කීපයක්ම අල්ලාගෙන "ලිවර්ස්" හය ලක්‍ෂයක් පමණ කොල්ලකාගෙන ආපසු ත්‍රිකුණා මලය කරා ගමන් ගත්තාය.

අතරමගදී තවත් පෘතුගීසි නැව් කීපයක්ද ඔස්සරට සිට එන්නාවූ ධනයෙන් පිරි මුස්ලිම් ජාතීන්ට අසීරු නැවක්ද අල්ලා ගත්හ. ඒ නැව්වල සිටි පෘතුගීසිහු මුහුදට විසිකර ඔවුන්ගේ අඹුදරුවන්ද කාපේරි වහළන්ද නොමර මහ නුවරට ගෙනාවෝය. සෙතරන් රජුගේ ආඥාව පරිදි

කොල්ලකා ගන්නා ලද දේපල නාවික මූලාදානින් භා සේවකයන් අතර බෙදා ගත්හ. මෙය ක්‍රි. ව. 1612 දී අත්තෝනි බැරැන්තෝ සහ පේද්‍රු බැරැන්තෝ අද්මිරාල් ගේ සහ අතිකුන් සිංහල නාවික කපිතන් වරුන්ගේද සහාය ඇතිව ලබන ලද විශාල ජයග්‍රහණයකි.

මෙයින් උඩරට රජුගේ මුහුදු බලයේ වික්‍රම භාවය වැඩ හුණු පෘතුගීසිහු රජු හා සමාදානයෙන් සිටීමට යහ පාඩමක් ඉගෙන ගත්තෝය.

තෝමේ අප්පු නැමැති ක්‍රිස්තියානියෙක් පලමුවෙනි උෞචි කුමාරයා වශයෙන් පත්වී සිටි බවත් ඔහුගේ කණගාටු දයක මරණය ගැනත් මුලින් සඳහන් වී ඇත. දෙවැනි උෞචි කුමාරයා වශයෙන්ද නැවත උෞචි උපරජු වශයෙන්ද (උෞචි චෙස්ලේස්) (Viceroy of Uva) සිංහලේ ආණ්ඩුකාරයා වශයෙන්ද පත්වූයේ අපේ මේ කථාමයාමේ විරවරයා වන කුරුකුල විර ඉව්වන් නැමැති කරුණ අත්තෝනියෝ බරත්තෝය.

තුන්වෙනි උෞචි කුමාරයා වනාහි විමල ධර්ම සුඤ්ඤා රජුගේ සහ දේනා කත්තිනා බිසවගේ දෙවෙනි පුත්‍ර වූ කුමාර සිංහ ඇපාණේය. අන්තෝනියෝ බරෙන්තුව උෞචි කුමාර පදවියට සහ උෞචි යුවරජ පදවියට පත්වී සෙනරත් රජුගෙන් දායාද වශයෙන් ලත් උෞචි ප්‍රදේශය සහ බෙකලපුව සම්බන්ධ විසාරයක් අලභිය වන්න මුකවෙටි තුමා විසින් තම කොස්තන්තින් හටන නැමැති කවයෙන් මෙසේ ප්‍රකාශ කර ඇත්තේය.

"පෙරලියක් සහ	ල	ක
උඩරට නර තිදුන්	ද	ක
පලකර සුභුණ	තෙ	ක
නොපැමදකුත් සමකපට සැ		ක"

"උඩරට නිරිඳු	ගෙ	න
උෞචි තුන් කිඳු ලැබ	ගෙ	න
බදුල්ලෙහි ඉඳ	ගෙ	න
නැතැව් සහ සෙබලුන් සදා ගෙ		න"

"වෙල්ලස්ස දෙගොඩ	ත්
මඩ කලපුව පාන ම	ත්
කඳුකර කොස් ගම	ත්
වැල්ලවා සහ එකර මාව	ත්"

අන්තෝනියෝ බරෙන්තෝ නම් උෞචි යුව රජු බදුල්ලේ මාලිකාවෙහි (දැනට කවිචරිය පිහිටි ස්ථානය) වෙසෙමින්, උඩුකිඳු, යටිකිඳු, මැදිකිඳු ඇතුළත් උෞචි ප්‍රදේශයද එහෙය සහ මෙහෙය වෙල්ලස්ස පළාතද, මඩකලපුව, සහ පානමද, කඳුකර කෝරළයද, කොස් ගම සහ වැල්ල වායද, එහෙය මාවත, ආදී සියළු ප්‍රදේශය හිමි ප්‍රභූ කුමාරයා වූ බැව් මෙයින් අනුමුලක්සේ පෙනීයයි.

මෙතුමා ප්‍රමුඛවත්ම උෞචි පැමිණ වාසය කළේ කටුගහ ගම් මානය අසල දැනට මාලිගා තැන්පත් කමත් ප්‍රසිද්ධ ස්ථානයෙහි පිහිටි මාලිගාවේය. එහි කුමාර සිංහ සහ විජයපාල යන ලදරු කුමාරයන් දෙදෙනාද යුවරජ අන්තෝනියෝ බරෙන්තෝ සමග වාසය කළෝය.

මේ අසල පිහිටි මල්වත්ත නැමැති ස්ථානයෙහි පිහිටි වලව්වේ මීගමුවේ රාල නැමැති ලංදේසි ජාතික මාර්ෂල්ද බොස්කෝවර් මහතා කුමාරයින් දෙදෙනාගේ ප්‍රවේශම පිණිස මුර සෙබලුන් සමග විසුටෝය. මේ කාලය තුල භාරිස් පත්තුවේ හේරත් දිසාපති තැන පාතුහිසි පක්ෂය ගෙන රාජ පුත්‍රයින් සහ උෞචි යුවරජුන් මරණ ලෙස කුමන්ත්‍රණය කොට සෙබලක් රැස්කර ගෙන උෞචි රටට ඇතුල් විය.

නුමුත් ඔහු අදහස සපුර නොවී හේරත් දිසාපති තැන සහ ඔහුගේ සෙනග සුළු සටනකින් පසු උෞචි යුවරජු සහ ඔහුගේ හමුදාව විසින් මරා දමන ලදී.

මෙහි පහත ජේත පුවත් මුඛ පරම්පරා කථා ඇසුරෙන් දක්වමි.

පාතුහිසින් සමූහයක් උඩ රට නිරිම කෙනෙකුගේ සහාය ඇතිව උෞචි ඇතුල් වූ බව හපුතලේ කඩවත කන්දේ මුර සිටි සෙබලුන් ගෙන් උෞචි යුවරජව ආරංචි වී,

තෙමේ මාලිගා තැන්පත් සිට සිය සේනාවන් කැට්ට ලඟි ලඟියේ ඉදිරියට ගමන් කෙළේය. හපුතලේ ගම් මානයට දකුණු දෙසින් පිහිටි (දැනට කොළ තැන්පත් නොහෝන් කොළ-හල තැන්පත්) මිටියාවතේදී උඩ රට නිරිමේ ප්‍රධානව පාතුහිසි සේනාව මුණගැසී දෙපස අතරේ මහත් සටනක් විය.

මේ සටනින් පාදගිසින් හා ඔවුන්ට පක්ෂපාත සිංහල සේනාවන්ද සහමුලින්ම විනාශ කර දමන ලදී. එවක පටන් ඒ ස්ථානය කොළඹල තැන්න වශයෙන්ද කල්යාණේදී කොල පැන්න නමින්ද ව්‍යවහාරව පැවත එන්නේය.

පරාජයට පත් පාදගිසින් විසින් දමාගිය ක්‍රිස්තු සාන්තු වරයෙකුගේ “සුරුවම” යුග උපුටා ගනු ලබන ස්ථානයේ පිහිටි ගල් විවරයක සුරැකිව තැබිලි විය. එදින රැබෝ විශ්වන් තදබල වමාවක්ද වූයෙන් එබඳු අවස්ථාවක ක්‍රියා සන්ගේ ලැහුම් ගන්නා ස්ථානයට හසුනලේ ගමේ පිහිටි “ඉබම” නැමැති ස්ථානයට යුරජ භෞමි පැමිණියේය.

අවස්ථාවාවතව යුරජ් සඳහා අඩුක්කු (ආහාර) පිළියෙල කිරීමට “ඉබමේ” විසියන් අසමනා වූයෙන් ඒ යාව විසි, “මබම” වාසි එය දැන ඔවුන්ගේ ගත්ති ප්‍රමාණයෙන් “කුරක්කන් තලප” පිස, යුරජ්න් බැහැදක, අඩුක්කු පිණිස ඔප්පු දුන්නේය.

විඩාවෙන් පසුව යුරජ් ලද්දවු “තලප අඩුක්කු” සතුටින් පිළිගෙන සප්පායන්වි, එදින නිසාහාගා ඉබමේ පොරොන්දුව, පසුද මාලිගාතැන්න කරා ගමන් ආරම්භ කර “නුඹලාව උවමනා දෙයක් කියවයි” තලප අඩුක්කු දුන් “මබමේ” මිනිසුන් පිළිවිසිය.

එවිට “මබම” වාසිහු; දේවයන් වහන්ස! “අපේ මේ “මබම” “ඉබම” කරගත්තටත් “ඉබම” “මබම” කර විමටත් ආඥාවක් පණවා වදාලොත් මැනවයි බැලූපත්ව යාඥා කළෝය.

එ අයු යුරජ්, “එසේ ආඥාවක් පැණවීමට මේ අවස්ථාවක් නොවෙයි” කියමින් තම කඩුපත “මබමේ” මිනිසුන්ට මාන්තයක් කොට තබා ගැනීමට අවසර දී පිටත්ව ගියේය.

“මෙම කඩුව අත්තිමට හිමිකර ගෙන සිටි “මබමේ” වාසි පුරුෂයෙක් හසුනලේ ගමට යාබදව පිහිටි හෙල-කදුරු ගමට නිගම බද වක්කුඹුරේ කෙනෙකු ලග උකසට තබා රා බිවේ ලු”

(මෙහි “කදුරු ගමට” යනු එවකට ලෞචික කදු වුරක් වශයෙන් පිහිටි නියාළ, හැඟවිම වස් ව්‍යවහාර වන්නක් බවත්, එය මෙම ගම වඩාගේ පිහිටි (මිටියාවත) දැනට දිය තලාව නැමැති සුප්‍රසිද්ධ යුග කදවුර පිහිටුවා තිබෙන පෙදෙසම විය යුතු බවත් සැලකිය හැක.)

“මෙයට අවුරුදු 125 කට පමණ ඉහතදී පරවර වෙළෙන්දෙක් නුවර එළියේ සිට වනගත මාවතකින් කඩවත කන්දට (හසුනලේ) එන අතර, යට කියන ලද කොළඹල තැන්නේදී මඩාම රාත්‍රිය ඉක්ම ඝන සැරේට මිහිදුම ගලා ගියේය. අකිකාරයෙන් අකිකාරයට පත්ව තිබුන මේ අවස්ථාවේ ඔහු ගමන් ගත් තවලම් පාර වැරදි මංවුලා විය.

“වන ඝතුන්ගේ මුර ගැසිම නිසා බියට පත්ව දෙවියන් යදිමින් සිටි ඔහුට, යට රැවුල දිගට වඩාගත් ලෝඟුවක් ඇදී මිටි මිනිසෙක් ගමුව, කඩවත කන්දේ කඩපල (හසුනල වවුම) තෙක් ඔහු කැටුව ගොස් කඩපලට ඇරැලවා කොළ තැන්-තේ ගල්විවරයේ සහවා තිබෙන “සුරුවම” ගැන දැනුම දී නොපෙනී ගියේය.

පරවර වෙළෙන්දා පසුවද කොළ තැන්නේ ගල් විවරය සොයා ගොස් සුරුවම රැගෙන එනිමකුඩා පල්ලියක් ඉදිකර “සුරුවම” තැන්පත් කෙළේය. එවක පටන් මේ දෙවස්ථානයට “වනවාස පාවුලු මුනිඥායාගේ පල්ලිය”යි කියති.

මෙම දේවස්ථානය බොහෝ “හාස්කම්” ඇති ස්ථානයක් හැටියට පැවතුන බව බොහෝ දෙනාගේ හැඟීමයි. දැනට මෙම ස්ථානය නවවුන් ව යන තරමට පත්ව තිබේ.”

"උභවේ යුවරජ නොහොත් කුරුවිට රුලු මහ පලාත කෝරළයේ දිගල තැන්නේ කිරිබරුවේ මහත්මී නැමැති කාන්තාවක් සරණ පාවාගෙන සිටියේය. එතුමන්ට දාව ඇවලාලුනාවූ ජයසූරි නැමැති කුමරුට පසු කලකදී මොහු දුන්නේ රජු විසින් මා කොට, ජයගෙන දෙබම් පහල නම් ගම් වරය නිකුත් ගම් කර දුන්නේ ය."

තවද මෙම යුවරජු උඩු කිඳු මිරිහ වත්තේ ගම්මානය අසල කුඹුරු යායක් අස්වද්දවා එයට වතුර සැපයීම පිණිස වැවක්ද බත්දවා එතුමන්ගේ වැඩ කරුවන් සමුහයකට පවරා දුන්නේය. එවක් පවත් එ වැව පිහිටි ගමට "බණ්ඩාර වැව" යයි කියති. මෙගම් වැසියෝ "කුරුවිට රුලු" ගැන තවමත් වගාබිම්බර බෙහෙති.

"බණ්ඩාර වෙල" යනුද මෙම යුවරජු විසින් අස්වද්දන ලද (කුඹුරු) වෙල් යායක් නිසා ඇති වූවකි. ඒ "වෙල්" යායට ජලය සැපයූ වැව දැනට ගොඩකර එය වනිමාන ක්‍රීඩා භූමියක් කොට ඇත්තේය.

"දුගත සඳහන් ඉතිහාස ගත සථාන, එවකට මාලිගා තැන්න නොහොත් යුවරජ මන්දිර සථානය පිහිටි භූමි භාගයට හැකැප්ම රික් පමණ අභ්‍යන්තර සමදුරින් පිහිටි යෝයි."

(මුඛ පරම්පරා සථා)

"පරංගි කාරයෝ සබර ගමුවේ සමන් දේවාලයේ කොටුව කරගෙන යුබ මූලදැනියෙක්ද හේවා කාණ්ඩයක්ද එහි නැවතී සිටියෝය. මේ කාලයේ කුරුවිට බණ්ඩා කියා කෙනෙක් සිටියේය. මොහු පරංගි නිසා අත පස දින අරිත්ව බැරිය කියමින් ලිපමුල අභිගොමි නිදන සිරිතක් තිබුනේය.

සමන් දේවාලය ලගින් ගෙනාන කදමලල බොහෝ විට ඒ හේවායෝ උදුරු ගනිති. කන්කාරයන් හේවායෝ විට කුරුවිට බන්ඩා නුබද? ඔහු නුබ අදහන්නෙහිද? ඔහු හේ ගරඹ දුටුවෙහි දයි යනාදීන් අසති. ඔවුහු අපි නො දනුවුහි කියා යති.

කුරුවිට බන්ඩා සමහර විට දෙබර මැස්සන් සහිත දෙබර වද කඩා මුවිටියක පිරිවැස්ස බැඳ එසේම ඇටි කෙසෙල් කැනට පිරිවැස්ස බැඳ කර නියා ගත ඒ සම්පයට යයි. කද උදුරා ගත්ව පරංගි එන කොට කද බිම නියා දවයි. හේවායෝ කැවුම් කන්ට මුවිටිය ලිහන කොට දෙබර ඇති, මෙසේ නොයෙක් විට ගිංසා කෙළේය.

දවසක් කුරුවිට බන්ඩා යුබයට සැරසී කඩුව හිරි කලත්තේ අකුලාගෙන කොටුව නොහොත් දේවාලේ ලඟට පැමිණියේය. හේවායෝ ඔහු තවත්වා නුබ කුරුවිට බණ්ඩාද ඇසුවෝය. නොවමිසි කියා. නුබ ඔහු දුටුවෙහි දයි ඇසූහ.

එසේය දුටුමි කියා. නුබ ඒ ගරඹ අපට පෙන්වන්නෙහිද ඇසූහ. එසේය කඩුවක් දෙන ලද්දේ නම් පෙන්වන්නෙමිසි කියා. ඔවුහු කඩුවක් දුන්නෝය. යම් ආකාරයකින් හිරි තලාත්තේ අකුලා තිබුන කඩුව මාරුකර ගත උබ පැන පරංගින් කපන්නට පටන් ගත්තේය.

සේරම කපා දේවාල දොරටුවෙන් ඇතුල්වෙත්ව යන කොට සොල්දර උබ සිටි යුබ මූලදැනියා කඩුවගෙන බන්ඩා උබට පැන්නේය. බන්ඩාද කඩුවෙන් ඔහුට කෙටිය. ඔහු හේ කඩු පහර බන්ඩාටද වැදී දෙන්නා එතන මලහ.

මේ දෙදෙනා කොටා ගත් ආකාර දක්වන රූප කෙටු ගල්ලාල්ලක් දේවාලයේ බිත්තියේ අදවන තුරු තිබේ."

(ඒ. ජේ. ඩබ්ලිව්. මාර්ෂේ රවේ මහතා විසින් කුරුවිට රාල නොහොත් අත්තෝනියෝ බැරැත්තෝ ගැන සිය පොතේ ලියා තිබෙන පුවත මේ. 52 පිටුව)

කුරුච්ච රාල

- | | | | |
|---|----------------------------|----|----|
| 1 | සේසුස් කිරි | ත් | තු |
| | දෙව් සමයට ප | ත් | තු |
| | අත්තෝති බැරැ | ත් | තු |
| | නැමැති සෙබෙලෙක් නුගුන යුත් | | තු |
| 2 | පෙරලියක් සහ ල | | ක |
| | උඩරට කරනිදුන් ද | | ක |
| | පලකර යුගුණ නෙ | | ක |
| | නොපැමිදකුත් කපට ගුණ එ | | ක |
| 3 | උඩරට තිරිඳු | ගෙ | න |
| | උචතුත් කිදලැබ | ගෙ | න |
| | බදුල්ලෙහි ඉද | ගෙ | න |
| | නැනවි සහ සෙබළුන් සදා ගෙ | | න |
| 4 | වෙල්ලස්ස දෙගොඩ | | ත් |
| | මඩකලපුව පාන ම | | ත් |
| | කඳු කර කොස් ග ම | | ත් |
| | වැල්ල වා සහ එකරවා ම | | ත් |
| 5 | එදෙස නොයෙකුත් ර | | ට |
| | නතු කැරගෙන තමන් හ | | ට |
| | නම සෙන් සහ කප | | ට |
| | සපර පුර කදවුරට යුද කො | | ට |
| 6 | දෙනවක පස් රට | | ත් |
| | මානොව දෙසත් බලව | | ත් |
| | කුකුල පස් යොත් න | | ත් |
| | අවුල් කරමින් සදා පෙරලි | | ත් |

අත්තෝති බැරැත්තෝ* යන අප්පච්ඡි අභිදානයකින් හැඳින්වෙන හරි සිංහලයන් කීප දෙනෙකුගෙන් එක් කෙනෙකු වූ කුරුච්ච රාල නැමැති සදානුස්මරණීය වීර සිංහලයා වරින් වර නොයෙක් වෙස් ගනිමින් සිටි සිංහල කවියෙකු වූ අලංකාරවත්ත මුකවෙට්ටේ අදහසේ හැටියට නම් පෙරළි කාරයෙකි.

ගුණමකු සෙබලෙකි. කෙසේ වෙතත් ඉහත පේන පද්ධ වලිය, ඇති අලංකාර වන්නෙක් කුන්ස්තන්තිනු හටණ කියවන්නෙකු මෙහි පහත පළවන පද්ධ කියවීමෙන් පසු කුරුච්ච රාල ගැන කුමක් සිතන්නේද?

“අහස් පොළොව මැව් පුරිකාල් රජුට ත්
අපස් සකම් කළ අත්තෝති බැරැත්තෝ බල ම ත්
දෙතිස් දත්ත බිඳ හළ ලෙස පොඩි කරගුණ කොපුල ත්
දෙතිස් දෙකමැ රුපු මැනියන් නොයාදෙමින් එකකු ත්”;

එහෙයින් අවකාශය සහ පොළොව තලය මැවූ දේවතා බල මගියාවත් පුරිකාල් රජ උදාසාවත් රුහුණව කැඩී බබළුවා තෙක් කිරිති තේජස නැංවූ සිංහලයාගේ අභිමානයට මනා කාන්තිමත් වාතාවරණයක් වූ කුරුච්ච රාල ගැන ලියමි.

සොළොස් වෙනි ශත වර්ෂයේ සිංහල රාජ යුගය අඩු ක්‍රමයෙන් පිරිහෙමින් සිංහලයන්ගේ අභ්‍යවර්ත දඹදෙනිය කුරුණෑගල, ගම්පල රයිගම සහ කෝට්ටේ ආදී ස්ථානවලට සංක්‍රමණය වන කතනාටුදායක යුගය මස් මරන්නෙකුට පිත්වත් දරුවෙක් උපන්නේය.

* උචතු ඉතිහාසයෙහි-

“අත්තෝති බරෙන්තු පාතුගිසි ජාතික වුවද පාතුගිසින් හා පරම් සතුරුවූ අත්තෝති බරෙන්තු සෙන්පති නැකද සිංහල රජුත් විසින් උචුවේ උප රජයට පත් කරන ලද්දේය” යයි ලියා තිබේ. අත්තෝතියෝ බැරැත්තෝ පාතුගිසි කාරයෙකු නොව නියම සිංහල කොරවයෙකු බැව් ඔහු සම්බන්ධ මෙහි විස්තර වන ඉතිහාස කරුණ වලින් මනාපේ අවබෝධ වේ.

* නමක් සංද ඇති කිරීමට අපොහොසත්වූ මස් මරණ ප්‍රයෝගයට දාව නමක් තැනී කුටියක උපන් මේ දරුවා කාලයක් සමග වඩා වඩිතය වූයේ, එවකට සමරකෝන් රාල හෙවත් සමරකෝන් මුදලි යටතේ ඔහුගේ ලස් කිරිඤ්ඤ හමුදාවේ මුරසේවක යෙකු මෙන් තරුණ ජීවිතය ආරම්භ කෙළේය.

පාතුගිසින් යටතේ තුබූ සිංහල යුධ හමුදාවේ, තායක-කීය හොබවූ සමරකෝන් මුදලිගේ සහෝදරයා වූ එම්මැනු වෙල් මුදලි හදිසියේ මරුදමා පාතුගිසින්ගේ සේනාවේ මහත් පෙරළියක් ඇතිකර කුරුවිට රාල මහමගට බැස්සේය. මේ වනාහි ක්‍රි. ව. 1603 පමණ කාලයයි - නිර්භීත වූත් අත්තනෝ මතිකවූත්, සීමාන්තික වූත් ක්‍රියා කරණකොට ගෙන මොහු සිංහලයන් අතර මෙන්ම පාතුගිසින් අතරද තොමැරෙන නමක් මේ සුළු කාලය ඇතුළත ඇති කළේය.

පාතුගිසින් අතර ලදරු වයස ගෙවා ඔවුන්ගේ භාෂා ශාස්ත්‍ර හදාරා, ඔවුන්ගේ යුධ ශිල්පයෙහිද සුරු වුහු වූ ඇත් තෙකු වූ මොහු ඔවුන් අතරදී ප්‍රසිද්ධියේ අත්තෝති බැරෙන්තු නමිනි. ඔහුගේ වෙන්වීම පාතුගිසින්ට වූ බලවත් පාඩුවකි.

ඒ පාඩුව අතරම ඔවුන් තුළ බලවත් සංතාපයක් හා සංවේගයක් ඇති කරවමින් ඔවුන්ට යටත්ව තිබූ මාතර හා සපරහමුව යටපත් කර සපරහමු දිසාවේ කුරුවිට ජය බිම් බවට පමුණුවා කුරුවිට රාල යන නියම සිංහල අති ධාතෘගේ ඒ පළාත පාලනය කෙළේය.

බලයෙන් බලයට පත් කුරුවිට රාල එවකට උඩ රට කරවූ විමල ධම් රජුගෙන් උභව සහ තුන් කිදද ලැබගත් තේය. පාතුගිසින් අතර වඩා කාන්තිමත් අවුරුදු කීපය

* මෙය වැරදීමකි. අත්තෝතිගේ බැරැව්වේ මිහමුවේ වැදගත් ධනවත් පවුලකට අයත් කුල පුත්‍රයෙකි.

භතකර ඔවුන්ගෙන් නොසෙක් විදු ශිල්ප ඉගෙන ඔවුන්ට නය ගැතියෙක් වුවද උපන් මව් බිමට ඇති බලවත් හක්කිය නිසා ඔවුන්ට පස මිතුරුම විය.

එහෙයින් සෑම අවස්ථාවකම ඔහුගේ කල්පනාව වූයේ පාතුගිසින්ගේ මාර බකිතයෙන් තමන්ද නම් රවද ගලවා ගැනීමය. මේ අදහසින් හෙතෙම කඤ්ඤ උඩරට රාජධානිය හා සමග කුළුපග කම් ඇතිකර ගත්තේවි නමුත් ක්‍රි. ව. 1617 දී සෙතරන් රජු විසින් පාතුගිසින් හා සමග කරගත් සමාදාන ගිවිසුම නිසා මේ අභිමානවත් එඩිතර සිංහලයා සිංහල රජුටද විරුඬව තැනී සිටියේය.

“තනතුරු දුන්නොයි	ද
උඩරට රජුට වෙර බැ	ද
නන් අවිගත් පබ	ද
මහත් සෙනගක් රැගෙන යුද වැ	ද
වාසල සිටිමහ	ත්
ගරුභර ඇමැති වරු හු	ත්
රැක වල සිටියහු	ත්
ඇතද මා සරු නොකොට මදකු	ත්
සත් ගුණැති එරජු	ත්
රජ කුමරුවන් තිදෙන	ත්
ගැලවුනු පමණ මු	ත්
වෙනත් ගැලවී සිටි තෙතෙක් තැ	ත්
තෙරුවන් මහිමෙහු	ත්
සුරවරන් අනුහසිනු	ත්
එ රජු පින් බෙලෙහු	ත්
උවදුරක් නොමටෙමින් මදකු	ත්
රුදුරු රකුසන්	ලෙ ද
යලි එසෙන් රජ ගෙට වැ	ද
පෙට්ටි පියළිද	බි ද
කොල්ල කා මුතු මැණික් බරණ	ද”

මෙයින් නො නැවතුණේය. සිංහල රජ උඩ රටින් පලවා හැරියේය. සෙනරත් රජුට බියෙන් රට ගම අත හැර දමා ඉන්දියාවට පැනයාස් සිටි මායාදුන්නේ කුමාරයා නැවත හෙත්වා රාජ භිලයන් පාවා දුන්නේය.

වසි 1618 දී ලංකාවේ ජන රජු බවට පත්වූ කුන්ස් තත්තිනු ද සා නොරකුකු මේ විර සිංහලයන් දෙදෙනාට විරුධව යුධාරම්භ කළේය. හෙතෙම ක්‍රමයෙන් මල්වාන මාපිටිගම ආදී ස්ථාන විජය කුමි කොට මායාදුන්නේ විසූ මැදිද්ගම් නුවරට පැමිණ බලවත් විනාශයක් කෙළේය.

මේ සටනින් අත්තෝති බැරුවුවේ පසු බැස ගිය නමුත් "සානම" නම් ස්ථානයේ වෙසෙමින් සාකිය සටන නොතවත්වා ම ගෙන ගියේය. එහෙත් 1618 - 1619 ද සටන් කීපයක් ජය අත්වන අත්දමට කරගත් නමුත් 1620 දී පෘතුගීසීන් සමග කරණ ලද සටනින් මොහු පරාජය වූයේ, ජීවිතක්‍ෂයට පත් වූයේය.

විදේශයන් අතරද උතුරා යන කිරිගියකින් හොබ වුණු කුරුවිට රාල ඔහුගේ යුධ භූමියේදී මිය ගියේය. එහෙත් ඔහුගේ ඒ අමරණීය හිස පෘතුගීසි ජන රජු විසින් මහ ජනයාට ප්‍රදශිණය කරවනතුරු ඔහු මිය ගිය බව ලෝකයා නො පිළිගත්තේය.

සැබැවින්ම මේ සටනින් කුරුවිට රාල මිය ගියේය. සිංහල පියෙකුට දුව ඉපදී, පෘතුගීසීන් අතර හැදී, වැඩී, ජාතියට ඇති හක්ති ප්‍රේමය නිසා ඔවුන්ට රැහැණිව සිංහල ගේතාව මෙහෙයවා, එපණක් නොවේ. පෘතුගීසීන් හා සමග එකවුතුවූ සිංහල මහරජ තුමෙකුටද විරුධව සටන් කර,

ජාතියට හිත පක්‍ෂ අයත්, සිත් තුල අභිමත ලත් කුරුවිට රාල ජාතිය නිසා මිය ගියේය. එහෙත් ඔහුගේ නාමය මිය නොගියේය. බඩ ලොව තෙක් පැතුරුනු කිරිති තේජස ඇති සිංහලයන්ගේ නාමයට සදුනුස්මරණය වශයෙන් ප්‍රසාදය දක්වන සිංහලයන්ගේ හද තුළ ඔහු අදත් ජීවමානව වැඩ සිටියි.

(සිංහල බෞද්ධයා පත 14 සැප්තැම්බර් 1946.)

උගුවේ කුමාරයා නොගොත් අත්තෝතියෝ බැරුවුවේ කටුගහ, මාලිගා තැන්පත් වාසය කරණ කල කිරිඔරුවේ මහත්මි නැමැති කාන්තාවක් සරණ කරගත සිටි බවත් ඔදුල්ලේ සිටියදී උගුවේ මහ රාල වශයෙන් මද්දම හාමි නැමැති කුමරියක් විවාහ කරගත සිටි බවත් කුරුවිටදී කුරු විට කුමාරිය නැමැති කාන්තාවක් හා විවාහ වැද සිටිය බවත් අපගේ පරීක්‍ෂණයෙන් හෙළි විය.

මද්දම හාමි ගෙන් ලත් දරුවන් ගෙන් පැවත එන පර පුර මේ දක්වා මහනුවර පලාතේ රදල වරා නොවසක් මෙන් පෙනී සිටියි. එමෙන්ම කුරුවිට කුමරියගෙන් පැවත එන දරු මුණුපුරාදීන් සපරගමුවේ රදල පරපුරක් හැටියටද කිරිඔරුවේ මහත්මි නිසා ලත් දරු පරපුර දෙබම්පහල යන ගමේද මේ දක්වා පැවත එනි.

මීට අවුරුදු 200 කට පමණ ඇත තංගල අසල සිදු උතාය කියන මනුෂ්‍ය ඝාතනය නිසා යම් කිසි පලියක් දෙබම්පහල පිරිසට ගෙවන්ට වූයෙන් දෙබම් පහල වශීයා ගෙන් පැවත ආ තසිදෙ හාමි - දෙබම් පහල රාල යන දෙදෙනා එකි පලියෙන් බේරීම පිණිස පලා ගොස් තසිදෙ හාමි කළුතරද, දෙබම්පහල රාල මොරවුවේද පදිංචි විය.

මෙම අග මරණාසන්නයේදී තමා ගැන කම දරුවන්ගේ දුක ගැනීම පිණිස මෙම කවිය කියා තිබේ."

"දෙ බිම් පහල කුරුකුල පරපුරෙන් එ	න
ව ස ම ගාර්දිය මහ වැල්ලේ ලිය	න
මු හ ම දිරම් ජයසූරිය පට බැඳ	න
මෙ ව ම කෙනෙකි මම දනු සුතනෙකි සුගු	න"

කුරුවිට රුලගේ (මෙතුමාගේ) මරණය සම්බන්ධ විවිධ ඕන ප්‍රකාශව තිබෙන බැවින් අපට එතුමන්ගේ අභාවය අර්භයා විසාර කිරීම බොහෝ අසීරුය.

එහෙත් මාර්ගේ රටේ මහත්මයාගේ පොතේ, සපර ගමුව සමන් දේවාලයේ සිදුවූ සටනින් මිය ගිය බවත්, සපර ගමුවේ පැරැති ලියවිලි නැමැති ග්‍රන්ථයේ, (මහසමන් දේවාලයේ පාතුගිසි සෙල්ලිපිය සහිත මුරගල සදහන් පිටි (60) "මොහු එදිරිමණසිංහ යයිද, අන්තෝනියෝ බැරැත්තෝ, (කුරුවිට රුල) යයිද, ඇතැම් ගවේශකයින්ගේ මතයකි.) මෙයින් බැරැත්තෝ මැරුම් කැවේ මින් කලකට පසු මාතර දී සිදුවූ සටනකින්ය. මෙය මෙසේම බවට අපටද පිළිගැනීමට අවකාශ තිබේ.

උඟවේ බිඳුලා මංතසින් එහා පිහිටි ගංතොට ගලකින් ගලකට පැන අන්තෝනියෝ බැරැව්වෝ හෙවත් කුරුවිට රුල තම අත වැසියාට දස්කම් පෑ අන්දම සම්බන්ධව "මහ සලකුණ" නැමැති පුරාණ කාව්‍යයෙහි මෙසේ සඳහන් කර තිබේ.

"දන් න සරම ඇති පුහුණුව සිට බා	ල
උන් න තැනම සිට කිසිවක් නොව කෝ	ල
මත් න කියා අත වැසියට සුරු පෑ	ල
පැත් න ගල බලා යව කුරුවිට රු	ල"

ත්‍රිකාන්ත කෞතුකාගාරයේ තිබෙන නො. OR. 6607 (28) දරණ පුස්තකයේ පොතෙන්, අති ගරු දේව ධර්මාචාර්ය ඇබ්මන්ඩ් පිරිස් රාජගුරු හලාවත බිෂොප් තුමානෝ විසින් පිටපත් කර මුද්‍රණය කළ මෙම කව්‍යය, ලංකාවේ කිසිම තැනකටත් මීට ප්‍රථම නොතිබුණු බව සැලකිය යුතුය.

රාජසිංහ රජ කාලේ ප්‍රවාහිනි

....."සිතාවකින් එහොඳ පරංගි කාර ගොල්ල අබා යම් බැඳ ගත්තාය, ඒ නිසා මෙනත වැඩ සිටින්න සුදුසු නැතැයි කියා සෙත්කඩ පුර නුවරට වදාලාය.

එනුවර පොරොත්තු වී සිටින ප්‍රසාචව පරිකාර ගොල්ල කොරව වහල් කනින් එපට කඩයිම් උගත්තාය. එමුර පැල්වල සිටගත රටේ කැබැල්ල වැඩ රජ කාරිය ගත්තාය. එ ඇරැත්.

බවුන සංඛ පරික්ෂිප්ත ක්ෂීර සලිලාකාර අභින්න මනු වෙහෙර වූ ශ්‍රී ලංකාධි පතිවු - උතුම් - අපගේ රජා ශ්‍රී දෙව භාමි දරුවානන් වහන්සේ සිංහාසන මහාකයට වැඩ වදාරමින් රාජ ශ්‍රී විද වදාරණ ප්‍රසාචව බදුල්ලේ නුවරට එනුවර වැඩ සිටිමින් උඟවේ මහ බල සේනාව

සමග අතපත්තුවේ එක් ලක්ෂ පණස් දහසක් පමණ අප්පුහුරු සමග නොයෙක් ආයුධ පන්ත ර්‍යං වෙති බේගෙන් සමුද්‍ර කොට පිට උනු වගනම් නොයෙක් වතුරංගිනි සේනාව පිරිවරා ගනිමින් අසුර යුධයට නික්මෙන්නා වූ සක්‍රදේවේන්ද්‍ර ලිලාවරෝගී ඒ ඒ තැන පරගි එක්ක යුධ කරමින් කේශර සිංහ විලාසයෙන් ජයගෙන තැවත දලද ගත් වෙලට හේවා කමට වැඩ වදාරන්ට

සිතා වදාරමින් තොයෙක් ඇමැත්ත මණ්ඩලේ රදල හුරැත් පිරිවරා ගනිමින් - ගැස්තුරු කුංජර විදහර කෙස- රිඤ වූ-උතුම්-රාජ ශ්‍රී දෙව භාමි දරුවානන් වහන් සේ දලද ගම්වෙලේ හේවා කමට නික්මෙමින් රන දෙරණ වැඩ සිටින ප්‍රසාචව තැවතත් සතුරු සේනාව ලංවී.

එන වේලාවට නොයෙක් කොහි කුඩා ප්‍රසාද ලැබී උතුම් මහවහසලට පස්සවාදිකන් පිණිස පිටි නොයෙක් ඇමැත්තයෝ බයාදුවන් පැන දිව්වාය. එවේලාවට මහ කුඹුරේ පලිය වඩන රාල ඇතුළුව රාජ සිංහ දේව භාමි දරුවානන් වහන්සේ වැඩ සිටින කැටුව සිටිය නැවතත් සතුරු සෙන් ලත් වෙන්. එම පලිය වඩන රාලත් පලිහ ලිහාදමා බසින් දුටු කල නොදුවයි, යෙදි දෙතුන් විටක් දිවස් ලා වදාලාය.

ඒත් දුටු නිසා අත ඇත්තන් නොදුවයි කියේය. දුන්හු පනතට බෝවා කාලයක් ආශ්‍රි බෝවන්ඩ. අත ඇත්තේ පන ඇති කොට වද කියා දුටු කල මා කුඹුරේ බත් තිත්ත කරමිය කියා යෙදුන විට, මා කුඹුරේ බත් තිත්ත කියා වෙච්චි නම් පිහාමි බයේ (පහාමි බයේ) අල කොට මියන කොළන් තිත්ත වේදයි කියා දුටු නිසා, ශ්‍රී හඬන නිබුන යකඩ පලිය බිද වදවා පලිය පිට වැඩ සිටිමින් උඩින් ඉහළලන මාතැටියා දැක වදාරමින් ශ්‍රී හඬන සිටිය.

"වඩන කුරුල්ලා" ඇර වදාරමින් රාජසිංහ මැඩිල මෙනතයයි කියා වැඩ සිටින ප්‍රසාදවට ගල් දුනුගල්, පටි කිරිවිව, කෙටේ, ප්‍රමජාඩි වලකඩ, වපනා තඩ, වානන් ගනුවෙල, එහදි තුවක්කු, අත්තුවක්කු පිරහි බොන්දික් කුලා, පුසුලත් පටිස්සාන, කඩු කසටාන, ජෙකි ආයුධ ගත් තාඩු පන්සියයක් සේවා හමුදාවන් ඉස් කොට කියන පරංගි කප්පිනතා, මහ ගොරෙන්දුරු කියන අපගේ මිහොමුවේ මහ මුදියන්සේත් සැදි පැහැදි හේට කමට එන වේලාවට

ප්‍රචර සුයෑ මණ්ඩලයක් මෙන් වැඩ සිටිනා බව පෙර මුනේ ආ අපගේ මිහොමුවේ මුදියන්සේ දකිමින් සුඩ සුයෑ වංශාධිපති වූ දෙව භාමි දරුවානන් වහන්සේට මේ සතුරු සේනාව දැක සුබ කරපු නම් කෝට්ටේ මහවහසලින්

යෙදිවිව පනතට කන්විපුර දේසේ සිට මෙකරට අපස්ස වාදිකම් නැතිවෙයි කියා අනේ නිබුන කිරිවිවිය ගෙන යටි පකුල ඉර සතුරු සේනාවට ලේ පපන්තා සිංහලෙ ඇත් අතා සැදි කැපුවයි කියා.

පරහිකාර ගොල්ල රවවමින් ආපසු කරතවා ගෙන ගිය නැනේදි වැල්ලේ විදියේ මුදලියා මහ වහසලට පසු වාදිකන් වූ සැටි පරංගි කාර ගොල්ල විමසමින් එම මුදලියා අවහිර කොට කළු හමුදාව, (කරුවේ සුඩ හමුදාව) අතින් නිලමක් කාරසින්ටත් කොල්ලුවක් පමණ ඇත්ත මුදේ යන්න එපාය, නාකොලගන් කොටෙන් ගන්න එන්න එපාය. කියා ගිය කෙනෙක් ඇත්තම් කටට වෙහිබේත් දමා ගිනි දෙතවා ඇතැයි කිය අඩ බෙර ලැව්වාය.

තැවත ගළිලංකෙයවරු උතුම් රාජසිංහ දේව භාමි දරුවානන් වහන්සේ ඔලන්දට කැඩ පතක් ඇර වදවා ඇත. එම පතතින්ම ඔලන්ද හේවා පන්නෙට කට සුභ සාද පහදාගෙන ඇවිත් මහ මුහුදේ සිටිය බව දැක පරංගි ගොල්ල ලත්ට එන්ට නොදි රැක්කාය.

ඒ වග ශ්‍රී සිංහලාධිපති වූ උතුම් රාජසිංහ දේව භාමි දරුවානන් වහන්සේට ආරංචි වෙමින් ඔලන්ද කාරසින්ට අති කහිතමින් ගොඩ බසින සැටියට ලියමණක් ලියා වදාරමින් ගොස් මිහමුවේ මුදලියාට දෙන්නවෙයි කියා යෙදි පතිවිබකාරයෙක් ඇරියාය.

ඔහු ගොස් මිහොමුවේ කුරුකුල සුරිය මුදලියා අතට දුන්නාය. ඒ ලියමන සිංහලේට අයිති විභාසවූ මුදලි වරු සතර දෙන බලා අපේ වැලටරිගේ නැතුව වෙනත් මහ වාසලට පස්සවාදි කන් ඇති නිසා මේ කැබපන ලන්දේසි ගොල්ලට දෙන්න ඔතැය කියා.

වැල්ලේ විදියේ මුදලියාගේ යාළු කැකම් දරන ඉල්ල කසිදේ (ඉල නාභ, කොළඹ කසිදේ, නොහොත් හුලංගමුවේ කළු අඹප්පයා) කියන අප්පුට ලැබුන කැබපතක් ඇත්ත මුදේ වැටෙමින් පිනා හොස් පසුවද පාවිදි තුන් පැවේ ලාවට කැබපත දුන්නාය.

එකැඳි පත බලාලත්සි ගොඩ මුදෙන් ගොඩ ආවාය. කසිති ශ්‍රී වෛරසාන මනු සංඛ්‍යාත දිනරත්න වංශාභිජානවු උතුම් රාජසිංහ දෙවඤාමි දරුවානන් වහන්සේ සපී ජන සන්නාභ සන්නඩ වතුරගිහි සේනාව පිරිවරා ගොස් මහ මුහුද ගොඩ ගමන් ගත් පරිද්දෙන් සැදීරණ දෙරණ වැඩ සුඛ කොට ජය ගෙන සියලු මුර පොරවලත් සේනාවන් වස්තුවන් මිලන්ද කාරසින්ට බාර දෙමින්ම වදරණ කපුවරල මහියේ වැඩ සිට මිහිමුවේ.

නිලමක් කාර ගොල්ලට එන්ට හෙදි ඊයන් වෙසි බෙහෙතක් නැත. හේවා පන්නෙත් බල මදි නිසා කොටුවට ගොස් සියළුම කටයුතු සමුඛ කොට එමැයි කියා කොටුවට ගියාය. ඊයන් වෙසි බෙහෙත් විසදමත් ලැබී යන්න යෙදුනාය.

බොහෝ සේ කරුණාව ලැබී සිංහලේට බොහෝ පස්ස වාදිකන් ඇති සැටින් හෙදි අප නිසා වැල්ලේ විදියේ මුදලියා අවහිරඋනු නිසා එම මුදලියාගේ යාළු කැකම් දරාපු ඉල්ල කසිදේ කියන අප්පුට.....හා මරාල මඩ හුඟා දට පස්දඩ ලාලියන්ද බිම් පුළුවු ගත් පඬුරු එපාය හෙදි ඊට සන්නස් කුඩපත් දෙවා වදලාය.

තැවත මඩකලපුවේ ඒ රු මරුව (ඉරවුර්) ලැබී යන්ට යෙදුනාය. තැවත මිහමුවේ නිලමක්කාර ගොල්ල මහ වහසලට ඔප්පු කරවන වහනම්, පළමුත් මුදුබඩ සිව ආවාය. දුනුත් මුදුබඩ යන්ට යෙදුනේ අපේ පි. මද මසි, කියා ඔප්පු කළ තැනේදි අමජන මණ්ඩලේ ඇමැතින් දක්වා ගෙන.....

අපට විශ්වාසවු මොවුන්ට කොතනින් ගම් ලැබෙන්නට සුදුසුද සි අහ වදලාය. කරුණා මහිමතාවයි ඔප්පු කලාය. වැල්ලක්කේ දිසා රාලනාමි විසින් ඔප්පු කලාය. පර හතුරට සතුරු වෙමින් උතුම් වු මහ වහසලට පක්ෂපාත අති විශ්වාස වු නිලමක් කාරසින්ට නිකුත් ගබඩා ගමක් ලැබෙන්නට සුදුසුයි කියා ඔප්පු කලා ය.

එවග ඔප්පු දන වදරමින් මහ විදියේ නිලමක්කාර ගොල්ලට ඇලගොමුව කියන ගමේ බාගයක් ලැබුනාය.

වැල්ලේ විදියේ මුදලියාට අඹන නිකුත් ගබඩා ගම් ලැබුනාය. මීට අවු කොටු ලානු යතුරුමුදු සතර මාසිම් ඇතුළුව ශ්‍රී සන්නස් දෙවා වදලාය.

ඒ ඇරත් මහ විදියේ මුදලියාටත්, වැල්ලේ විදියේ මුදලියාගේ ආරම්භ වරැන්ටත් තමන්කඩ එගොඩ පත්තුව කඩසින් ඇතුළුවම ලැබුනාය.

ඒ හැර තවසිය හැත්තැවක් හේවා හමුදාව පසිවිවද, කොටහෙදරද, බලවන් වලද, පල්ලෙහමුවද, කණ්ඩාලමද, කුරියායද, අඹරපනේද, කැකුණාවද, තාරංවිවද, තෙල්ලිය පොතුබෝව, දෙමට ගොල්ල, අතර ගල්ල, මැටිරත් ගම්-මන, කලන් කුට්ටිය, මාතලෙන් තමන්කඩින් සත් කෝර ලෙන් මෙකි අයට සහද පුවේණිව සැලැස්මට නිත්‍යකලාණ දෙවෙනු උතුම් වු රාජසිංහ දෙව සාමි දරුවාණන් වහන්සේගේ මහ කරුණා පනතින්;

මිගොමුවේ නානායක්කාර ගොල්ලට මෙ කියන ගම් සහද පුවේණියට දෙවා වදලාය. මිගොමුවේ නානායක්කාර වරු සතර දෙනාට ඉර සඳ පවතිනා කලකට ගසන සුළගත් පායන අවිටත් මිස වෙන හයක් තැනුව යන්ට ගියාය.....

පරංගි ගොල්ල රටවමින් ආපසු කරකවාගෙන ගොස් පලමු සිටි තැන පොරොන්කුඩුණාය. සාක්ෂි තවරත්න ශ්‍රී විරජිත ලංකා තල රාජ ධුරකිර අමිත පරනාමිත මකුට මණි මසාකාර ලංකාන ශ්‍රී පාද රවිඥ වන්ද්‍යාප සොහිනවු උතුම් අපගේ රාජසිංහ දෙව සාමි දරුවාණන් වහන්සේ අමාත්‍ය මහලේ රදගු වරුන් දක්වා ගත, පරගි කාර ගොල්ල ආ බව මොකද නැවත පසු බැස ගිය කාරිය කුමක් නිසාදැ යි අහ වදා කැනේදී.

මාතෘල් දිශාව ලැබී තිබුණු වැල්ලක්කේ දිශා මගින් මින් විසින් උතුම්වු රාජසිංහ දෙව සාමි දරුවාණන් වහන්සේට ඔප්පු කර සිටි වචනයේ සැටි නම්,

කෝට්ටේ මහ වාසලදී පුත්තලමේ මුක්කරුන් එක්ක හේවා කමට, කුරු කුල දේශයේ කාංචි පුර දෙශ, කිලක් කාර, කාමේරි පට්ටලම, මෙකී දේශවලට කැඩ පත් ඇර ගෙන්වා වදාරමින් හේවා පත්තයට ඇරපු කැනේදී මුක් කරුන් හා සුඛ කොට ජයගත්ත නිසා කරුණාව ලැබී බොහෝ සේ තාත්ත මාන්න දී ලැබී,

මනොමුච සහඃ ප්‍රවණියට ලැබුනාය, ඒ පක්ෂවාදී කමට අදත් සළු තරෙඤු නිලොකොපෙනවු උතුම් අපගේ රාජසිංහ දෙව සාමි දරුවාණන් වහන්සේට දෙපක්ෂ නපුරු සේනාව සුඛ කරපුතං නපුරැයි කියා,

මිගමුවේ වැල්ලේ විදියේ වණිකුල සුරිය අරය නිල ඉට්ට මුදලියා අරන්දෙරුවෙන් බිමට බසිමින් ඉතේ තිබුන කිරිවිටියෙන් ඉරා ගත පස්සටාදී කමට ගිය බවක් මුත් පැරැද ගිය බවක් නොවයි,

ඔප්පු කල කැනේදී ඒ මුදලියාව බොහෝ සේ කරුණා තානාත්තර ලැබී වඩන තල අත්තේ පත්‍රයක් ඉරා ගත රත් පත් හිඳක් ගෙන්වා, මෙසේ පස්ස වාදිකම් ඇති ඔහු මාගේ සිංහලේ ආ වොත් බොහෝ සේ තාත්ත මාන්න ගම් වරවල්ද ලැබී ආධාර වෙමින්,

.....රත් දුනු සාරාම සැර ගැන වදාරමින් ඊය අඟ පත්‍රය බිදිමයි වදාය. ඒ ලියමන මිගමුවේ මුදලියාගේ නල මැඩිය සම්පවු තඟ පත්‍රය බලා පතතින්ම කළ මුදුවත් නිලමක්කාරයෝ සතර දෙනත් බොහෝ සතුටට පරගි කරසින්ට කියන වගනම් අපි.....තැන, වැල්ලේ විදියේ මුදලියාගේ පට්ටම, වණි කුරු කුල සුරිය අදී අරස මෙන්ති සිංහ අරසනිල ඉට්ට කුරු කුලත්තිල් මහ මුදියන් සේ යැයි යෙදී පට බඳවා, ආරච්චිවරු පස් දෙනාටද ආරච්චි පට ලැබී සාරසිංහ හැත්තැවක් හේවා හමුදාවද බාර වෙමින්.

මහ විදියේ නිලමක්කාරසින්ට පට ලැබී ආරච්චි පට ලැබී හේවා හමුදාවක් ලැබී ලංකා තල රාජ ධුරකිර අමිත ප්‍රනාමිත මකුට මණි මසාකාර ලංකාන ශ්‍රී පාද රවිඥ වන්ද්‍යාප සොහිනවු උතුම්.

හේවා හමුදාවත් ලැබී A දෙවිදියේ නිලමක් කාරසින්ටද ආරච්චිවරු හේවා හමුදාවත් මාලවට්ටප්පු පේරැස් මුදු රත් බත්දී, රිදිබත්දී හවසි කසාන පෙස හැට්ට, කවසි හැට්ට, පේස පට්ට වැඩ කරපු ජගලත්තු ලංස පටිසාන අලිස්වරං වඩන තල අතු ඉරහද කොසිය, අරන්දෙරු මෙකී දේ ලැබී,

තැවතත් නිලමක් කාරයෝ සතර දෙනාට විතරණ ඛන බතෙඬර ප්‍රඥ වාහිඬර පර රාජෙඬරවු උතුම් රාජසංහ දෙවසාමි දරුවාණන්වහන්සේ සමා හරණයෙන් ආහරණ පැලදි වදා සතර දෙනාට සතර වරක් ගෞරව ලැබුනාය.

ඒ හැර ගබඩා ගමට මවාද ගැබ්, පැට්ටිල්ලට ගොනාද නුමුනත් එලකිරි පට්ටියට දෙනුන්ද ගත්තොටෙන් කන් දෙන් පණිවිඩ යෙදී ගෙන්වා වදාරමින් නිලමක්කාරසින්ට සතර දෙනාගේ වග නම්.

A "කඩු සොටි කම් බැද කස්තානද ලැබ ලංස පටිස්තානද ලැබු නා සත් පලි මුතු කුඩ සේසත් මාමර පංච වර්ණ වස්ත්‍රා ලැබු නා වෙහිද මුලක් නම් අවි අතු කම්බිලි විසිරි වඩන් තල පත ලැබු නා වැඩිය සිසලු දේ අඩු තැන සෙනගට රැසි කරුණාවෙන් ලැබු නා

* "රැසි" යනු රාජසිංහ රජය.

මහ විදිගේ විජේරත්න කුරුකුලසූරිය මුදලියාද, සෙම බර් ආරිය තුරෙ කුරුකුල අභිජායාද, ආරච්චි නම් විරුංක ආරච්චිලද, විරතුංක ආරච්චිලද, A ඉලංකසිංහ ආරච්චිලද, ජය සූරිය ආරච්චිලද, කොඹි තුවක්කුආරච්චිලද, B ඉරුක සිංහ ආරච්චිලද, නව්ව පඩියර්ද, වැල්ල විදිගේ මුදලියාගේ ඇවැස්ස නැ කම් දරුපු අයත්, අරස අභිජායාගේ ඒ ආරච්චි නම් චලිත් වත්තවත් ආරච්චිලද, වණි කුල සූරිය ආරච්චි ලද, අත්තර පිත්තර ආරච්චිලද, මෙත්ති චේල් ආරච්චිලද මුදවත් ආරච්චිලද, මහ මුහන්දිරමද, ලියන රුලද, කුඩුකො රුලද, මේ විදිගේ ආ මුදලිවරුද, ආරච්චිවරු සහ නවසිංහ හැත්තුවත් හමුදාවද ඇම්බැට්ටයාද, රදවාද, මෙකි සේනාව සමඟ ඇතිව මුදලිවරුන් ආරච්චිවරුන් ඇතුළුව මහ හමුදාව සටනට මුණ පෑවහ.

(දෙස්තර් ඇන්ඩරියස් නැල් මහතා විසින් බ්‍රිතාන්‍ය කෞතුකාගාරයෙන් පිටපත්කර ගන්නා ලද ලිපියකින් උපුටා ගන්නා ලදී. මෙය දැනට කොළඹ කෞතුකාගාරයේ තැන්පත් කර තිබේ. සිළුමිණ 1 සහ 8 දිනගත්, නොවැම්බු 1936.)

මෙහි සඳහන් විජේරත්න කුරුකුල සූරිය, මුදලි සහ සෙමබර් ආරිය තුරෙයි, කුරුකුල අභිජායා උන්නතා කියන මුදලිත් ඔවුන්ගේ ආරච්චිවරු පහළොස් දෙන ඇතුළු හට සේනාවක් රජසිංහ රජුගේ පසුව වාසි ඇතිව කොස්තන්-තිනු ද සා ව විරුඬව වැල්ල වාසේ රජුගේ, (රණ දෙතිග) වෙල්දේ සටන් කළ බැව් විශ්වාස කරනු ලැබේ.

“ලංකික උපස්ම පවුල් වලට අයත් මුද කොළඹ ඉපිද ක්‍රිස්තියානිය වැලඳ ගත්තාමුද, ප්‍රතිකාල් ජාතික ප්‍රධානීන්ට නැ සබද කම් ඇතිව සිටියාමුද සාද්දිසිකයන්මු මුදලිවරු සතර දෙනෙක් මෙකල අප (ප්‍රතිසිසි) සුඛ හමුදාවේ නිල ධාරිත්ව සිටියෝය.

A හතර කෝරළේ තල්ගමුවේ ඉලංකසිංහ පෙලපත, B ඉරුකසිංහ රජුව, සිංහ අවතාරය ගත් විජිණ විසින් මැරුවේය. එවන් පටන් විජිණුව, ඉරුකසිංහ, රණසිංහ, හරසිංහ යන නාමයන් ඇති උපන්දු.

ඔවුන් කෙරෙහි කොස්තන්තිනු ද සා බොහෝ විශ්වාස වත්තව සිටියා පමණක් නොව ඔවුන්ට සැලකිලිමත් වෙමින් ඔවුන් හා කිව්වුවර සබද කම්ද පැවැත් විය. සුඛ කවසුතු පිළිබඳ ඔවුන්ගේ අවවාද අනුසාසනයන්ටද ඇහුන්කන් දුන්නේය.

මේ මුදලිවරු සිව් දෙන අපේ (ප්‍රතිකාල්) පක්ෂයේ සුඛ හවසින්ගේ අණ දෙන සෙනවියන් වශයෙන්ද සිටියෝය, දෙත් ඇලික්සෝ, A දෙත් කොස්මෝ, B දෙත් බැල්නාසර්, දෙත් ත්‍රුබෝසියෝ යන නාමයන්ගෙන් පෙනී සිටි ඉහත සඳහන් මුදලිවරු සිව් දෙන අප්පර හැදී වැඩි එක්පත්ව සිටියේවි නමුත් මහනුවර රජ හා අපට විරුඬව කුමන්ත්‍රණ යකද යෙදුනේය.

යථෝක්ත සිව් මුදලිත් නිසා (ප්‍රතිකාල්) අප පක්ෂයේ විනාශය සම්පූර්ණ යෙන්ම සිදුවිය.

අවසාන වශයෙන්ම කිය යුතුව තිබෙන්නේ “කලු ” වෝ (සිංහලතෝ) සියලු දෙනාම අපගේ සතුරෝ බවය.”

(රොබට්ටෝ ඉතිහාසය 96 පිට.)

A “ගේවැගම් කිබන්පලගෙහි කිද්ද නසිද්දේගේ පුතා කෙලඹට ගොස් බම්පාල රජුරුවන් දක විජයසේකර මුදලි කමුත් ලැබ කොළඹ ඉදිගෙන නොගෙක් කෙටුම් කොටා නැතත් කිර අල්ලා ගෙන”

(රජාවලිය, 66 පිට)

B “රජසිංහ රජුගේ සේනාවෝ දෙත් බල්නාසර් නැමැති මුදලි කෙනෙකු යටතේ සටන් කළහ. මහනුවර රජ විසින් ඒ මුදලිට කියන නම් “සිහ කෝරලු බණ්ඩාය” (සිහා කෝරලේ බණ්ඩා ය) මොහු කොස්තන්තිනු ද සා ජනාධිපතියාගේ සෙනෙවියෙකි. රන්දෙණියේ සුඛයෙහිදී සිංහල රජුගේ පක්ෂයට ගිය මුදලිවරුන් හතර දෙනාගෙන් එක් කෙනෙකි.

වැල්ලවාගේ “රත්දෙණියේ සිංහල පාතුගිසි සටනේ දී දෙන්න කොළමෝ විජේසේකර මුදලියේ ප්‍රධානතමයන් විසූ පාතුගිසින්ගේ පක්ෂයේ සිංහල හමුදාව ද සිංහල රජුගේ පක්ෂය ගෙන කොස්තන්තින්ද්‍ර සහ ඇතුලු පරති හමුදාව හහමුලින් විනාශ කරණ ලද්දේය.”

“අතර කර කර ගොසින් උඩරට බඹර ගහ කඩවනේ දී
දුඹර ඉර හඳ පැව්වාගේ දිවස් ලා වැද සිටි ය දී
බඹර ගිස් ගෙඩි කපන්නාගේ කැපු බිඳගෙඩි එතන දී
දබර හැරුනේ පරංගින්ගේ වැල්ලවාගේ වෙලේ දී”

මේ සම්බන්ධ මුඛ පරම්පරාවෙන් පැවත එන
පැල් කවියක්.

“ඌ” වේ	රටේ ගෙල් පිට කාවල්	හි	විශේ
හු වේ	හඬව රොක්වුනි සේනා කැ	විශේ	
ගෝවේ	දස්ස සේනා රත්දෙණි පි	විශේ	
කැ වේ	රිස්ස යනතුරු ගිනි වෙති වැ	විශේ	

දළදා ගම්වෙල සටන

පාතුගිසින් හා දළදා ගම්වෙල ඇතිවූ සිංහල සටනේදී දෙවන රාජසිංහ රජු පරාජය වී පාතුගිසි සේනාව ලුහු බැඳ එන අතර මහ කුඹුරේ පළිග වඩන රුල, රජ තුමා හුද කලා කොට තුමු තැනි ගෙන පළිග මුද්‍ර දමා අතිකුත් සිංහල මුදලින් හා පලා ගියෝය.

එවිට පළිග වඩන රාලට, “අන ඇත්තන් නොදවයි” රාජසිංහ රජ අන කෙලේය. එහෙත් ඔහු පත තියෙන්න පලා ගියෙන් ඔහු කෙරේ කල කිරුණු රාජසිංහ රජ ඔහුට පවරා දී තිබුන මහ කුඹුර නැමැති වෙල් යාය, රඹුක්පොත

රදලවරයෙකු ලවා කින තෙල් ඉස රජුගේ වචනයේ ප්‍රකාර නින්ත කරන ලදී. නොහොත් මහ කුඹුර අතිමයව පත් කෙළේයි”

මහමුවේ මහ ගොරොන්දේරු කියන මුදලි තැන ප්‍රතිකාල් පස සේනාව හා පෙරමුණ හුද පිණිස එකුගේ හුදකලාව පළිග මහ හුන් රාජසිංහ රජු දැක සතුරන් ගෙන් මෙරජ විනාශයට පත් කළේ වී නම් “කෝවිටේ පැරකුම් රජ දවස තමන් වහියට ලත් රාජ ප්‍රතිඥාවලට හානියක් හා රාජ ප්‍රොභි කමක්ද වන්නේයැයි සලකා මාගමින් ප්‍රතුගිසින් රචවා ආපසු ගමන් ගත්හ.

මෙයින් රාජසිංහ රජුගේ පරාජයට පත්වීමට ලංව ප්‍රබු අවසාන දුරාවිය. මහමුවේ මුදලි වරුන් වන කුරුකුල සුරිය මුදලි සහ වණිකුල සුරිය මුදලි මහ ගොරොන්දේරු මුදලි යනාදීන් රාජ පක්ෂික හාවය ඇත්තෝයි නතු දැක රහසින් ලියුම් යවා මහොමුවේ සිටි මුදලි වරුන් සහිත හව හමුදාවද ඔවුන්ගේ අමුදරු ආදීන්ද උඩ රටට ගෙන්වා ගන

මෙහි පහත සඳහන් ගම්වර හා නොගෙස් තාත්ත මාන්නද දෙවන ලදී.

ක්‍රි. ව. 1630 දී රාජ සිංහ මහ රජු වර්ණකුල සුරිය වැල්ලක්කේ මුදියන්සේට මාතලේ මහ දිසාපති නනතුර දෙවන. මෙතුමා වඩබැඳ්ද යන ගම වලව්වේ වෙසෙමින් මාතලේ රට කොරව්වේය. මේ මුදලි තැන වන්දනාමාන කළ ස්ථානයට “ඇත් හොඹ දෙවොල” යැයි කියති. මොහුගේ වලව්ව කැඩී තිබේ ගොස් දැනට තඹොවගෙමුව වටන නා ස්ථානයට වලව් ගොඩැල්ල යයි කියති.

* මහ කුඹුරේ පළිග වඩන රුලට දෙවෙනි රාජසිංහ රජු ඔහු කළ දෝෂිකමට දඬුවම් දී මහ කුඹුර නින්ත කරවීම පිණිස එකල සිටි රඹුක්පොත රදල වරයෙකු ලවා මහ කුඹුර හාත්පස කින තෙල් විසුරුවන ලද්දේ යන මුඛ පරම්පරා ස්ථාව දියතලාවේ කොස්කඹුව වලව්වේ ජ. බබ්ලිම්. ඇම්. රත්නායක බණ්ඩාර මහතාගෙන් දැන ගතිමු.

තවද අවසානයේ පැමිණි වී “මහ කුඹුරේ බත් නින්ත උනොත් පිහාම් ඔයේ අල කොළ සහ ඔවන කොළත් නින්ත වෙන්නේ නැ” යන්න ප්‍රසංග පිරුලක් වශයෙන් කියා පෑම උඟ් උඩුකිද වැඩි ඇතැම්හු අද දක්වා කියා ගන්නෝය.

* ක්‍රි. ව. 1634 දී වෙන්කසිංහ පරන කුල සූරිය අදි අරග නිල ඉට්ටි මහ ගොරන්දේරු මහ මුදියන්සේ මහ දිසාව වශයෙන්ද රජ සිංහ රජ මාලිගාවේ මහ අදිකාරම වශයෙන්ද පත් කරගන්නා ලදී. මෙතුමාට දෙත් ලියෝනාඩ් යයිද කියති.

මහමුවේ වැල්ලේ විදියේ වර්ණ කුල සූරිය අරග නිලයට මුදලියාට මාතලේට සැතපුන් දෙකක් පමණ නුදුරින් පිහිටි අඹන නිකුගම ගබඩා ගම ලැබුනාය.

මහමුවේ මහ විදියේ නිලමක්කාර ගොල්ලට ඇලගොමුව කියන ගමක් අඹක් ලැබුනාය. වැල්ලේ විදියේ මුදලියාට හා ආරච්චිවරැන්ටත් තමන්කඩ, එගොඩ පත්තුව කඩ ඉම් ඇතුළුවම ලැබුනාය.

ඒ හැර තවසිය හැත්තුවක් හේවා හමුදාවට මාතලේට හැතැප්මක් තරම් නොදුරු පිහිටි පහිවිට ඇතුළු ගම් පහ ලොහක් පමණ මාතලෙන් තමන්කඩින් සත් කෝරලෙන් ලැබුනාය.

ඉහත සඳහන් නිකුගම් වලට සන්නස් පත් රජසිංහ රජු විසින් ලියවන ලද්දේ හෝලංග ශ්‍රී බ්‍රහ්ම රාලගෙන් පැවැන ආ කුලන් ගමුවේ සන්නස් රාල මගිනි.

ඒ බැව් “මාතලේ මහ දිසාවේ කඩ ඉම් පොතේ” මෙසේ සටහන් වී තිබේ.

“එම විට හුලංගමුවේ සන්නස් රාල ගෙන්වා සන්නස් ලියවා පහිවිට බෝ ගහ ගාවට සන්නස් පසිඬ කළහයි; අඹබෙර ලා මුදලිවරු ගෙන්වා තුන්දස් අට සියයක් මහ දකුම් ගෙන්වා මහ අරමුදලේට ඔප්පු දෙමින් “අනස පොළොව ඉර හඳ පවතිනා තෙක්ට දෙසියයක් බුදුවත්ති ත්‍රිමංගලාවේ කොටුව එක මොර දඩු ගහෙන් ඇරෙව්වා විනා මාතලේ දිසාවට මදිය” කියා සැල කෙළේය.”

“ගජසිංහ රජුගේ කුරුකුල ගජ දුතයා”

උතුම්බු රජ සිංහ මහා රජෝත්තමයාණන් වහන්සේ ගේ ආඥා චක්‍රයෙන් ගල් මඩුවේ රාලන් ජයසූරු මුදියන්සේන් හුලං ගමුවේ කළු අඹප්පයන් ඕලන්ද බෙතාවියට

* දෙවෙනි වරටද, මහනුවර අදිකාරම් බුරුසට පත් කරනු ලැබුවේ මෙම කරුවේ, බරත කුලසූරිය මහ මුදියන්සේය.

ගොස් ලන්සියා ගෙන්වා සිංහලවිෂපට ගොඩ බැස රාජසිංහ දෙවියන්ගේ ආඥා චක්‍රයෙන් කොටු දහඅට බාර දෙමින් සිංහලේට මුර සැමැත්තුවාය.

(මාතලේ දිසාවේ මහ කඩඉම් පොත.)

“පාතුගිසින්ට පහර දීමට සිංහලේ රජු විසින් ක්‍රි. ව. 1639 දී ඕලන්දයන්ගෙන් ආබාර ඉල්වන ලද්දේය. “රජ සිංහ අදිරාජයාණන් විසින් “උඩවතුර” නැමැති නැවෙන් “ග්‍රෙෂ්ට පුරායෙන් තිදෙනෙක් තානාපතිවරු වශයෙන්

* මේ ග්‍රෙෂ්ට පුරායෙන් තිදෙනෙක් දෙදෙනෙක් බ්‍රාහ්මණ වාසිකයෝය. අනික් රජ දුතයා කුරු කුලයට අයත් එකලට හුලංගමුව මහමට අසිතිව තුඩු පහිවිට පිහි කළු අඹප්ප උත්තාණේ ය. මොහුට කොළඹ නයිදේ කියා ද ඉල නයිදේ කියාද ව්‍යවහාර කර තිබේ.

මොහු වනාහි “උඩවතුර” නැමැති රජසිංහ යුධ නෞකාවේ නියමුවා නොහොත් කපිතන් නැතය.

“ඉලම් පේකොඩි කෝස්ටර් ජනාපිපතියා මහනුවරින් පිට වි සැතපුම් බාගයක් පමණ කැත්තමක් කල පසු කොළඹ නයිදේ නැමැති අයෙක් එතුමා පස්සේ එත බැව් දක්නා ලදී. මේ තැනැත්තා මහ රජුගේ දුතයන් සමග වතාවක් බෙතාවියට ද ගිය කෙනෙකි.

ඔහු සමග කළු මිනිසුන් දෙදෙනෙක් ද වුහ. මේ තැනැත්තා පැමිණ එක්තරා ආගම වෙතත් කළු පාතුගිසි සුජකයෙකුගේ බඩු වශයෙන් නැතිවු බව දන්වා, ඒ සුජකයා වෙත පිට ජනාපිපති නැත වෙතට අවුත් පිහින කළු වාලෙකු ඒ සොරකම් කරන්නට ඇත කියා ඔහු පරික්‍ෂාකර බලන සේ ජනාපිපති තැනට කියා පිටියේය.

“එය ඇසු ජනාපිපතියා යථෝක්ත වාලා නිර්වක්‍ෂ කොට ඉහත කී කොළඹ නයිදේ ඉදිරියෙහිම පරික්‍ෂා කරන ලද නුමුත් ඔහු වෙත තිබී කිසිවකුත් සමඟ නොවීය.

“මෙයින් කෝපයට පත් ජනාපිපති තෙමේ අභි රාජයා (රජසිංහ රජු) විසින් තමාට පරිත්‍යාග කරන ලද ගෙල පැළඳ ගෙන තිබුන රන් දම්වැල මුද එය කොළඹ නයිදේගේ පා මුලට දමා ඉහත කී වාලාට කරන ලද්දේ අසුතු බොරු වෝදනාවක් යයි කියමින් උවමනා දෙයක් ඇත්තම් ඒ දම්වැලෙන් ලබා ගන්නා සේ පැවසුවේය.”

“නුමුත් කොළඹ නයිදේ ඒ රන් දම් අතට ගෙන මහත් ගෞරවයෙන් ජනාපිපති තුමාගේ ගෙල පළඳ ඇපසු නුවරට ගියේය.

(බතාවියේ බැග් රිජ්ස්ටර්)

“විජයපාල කුමාරයා රජුට විරුඬව කැරලි ගසා (රජසිංහ) රජුගේ හටයන් ගෙන් සමහරෙකු මැරූ බවටද අනුමානයක් නැත. ජුනි 13 වෙනිදා රජු විසින් යුධ හටයන් දේසියක් හෝ එක සියක් හෝ පණහක් හෝ සවතිස් ආරක්‍ෂාව සඳහා ආරක්‍ෂක බල මණ්ඩලයෙන් එවන සේ ඉල්ලා “කොළඹ නයිදේ” නැමැති කෙනෙකු අත ලියුමක් යවන ලද බැව් දැනගත්ට තිබේ. “කොළඹ නයිදේ” වරක් ගජ දුතයෙකු හැටියට බතාවියට ද යවන ලද්දෙකි.”

(බතාවියේ බැග් රිජ්ස්ටර්)

අපවෙත (ඔතාවියව) එවන ලදහ. ඔවුන් අප අපව දෙන පිණිස ලියුම් දෙකක්ද තිබුණේය. එක ලිපියක් පාතුගිසි හාමාවෙන් ලියන ලද්දකි. අනික මලබාජ අකුරෙන් ලියන ලද්දකි. ලියුම් දෙකේම සඳහන් වන්නේ එකම ප්‍රවාක්තියයි. මේ ලියුම් දෙකද තාතාපය වැනි හා ඔවුන්ගේ නාමය කැඩී බෝගද අපේ වාරිත්‍රානුකූලව බොහෝ ගෞරව සහිතව පිළිගෙන තිබේ. උන්වහන්සේ පාතුගිසි වනසාලත්ව අදහස් කරගත සිටින හෙයින් නොකා හමුදාවක්ද පාබල හමුදාවක්ද අපෙන් උදව් පිණිස ඉල්ලා තිබේ."

(ඔතාවියේ බැග් රිජිස්ටර් පරිවර්තනය සිඑම්. 9. 8. 1931)

* රාජසිංහ වන්ති කථාව

සබ්බන් ප්‍රිය සාර විරාජිත ප්‍රිය ලංකාගේ වූ උතුම් රාජ සිංහ අප දෙව් ස්වාමී දරුවාණන් වහන්සේ සතුරන් සාදා සොංකඔගල පුරපුවර නගරයෙහි ලංකා රාජ්‍යයට පැමිණ වැඩ වාසය කරන සමයෙහි කොළෙම් පුරය හා මිහවුරද පානකටුවට ගෙන තැන්පත් කොටුවද කොටිකා පොල කොටුවද යන මේ ප්‍රදේශ පරංගි හෙවත් ප්‍රතිකාලන් විසින් යටකර ගන්නා ලදුව

එකල්හි රාජසිංහ දෙව් ස්වාමී දරුවාණන් වහන්සේ අමාත්‍යවරු හා කුමන්ත්‍රණය කොට ප්‍රතිකාලන් ලක් කුලින් තෙරපනු සඳහා සිංහල රජයා සහිත හත් වරක් යුධකොට කංදෙන් පහල අඩංගු කර සිටියමුත් මොවුන් නැවතත් යුධාරම්භ කළෝය.

ඉක්බිති රජ්ජුරුවෝ කෝපව මෙසේ සිතූහ. අප වැනි ආශ්‍ර රජක්හු පරදේගින් හා යුධ කොට අප පරාජය ලබමෝ නම් ඇතැම් කලෙක රජදරුවන් අපව නිසා කරන්නෝ වෙත්ද? අපම නින්දා ලබනුවෝ වෙමුද. අපම අභාවයට යායුතු වෙමුදැයි සිතා රජ්ජුරුවෝ තමන් අමාත්‍ය මණ්ඩලයා රජවාසලට ගෙන්වා.

* පෙනෙන කළු ගඟ එතර වැඩ සිට රාජුන් උන් තැන් බලව බල වා දි ලෙ න රං කහ අතට අරගත විදුලියක් මෙන් ලෙලවි ලෙලවි කෙලි න කෙලියක් ලෙසට සතුරන් කපා දමමින් පලව පල වා මි සි න වා දික රජ සිසු රජ දුවනි රාජුවල් ඉ ර ව ඉ ර වා

(දසකොන් අදිකාරමගේ "පවන" කාව්‍යය)

මෙසේ විවාරණ ලදුව, එබසට අමාත්‍යවරු සැලකර සිටින සේක් දෙවියන් වහන්ස මෙය අසාවදල මැනව. මිහවුරේ වෙලද මහ මන්ත්‍රිවරු සතුරන් පරදවන යුධයෙහි දක්‍ෂ වූවන් සතුරන්ට අඩංගුව එක්ව සිටින බැවින් ඔවුන් හා සටන් කොට ජය නොගත හැකියයි සැල කළෝය.

ඔවුන්ගේ වදනට රජු විසින් අමාත්‍ය වරුනි, මොවුන් රාජ ද්‍රෝහයෝද? නොහෙත් රාජ පක්ෂකම් ඇත්තෝ දැයි විවාරනු ලැබූ කල දෙවියන් වහන්ස මොවුන් පෙර සිංහල මහ රජුන්ට පෙරත් පක්ෂවාදී කම් ඇත්තෝ යයි සැලකල කල ඉන්පසු ඔවුන්ගේ නම් ගොත් අසා රහසින් හසුන් පත් හා දූතයන් යැවීය.

ගේ දූතයෝ මිහවුරට ප්‍රවිෂ්ටව හසුන් පත් දුන් කල්හි ඔවුන් හසුන් පත බලා මහත් ප්‍රියයෙන් පිතා ඔවුන්ගේ ප්‍රධාන මන්ත්‍රිවරුන් ගෙන් සිරිමල් ගාමි මුදලි මන්ත්‍රිවරද කුමාරප්පේරා මුදලි මන්ත්‍රිවරද කලිගු රාල ගාමි මුදලි යන මොවුන් තුන්දෙන සතුරන්ට රහසින් විත් අවිස්සා වෙල්ලේ වැඩ සිටි රජ්ජුරුවන් වැද සිටි කල්හි,

ඔවුන්ගේ නම් ගොත් අසා මහත් ප්‍රියයෙන් පිණා ඔබ හා පිළිසඳර කථාකොට හුන් කල්හි මෙසේ වදාරණ සේක් තෙපි සතුරන් හා එක්ව අප හා කල සටනේදී තොප විසින් ජය ලබන නිසාවට මට සැලවී යයි වදල බසට, ඔවුන් නොබියව එසේය ස්වාමිනි කීහ. එකල්හි රජ්ජුරුවෝ වදාරණ සේක් දැනුදු තෙපි අප හා කල සටනෙහි තෙපි රාජ ද්‍රෝහියෝ වන්නව දැයි වදල කල්හි.

එබසට මොවුන් සිට සැල කරන්නෝ දේවියන් වහන්ස මේ අසා වදල මැනව. අප ජම්බුවිපයෙන් ලක් කුලට බව තැන් පටන් මුතු මිමුතු පරම්පරා ගතව පැවැත ආවා වූ අප විසිනුදු සිංහල රජුන් කෙරේ රාජ ද්‍රෝහියන් නොවූ යෙමු. රාජ අපරාධ නොකෙළෙමු. රාජ විපක්ෂ නොවූයෙමු. රාජ කරුණා රාජ පක්ෂවාදී කම් ඇත්තෝ වෙමුයයි සැල කළෝය.

* ඉක්බිති රජ්ජුරුවෝ මොවුන්ට සතුටුව විශාස බැව් දැන මෙසේ වදාරණ සේක් එම්බල වෙළද මන්ත්‍රිවරුන් එසේම නම් නුඹලාට කැමැති පරිද්දකින් මේ ප්‍රතිකාලයන් අප ලංකා රාජ්‍යයෙන් තෙරපවා අපට ජයගෙන දෙන්නාහු නම්,

කැමැති කැමැති වස්තූන්ද කන්දෙන් උභයපිත් මා කැබි ගම් වරද එසේම නකතුරුද පවරන්නෙමිසි වදල කල්කි, මහබල මන්ත්‍රිවරු ජව සතුටුව රජ්ජුරුවන් හා ජව ගිවිසුම් කර ගිවිසුම් පත අත්සන් කැබු පසු රජ්ජුරුවෝ ගිවිසුම් පත බලා සතුටු වූසේක.

ඉක්බිති මොවුහු තමන් ප්‍රදේශයට ගෙවත් ජනපද යන්ට වර ඉල්ලූහ. එතල්හි රජ්ජුරුවෝ වර දුන්හ. ඉක්බිති තමන් ප්‍රදේශයට ගෙවත් ජනපදයට යන්ට වත්ත. මොවුහු ජනපදයට පැමිණ ඒ ජන ප්‍රධාන වරුන්ගෙන්, මහ විවිසය අමර මුදලි මන්ත්‍රිවරද, වතුසේකර මුදලි මන්ත්‍රිවරද, කුරුකුල පුරිස මුදලි මන්ත්‍රිවරද, සිංහප්පා මුදලි මන්ත්‍රිවරද, සිරිපේ භාමි මුදලි මන්ත්‍රිවරද කුමාරප්පෙරුම මුදලි මන්ත්‍රි වරද, කලිතු රාලභාමි මුදලි මන්ත්‍රිවරද, කුරුකුලත්තේරු මුදලි මන්ත්‍රිවරද, සෙතරත් මුදලි මන්ත්‍රිවරද, අබිකාරම් මුදලි මන්ත්‍රිවරද, යන මේ ප්‍රධාන මන්ත්‍රි වරුන් එක්ව කථා කොට,

බවුහු ඒ ඒ ප්‍රදේශයෙහි සතුරන්ට රහසි ගතව ඒ ඒ ජනපදයන්හි වැර, කිනම් ජනපද ද යනහොත් කොලොම් පුර, ඇතුල් කොටුව, පිටකොටුව, මිත්තුව, මාබෝදලේ, හෙට්ටිමුල්ල, එළු පිටිය, හංවැලල, රහම් පත්තුව, දනගහ

- * බා හු කුල පත † පාරද කුල හෙම කොත් සිරිත් රසුදල
- දේ හු කර ගබ් පාද පසුර තැන රහසේ
- පි හු සමර සාගර බැස මුහු සසිරි දිරි නරවර
- හි හු විජය සිරිවර රජසිංහ භූපතේ
- ඉ ඤ පංකජ සාදවත් නිනි උදර යස තේජසින් දිසි
- බි ඤ මංජර වරණ කුම් සිතසේ
- බ ඤ මිං ජය තේලි දික් යට මන්දර ගිරි රජ මෙන් තර
- න ඤ නං වර රජසිංහ රජතේ

(මදහසමාලෙ - පුස් කොළ පොත)

† පාරද කුල = පාරදර් නෙවත් භාරත කුලය -

(110 වෙනි පිටි අබෝලිපිය බලනු.)

පත්තුව, කම්මල, තඹරවිල, බම්පතේ, යටිහේන, මාදළුපිටිය තෝප්පුව, බොරගොඩ වත්ත, මිරිස්ස, කෙටේවත්ත, දෙති-වල, අහංගම, වැලිගම, බලපිටිය, පැරැලිය, ඉළක් වත්ත, රත්මලේ, පල්ලේ ගම්, පානදුරය, මොරවුව, බෙන්පුර, කතළුව, මහතෙර, කෝට්ට ගොඩ, අම්බලම් ගොඩ, කළුතර, බේරුවල, කොත්තල, මලලගම, තෙල්වත්ත, වතවගල, අම්බලම්තොට, තංගල්ල, කොස්ගොඩ, මානාචේරිය, කුමාර කව්ටුව, ආචාරි කව්ටුව, හලාවත, කටුනේරිය, අඬප්පරගම, යන මෙකී ප්‍රදේශයන් හා කොකි තවත් ජනපද වාසීන් ගිවිස්වා.

විශාස බස් දෙමින් යුධයෙහි දක්ෂ වූ හේවා හටයත් හෙත් නවසිය හැත්තෑවත් පාබල හමුදාව, සියලු දේම අත් හැර දමා නිර කුඹි එක්ක කම්මල් පෝරුවෙන් කෙටේ වත්තෙන් එළු බිවි කඩවිතින් යන මෙම කඩවත් වලින් මෙගොඩ වෙමින් දලද ගම්වල රජ්ජුරුවන් වැඩ සිටි තැනට එළඹ පා වැද සිටියේය.

ජව රජ්ජුරුවෝ සතුටුව කරුණාව ලැබී යුධෝපකරණ දෙන්නට සැලස්සූහ. ඔවුන්ට ලැබුන යුධ භාණ්ඩයන් මෙසේය.

කඩු හොටි කම් බැද කස්තෘතද ලැබ ලංස පරිස්සානද ලැබු නා සත් පලි මුතු කුඩ සේසත් වාමර පංච වණ් වස්ත්‍රා ලැබු නා වෙසිද මුලක්කම් අවි අතු කම්බිලි විසිරි වඩන්තල පත ලැබු නා වැසිය සියලු දේ අඩු නැත සෙතහට රහසිංහ කරුණාවෙන් ලැබු නා

මෙසේ රජ්ජුරුවන් විසින් මොවුන් කවා පොවා යුධ භාණ්ඩයන් දෙවා යන්නාහ සන්නඩ කරවනු ලැබු කල්හි රජ්ජුරුවන් වැද සමුගෙන සිංහාරත් පතුරුවා යුගදුරු පළික ගම්පයෙහි සාගරනාදයක් මෙන් යුධනෝසා පතුරුවා මහාපාතුරිය පැලි යන්නාසේ මහත්යසෝ තේජස් පතුරුවා රහ වත්තෙන් පිටත්ව වතුරසේ අතුර කොදි සතුරු සේනාව

එදවස් පාන කව්ටුවේ කොටුවට වැද ඔවුන් තල්ලුකර එහි රැකවල්ල වා එහි සතුරන් වැද්ද කොදන පරිද්දෙන් මුර තබා එසින් නික්ම කොටිකාපොල කොටුවට වැද

මවුහු තල්ලුකර එහි රැකවල් ලබා එයින් නික්ම ගනේ
නැතැන් කොටුවට වැද එහි සිටි බල සතුරු සේනාවට
පහරදී මවුහු එතැන්හි, මන්ත්‍රි පාබල සේනාව,

මහත් බල පරක්‍රම අභවා එහි මහත් සටන්වි ප්‍රතිකාල්
වරුම පරජය වූවෝය. ඔවුන් එසින් පලවා ගිනුමට වනි.

*ඉක්බිති ගජසිංහ රජුජුවන්ගේ යුධයෙහි සැරසී සිටි පාබල සේනා හමුදාව ප්‍රීති මඟුල් ලවා ඔවුන් කවාපොවා, සිත් සතුටු කරවා සන්දාහ සන්තතිව අහස ගුහුවන් නාගේ නුගඹී සෝභා වේඩිමුලක්කම් යබද පතුරුවා මිහළුවලට ගියේය.

තොටුත් මෙමුවට ප්‍රවිෂ්ටවත්ව ප්‍රථම මෙමුවේ ගෘහවාසී
දිළිඳුන්ට බොහෝ කිරිහැර කෘත්‍රිය. රජ්ජරුවන්ගේ
සේනාවෝ මෙමුවට එක කල්කි කොටුව හැර පළාගොස්
කොළොම් පුරයට වැඩි. එකි සැඟවි හුන් ප්‍රතිකාචන්ගෙන්
වහසිය කැන්තුවක තිස් ගහ දමන දුද්දෙය.

ඔවුහු මුළු සිංහරාම පතුරුවා කොළොම්පුරයට පිළි පත්ක, ඉක්බිති මොවුන් මුළු දිගම සේනා සහිත වුවාසේ කොළොම්පුර රැකවල් ගත්හ. එකල්හි එහි සිටි සතුරු සේනාවෝ සිංහරාම දුටු කැනනිළිත්සේ ඇතුල් කොටුව පිට කොටුව භව්‍යත කරමින් හිස් ලුලු අත දිවත්ව එන් කල්හි බොහෝ ප්‍රතිකාලයන්ගේ හිස් ගහදමන ලද්දේය.

මුදලිවරු මෙපරිදිදෙන මහත් බෙබෙරියෙන් ප්‍රති
කාළත් හා සවත්කර ලක්තුලින් තෙරපා හැර මුළු ලංකා
රාජ්‍යය අයත් කරදිත්හ. භූමිලෝක පුරාදුර උතුම්ව රජ
සිංහ දෙවසාමි දරුවානත් වහන්සේ සතට කදුලින් පිහිත්

“අප දුර දික්කලි කැපුරුලා කුලිතිගත රජ රජසිරුරු දිගු ක්ෂීර
සි දුරු නොතැර රණ දෙරණ නොතැර තුරු විදුරුඅයුරු මුන සිරුරු මි
සි දුරු ගුලුල සෙනනනිති රුදුරු රනවතුර පබල සමුරුල ලෙස් මි
රුදුරු සතුරු මිත්තිතුර අතුරතුර තලන සෙකන පලකල රුස් මි”

(මදහසමාන)

“ න න ඹා රුපු රජුන් බිඳ සිඳි හල දුර
ස සෙං ඹා සසිත එකසත් කාරුපු අදරව
ම හ ඹා රුජසිත රදවදන ඇත අඹු
ක ල ඹා සසුර සුරසෙත් වෙවනසුනේ කි

(ප්‍රමාණ)

පිණිස ඔවුන් ලැබූ කැඳවා ඔහු උරව හසාලා රජ මිනිස්
සුරතල් වෑන් දෙවා රන් පට බැඳ නත් තනතුරු දෙවා
හම්බර දෙවුහ.

මෙහි නවීයක්.

ගි	න්	දරසේ මුදලින් මුන	ලාලා
සු	න්	කර පුනිකාචන් මුණ	ලාලා
ම	න්	යස කරුණා උන්ව ලා	බි ලා
ර	න්	පට බැඳගත් මෙලා ම	ද ලා

මෙසේ මොවුන් මහත් වෙඩියෙන් ප්‍රතිකාචන් හා සවන් කොට සිංහල දෙව් මහ රජානන්ට ලංකා මුළු රාජ්‍යය අයත් කර දුන් අක්කිති රජ්ජුරුවෝ සිංහාසනාරූඪව වැඩ හිඳ ප්‍රධාන මදලිවරුන්ට හඬගා රජ අභිමුඛව තිබිණි.

මහ විවිධයේ අමර මුදියන්සේද, සිරිමල් හාමි මුදියන්
සේද, කුමාරප්පේර මුදියන්සේද, අදිකාරි මුදියන් සේද
කුරුකුල සූරිය මුදියන්සේද, වනසේකර මුදියන්සේද
කළුගුරුලාම මුදියන්සේද, ගජනායක මුදියන්සේද, ඒක
නායක මුදියන්සේද, සිංහප්පා මුදියන්සේද, කුරුකුලත්
තේරු මුදියන්සේද, සෙනරත් මුදියන්සේද, වණි සූරිය
මුදියන්සේද, බාලසූරිය මුදියන්සේද, අභිප්පරවරද, සේවා
හටසින්ද, ආරම්භවරද, නොසිකාර වරද,

රජපුරවත් සම්පතට පැමිණි කල්හි මෙසේ වදාරණ
සේක්, එම්බා මුදලි වරුණි, අප මෙරහ වත්තෙහිදී, පර
සතුරන් හා නව මගක් යන් වරක් අප කළ සටන්හි නුඹලා
ඒ සතුරන්ට ආධාරේපකාරයෙන් සිටියෙන් ඔව්හු ජය
ලැබුවෝය.

දුභ්‍රද්‍ර නුඹලා හා අප අතරේ ගත් සවන්හි සතුරන් සරණය කොට ලංකා මුර රාජ්‍යයම අප ලද්දේ වේදැයි වදා අප හිටිසුම් ප්‍රකාරයෙහි හිටිසුම් පරිද්දෙන් එය සැඟව මාගේ මේ රාජ්‍යය තුළින් නුඹලාට කැමැති ප්‍රදේශ ජනාද යෙක්හි වාසය කරවියයි අවසර ලද්දේදැ.

සිරිමල්ලිකාමි මුදලිකාමි සිට නොබියව සැලකරණ සේක් දේවයන් වහන්සේ අතරතුර නිතර සතුරන්ගෙන් විශ්වල් වෙත බැවින් එය වලකනු සඳහා මෙද මුහුදු බඩ පහල රට වැල්ලක්කරේ හෙවත් වැල්ලක්කේ මහතෙර දෙවුන්දර මොරටුව ගාලුව අම්බලංගොඩ,

පානදුරේ, කොස්ගොඩ, පැපිලියාන බලපිටිය මුත් මාදන, කපුව, අසංගම, වැලිගම, අම්බලංගොඩ, මිහිරි පැත්ත, තංගල්ල, කුරුව, ඇම්බොව යන ප්‍රදේශයන්හි විසීමට වර ඉල්ලිය."

(රජසිංහ වන්ති කථාව)

සිරිමල්ලිකාමි මුදලි කුමාර වලල්ලාචරි කෝරළය බද බෙංතර ප්‍රදේශය සතුරන්ගෙන් වන විශ්වල් වලක්වන අවශ්‍යත්ව වරප්‍රසාද දී රජසිංහ රජු විසින් දෙවා වදාරණ ලදී.

සිරිමල්ලිකාමි මුදලි තම අමුදරුවන්ද ඔරු පාරු දුල් යනාදියද සියල්ලදමන හොඳ බෙංතර පදිංචි විය. මේ දක්වා ඒ මුදලි කුමාරගෙන් පැවත එන පරම්පරාවට ඔරු පාරු දුල් යනාදිය අසිතිව තිබෙනවා පමණක් නොව තවමත් ඔවුහු වෙළඳ වංශිකයෝයයි ප්‍රසිද්ධව සිටිති. එහෙත් මොවුහු මිහමුළු කුරුකුලයට අගත් වානිජ වංශිකයෝයි, නොහොත් සලස්පර්වරු වෙති.

"SALUPPER. සලස්පර් Woolen Drapers (of Kurukulam) (ලෝමයෙන් විශකලද රෙදි වැනි විකුනන වානිජ ගෝත්‍රය. ඔවුහු කුරුකුලයට අසිතිය.)"

(කාසිවෙට්ටි ඇසටියර් පොත. 232 පිටුව, ක්‍රි. ව. 1834 මුද්‍රණය.)

A paravar - (පර්වර, පරදර්, බරතර්,) Merchants - Paravars පරතර්- වෙළෙන්දා - පරවරා.

(Jaffna, Tamil & English Dictionary. P 264)

පරතර්, බරතර් හෙවත් හරත වංශිකයෝ, පරවරා බවත් ඔවුන්ට වෙළඳ වංශිකයෝයයි ව්‍යවහාරවන බවත් මෙයින් අවබෝධවේ. හරත වංශය භෞරව නොහොත් කුරුවංශය බව සැලකිය යුතුයි.

අවුරුදු 220 තට පෙර

අත්ත කඩදසියක පිටපතක්

"ලක්ෂි ආණ්ඩුවට රට බාරගත්තේ යෙදුන කාලේදී මානුවෙල් දී අනුදිත් වංශාධිපති ජනෙල් හොස්ස් උන් තාත්සේ විසින් ලංකාව එම ආණ්ඩුව යටතට අත්කරදීමේ යුධයේදී කරත්ත යෙදුනු හොඳ වැඩ රාජකාරිය නිසා මතු නි දෙන්නා මුදලි තනතුරට පත්කරන්නේ යෙදුනා ඇත.

A செட்டி. — Chetty, cast of Merchant..

සෙට්ටි (හෙට්ටි) චෙට්ටි, වෙළඳ වංශය

'මලල බණ්ඩාර සහ ආ අයගේ සැ	ටි
තාලන් විරිදු නොවිලෙට පැවත ආ සැ	ටි
සන්ඩ කාද පිළිමල් බදින අය දු	ටි
සතර දෙනෙක් ආවලු පරවර හෙට්	ටි"

සිරි ම න් සිංහලක් ගෙන් විශ්වල් බොහො	ම
තෙලිගත් බාස දක්නෝ කඩ පිල් එහෙ	ම
දුනගත් සිල්ප කරනට පුහුණුව වන	ම
කුරුගත් තනතුරට දුනු හුනු පයිසෙ ග	ම"

(මිදෙල්ලව කෝරළයේ රජවල්ලිය කාව්‍යය)

"මලල හෙට්ටි බ්‍රාන්ඩ්ගේස් හොඩ බැහලා පරත්පරවයි. ඉන් පසු උඩුවේරියේ සිට හොසින් කලාගම හෙට්ටි කුලම පත්තුවේ සිටියාය. උඩුවේරියේ සිටිය හෙට්ටියෝ මඩදෙසෙම් පේරුවන් කිනිගම පේරුවන් කඩුගත් බණ්ඩාරගේ, කුමාර බණ්ඩාර තැනි උතාය."

එකම, මානුෂ්වල් අන්ද්‍රාදි කළුකරට ද ළවිස් අන්ද්‍රාදි කළුකරට සහ වලල්ලාවිම් කෝරළයටත් අධිකාරම් නිලයට පත්ව සිටියාය. මේ ඇර, ඔවුන් වංශාධිපති කොම්පස්සේස්සේ යුඩ කිපයකටම උපකාර කර තිබෙනවාය. ඉංග්‍රීසිවේ සහ වෙනත් ස්ථානවල යුඩවලට මානුෂ්වල්ට හිල්බර්ස් 20 බැගින් මාසේට පති ලැබුනා. ළවිස් අන්ද්‍රාදි පනාග දහසක පති සහ නින්දගම්ද ඇතිව අධිකාරම් කමට පත් කළේ අද්මිරල් චන් තෝවින්ස් උත්තාන්සේ විසිනි. තමද, වංශාධිපති අද්මිරල් උත්තාන්සේ විසින් යාපක පව්වකමට යුඩයට යවා එයින් ජයගත් නිසා මානුෂ්වල් අන්ද්‍රාදි සුබල් දුර් කියන නිලයට පත් කළාය.

ලුවිස් අන්ද්‍රාදි කළුතර ඔහුගේ නිලයට පත් කළාය
ලුවිස් අන්ද්‍රාදි වෙනුවට ඔහුගේ මිස්සිනාවක පුත්සියකුද
සිල්වාට අධිකාරම් නිලයට වැසියන් යටත්කර පත් කළාය.
ලුවිස් අන්ද්‍රාදිගේ මරණයෙන් පසු ඔහුගේ නිලය දහ
අඩුරැද්දක් ඇබැර්තුට තිබුණා. ඒ අතර, මානුවෙල් අන්ද්‍රාදි
ගේ බැනාවක දෙත් මිවෙල් කියන අය ඒ වැඩේට පත්
කළාය. ඊන්පසු දෙත් මිවෙල් සෙනුතාරිස් කන්තෝරැමේ
තුප්පම් නිලයට ගෙන්නා ගත්තා, ඔහුගේ අධිකාරම් කමට
එම් අයගේ මිස්සිනාව පත්කළා. මේ කාලයේදී මෙම
දෙන්නා නැසිගොස් ඔවුන්ගේ නිල අවුරුදු හතක් අරක්
ඇබැර්තුට තිබී අඹියගාඩ යන ගමේ පදිංචි ක්‍රිස්තාපල්
සිල්වාට අධිකාරම් නිලය පත්කළේ වංශාධිපති ඇම්,
ග්ලැන්රි උන්නාන්සේ විසින. ඔහුගේ නිලය ලෙඩක් නිසා
අත් ඇරි මැරී නැසියත්ව යෙදුණා. ඉන්පසු එවකට සල්
පිරි කෝරළේ කෝරුල යන නිලයට පත්ව සිටිය කළුතර
සමර නායක මුහන්දිරම මුදලි කමට පත්කලා, ඔහුගේ
වෙනුවට දුමංගු දි අනුදි අධිකාරමගේ පුත්‍රයා වන මානු
වෙල් දි අනුදි මහ විද්‍යා කමට පත්උණා. මේක සිඩි උනේ

මංශාධිපති බේකර් උත්තාන්තේශ්ගේ කාලයේ දීය. මානු චෙල් දී අන්ප්‍රාදී මහ විද්‍යාන නිලයට පත්වෙතිට දෙවනු එසින් අහක් වුනා. ඉන්පසු ඉහත කී ප්‍රත්සිස්තු ද රුද්‍රිගු මුදියන් සේ එම නිලය ලබාගත්තා, මංශාධිපති රේබර් උත්තාන් තේශ්ගේ කාලයේදී මරක්කල මිනිසුන්ට අයිති පත්තියක් කැඩුනු කාලයේදී ආඥාවලට යවන්නුන නිසා ඔහු, ඔහුට මාරු කරන්ට යෙදුනා. එක් දහස් අවසිය විසිදෙකේ අප්‍රේල් මාසේ 30 වෙනිදා, අංසි භාෂාවෙන් ඉංග්‍රිසියට පිටපත් කළ බවට අත්සන් කර තිබෙන්නේ”

කෙල්මන්.

“වසි 1707 දී කොළඹ මෝදර කරවේ සමුහයාට
රෙතෝල් දිගස් අන්ද්‍රාදි මුදලිකම්මට පත්කර දෙව්ව අක්ක
කබ්දසියේ මේ වගන්තිය තිබෙනවා,”

(“පාණදුරේ පණ්ඩිත ඩී. අම්. අස්. අස්. කවිරුප්
තුමාගේ, “කවි කල්ප තරංග.”)

(1909 ජූලි කලාපග, 374 පිටුව.)

කතරගම දේවාලය

(1)

“දෙවීරන් (දෙසිරන්) සහිත කරඬුව වැඩමවාගෙන
පෙරවරේ සන්තේ නායක පූජක මහ බෝක්මෙය.”

“කතරගම සන්නයේ පෙනෙන්නේ මේ සානානතරය
ගෞරව ස්ථානායක වැජඹුන බවය. අධිකාරම් කෙනෙකු
ගේ පන්තීමේදී පැවැත්වෙන ගෞරව සම්මාන මෙන්
අද්දොස් ගුණයක සම්මාන මහඟුමේ ධුරයට පත්
වෙන්නා හට පැවැත්විය යුතුයයි එම සන්නයෙහි දැක්වේ.

“පළමුවරට කතරගම දේවාලයේ මහමෙත්මේ නිලයට පත්වූයේ “භාතිය තිස්ස” නම් කුමාරයෙකි. දෙව් නුවර රාජව බැඳී කිරිපිහනා කුමාරිභාමි ඔහුගේ බිරිත්දෑය.”

“බෙත්මේ ධුරය හා අභිකරණ ධුරයක්ද යන උභය නිලදරුවෙකු කතරගම දේවාලයේ සිටි බව හරණ ගණිතා වායව්වරයා විසින් කියා තිබේ.”

“ර කි සු රු රුචින් කැණයෙන් සුරුගුරු	සේම
තොමසුරු වම දෙවන කිලීනෙන් සුර	ද ම
එ ඇ සු රු “උබබෙන්ම” අදිකරණැති	නාම
මැති සු රු බල සිටින සුරකුමරෙකු	සේම”

(2)

“දිසි කාලයක් සුවසේ පසුකරණ පිණිස සහ අත්තර වලින් ප්‍රවේසම් වෙන පිණිසත් හැකිදෙමළින්සේ කදසුරු කඩා බිඳ ලංකාව එක ආණ්ඩුවක් යටතට ගෙනවා වූ උත්තම ද්‍රව්‍යමුණු රජතෙම රුහුණු රටේ තිබෙන මහ කතරගම දේවාලය පලවුවෙන් ගොඩනගා කිසිදු සමත් බොක් සල් විහිසන අයිය නාරායන දෙව්වරු සතරදෙනාට කැප කලා ඇත.

කතරගම දෙවියන්ගේ ආචරණ ඇත්තාම් පිට තබා දහඅටවරක් පෙරහැර යනකල ඇත්තාමිගේ දකුණු අංශේ දලයන්තෙතේ ලගින් යන පිණිස මහබෙත්මේ නිලම කුමාව පත්කලා ඇත.

මේ නිලමේ කුමා විජය රජුසමග ගොඩ බැස්ස පෙල පතකින් ආවා වූ “ගෝරහාර්දගම” සිටිය බාණයනිස්ස කුමාරයාය. ඔහුගේ භාය්‍යාව දෙවුන්දර කරුව ගෝත්‍ර රං පටබැඳි කිරිඑතනාය.

පොසොන් මහ පසලොස්වක ලත් ගුරු දින ශ්‍රී බුඩ වම් 1653 (1658) දී සුඛ සුය්‍යී වංසාභි ජාත මහා රුජාදි රජ ශ්‍රී සහබෝධි ශ්‍රී පරාක්‍රම බාහු රජ කරණ 39 වෙනි අවුරුද්දේ ඔවුන්හ සහිත ආයින්ගන් 64 ක් පැලැදගෙන සරසා තිබුන මාතර මාලිගාවේ ආසනේ පිට වැඩ සිට, බානියනිස්ස කුමාරයාට දෙවියන් වැඩමවන පිණිස මහබෙත්මේ කමෙද රංපටබැඳි කිරිඑතනා පෙරහැරේ පෙරටුව යාමට ඇවරිය පඤ්ඤ අසිනිකොට පත්ක රණ ලද්දේය”.

“පසු කලකදී මහබෙත්මේ නිලමකුමාව අබය සිංහ වර වික්‍රම සුරිය (අබසිං වර වික්‍රම සුරි) පටබැඳි නාමයෙන් රංපත්‍රය ලියවා දෙන ලදී. පිටපත්කලේ ගිරුවාපත්තුමේ දෙන ජුවානිස්ස සිල්වා අභයසිංහ වික්‍රම සුරිය මහවිදුනේ ගේ ලේලිම පිට වම් 1744 ඔක්තෝම්බ 3 වෙනි දින මාතර රිජ්ස්ටර් කන්තෝරුවේ දිය.”

දෙවුන්දර දේවාලය

“මේ දේවාලයේ ඉහත තිබූ විෂ්ණු රූපය අළුත් නුවරට ගෙන ගොස් පසුව දඹුල්ලට ගෙනගිය බව මුඛපරම්පරාගත කථාවකින් දැනගත්ව තිබේ.”

“මෙම දේවාලයේ ප්‍රධාන කපුරුලයේ පරම්පරාව අවුරුදු 800 ක පමණ පුරාණ බවත් “දෙත් කරෝලිය අනෙ සිංහ වික්‍රමරත්න කොඩිපිලි” නම් කපුතිලමේ අවංචනි පරම් පරාවේ කෙනෙකු බවත් ප්‍රසිද්ධ කාරණයකි. මොවුන්ගේ මුල් පෙලපත නුවර කලාවියේ වැදගත් පරම්පරාවකි. මහ කපුතිලමේ යටතේ තවත් කපුරාලලා අට දෙනෙක් සිටිති.”

“දෙවුන්දර ඉතා පැරණි දේවාලය කතරගම දේවාල යයි. එහි කපුරාලලා කීප දෙනෙකි. “අඤා ගන්නාදි වන්තු ගාමි (අඤා සන්නඩ වන්තිම්) කපුරාලගේ පෙලපතේ අයින් පරම්පරාගත කපු ධුරය කරගත ආවෝය. “දෙත් අදිරියන් මහබෙත්මේ” මුහන්දිරම් මහනාද දෙවුන්දර දේවාලයේ නිලමක්කාර පෙලපතින් පැවත ආ පැරණි පරපුරක කෙනෙකි”

“පත්තිනි දේවාලයේ කපුරුලලාගේ පරම්පරාවේ අය පදිංචි ස්ථානයට “පත්තිණි” ගෙදර යන නාමය අද දක්වා ව්‍යවහාර කරති.”

(දෙවුන්දර ඉතිහාසය, රුහුණු රට පුරාණ රාජධානි යනාදි පොත්පත් ආශ්‍රයෙනි.)

ව්‍යුස්සකර මුදලි

“ඊට ඉක්බිති ව්‍යුස්සකර යස කිරිති වැන්නි බණ්ඩාර නොබියව සැලකරණ සේක්:-

දේවයන් වහන්ස! මමද කොළොම්පුරය සතුරන් වලක්වනු සඳහා ඔබවහන්සේගෙන් ලබාසිටි නමුත් නිතර විෂවල් වන බැවින් ඒ සතුරන් වලකනු සඳහා සියලු යුධ යෙහි දක්ෂවුවන් ගෙන්ද ඔවුන්ට සුදුසු අවි ආයුධාදීන්ද මා හැඟි ලැබුම් ඉබ්බද ඊට සුදුසු පරිවාර අත්වැස්සන්ද ලැබෙන ලෙසට සැලකෙණේය.

ඕනව සතුටුව රත්තරනෙන් පේෂ පව වසනුයක්ද දෙවා වදුරු දෙවනුත් රත්පව බැඳි “ව්‍යුස්සකර යස කිරිති වන්නි බණ්ඩාරයෙහි කියා නම් පවබැඳ ඔබට යුධයෙහි දක්ෂ මල්ලවයින් පරදවන සරඹ දන්තවුන්ගෙන් සාරසිය හැත්තෑවක්ද බහු ශිල්ප දන්තවුන්ගෙන් හත්සිය හැවක්ද සෙසු පාබල යුධ හමුදාවෝ එතුන් පණස් පමණද මොවුන්ට යුධ භාණ්ඩයන්ගෙන් කාලතුවක්කු වෙහි මුලක්කන්.

කඩු, කසාරාන, ලත්ස, පරිසාරාන, තෙප්කොන්න, අඩයටි, තෝමර, පාකාභ, භුමිකම්පා, නාගභාණ්ඩ, වක්‍රභෙත සැර, විදුලි සැර පොළිය් ආදී ලපකරණ දෙවා වදුරු ඔබට තවත් දස දසාදීන් ගෙන්ද, ගොවිකමෙහි නියුක්ත වුවන්ගෙන්ද, යකඩ කරණ යමන් නයිදෙලාගෙන්ද, යකඩගෙන කැනී, උදලු, වෑ, පොරෝ, ආදී ආවුද කරණ ගුරැන්නාගා නයිදෙලාගෙන්ද,

පිසන වලාම් කරණ බඩහැල නයිදෙලාගෙන්ද කිතුල්, පොල්, තල්, මල් ආදිය කපා මැද පැති සකුරු කරන, මදිනා නයිදෙලාගෙන්ද, පැවිලි කරණ හෙවත් පවචන මතචාල නයිදෙලාගෙන්ද,

බොම කොණ්ඨයාදි පට්ට වස්ත්‍ර කපාහිදි මේගෙකොට ඇඳුම් මසාදෙන අන්නම් විත්‍ර නයිදෙලාගෙන්ද, පිලි සුද්ද කරණ උත්තෙන්ද, කුළු වියන ඔලින්තෙන්ද, සිලි වියන කුත්තවාසිගෙන්ද, නගර සොබකයන්ගෙන්ද, වර්වස් සොබකයන්ගෙන්ද, ඇඳ පුටු පල්ලක්කි, ඉදෙලි, දෙදලි, කුනන්, නැව්, පාඨා ආදිය කරණ වඩුවන්ගෙන්ද, උයන් ගොව්වන්ගෙන්ද, මාලා කරයන්ගෙන්ද, හුහු කරන්නවුන් ගෙන්ද,

වෙල්ලි දුරයින්ගෙන්ද, අඬලයින්ගෙන් හා ඇත්වල යින්ගෙන්ද, හිස රැවුල කපා අනුම් තමින ඇම්බවයින් ගෙන්ද, එළු බැවට ඔටු, වෙමලයමින් වගන් කරන සොම්ම රුන්ගෙන්ද නොකී තවත් දසාදීන්ගෙන් එක්දහස් අට සිය ඇත්තැවක් මේගෙවරයින් දෙවා වදුලක.”

(xii හෙණ්ඩන් හේරත් බාණ්ඩාරවලිය, සිළුමිණ පො: ක: 17, 4, 1938)

සිංහප්පා මුදලි

“හතලිය පහේ වන්නි කම නකුනාවිවියා ලබන නිසා රවේ දුනුමැහි “පවබැඳි මුලාදැනිවරු” එරියාවේ සිංහප්පා කුමාර සිංහ, මුදියන්සේ කියා පවබැඳ වන්නිකම ලැබුන නිසා එවෙති මුණුපුරු ලඟට එරියාවට ගියාය.....කැඳ දැනගට පුද කිරිමැටියාව කිරිබත් දැනගට පුද නාකොල ගමේ විහාරෙට පුද,

හංසිගේ වල්ලියේ උණ්ඩියේ රුල “පවබැන්නන්” විසින් වන්නි කමට කැන්ද ගත්තාය.”

(රුජසිංහ රජුගේ යුධ පිළිබඳ විස්ති පොත.)

කුරුකුල සූරිය මුදලි

“මාතලේ දිස්ත්‍රික්කේ පතිවිට සහ අඹන ගම්මානයන් සිංහ වික්‍රමත් පළමුවෙහි රජසිංහ රජු (සෙවෙහි රජසිංහ) විසින් මුලින්ම මහාමුඩේ මහවිදියේ සහ වැල්ල පිදියේ (කුරුකුල සූරිය සහ වරාණ කුල සූරිය යන මුදලිවරු) A කරවේ මුදලිවරුන් දෙදෙනෙකුට ඔවුන් විසින් කරන ලද සු ධනවත්ත සම්බන්ධ සේවය සඳහා එයට විරාකයක් වශයෙන් දානය කරන ලද බව විශ්වාස කරති.

* Negombo Mudaliyars in Matale District

Extract from Ceylon Independent, June 11, 1919.

It is generally believed that the village of Padivita and Ambana in the Matale District were originally granted by the Lion hearted King Raja Singha I to two Karawe Mudali's of Maha Veediye and Welle Veediye in Negombo for their distinguished services. Be that as it may, the present Arachchila of Padivita is a good specimen of a descendant of a Karawe warrior Chief of the olden times. I failed in obtaining the authentic account of the two Mudali's in Tamil from the descendants of the Amban family.

† F. E. Gooneratne,

Mohotti Mudaliyar of the Galle Atapattu.

Ceylon Independent, Sept. 14, 1921.

It is worthy of remark that most of the prominent men who figured during the Portuguese and Dutch rule belong to the Karawa (or Kawrawa) class of the Low-country Sinhalees.

I am indebted to a late Kandyan Chief of consequence for the following historical account:—

The illustrious King Raja Singha with the object of capturing the fort of Negombo from the Dutch made an invasion with a large army, and finding that there was every possibility of a defeat, the King went a short distance and viewed the battle seated on a shield (paliha.) The two distinguished Karawa Modeliars of Maha Veediya and Welle Veediya of Negombo on perceiving this went over to the

† අවලද කුලයට අයත් මෙම මුදලි මුකලි ඇබ්මන්ඩ් ගුණරත්න වැඩි බලපු මහ මුදලි තුමාගේ සකන්දරයෙකි.

“ඒ කෙසේ වෙතත් දැනට පතිවිට ගම ආරවිච්චි නිලය දරණතැනැත්තා ඉහතකාලේ කරවේ නායක සුඛ දක්‍ෂ්‍ය යෙකුගෙන් පාවත එන නියම වීර පුරුෂයෙකු මෙන් පෙනේ.

මේ මුදලිවරුන් දෙදෙනා පිළිබඳ කථාන්තරයේ සැබෑ පිටපත (දෙමළ) අඹනවලව් පේරුවෙන් පාවත එන්නන් ගෙන් ලබාගැනීමට නොහැකි විය.”

King, made obeisance and volunteered their services, but the King doubting the sincerity of the offer refused; when one of Modeliars drew out his sword from its scabbard, which was tied to his waist by a silk sash, and inflicted a cut on his left arm, and the King was convinced of the sincerity of the offer, and accepted their services. The two Modeliars and their four hundred followers went over to the King and gained a decisive victory over the Dutch.

The two Modeliars and their followers finding it not safe to remain in the Maritime Districts which belonged to the Dutch, begged of the King to accompany His Majesty to Matale. The request was granted, and on their going there each of the Modeliars were given 65 amunams of land in Padivita and Ambana, Matale; which their descendants possess up to this day.

It is believed that there is an old Tamil manuscript in possession of Ambana Mudiyanse's family at Ambana Walauwa, which gives a graphic account of the battle, the journey of the two Modeliars to Matale and other particulars.

F. E. GOONERATNE,

Mohotti Mudaliyar of the Galle Atapattu.
Thombuwe Valauwa, Galle, Sept. 9.

The family names still in use in Padivita and other 'sannas' villages colonised from there, are those of the Kurukulasuriya and Varunakulasuriya Mudaliars their ancestors, who must have gone there somewhere about 1650 in the time of Raja Singha II; and were certainly Christians, from the emblems they are found to have taken with them. (15-6-34)

"පාතුගිසි සහ ලංදේශි කාලවලදී ප්‍රසිද්ධ සිටියාවූ ලාංකික ප්‍රභූවරයින් අතරින් ඉතා වැඩිදෙන පාතරව කෙරව නොහොත් කරාව වංශිකයින් වීම සැලකිය යුතු කරුණකි.

පහත දක්වනු ලබන්නේ ලබ රට ඉතාම වැදගත් ජන ප්‍රධාන නිලමේ කෙනෙකුගෙන් අපට අසන්නට ලැබුනා වූ ඓතිහාසික විස්තරයකි.

කිරිඟමත් රජසිංහ රජතුමා ලංදේශින්ගෙන් (පාතු ගිසින්ගෙන්) මිගමු කොටුව අල්ලාගන්නා අදහසින් විශාල යුධ හමුදාවක් ගෙන ඒ ප්‍රදේශයට ගමන්කර පාතු ගිසින් හා සටන් කෙළේය. නුමුත් මේ සටනින් ජයක් ලැබීමට නොහෙත්ම අවකාශක් නොමැති බව දුටු රජතුමා මදක් ඇතට ගමන්කර තම පලිහපිට වැඩිවී සටන සිදුවන ආකාරය බලා සිටියේය.

මේ බව දුටු මිගමු මහවිදියේ සහ වැල්ලේ විදියේ සුප්‍රසිද්ධ කරුවෝ මුදලිවරු දෙදෙනා රජුකරා ගොස් ආචාරකොට රජතුමා වනුවෙන් සටන් කිරීම පිණිස අවසර ඉල්ලා සිටියේය.

"නුමුත් ඔවුන්ගේ අවංකකම ගැන සැක සිතූ රජතුමා ඔවුන් පිළිගැනීමට සතුටු නොවීය. එවිට මුදලිවරු දෙදෙනා ගෙන් කෙතෙක් සේද පටියකින් තමාගේ ඉතෙ එල්ලා තිබූ කඩුව කොපුවෙන් එලියට ඇද වම් බාහුවෙහි කැපුමක්කර ලේ වගුරුවා පෙන්වීය.

එයින් ඔවුන්ගේ අවංකභාවය පිළිගත් රජතුමා ඔවුන් තමාගේ පක්ෂයට පිළිගැනීමට සතුටු විය. මුදලිවරු දෙදෙනා භාරසියයක් පමණ තමන් සේනාව හා රජුගේ පක්ෂයට ගොස් සටන්කොට ලන්දේශින් (පාතුගිසින්) පරදවා ජය ග්‍රහණය කළහ."

ඉක්බිත්තෙන් ලන්දේශින්ට (පාතුගිසින්ට) අයිතිව තිබූ මුහුදුබඩ ප්‍රදේශයෙහි විසීම තමන්ගේ ආරක්ෂාව පිණිස නොවනබව සැලකූ මුදලිවරු දෙදෙනා හා ඔවුන්ගේ පිරිසද රජු සමඟ මාතලයට යාමට අවසර දෙනමෙන් ඉල්ලා සිටියාහ.

මෙසේ ඉල්ලනලද අවසරය ප්‍රදානය කරන ලදින් ඔවුන් එහි පැමිණිවිට මංතලේ අසල "පහිටිට" "අඹක" යන ගම්වලින් අමුණු ගැටපහක පමණ ඉඩකඩම් මුදලිවරුන් ගෙන් එක එකාට දෙන ලදින්, ඔවුන්ගෙන් පැවත එන අය මේ වනතුරු එහි අයිතිකාරයින්ව සිටියි.

ඉහතකි සටන හා මුදලිවරු දෙදෙනා මාතලයට පැමිණීමත් වෙනත් කරුණුත් තඹාකාරයෙන් විස්තර කරන පැරැණි ද්‍රවිඩ අත් පොතක් අඹක වලව්වේ දැනට සිටින අයින් අත තිබේ."

මීට,

ඇෆ්. ඊ. ගුණරත්න,
මොනොවිටි මුදලි,
තෝම්බුවේ වලව්ව, ගාල්ල.

(වම් 1919. 6. 11 සහ 1921. 9. 14 දිනයන්හි පලවූ "ඉන්ඩිපෙන්ඩන්ට්" පත්‍රයේ සඳහන් ලිපිදෙකේ පරිවර්තනයෙන් පිටපත් කරගන්නා ලදී.)

කලිගු හාමි මුදලි

*කලිගු හාමි මුදලි හෙවත් ලක්ෂපතිරුල, මොහු මොරටුව - වේ ලක්ෂපතියේ පදිංචි විය. ද මෙල්ලෝ හෙවත් ද මැල් පරම්පරාව මෙතුමාගේ පරම්පරාව වෙති. කුරුකුල කදවුරු වංශික යුධ සේනාපතියෙක් කිරිඟි නිශංක මල්ල රජු දවස පොළොන්නරුවේ පිසු බවත්, ඉහත ස ද හ න් පරපුර ඔහුගෙන් පැවතෙන්නන් බවත් දැනගන්නට තිබේ.

* "කින් පොළොන්නරු ලක් විජය සිංහ යනු ඉහත නාමය සහිත කියයි."

පරංගින් හා සටන් කිරීම පිණිස විජයපාල කුමරු හා එතුමන්ගේ මලනවත් වන දෙවන රාජසිංහ රජු යන දෙපල විසින් රක්ෂණ වන්තව රහසින් කැඳවනු ලැබූ පහත රට හතළිස් අව කෝරළයන් බද සිංහල ජනයා අතුරෙන් බොහෝ දෙනෙක් කුරුකුලයට අයත් යුධකාර වංශික යෝධ.

මිරිස්සේ කොඩිපිළි සහ වැලිගම ගුරුකාන අප්පු-
කාමිල්ලා ද දෙවුන්දර විජේදේව රාජාභයලා ද මෙයින්
සමහරෙකි. මෙ පරම්පරාවල් සම්බන්ධව පුරාණ පොත්වල
සඳහන් කරුණු මෙහි බහාලීම යෙහෙකැයි සිතමු.

345 "සසින් පිතු කල එ
තද යුදව සින් නොපැ කි
කියා මග බස් දි
* අප්පුකාමි තමා නොකිප්පි

ලි
ලි
ලි
ලි

* සිම රඹුක් වැල්	ලේ	දුනු මල සිරිම	නා
කාල තම් තමු දුල්	ලේ	ජකනාසක මැති	නා
අප්පු සුමිපුල්	ලේ	හව නදන සිරි ද	නා
කියා නොක මගරණ ලවල් ලේ		අප්පුකාමි රුවින් රණ	නා

(අළුදෙහියේ කිවිදු)

සෘණික වංශයක් පැවතෙන රඹුක්වැල්ලේ රදල පරපුරට
අප්පුකාමිලා යනුවෙන් පෙරදී අමතනු ලැබූ කර තිබේ.

"ඉදුරුව පියස ග	රු	"පියස සිමි කොරනා	ට
අදිකාරි මැතිවුට සු	රු	අප්පුකාමි මහතු	ට
සහ ජාන සිරි ද	රු	සහතිදු සිරිත් සි	ට
අප්පුකාමි කියා මහසු	රු"	කියා වහසි මහත් විකුම	ට"

"තිරුතම අදිප
නයිදේ නමින් යුත් මැ
පරංගින් කර කැ
කපා සුනු විසුනු කර ජය ග

ති
ති
ති
ති

(අළුදෙහියේ කිවිදුගේ රාජසිංහ වංශිකා පුස්තකාල පොත.
කොහොට්ටාගාර පොත්, කො. 69. 1. 7)

රදල වරායට අප්පුකාමිලා කියාද, ඔවුන්ගේ කාන්තාවුන්ට
නාමිගේලා කියාද, නයිදේලා කියාද, නාවිසේලා කියාද ගරු වස
යෙන් සිංහල රජුන් දවස වසාවකාරව තිබුන බව මෙයින් පෙනේ.

"නාවිසේර = සාමාන්‍ය සත්‍රියෙකුට වඩා උසස්වැයෙදෙන උප
නාමයක්"

(තෙබව නොක්ස් 147 පිටුව)

"නයිදේ සහ නාවිසේර" යනු ගරු සහිත නාමයෝයි.
(මාර්ග්ගී රටේ මහතා)

346 වැද යුදයට තුමු
ඇතලා රුපුන් වෙර තු
සත් සවියෙහි උදු
නිසා රත්ගෙන අතුනු බඩවැ

ල
ල
ල
ල"

329 "වැලිගම පුර පසි
ගුරුකාන නම් වති යි
හව නදන සිරි ද
කියා වහසි එමැති නැත

ද
ද
ද
ද"

(අළුදෙහියේ කිවිදුගේ රාජසිංහ වංශිකා මහා කාව්‍යය.)

තවද ඇෆ්. ජී. ගුණරත්න ගාල්ලේ මොහොට්ටි මදලි
තුමා විසින් ලියන ලද Dutch Times පොතේ 79 වෙනි පිටුව
මෙසේ කියා තිබේ.

"මිරිස්සේ කොඩිපිළිවරු වහාහි සිංහල රජුන්ගේ
යුධ හමුදාවල නොති කරගෝ ය" යනුයි.

කෝරළලාට පට වස්තු ඇදීමට අවසර තිබේ. නුමුත් කඩු සෝ
(පා මෙස්) පාද ජාලා පලදිත්ට වරම් නැත.කෝරළ වරාය
ලිහට ඇති උසස් අස නම්, අප්පුකාමිවරුයි.....මොව්හු නගරයට
පැමිණි විට ඇදිනගන නැත්තේ ඔවුන්ගේ පිටිපසින් තල් අත්තක්
ඔසවාගෙන ගමන් කරනා සේවසයා සෙන්ය."

(ජවෙසිටිසර්ගේ ලංකා කථාව - සිමිමිණ පත්‍රය 25. 10. 1931)

"සැතපෙනගේ අප්පුකාමිලා සහ වාසල අප්පුකාමිලාත් උඩ රට
ඉතාම උසස් රලදවරුන් අතරෙන් පත් කර ගනු ලැබේ. වාසල
අප්පුකාමිලා රජ වාසල මහා පිළිවෙලටත්, සැතපෙනගේ අප්පුකාමිලා
රජතුමා නිදහසල එතුමාගේ ප්‍රාණ ආරක්ෂා කිරීමටත් බැඳී සිටිති."

"දහඅට වෙනි ගතවරුමයේ සිටි සිංහල රජුන්ගේ සැතපෙනගේ
අප්පුකාමිලා වූකලී, උෞච් රඹුක්පොත රදල පේරාවට අයත්
අප්පුකාමිලාය. එකල උෞච් රදල පවුල් සකරෙහි සිංහල රජවරු
බොහෝ විසවාස වත්තව සිටි බව දැනගත්ව තිබේ."

(Dutch Times පොත.)

“වලගම්බාහු ලෝක පුරන්දරයාණන් වහන්සේ උග-
රුප බමියෙන් රුප ශ්‍රී කර වදාරණ කලට ශ්‍රී මහා බොධිත්
වහන්සේ සමග ගොඩ බැසපු අළු දක්‍ෂ මුදලි පරම්පරා
වෙන් පැවත ආ තැනැත්තා පටන් එම අළු දක්‍ෂ මුදලි
යාගේ මුණුපුරුවු “විජේදේව” මුතුවෙටු පෙරුමාලුම්
යන තනතුරු ලැබී.”

(මාතලේ දිසාවේ මහ කඩසිම් පොත)

මෙම පරම්පරාවෙන් පැවත එන අය දෙවුන්දර ආදී
පළාත්වල අද දක්වා සිටිති.

වංනි ආංචුකාරයෝ

“හලාවත දිස්ත්‍රික්කේ කඩුපිටි මාදම්පේ කුරුකුලන්

- 1 අරගන් සුරිය වන්ති උත්තැගේ,
- 2 මුත්තම්වන්ති උත්තැගේ,
- 3 අසියන් පුල්ලේ වන්ති උත්තැගේ,
- 4 පාලන් වන්ති උත්තැගේ,
- 5 කුමාරප්පරමාල් වන්ති උත්තැගේ

යන වන්තිවරු පස්දෙනෙක් මුත්තේස්වරම් දේවාල
යෙන් පලමුවෙනි කම් පවත්වානන මිහමු කෝප්පුවේ
පටන් කුදිරමලේ කන්ද දක්වා වන්ති කම් කලින් කලට
කර තිබේ.

එම වන්ති පේරුවෙන් පැවත එන බොහෝ උදවියන්
කඩුපිටි මාදම්පේ වන්තිවරු යන නාමයෙන් නුවර කලා-
විසේ, මහපොතාන කෝරලේ, රම්පොතාන, කෝන් වැව
කොක් එබේ, සහ තවත් ගම් නිපයන පදිංචිව සිටිති.

ඔවුන් මිහමු මහ විදියේ කෞරව වංශිකයෝ ය. දැනට
ඔවුන්ගේ නැදෑයෙක් වන හලාවත සිඹිල්ලේ ආඩි අපාන්
සුය්ඞි වන්ති උත්තැගේ ලග තිබෙන පුරාණ ලියවිලි වලින්
මේ කාරණා දැනගනිමි.

(වික්‍රම කුල මාලාව, 4. 5. පිටු)

මේ කුරුකුලයට අයත් වන්ති පහ සම්බන්ධව දස්-
කොන් අදිකාරම්ගේ “පවත” නැමැති කාව්‍යයේ මෙසේ
සදහන් වී තිබේ.

“තවමණි වොන් කිරුළ පලන් ආරිය කේරල කුම් රු
මුජ බල යුත් පානා පස්වෙනි සහ දහඅට වන්තිව රු
මනුරද ගොත් රජසිංහ නිරිදුකෙ සිරිපා සියපත මහ රු
කර කර මත් දෙස සිටිනේ ගෙන මාතෘක නත් වග පමුරු”

(“බෙහු” පිටුව)

මෙ කවියේ ගැනෙන වන්තිවරු විසිතුන් වර්ගයා ගෙන්
“පස් වන්තිවරු” හා “දහ අට වන්තිවරු” කොටස් වය-
කින් හැඳින්වේ. මින් පස් වන්තිවරු විශේෂයෙන් ඔවුහු
කෞරව වංශිකයෝ ය. දහඅට වන්තිවරු වනාහි වංශී,
සුය්ඞි, සහ මුත්තර ගොතිර වලට අයත්හු වෙති.

“මොවුන් හට පරාක්‍රමබාහු රජුපුරවන් ගෙන් වැදී
කම් එපා කරමින් වන්ති මුදියන්සේලාය කියා කරුණාව,
ලැබුණාය.”

(රාජසිංහ රජුගේ යුධ වික්ති පොත, සිඵමණ 20. 11. 1938)

වැදි වංශය රජ වංශයෙන් ප්‍රභේද වූ ගොත්‍රයක් බව
නීති නිසඤ්ඤාවෙන් ප්‍රකාශ වේ.

කුරුකුල ප්‍රභූ කුමාරයා

“දෙවෙනි රුපසිංහ රජු ලන්දේශීන්ට විරුඬව ඇරඹූ
සටන් වලදී “කොකිල්” පළාතේ පව්වන් කවිටි තැනද
(පව්බැන්දු නොහොත් කරාවේ ආණ්ඩු කාරයා) රජුවෙකු
වෙන් ඉදිරියට ගොස් යුධ කටයුතු සංවිධාන කෙළේය.
(මෙම කුලවත්තයෝ ඔවුන් පදිංචි ප්‍රදේශය ඔවුන්ම ආණ්ඩු
කරගනු ලැබුවෝය.)

“ඔවුන්හට ඔවුන්ගේම ගොතිරේ අධිකාරම්වරු සහ
මුදලිවරුන්හු ඇතිව සිටියෝය.”

(පෝල් ජී. පීරිස් මෑ ගේ පෘතුගීසි ඉතිහාසය
කාණ්ඩ I, 600 කාණ්ඩ II, 454)

“අනුරාධ පුරයෙන් දවස් දෙකක ගමන් ගියවිට සිංහල රජුට හෝ ලංදේසිවන් යටත් කැඩී සිටිද්දික කුමාර යකු විසින් ආණ්ඩු කරණ.....රජධානියකි.....ඔවුන්ට කොසිලන් වන්තියා කැමැති ඔවුන්ගේම කුමාරයෙක් සිටී. හෙතෙම කන්දේ නුවර රජුවන් ඕලන්දයන්වත් යටත් කැඩී සෙයවී ආණ්ඩුකාරයෙකි.

ඕලන්දයෝ ඔහු යටත් කරගැනීමට යුධ කලහ. නුමුත් ඔවුන්ට එය කළ නොහැකි විය. මහරජ සහ මෙම ප්‍රභූ කුමාරයා මිත්‍රය. දෙදෙනා ලියුම් ගනුදෙනු කරගනිති.

කලකදී මහරජු ඕලන්දයන්ට විරුධව යුධ හමුදාවක් යවද්දී ඒ හමුදාවට තම රට මැදින් යන්නට ප්‍රභූ කුමාරයා ඉඩ දුන්නේය. තෙමේද පුද්ගලිකව ගොස් යුධ කවයුතු සංවිධාන කෙළේය. ඔවුන් විසින් ඕලන්ද කොටු දෙකක් අල්ලා ගන්නා ලදී.”

(රොබර්ට් නොක්ස්ගේ ලංකා ඉතිහාසය 222, 246)

මිහමුවේ ජයවීර බණ්ඩාර හෙවත් මන්නපෙරුම මුක වෙට්ටි විසිදහසක් හටයේනාව මිහමුවෙන් රැස්කරගෙන දෙකා කතරිනා කුමරියගේ පස ගෙනගිය බවත් විමල බම් සුය්ඪී රජුගේ ව්‍යාජ ලිපියක් කරණකොට නෙත සවිසා විසින් ඔහුට මරණ ප්‍රාප්ත කළ බවත් මේ නිසා මිහමු සෙබලුන් සියල්ලෝම පාහේ විමල බම් සුරිය රජ පස ගෙන සවිසා ඇතුළු පරංගිමුල සිද දෙකා කතරිනා කුමරිය විමල බම් සුරිය රජුට අල්වා දී උඩරට රජයෙහි උරුමය සම්පූර්ණයෙන් තහවුරුකර දුන්නේය.

මේ නිසා මිහමු සෙබල මුලට තමන්කඩ මන්නම්පිටියෙන් අඩක්ද මන්නම් පෙරුම මුකවෙට්ටි නමින් නිකුත් කොට දෙවණ ලදී.

“වෙනමු කී ආදිතය, *වෙනමල් ඉට්ටන්, මන්නපෙරුම මුකවෙට්ටි තම ජයවීර බණ්ඩාර කෙරෙහි හතුරු දෙලොස් හමුදාව හාරව සිටි අතපත්තුවේ ආරච්චියා, ඉහත සඳහන් කිනුගම දුන්නාට ඊළඟිවෙන් කියන ලද කවක්.

“හ	න්	තානේ කෙල්ල අත බැද දුන්නා	ට
ම	න්	තම් පිටිය ගම්වර කොපි ලැබුවා	ට
කොත්	කානම්	පසිය උරෙ බැඳ ගත්තා	ට
ම	න්	තම් පෙරුම අණ්ඩර වලියකි	ඌ

මන්නම් පිටියේ ගම්වාසියන් දෙකා කතරිනා බිසව විමල බම් රජුට පාවාදුන්නේ ඔව්හු යයි අදත් වාග්බණ්ඩර බෙනෙහි.

ජාපනේ කොරටයෝ

නොහොත්

ජාපනේ කුරුකුලය

උත්තර ඉන්දිය කුරු දෙසින් දක්ෂිණ ඉන්දියාව කර පැමිණි කුරු රැටියෝ එහි නා නා ප්‍රදේශයන්හි පදිංචි වූවෝය. මෙසේ පදිංචිවූ කුරුකුල නොහොත් කොරට ක්ෂත්‍රීය වර්ගයා ක්‍රමක්‍රමයෙන් ඔවුන්ගේ මාරා භාෂාව අත් ගැර ද්‍රවිඩ භාෂාව භාවිතා කිරීමට පමණක් නොව ඔව්හු සිය තම් ගොත් පවා ද්‍රවිඩ ව්‍යවහාරයන් අනුව සකස් කර ගැන්මට පුරුදු වූහ.

එමෙන්ම ඉහතකී වර්ගයා උක්දිවට පැමිණ සිංහල මිනිසුන් හා ආශ්‍රයට හා පදිංචියට පත්වීමෙන් පසු සිංහල භාෂාව කථාකරන්නන් සවකීය නම්ගොත් සිංහලයන් අනුව ව්‍යවහාර කරන්නන් වූහ.

* “රජසිංහ රජුජුරුවෝ සොළි රවින් ආ “වෙනමල් ඉට්ටන්ට” සමුදවක් හාරකොට “මන්න පෙරුමා මුකවෙට්ටි” යන නමකුන් දී සද්‍රපාත් දුන්නවත්, ගල්බඩ කෝරළේටත්, ඉමතුරේ කදුරු ගහ රැජපය සහ තැන අනිකුත් පඩත්තලවරුන් කැටුව වාසිලා ගෙන උත්ත.”

(අලක්කර යුධය, පු. කො. පොත - කො. පු. කො. AP14)

වෙනමල් ඉට්ටන්, වෙනමල් ඉට්ටන්. යනු “අරගත් සුරිය” යයි ඇතැම් අය කියති.

එහෙත් මිහඹුව, හලාවත, මාරුවිල, මන්තාරම, ජාපනය යන දී පළාත්වල වාසය කරන කෙරවයෝ දමිල භාෂා වලට භාෂිත කරන්නෝය. ඔවුන්ගෙන් ඇතැම්හු සිංහල ද්විධා භාෂාවයම එතාකාරව කථාකිරීමට හා ලිවීමට සමත් නොවූහ.

මන්තාරම, ජාපනය යන ස්ථානවල පදිංචිවූ සියල්ලෝම ද්විධා භාෂාව හා ද්විධා නම්, පොත්, ඔවුහු පළපුරුදු කරගෙන ආ පරිද්දෙන් මේ දක්වා භාෂිතා කරති.

නමක්කඩුව පළාත් බදු ඇතැම් කෙරවයින් පිළිබඳවද කිය නැත්තේ මෙයමය.

කෝට්ටේ හවෙති පරකුමබාහු රජුන් දවස ජාපනය යටත්කර ගැනීම පිණිස “සපුමල් කුමාරයාගේ (සෙම්බුන පෙරුමාල්) මෙහෙයීම පිට යුධ හමුදාවන් රැසක් ජාපනයට යවා එරට, සිංහල රජු විසින් යවන කොටගෙන “සපුමල් කුමාරනෙම” එහි යුවරජ කෙළේය.

මේ කාලයේ කුරුකුල යුධ හමුදාවන් ජාපනේ රජුගේ පක්ෂයටද සපුමල් කුමාරයාගේ පක්ෂයටද එක්වී සටන් කළෝය. ඇත අතීත කාලයේ පටන් ජාපනේ රජවරු කුරු කුලාකාර්වරු සහ වරුණ කුලාකාර් නැමැති ප්‍රධානීන් යටතේ ඔවුන්ගේ යුධ හමුදාවන් තැබීමට බව ජාපනේ ඉතිහාස පොත් වලින් දක්නට ලැබේ.

හවෙති පරකුම මහරජ ද කෙරව යුධකාර සේනාව ජාපනයට ගෙවත් නාගපට්ටලමට ඇතුළුව ජාපනය ජය ගත් බැව් මෙසේ විස්තර කර ඇත්තේය. මෙම සටන සිදු වූයේද හවෙති පරකුමබාහු රජතුමාගේ ආඥාව අනුව බවසැලකිය යුතුයි.

“නැවත නාගපට්ටලමට (යාපන) යුධයට ගියහ. ඉන් හතළිස් දවසක් හේවානම් කරණ වේලාවට මානික්ක තලවෙන් කියන නිලමක්කාර උත්තැගේ හේවා කමින් වැටුනාය.”

“එයින් දෙමස් පෝයක් හේවානම් කරමින් නාග-පට්ටලම ඇල්ලුවාය. මෙයින් දෙදහස් අටසියයක් (කරුණී යුධකාර) සේනාව වැටුනාය, නැවතත් මේ කොටු දෙකේ නිවුන රතු කොඹ දෙකක් මේ කොටු දෙකේ නිලමක් කාරයින් දෙදෙනාගේ තරම් දෙකක් දක්වාපු තැනේදී (හවෙති පැකුම් රජු) බොහෝමයේ සතුටු සන්තෝස වී,

වදරමින් ගත්වර ලැබීමට උතුම් මහවාසලින් දෙවා මදල පතකයි.”

(දෙස්තර් ඇන්ඩරියස් නැල් මහතා විසින් බ්‍රිතාන්‍ය කෞතුකාගාරයෙන් පිටපත් කළ ලිපිය සිඵම්ණ 1. 11. 36)

* මාණික්‍ය තලෙසි චේන්දර් (මාණික් ඔටුනු කුමාරයා) හෙවත් මානික්ක තල චේන්ද්‍ර නැමැති මෙම කුරුකුල හෙවත් කරුණී කුමාරයාද ඔහුගේ යුධ හමුදාවද ජාපනේ රජු හා යුධයට ගොස් ජාපනය ජයගත් බැව් මෙයින් මනාසේ අවබෝධවේ.

එසේ නමුත් ජාපනය දිනා උතුරු පළාතම හවෙති පැරකුම්බා රජුව යවත් කරදීමේ භෞරවය සිංහල ඉතිහාස කරුවන් විසින් තනිකරම සපුමල් කුමාරයාට පමණක් පිරි නමා ලියා තිබේ.

මෙම රණසූර කෙරව සේනාපතියන් සම්බන්ධව ගාල්ලේ ඇෆ්. ජී. ගුණරත්න තෝම්බුවේ මුද්‍රිත බුදු විසින් “Ceylon Independent” පත්‍රයේ පළකළ ලිපියක කොටසක් මෙසේය.

* මාණික්‍ය කුමාරගේ, මාණික්‍යගේ, මාණික්‍ය බදුගේ, මානික්ක ගත්තද්දිගේ මාණික්ක හේවාගේ යන පෙළපත් නාමයන්ගෙන් පෙනී සිටින කුරුකුලයින් වනාහි “මාණික්‍ය තලචේන්ද්‍ර” ගෙන් පැවත එන පරම්පරව වශයෙන් විශ්වාස කරනු ලැබේ.

“මානික්ක තල වෙන්ද නැමැති සේනාධිපති තැන යුධ
යෙන් ජයග්‍රහණය කරගත් නමුත් ඒ සටන කෙරෙහි
අතර එසින් මරුමුවට පත්විය.”

මොහු ගැන කාශිවෙට්ටි ගැසටියර් පොතේ 157, 276
පිටුවලද එහි සඳහන් පියර්ස් නැමැති ග්‍රන්ථකරුවෙකුගේ
පොතේ 466 පිටුවේද මෙසේ සඳහන් කර තිබේ.

“වැදි අරගන් සේනාපති තෙම සහ ඔහුගේ මුක්කර
සේනාවන් මෙහි සේන්ද්‍රවී වැඩි කලක් යන්ට ප්‍රථම මෙම
ප්‍රදේශයේ දක්ෂිණ භාගයේ විසූ ගම් ප්‍රධානියෙක් වන
මානික්ක තලෙවෙත් නැමැති කරවේ ප්‍රධානියෙක් හා
සටන් කිරීමට සිදුවිය.”

“කෙසේ වෙතත් මිනිසුන් වර්ගයක් අපට විරුඬව
සටනට පැමිණියේයැයි මුක්කරන් විසින් කියන ලද්දේය.”

“මුක්කර යුධ හමුදාව පරාජය කොට පුත්තලම පරාක්‍රම
බාහු රජුට අල්ලා දුන්නේය. නමුත් 1545 ගේ අවුරුද්-
දට පමණ පසු සිංහල රජෙකුගේ අවසරය ඇතිව මුක්කර
වර්ගය ඒ අසල ප්‍රදේශයෙහි පදිංචි විය.”

(කාශි වෙට්ටි ගැසටියර් 281 වෙනි පිටුව)

“සංග්‍රාමයන් ගෙන් ජය හෙතෙම කෙසේව ප්‍රධානියන්ට
මිහවු විදි සියල්ලම නිකුත් වශයෙන් පවරා දෙන ලද්දේය.
රාවණා කොඩිය, ඉර හඳ කොඩිය, මකර කොඩිය යනාදි
කොඩි තුනද ඔවුන්ට නම්වූ පිණිස ප්‍රදානය කරන ලදි.”

(අ.ප්. ජ. ගුණරත්න තෝමඩුවේ මුදලිතුමන් විසින්

ඉන්ඩිපැන්ඩන්ට් නම් පත පලකර තිබුන

ලිපියක කොටසකි)

“මුණි ර ද	අප වදහල ලෙස කල නිව්වක තෙපල	පා ව
කල බ ද	තුගු ගිජිදන් ලා බිදි කන්තබි පුරක	පා ව
තෙත ද	මිණි බරණ ලකල පැරකුම් රජ හේම	පා ව
ව ගු බි ද	රණ දරණි මුකර වසිරි රජ කුලවි	පා ව”

(පැරකුම්බා සිරිත 79, කවිය)

හවෙති පැරකුම් රජ සමයෙහි කන්තබි සහ මුක්-
කරැන් සමග සටන්කර ජය අත් පත් කරගත තිබෙන
බැව් මෙසින් පෙනේ.

මාන් තෝට්ටමේ ද ගොවිකම්භානායෙන් ජිවත්වෙන
කෙසේවසින් කොටසක් සිටිති. ජාපතේ වැසි කෙසේවයෝ
‘කුරුකුලම්’ නමින් ප්‍රසිද්ධ සිටිති.

“ගොඩ යුධයෙන් පරාජයට පත් වැදි අරගන්ට
සට්ටුප කලකට පසු කෙසේවසින් හා මුහුදු සටනකට
මුහුණ පාන්ට සිදුවිය.”

“තුලුක්කුවර් නැමැති සමූහයක් ඔවුන්ගේ ප්‍රධානියා
වන මිරු යටතේද මුක්කුවර් සමූහය ඔවුන්ගේ ප්‍රධානියා වූ
වැදි අරගන් යටතේද සිටිමින් මුහුදු කොල්ල කාර ක්‍රියා
කරන්ට වන්නෝය.”

“මේ අතර මදුරේ රට මතකර්ගේ දියනියන්ට මසක්ක
ගේ පුත්‍ර වූ කෝටලන්ට විවාහ කරදීමට නිකුත් විය. මේ
මංගල්‍යයට නාගරත්නයන් උවමනා සෙයින් ඒ බැව්
මදුරේ මතකර් විසින් සොළී රජුට දන්විය. සොළී රජ
යුධ හමුදාවක් රැස්කොට කුරුකුල සේනාධිපතියෙකු
බාරයේ නාගරත්නයන් ලංකාවෙන් ගෙන ඊම පිණිස
පිටත්කර එවීය.”

කුරුකුල සේනාධිපතියාට සහ ඔහු සේනාවටත් මුහුදු කොල්ලකාර මුක්කරුන් සහ තුලුක්කරුන්ද මුහුදේදී මුණගැසී මහත් යටතක් කරන්ට විය. මේ සමයේත් කුරුකුල සේනාපතියා ජයගෙන මුක්කරුන් මඩකලපුවේ ඉලංගෙකොඩුවට ද තුලුක්කරු වරුන් විඩකල් දිව්වටද එලවා දුම්මේය.

(බ්‍රිටිෂ් ලීප් 32 පිටුව)

සුවිද්‍ය ඉන්දියාවේ පුරවැසි භාවයෙන් සිටි කුරුකුල යුධකාර සේනාවෝ කංජෝර් රාජධානියෙහි රජ තැන්පත් වූ කාසික්වරුන්ට සහ ජාපනේ රජවරුන්ටත් යුධ කටයුතු අතින් විශාල සේවයන් කළ බව නිසැකව දනගන්ට හිමි.

ක්‍රි. ව. 1618 දී පමණ ජාපනේ සංකිලි රජුරුවන් විසින් දකුණු ඉන්දියාවේ කාසික් රජුගෙන් පාතුරු වීන් හා සටන්කිරීම පිණිස ආධාර ඉල්ලා සිටිකල සෝතකසින් සහ තවත් අයින් ද ඇතුළු යුධ හමුදාවක් කාසික් රජ විසින් ජාපනයට එවන්ට යෙදුනේය.

මෙම යුධ හමුදාවේ මහා සේනාධිපතියාට සිටියේ වරුණ කුලාන නැමැත්තෙකි. මෙහි වරුණ කුලාන යනුවෙන් සඳහන්වී තිබෙන්නේ වරුණ කුල ආදිත්‍ය හෙවත් වරුණ කුලසූරිය නැමැති යුධ සේනාධිපතියෙකු බැව් සැලකිය යුතුයි.

තවුත් දෙවනුව මේ වරුණ කුලාන සහ ඔහුගේ සේනාවෝ යාපනේ සංකිලි රජු හා යුධකල බැව්, ලංකා සිවිල් නිලධාරියෙකුට සිටි, සී. රාමනායගම් මුදලිතුමා විසින් ලියනලද "ජාපනේ ඉතිහාස" නැමැති ප්‍රතිම ග්‍රන්ථයේ 124 සහ 125 වෙනි පිටුවල සඳහන් කර තිබේ.

එනම්:- "වරුණ කුලතාන් සහ ඔහුගේ පන්දහසක් යුධ හටයින් ක්‍රි. ව. 1620 දී පමණ ජාපනේ සංකිලි සහ ඔහුගේ මුදලිවරුන් ඇතුළු සේනාව, බරපතල පරාජයකට පත්කර එ රාජ්‍යයෙන් කොටසක් අත්පත් කරගන්නා ලද්දේය."

"මීට සමීප කලකට පසු ඔලිවේරු (පාතුරුසි) විසින් වරුණ කුලතාන්ව පරදවන ලදී" යනුයි.

ඉහත සඳහන් දෙමල ඉතිහාස පොතේ 137 වෙනි පිටුවේ මෙසේ කියා තිබේ.

"පසු කලකදී ජාපනේ රජු විසින් "වරුණ කුලතාරු" වරුන්ට "ග්‍රාමකලවර් පව්වන් කවිටි," යන නම්වූ නාමය දෙවා වදාරණ ලදී" යනුයි.

"ග්‍රාමකලවර් පව්වන් කවිටි" යන්නෙහි තේරුම ගම් ප්‍රධාන තලේ පවබැඳී නිලමේ නොහොත් ඔවුණු දරුවෝ යනුයි.

දහසයවෙනි ශත වර්ෂවලදී කුරුකුල කොහොත් කරුවෝ ගෝත්‍රයට අයත් වරුණ කුලාන, නොහොත් වරුණ කුලසූරිය නැමැති යුධකාර වංශිකයින් දකුණු ඉන්දියාවේ සහ ලංකාවේත් යුධ දක්ෂයින් බවට ප්‍රසිද්ධව සිටි බවත් ලංකාවේ සහ දකුණු දකුණු ඉන්දියාවේ වංශික රජුන්ගෙන් ගම් බිම් තුටු පවුරු වරප්‍රසාද ලබා තිබෙන බැව් මෙයින් මොනවට තේරේ.

තවද පූර්ණික ජාපනේ ඉතිහාස පොතේ 153 වෙනි පිටුවේ කරුවෝ ගෝත්‍රයට අයත් ප්‍රවීඩ ප්‍රධානියෙකුට නොහොත් කෙලාය පව්වන් කවිටි උත්තැනේට ජාපනේ රජු විසින් වන්නි ප්‍රදේශයෙන් තිත්ද ගම්වර දෙන ලද්දේ" කියා තිබේ.

මොහු සම්බන්ධ ආචාර්‍ය ටී. පීරිස් මෑ ගේ (පරංගි හාෂාවෙන්) ඉංග්‍රීසියට පරිවර්තනය කරණ ලද

The Kingdom of Jafnapatam 1645 "යාපාපටුනු රාජධානිය" නම් පොතේ 9 වෙනි පිටුවෙහි මෙසේ කියා තිබේ.

"මුලාදුනින්ගේ නඩත්තුව සම්බන්ධ ආදායම් කර ගැනීම පිණිස වන්නි ප්‍රදේශයෙන් ඉඩම් දී තිබේ. මීට හිමි පාතුරුසින් අතර දෙත් පිලිප් කෙලාය පව්වන් කවිටි නැතද කෙනෙකි."

එම පොතේ 13 වෙනි සහ 14 වෙනි පිටුවල මෙසේ කියා තිබේ.

“පෙම්පති” ගම්වරය ජාපනේ රජුන් විසින් මන්තාර මේ පව්වක් කව්වරුන්ට (කරුණි ප්‍රධානීන්ට) නිකුත්වූ චක්‍රයෙන් දෙන ලද්දේය.

පසුව මෙය පාත්‍රයකින් විසින් එය භුක්ති විඳින උන් අන්තිමයාගේ උරුමකරුයා වන පව්වක් කව්විත් මොර් තෝමේ ද මැල්ලෝට (තොම්මේ ද මැල්) සිරි වශයෙන් පවරා දෙන ලදී.

එයට ඇතුළත් කොන්දේසිය නම් “ඔහු විසින් අවුරුදු පතා අඩි හතරකට වඩා නොමිලි අලියෙක් බැගින් පාත්‍රයකින් ආණ්ඩුවට (කප්පමක් වශයෙන්) සැපයිය යුතුය” යනුයි.

මෙම කරුවේ ගෝත්‍රයේ තොමේ ද මැල්ලෝගේ පුත්‍රයා ව නාති දෙත් පෝන්ද මැල්ලෝ නම් සෙනෙවියාය. මොහු සම්බන්ධ මහවංශ කෘතිය භාගයෙහි පරිච්ඡේද සංග්‍රහයේ 97 වෙනි පිටුවේ මෙසේ කියා තිබේ.

“එසින් බෙහෙවින් කිපියා වූ සුඛ දක්ෂ වූ ප්‍රතිකාල් ජනයෝ මන්තාරම් වැසි දෙත් පෝන්ද මැල්ලෝ නම් සෙනෙවියාගෙන් උපකාර අයැදියෝය” යනුයි.

“මදුරෙහි රජයෙහි රජ්ජරුවන් වහන්සේට අයත් බණ්ඩාර ගමකින් ලැබෙන ආදායම වූ පතා 300 බැගින් අවුරුදුපතා මන්තාරම් කරුවේ ප්‍රධානීන්ට ගෙවමින් තමන්ගේ රාජධානිවල මුතු වෙළඳුම ආරම්භ කිරීම පිණිස ඔවුන්ට ආරාධනාකර තිබෙන බැව් පෙනේ.”

(Jafnapatam 1645-18 Page.)

ජාපනේ ඇතැම් කුරුකුලයින්ට “පරම්බර්” නොහොත් “පරම්පර්” යන නාමය කියති. එහි අදහස “පරම්පරාකාරයෝ” යන්නයි. හරක රජුගේ පරම්පරාකාරයෝ යන අර්ථය එහි ඇති බැවින් කරුවේ මිනිසුන්ට දෙමළ භාෂාවෙන් එසේ ව්‍යවහාර කරති.

කාශිචේට්ටි ගැසටියර් පොතේද කුරුකුල මිනිසුන්ට Paramber, (පරම්බර්) සහ Pattanever පව්වකවර් යන නාමයන් අසිති බැව් 232 පිටුවෙහි කියා තිබේ.

ජාපනේ ඇතැම් කරුවේ මිනිසුන්ට “පව්වකවර්” යන නාමය අසිති බැව් ආචාර්‍ය පෝල් ජ. පිරිස් මහතා ප්‍රකාශ කරමින් එය “පව්වකම් කරුව” නාමයක කරුව, නොහොත් ජාපනේ කරුව යනුවෙන් හැඟී යන පරිදි උත්තරාගේගේ Jafnapatam නැමැති පොතේ 35 වෙනි පිටුවේ ලියා තිබේ.

“පව්වකවර්” යනු ආණ්ඩුකාරයා වශයෙන් සිටි උතුම් නොහොත් නලල් පටබැඳි සිටි නැතැත්තා යනාදියයි.

එනම්:- පව්වම් යන නමිල් වචනයෙහි අර්ථ නලල් පළඳින රන් තහඩුව නොහොත් රන් නලල් පට, අභිපති කීලය, ප්‍රභාද නාමය යන මේ වේ.

පව්වක් කව්ට යන වචනයේ “කව්ට්” යනු බැඳීමේ අරුත් සහ දෙන “කව්ට්” බාහුවෙන් සිබයි. එබැවින් “පටබැඳි” යනුත් “පව්වක් කව්ට්” යනුත් එකම අරුත් සහ දෙන වචන බැව් මෙසින් ප්‍රත්‍යක්ෂයි.

“පව්ව” යන සංස්කෘත වචනයේ තේරුම, රජු, බිසෝ කුමර, සෙන්පති යන අභිජාත ප්‍රභූන් විසින් පළඳින ලඟට පට්ටය හෙවත් ශිවරාවේණය, කිරිවය යන මේ වේ. රජු යන අරුත්හිදී පව්ව නොහොත් පව්වම් (පව්වකවර්) යනු ව්‍යවහාර කරති.

“පරිවාර” හා පරිව මහිමි, පරිවදේවි, පරිවකීමෙක යන සංස්කෘත වචනයෝද “පරිවත් තාමෙක” (මහල හස්තියා) පරිවත් තුමෙර (සිංහාසනයට හෝ උසස් පදවි යට උරුමක්කාරයා) “පරිව වත්තනර්” (රදලවරු) යන නම්ල් වචනයෝද ඊට නිදහ්න වෙති. ප්‍රසාද පරිව යනු නම්වු නාමයට ව්‍යවහාර වේ.

පට බැඳි නොහෝත් පරිවත් කට්ටි යනු සිංහල රජ කාලයේත් ඊළඟට ඇතිවුන ප්‍රතිකාල් ආණ්ඩු කාලයේත් එවකට සිටිය කුරුකුල රදලවරුන් විසින් උසුලනු ලැබූ උසස් පදවියක් බැව් පෙනේ.”

“පරිවතවර්” යන්නට ආවාය් පෝල් ඊ. පිරිස් මහතා විසින් පරිවතම් කරව නොහොත් නාගරික කරව, ජාපනේ කරව කියා අනි දී තැබීම වැරදි විය යුතුයි.

பட்டணம்	Town, City
පරිවතම්	කගරය, නුවර
பட்டணத்தான்	Citizen, Townsman,
පරිවතත්තාත්	නාගරිකයා නුවර වැසියා

තවද එම පොතේ “පරම්බර්” වෙනුවට පරම්බස්” යයි පරම්බර්” වචනයේ අරුත් සුන්වන වචනයක් 26 පිටුවේ සඳහන් වී ඇත.

Periyanati	Tevan }	පෙරිය නාමවු කුමාරයා
පෙරියනාටි	තේවන් }	
Viramanica	Tevan }	විර මාණික්ක කුමාරයා
විර මාණික	තේවන් }	

මේ අයින් කංකසන්තුරේ, කවුටන්තුරේ ගම්වල ප්‍රධාන කරුවේ මිනිසුන් වශයෙන් ලියා තිබේ.

(Jafnapatam P; 26. 35)

දම්ල බසින් හේවත්, දේවත්, තේවර්, දේවර්, යනු එකම අනියෙහි යෙදෙන නාමයෝයි. මෙම නාමය කුමාර වරුන්ටද ආණ්ඩුකාරවරුන්ට සහ ප්‍රභූවරයින්ටද ව්‍යවහාර කරන නාමයෝයි.

තවද දෙවනිය සලකා දේවර් යන්න ව්‍යවහාර කරති. මෙහි සිංහල අනිය දෙවියෝ යනුයි.

සිංහල රජවරුන්ටද දේවනිය සලකා, දෙව්, දෙවියෝ, දේවයාම් දරුවාණෝ, දේවයන් වහන්ස, යනාදි ගෞරවනී ආචන්ත්‍රණයන් භාවිතා කළ බව පෙනේ.

තෞරවයෝද දිසි වම් කාලයක් මුළුල්ලේ උත්තර දක්ෂිණාදි ඉන්ද්‍රියා ප්‍රදේශයන්හි කෙටිව ආණ්ඩුකළ කෂත්‍රිය පරම්පරා ඇත්තෝ බැවින් ඔවුන්ගෙන් පැවතෙන බොහෝ මනුෂ්‍ය සමූහයෝ තුමු, රජ්ජුරුවෝ, කුමාරයෝ, ආණ්ඩු කාරයෝ, යන අරුත්හි සැලකෙන, තේවත්, දේවත්, තේවර්, දේවර්, යන නාමයන් භාවිතා කරත්.

මහා භාරතයේ පෙනෙන අයුරු හින්දුවරු විසින් කෞරව පරපුර දෙවනියෙහි ලා සලකා තිබෙන බව මනාමි ඔප්පුවේ.

සංකිලි රජු ජාපනය පරිපාලනය කිරීමට ප්‍රථම පවත් කරුවේ හෙවත් කුරුකුල දේවර්වරු විසින් මන්තාරම් ප්‍රදේශය ආණ්ඩුකර තිබේ. සමහර කාලවල ජාපනේ රජුට පක්‍ෂව ඒ රජුගේ හතුරන් හා සටන් කිරීමටද එළඹ තිබේ. ඇතැම් විට සිංහල රජුට පක්‍ෂවද යුධකළ බව දැනගත්ව තිබේ.

පාතුහිසි කලයේදී මෙහි දේවර්වරු ඇතුලුව ඔවුන්ගේ වැසියන් දහස් ගණනාවක් රෝමානු කතෝලික ආගම වැළඳ ගත්හ. ඉන්තිසා ඔව්හු බොහෝ දෙනෙක් මරණය දක්වා හිරිහැර විඳීමේ දුකකදහස ප්‍රචාත්තියක් මෙහි පසු භාගයේ පළවේ.

ලංදේශි කාලයේ මත්තාරමේ සෙවර් ආණ්ඩුකාරයාට පිට (කරුමේ) දේවර් සම්බන්ධ කරුණු සාද්‍රව්‍යයක් මෙසේය.

"අපට මත්තාරමට මී හරකුන් විශාල ගණනක් ගෙන්නා දුන් දේවර් සමග අපි ඉතා හොඳින් වසමු. ලොකු දල සහිත ඇතෙකු දෙයොත් තව මීහරකුන් දහක් (1000) ගෙන්නා දෙවර් තෙතම කැමති විය.

නුමුත් පාතුගිසිනු විසින් සාද්‍රව්‍යයක් අපට වෙළ කරන්ට පොලඹවයි. පාතුගිසිනු ඔවුන්ට සැතැන්විතව සංග්‍රහ නොකරන්නාහ. ජෝන් ප්‍රේර පසුගිය (1661) මාර්තු 15 ද එහි යන්නට "කැරි" නම් නැවෙන් පිටත් විය. ඔහුගේ තමන බොහෝ අදහස් පිට රඳ තිබේ.

එහි පදිංචිවීමටද ඔහු බලාපොරොත්තු වෙයි. ඒ ප්‍රදේශයේ පාතුගිසි පුජකවරුන් අස්කරලන්ට ප්‍රචවන් නම් එය ලොකු යහපතකි.....රජසිංහ රජතෙමේ මහජව දුබලවී සිටී. ඔහුට සාධාරණ සේනාවක් ගැන දැන් නම් විශ්වාසයක් නැත.

එබැවින් අප සමග යුධයක් කරන්නට ඔහුගේ අදහසක් ඇතිවිය නොහේ. ඒ රජු විසින් වැන්ඩන්බර්ග්ට, රන් දම්වැලකුන් ඇතෙකුන් කොළඹ සිට දවසක් ගමන් ඇති දුර හරියේ ගමකුන් දෙන ලද යයි සමහරු කියති."

(බතාවියේ හිබෙන බැග් රිජස්ටර් පරිවර්තය. සිඑම්එන්)

ලංකා මන්ත්‍රි මණ්ඩලයේ සමාජික අයි. ඇක්ස්. පෙරේරා මහතාට දකුණු ඉන්දියාණ්ඩුවෙන් "දේවන් බහදුර්"* යන ගරු නාමය ප්‍රදානය කර තිබේ. මේ මහතා හරත වංශිකයෙකි.

* දඹදිව හරත වංශිකයින්ට "දේවන් බහදුර්" කියාද අනිකුත් කිහිප වර්ෂයට "රයි බහදුර්" කියාද මුස්ලිම් වරුන්ට "බාත් බහදුර්" කියාද ගරු නම් ආණ්ඩුවෙන් ප්‍රදානය කරන බව කියති,

දෙවර් — ගෝ

Inferior Gods

දේවර්—ගල් (තේවර්—ගල්) දෙව්, දේවතාවෝ

දෙවගන්

God, the Deity

Honorific affix to names

දේවන් — (තේවන්) දේවතා නොහොත් නම්වලට සම්බන්ධ කරගන්නා ගරු පදයකි.

(ජාපාන් දෙමල ඉංග්‍රීසි අකාරදිය - පිට, 217)

"The Thevars, who are fine specimen,.....Claim to be the Descendants of the Pandyan Kings who were also known by the title "Thevars,"

(E. L. Thambimuttu — Ceylon Daily News, 23-6-39)

මෙහි භාවය නම් :-

"තේවර් (දේවර්) වරු වනාහි පාණ්ඩ්‍ය රජවරුන්ගෙන් පැවත එන්නන් බවට සැලකිය යුතු උරුම කියතැනි කදිම සේයාවකි. (පළි රජදරුවන් කවරුකාර මනුෂ්‍යයෝද යනු දේවර් වරුන්ගේ සම්භාවයෙන් ආදර්ශයට ගතහැක) පාණ්ඩ්‍ය රජුන්ද තේවර් යන නම්වූ නාමයෙන් පෙනී සිටියෝය."

"වැන්ගල්මස් ගේ පැමිණීමට ප්‍රථම කාලයේ සිට දේවර්" හා අප අතරේ එදිරිවාදිකම් පැවතෙමින් තිබුන නිසා කිලක්කරේ (ලංදේශි ආණ්ඩුවට) සමාගමට අයිතිව තිබුන බඩු ගබඩාව බිඳ හෙලන්ට සිදුවිය.

(කිලක්කරේ) දේවර් සමග මෙසේ අරගල සිදුවීමට හේතුව නම් හොර පුවක් වෙලදාම විය. මෙය ක්‍රි. ව. 1747 දී සිදුවුනි."

(Ceylon and Hollanders, 1658/1796)

“ක්‍රි. ව. 1658 පෙබරවාරි මාසයේදී කොල්දදුවන් හා නාවිකයන් 150 ක ගෙන් යුත් බල සම්පන්න ලංදේශී පරිසක් යුධ නැව් නවයකින් මන්නාරම් කොටුව බලා ගමන් ගත්තාය. මේ කාලයේ කොළඹ ආණ්ඩුකාර පදවිය උසුලන ලද්දේ “අලියන් වැන්නර් මේඩර්” විසිනි.

.....මේ කාලය වනවිට මන්නාරම් දූපත පාතුහිසි පාලනයට යටත්ව අවුරුදු 68 කි. මන්නාරමේ මුල් ඉතිහාසය සම්බන්ධයෙන් ලියකියමන්වල සඳහන්ව ඇත්තේ ඉතා සාපේක්ෂ තොරතුරක් පමණකි. ප්‍රථම කාලයේදී මෙහි කරුවා ගෝත්‍රයේ දෙමල මිනිසුන් වාසය කළ බවත් ජාපනේ රජුට බඩුන් විසින් සුංගම් ගෙවූ බවත් කියනු ලැබේ.

ක්‍රි. ව. 1643 දී ගාන්ත ප්‍රත්තිස් සාවිතේර් මුණිදුන් විසින් මේ දූපත් වැසියන් බොහෝ දෙනෙක් රෝමානු කතෝලික සභාවට හරවා ගත්තා ලදහ.

මෙයින් කෝපවූ යාපනේ රජු ක්‍රිස්තු සමය වැලඳ ගත් සූත්‍ර ප්‍රරූපයන් හයසිය දෙනෙකුට පමණ දඩුවම් පවුණුවන ලදී.

ඉක්බිති යාපනේ රජුගෙන් මෙයට පළිගැනීම් වස් සාවිතේර් තුමා විසින් පාතුහිසිනු පොලඹවන ලද්දෙය. තදනත්තරට 1690 දී ජාපනේ රජුට අයිතිව තුබූ මන්නාරම පාතුහිසිනු විසින් අල්වා ගත්හ.

පාතුහිසින් හා මහනුවර දෙත් ජෝන් (විමල ධම් සුඬී) රජු අතර යුධය පවත්නා කාලයේ දේශා කැතරිනා බිසව සිරකොට තබන ලද්දේ මන්නාරම් දූපතේය.”

(බහාවියේ බැන්ට්ස්ටර් පරිවර්තනය - සිළුමිණ,
1931 ජනවාරි 11)

“මන්නාරමේ පරවර සහ කරුවේ යන කුලවලට අයත් (600) හයසිය දෙනෙක් ක්‍රි. ව. 1544 වර්ෂයේ අගභරියේදී සාමාන්‍ය ආගම වෙනුවෙන් ජීවිත පරිත්‍යාග කළහ.

ප්‍රබන්ධ කථාවකටත් වඩා පුදුමව එම ජීවිත පරිත්‍යාගය මුළු ලෙවිනිම බල පෑවේය. ඉන්දියාවටත් ලංකාවටත් ක්‍රිස්තියානි ධර්ම දුකයන් එවීමට පාතුතාලයේ රජතුමා මෙහෙයවන ලද්දේ එ හෙයිනි.”

(තුතිකුඩියේ රාජතුරු ප්‍රසාදීන් වහන්සේගේ කථාවකිනි,
දිනමිණ 27 - 4 - 1945)

“ජාපනේ ඩෙල්ෆ්ට් (Delft) ගම් පෙදෙහ විසූ සමාදාන විනිශ්චයකාර සහ නිල නොලත් පොලිස් මහෙස්ත්‍රාත් තැන් පත්වද මණියාගර් සහ ගම්සභා විනිශ්චය කාරවුද (ගම් සභාපති) පිලිප්පු පුල්ලේ ජෝන් රජා මුදලි තුමා,

පෙරිය තම්බියාර් නොහොත් දෙත් නිකොලොස්, හිස්ස විරසිංහ මුදලිතුමා. මෙතුමා ලංදේශී භාෂාව ව්‍යක්ත ලෙස කථා බස් කරන සෙයින් (Dutch Mudaliyar) බඩ මුදලියාර් ‘ලංදේශී මුදලි’ යයි ප්‍රසිද්ධ වී සිටියේය.

* දෙත් මනුවෙල් තම්බි බ්‍රිට් රාජසිංහ මුදලි තුමා,

දෙත් ජුවන් බ්‍රිට් රාජසිංහ මුදලි තුමා,

දෙත් දිගෝ වරුණ කුල සූරිය අරඟ නිල සිටිමු මුදලි තුමා “රෙස්පදෙරා” නිලමි.

දෙත් සන් ජුවන් පිල්ලේ දිගෝවාස් නොහොත් දෙත් දිගෝවාස්, බ්‍රිට් රාජ සිංහ මුදලි තුමා,

මේ ජාපනේ දෙමල මුදලිවරු සියළු දෙනාම එක පවුලටම අයත් නැදරා මුණිපුරන් බැව් පෝලන්ත දේශයේ තානාපති තැන්පත් වැන්ඩිසන්ඩන් මෑ විසින් ලියන ලද (Chieftains of Ceylon) ලක්දිව ප්‍රබවරු යන පොතේ 53 වෙනි පිටුවෙහි සඳහන් වී තිබේ.

(කෞතුකාගාර ප්‍රකාශන අංක 22/C. 51)

* ඇතැම් අය කුරුමි 10 ක් පරංගි සහ ලන්දේසි ආණ්ඩුවලට ගෙවා “දෙත්” නාමය ලබාගත් බැව් චුල්ෆ්ස්ගේ සහ සර් ඇමර්සන් වෙනත්වයේ ඉතිහාසවල සඳහන් වී තිබේ.

ජාපනේ තෙල්ලි පල්ලෙයි ක්‍රි. ව. 1823 නේදී විසූ වෙල්ලාල ගොනරේ දෙත් පිලිප් නැමැති දෙමල කිවිවරයා විසින් ලියන ලද "ඥානානද පුරානම්" නැමැති කාව්‍යයෙහි 10 වෙනි සහ 65 වෙනි කවචල සිංහල පරිවර්තනය ප්‍රමුඛින් මෙසේය.

"ර න් ආබරණයකි දීසි කුරුරව මහ රු
දෙත් දිගෝ මුදලිතුම කුරුකුල කුම රු"

ක්‍රි. ව. 1720 දී ලංදේශි ආණ්ඩුව විසින් ජාපනේ වරුණ කුල සුරිය අරභ නිලසිටිව දෙත් දිගෝ මුදලි තුමාව ආණ්ඩුව වෙනුවෙන් වැසියන් හා කටයුතු කිරීමේ "රෙස්පදෙරු" නිලයට පත් කරන ලදී."

(Centenary of Jaffna Cathedral:
Translation Colombo 1906.)

Reswodore — A Parish officer, who Collects Revenue from lands and trees.)

රෙස්පදෙරු - ආදායම් පාලක තැනැත්තා අතීත
(දේනවලමෙ (1790) 722 පිට)

ජාපනේ - කුරුකුල - මුදලිවරු.

අරභ නිලසිටිව මුදලි, කරෙයි - මුර්
අරභ නිලසිටිව කතකරයන් මනිසාගර්, පේදුරු තුඩු ව
වරුණ කුල සුරිය මුදලි, මන්තාරම්.
විසූවන් විරසුරිය අරභ සෙලන් මුදලි,
වණ්කුලසුරිය වන්තිසාර් මුදලි, දකුණු කෙලික මුලෙයි.
අරභ නිලසිටිව කුරුකුල සුරිය වන්තිසාර් මුදලි,
පුදුකුඩුගිරිප්පු දිස්ත්‍රික්කය.
(ආණ්ඩුවේ කැලන්ඩර් පොත් ක්‍රි. ව. 1817 සහ
1819 කෙ. ප්‍ර. නො. 20/ A 2

ශතවර්ෂයකට වැඩි කාලයකට මෙයට සිටි ජාපනේ කුරුකුල මුදලිවරු මෙහි සටහන් නොඉක්මවයි.

සන්නිධි පේරුව

කුරුකුලයින් අතර එක්තරා පේරුවකට අගත් අය වචනෙන් වරිත නාමයන් හා "හත්තාදි" යන්න සම්බන්ධ කර ව්‍යවහාර කරණු ලබන්.

එනම්:- ඔවුණු හත්තාදිගේ, විර හත්තාදිගේ, වරුම හත්තාදිගේ, මරක්කල හත්තාදිගේ, පොත්ත හත්තාදිගේ, පෙරුම හත්තාදිගේ යනාදි වශයෙනි. මෙහි පහත සඳහන් කරුණුවලින් හත්තාදි යන්නෙහි විස්තර වටහා ගත හැක.

"සන්නාන යන්නබව යුගයට නික්මින"
"ලතෙට සන්නබ මනොඥ පල්ලව:"

"සන්නබ ශබ්දයෙන් සන්නද යයි කිදී "සන්නද" (සැරසීමෙන්) යුක්ත තැනැත්තා යන අර්ථයෙහි "ඉ" ප්‍රත්‍යයට සකාරයට හකාරදේශ හා මාත්‍රාවැඩි වීමෙන් හත්තාදි" යයි සිඬවී තිබේ."

(කවි කල්ප තරුව, වම් 1908 දෙසැම්බ්‍ර සහ 1909 ජනවාරි සඟරා කලාප)

හත්තාදි යනු (අවිආයුධයෙන්) සැරසුනු යුධ හටයින් බැව් මෙයින් හැඟේ.

හත්වෙනි විජයබාහු රජ

බ්‍රිටිෂ් ආක්‍රමණ, මහරාජාධිපති බණ්ඩාර සහ මායාදුන්නේ යන සිංහල රජ කුමාරයින්ගේ ප්‍රාණගලවා ඔවුන් ආරක්‍ෂා කල ජායගේ කරුවෙහි පටබැඳි නිලමෙ කුමා.

යසස් ඇත්තාවූ ඒ සත්වන විජයබාහු රජුගේ කාලයේ මෙසේ පළමු කොටම (රෝමානු) කතෝලික සභාව මෙහි පිහිටියාය.

ඒ විජයබාහු රජුගේ ප්‍රියභාරවූ පුණ්‍ය ලක්‍ෂණයෙන් ලක්‍ෂිතවූ රහිත බණ්ඩාරය පර රජසිංහය, භූවනෙක බාහුය. මායාදුන්නේ යන නම් ඇති පුත්‍ර කුමාරයෝ සහර දෙනෙක් වූහ.

ඔවුනතුරෙන් ඒ වැඩි මහළු කුමර තෙමේ කුඩා කාල යෙහිම මැරුණේය. ඊනික් කුමාරවරු තිදෙනා නිතර යස සිත් යුක්තව වැඩුණාහුය. ඒ කුමාරවරුන්ගේ මව් බිසව මල කල්හි රජතෙමේ (විජය බාහු) අතින් බිසවක් පාවා ගත්තේය. ඕ තෙමෝ රජ කුමරුවන් මැරවීම පිණිස කුමන්ත්‍රණය කළාය.

ඒ රජ කුමාරවරු එයදුන හිසුන් සමගද මන්ත්‍රණය කොට ස්වකීය ජීවිතාරක්‍ෂාව සදහා ඒ ඒ තත්හි සැග වූහ.

(මහා වංශය)

සත්වෙනි විජයබාහු රජතෙම තම දෙවන බිසවගේ කුමන්ත්‍රණ වලට රැවටි කාලයානු කඳු බිසවගේ පුත්‍රයින් තිදෙන මැරවීමට වර පුරුෂයන් යෙදවීය. කෝට්ටේ වැඩ විසූ සිල්වත් හිසුන් සමූහයක් මෙකුමරුන් තිදෙන බොහෝ කාලයක් ආරක්‍ෂා කළේවි නමුත් බලාතු ඔත්තු කාරයින් කරණ කොට ගෙන කුමාරයින්ගේ ජීවිත අවදානම් තනිතනි පත් විය.

දෙවෙනි බිසවට මෙසේ කුරිරු අදහසක් පහළ වූයේ තමන් විසින් වදා ගන්නාලද දේවරජ නම් ලාබාල කුමාර යාට විජය බාහු රජුගෙන් පසු රජතම ලබාදීමේ බලාපොරොත්තුව පිටිය. මෙවතට කෝට්ටේ රජධානියේ බල සපත්ත නිලමවරුන් වන කදුරේ බණ්ඩාරත් ඒකතායක මුදියන්සේන් දෙවන බිසවට බොහෝ පක්‍ෂව සිටි හෙයින් කුමාරවරුන් තිදෙන කෝට්ටේ ප්‍රදේශයෙහි තිදීම බොහෝ ගණනක බැව් හැඟී ගිය හිසුන් සමූහය, ඔවුන්ට ජාපනයට පළාගොස් එරජුගේ ආරක්‍ෂාව ලබාගන්නා මෙන් අවවාද කෙළේය.

බොහෝ රහසින් ජාපනයට පැමිණුන මේ කුමාරයින් තිදෙනාට ජාපනේ රජකුමා ගමවෙනකුරු ලැබුම් සහ ආරක්‍ෂාව ලබාගැනීමට සිදුවූයේ ඔවුන් මිහවුටේ සිට යානා කළ මහ සුළුප්පුවේ ප්‍රධාන බොරලැස්සේ මාලිම පට බැඳූ ගෙන්ය.

අපොංසු නයිදේ



සක වම් එක්වාදහස්.....
වම්.....වෙසක්.....අව දෙලොස්වක්
නම් තිහියලත් ගුරුදින මෙදවස.....
තාත්තත්තගේ අපොංසු නයිදේ සිතාවක
වැලි මලුවේදී ඇතුං පසුරු ඔප්පු දෙමිං
මුන පැපු තැනේදී ශ්‍රී ලංකේස්වර දෙව

සවාම්දරුවානන් වහන්සේගේ කරුණා දිවස් එලියට.....
.....බොහෝ කරුණා සම්භාරවල් ලැබෙමිං බොර-
ලැස්ස නියන ගමට කඩසිම නැගෙන ඉරෙන් දිග අඟරෙන්
මෙපිටත් දකුණු දිගට මගුරුවලෙන් මෙපිටත් බස්නා ඉරට
හිංඔයෙන් මෙපිටත් උතුරු දිගට ආස් දියවලේ දිග බැවු
මෙන් මෙපිටත් සහර කඩසින් ඇතුළුව *මුකදෙ රජකාරිය
දෙමින් යන මෙකී ගම පවේති සැලැස්මට බුක්ති විදිනා
හැටියට ගාත්තත්තගේ අපොංසු නයිදේට සේන්ද්‍ර කර
ලැබෙමින් ත්‍රි සිංහලාදිස්වර එකවත්තු ශ්‍රී ලංකේස්වරවු
භූවනෙකබාහු දෙව්.....දරුවානන් වහන්සේගෙන්
තාත්තත්තගේ අපොංසු නයිදේට මේ සත්තය.....
දෙවා වදාළ දෙව පතතයි.

* මුකදෙ = මුකදෙ යයි ඇතැම් මතයයි.

කුමාරයින් තිදෙන මුණ ගසුනු ජාපනේ රජ බවුන් තම මාලිගයේ මාස ගණනක් ප්‍රවේශම් සහිතව තබා ගත් තේය. එතෙක් කුමාරයින්ට අනතුරු කිරීම පිණිස කෝටි වෙන් වරපුරුෂයින් සමූහයක් ජාපනය අසල සංචාරය කරන බැව් දැනගත් රජ එවකට බොහෝ බල පරාක්‍රමයෙන් විසූ ජාපනේ “මහපට බැඳි නිලමේ” තුමාට සිංහල කුමාරයින් තිදෙන භාරදී බවුන් බොහෝ ප්‍රවේශමින් ආරක්‍ෂා කරන ලෙස ආඥා කළේය.

ජාපනේ පට බැන්දුගේ වලව්වේ කාලයක්ම ප්‍රාණ ආරක්‍ෂාවේ සිටි මේ කුමාරවෝ පසුව බහුගේ යාත්‍රාවකින් මිහවුවට පැමිණ කෝටිවේ සිටි පියරජතුමා මරුදමා වැඩි මහල් කුමරු රජ තැන්පත් විය.

“විජය බාහු එකගෙයි කන අවදියට දෙදෙනාට ජාතකව උපන් කුමරු තුන්දෙනාට අතිම කොට තමා ඇති කළ දේවරූප කුමාරයාට රට දෙන්නට බිනා තිසා කළ රේ බණ්ඩාරත් ඒකතායක මුදලින් දෙන්නා බස් ගිවිස්සා ඒ රාජකුමාරයින්ට සදියට උසාවිකර යෝජනා කෙළේය. මේ කුමාර තුන්දෙන කිනම්හුද යත් භාවනෙකබාහුය, මහරයිගම් ඕණ්ඩාරය, මායාදුන්නේ රජය. මේ රජ කුමරු තුන්දෙනා තමන්ට සදියට උසාවි කරණ බව දැනිලා,

ගණ පන්තියට වැද සැඟවී සිටලා රාත්‍රියේ කරුණාදී පති වාසලින් පිටත්ව බොරලැස්ස පාරේ මිහවුවට ගොස් යාපාපවුන කරුණාගිපතියාගේ ගෙදරට ගොස් වැඩිමහලු රජ දෙදෙනා එගම “පට බැන්දට” භාරකරදී බාල රජ කන්ද උඩරටට ගියේය.

(රාජාවලිය පිටු 52, 53)

කුරුවෙනු වෙයි අරගරන්

“මන්තාරම් දිසත්තකයේ මාන්තෝවටම් පත්තුවේ අව්වන් කුලමේ පදිංචිව සිටි දිදිරි මුණසිංහ රත්න මුණි කාන්ත කුරුකුල වච්ච නාවටු දේවරිජ් කෝරුලගේ පියා-ණන් වන නැසිගිය අව්වන් කුලමේ අදිකාරම් තුමාගේ පරමපරවේ මුත්තණුවන් කෙනෙක්වූ පුත්තලම් රට ආණ්ඩු කළ

කුරුවෙනු වෙයි අරග නවරත්නසාරණී සිංහ සුය්ඞි *වච්ච නාවටු දේවරිජ් තුමාට ශ්‍රී පරාක්‍රමබාහු මහරජාණන් විසින් යුවරූප තනතුරට දෙවා වදල ශ්‍රී සත්තස් පත්‍රයයි.

සට්ඨානි ශ්‍රීං සට්ඨානි ප්‍රශස්ත පුසිඬි පුබුඬි ප්‍රශාසි ප්‍රකාශොල්ලසිත ප්‍රවානන මුර්ති ධීර්ති නිකරබ්බර ප්‍රාංශු කදම්බි ඩිමොක්කුඛන තරඛන රඛන රක්‍ෂිතප්පුති මණ්ඩිත ප්‍රසණ සණ ජමිර හරකර මහිරග්‍රැති නිහුත්සසු නිසු නිසුණාණිණි-වණිණි: ස්ඛිකා ප්‍රබකාණි කිණිණි ප්‍රණිණිණිණව ප්‍රති-භාගවු විවිධ කම් වණිණි වර්ණිත ප්‍රවර හර රුචිරා මාන කාන සුකාන ත්‍රි ගජදබාර - ධාරිත භිම තර දසි සොර රණ ශූර කාරකර මාරුරිගඛකාර සංහාර කණ්ඩිරවාකාරවු ගම්භීර සකීර සිකුර ධාතිධාර ග්‍රැතිධාර වෘතභාර ගරිභාර යසසාර ගුණසාර සණසාරවු මුත්ද හුසර සුහුචර සුහුතර - විහුභුජගුහු විබුධගු ග්‍රහවහු යසවහු ගුණවහු යවිවහු කකිත්ම අකී ප්‍රතිමිහු සතපහු තරමිහු සකලහු මනෙතහු කුමන නිමොදාදහිත හෙගර සිංහ වික්‍රම ප්‍රතාපාලබිකාතවු තද කුරිරු ගිරි කදුරු තුරු ගැඹුරු මහසයුරු හර මහරු රුද්‍රතර රිපු හඛන මනරඛන රුචිරඛන තර කුඛන සුර භාඛන වරබාහු මනකහු ජරවිහු සඛකාගවු සුරතාථ තරතාථ සවිතාථ කම්තාථ ප්‍රතිරුඬි රිපුසුඬි කරබඬි වරබුඬි සම්බුඬිප් ප්‍රසිඬි බුඬි ශ්‍රී සුඬි බ්‍රොධ්‍යාගම ගිමිසාකප්‍රායා පුච්ච රාජ තොත්‍රාති සුප්‍රසන්න සමිඤ්ඤ පණ්ඩිත ශ්‍රී පරාක්‍රමබාහු මහ රජාණන් වහන්සේ සට්ඨානි ශ්‍රී ප්‍රවර ගුණරත්නාලබිකාතවු ශ්‍රී ලබ්‍කා දීපවච්ඡුචානතියට රුපේශවිසිසේයන් ශ්‍රී ලොක පාලට ප්‍රවර සුඤ්ජාති ගම්භීර ධීර සාර ගුණයෙන් යුත් ප්‍රති චීඤ්චර දුමෙණු රාජයා, හරා සිටි

* වච්ච නාවටු දේවගේ නමින් යුත් පරමපරවක් සිතාකෝරලේ කළගෙඩිගේගේ ද සිටිති.

සමන්තොකුරවං නිසාසාදිසාවු සමී ලොක ශාසනා
 ධාර තුනවු සුව රාජෝත්තම ශ්‍රී භෞතාග්‍ය අමර මන්දිර
 ප්‍රතිශායවර හවත ශතසහස්‍රයෙන් සැදුම් ලත් විජයෝත්-
 ප්‍රාසාදය වැනි ශ්‍රී දන්ත ධාතු මන්දිරයෙන් ශෝභමානවු
 සකල නගරාභිග ශ්‍රී සමුඵ්‍රී සමපන්න ශ්‍රී වහින පුරාසන්න
 සෙති කතක ගිරි ශිවර නවරත්න ආලෝක විමානා
 ලබ්‍හිතවු නව මාල ප්‍රසාද ශ්‍රී රජ මන්දිරයේ පුළු භාග
 නව රණ මිණි රණ භොරත් මධ්‍යමාලෝක ප්‍රතාපවු සුදම්
 දෙවි සභාධිපති ශක්‍ර දෙවෙණු ලිලායෙන් ශ්‍රී පරාක්‍රම
 නරේන්‍ද්‍රයාණන් වහන්සේ

ශ්‍රී සිංහසකාරාභව මධ්‍රමද මුදිත ලලිත රතිකර මනෝ
 හර කුරුමික සකුනාදයෙන් නිර්විශේෂණ රවානුසාර
 මධ්‍රමෙරුදර ගමිනිරබිර ශ්‍රවණීයවු සුත්‍රාභිධිමවිනියානු කුලවු
 සතර සහරවත දශවිධ රජධම් රජනීති සජ්ජනියාති,

සුප්‍රසන්නවු ශ්‍රී සතකමල නිමිලාකුල සකල සාසන
 කුමුල කොමල කමලවත විකසිත මානිණිම මණ්ඩලාංමානවු
 උතුම් ප්‍රවරමාන කිරණ නිකරුහි රක්ෂිත සඛාරාංමානවු
 අප උප රාජෝත්තමයාණන් වඩාන සියළු කයවිසේති දක්‍ෂ
 විවක්‍ෂණ පක්‍ෂපාත සමී අමාප්තය මණ්ඩලයා අභිමුඛව.

තෙක භූණ ගණාභරණ විභූෂිත සතන සමලබ්‍හාන
 ප්‍රඥසාර සාධුජන මහසමාග මධ්‍ය මහ සමමත තනියානු
 පරිදි රජාසනෝත්තම ආත්මාභි ප්‍රතිලාභය සදහා ශ්‍රී
 නරේන්‍ද්‍රානුකූලවු විසිතුරු වාක්‍ය රාජ නීතිශ්‍රී සත්තසක්
 දෙවා වදරණ ලදිත් සම නගරාභිග සකල සමුර්ධින් නවමහ
 නිදර්ශන සුත් කුරුමොහු වනදි මධ්‍ය දිලලය රම්‍ය
 සුනකාත්ම භූමි ප්‍රදේශ සේශයවි වංශොත්තමක කුරුවරුහි
 ජානවු

කෞරවර කරවර පෞරවර සුරුවර කෞතෙතයර
 කාරවර පාණ්ඩවර පරවර කුන්තිවර කොරවර යන දශවිධ
 නාමොප ලක්ෂිත වු වන්ද වංශ කරුණොත්තම කුරුවෙණු

වෙදි අරභ නවරත්නයා රණසිංහ සුරිය නාවිටු * දෙවරිජ
 දෙවිසි වර්ෂයක් රජ ශ්‍රී ඡබි සෙනෙවි නිලයාදි වු බදිර
 දෙහලි වංශොද්‍රවුන උත්පල වර්ණ සුමිණ නාර්ථක
 විභූෂණ සංඛ්‍යාත සතර දේවාල වල.

දේව සෙනෙවිය, ශ්‍රී බ්‍රහ්මාධාර සංඝමිත්ත පරමිපරා
 -යානුගතයාදි ශ්‍රී මහාබෝධි භාරවු බොධි සෙනෙවිය, වුඩි
 ශ්‍රී වර්ණ සුත්‍රාභි ධම් විනයාදි තනු විජානනියානු සාරදත්
 ධම් සෙනෙවිය, ශ්‍රී අකාරාදි ජනකානුකරණ මහිමාමා
 ගුප්තාභි ප්‍රඥානුසාරයෙන් විසදන්නාවු පණ්ඩිත සෙනෙවියා
 මහ සමමත රජාභිග නීති දත් රජ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ සභා-
 මන්දිරදි විසු රජ සෙනෙවිය, සමිරුජ පරද්‍රෝති චතුරබිභ
 දක්‍ෂ සේනා භක්‍ෂණය කරන්නාවු සේනා සෙනෙවිය,

යන මව් සෙනෙවි සභානාත්තරයව පත් එතෙමගව
 ශ්‍රී පරාක්‍රම නරේන්ද්‍රයානන් වහන්සේ විසින් අග්‍ර සුවර-
 ජාභිගමයව කඩු බැද කිරුළ පලදවා පත්කරණු ලැබු මහව
 භෞරවතිය වු රජ භාණ්ඩාරයෙන් මිහි පවතිනාතුරු
 නියම ලෙස නැගි පිණිස දිමේ ප්‍රධාන වස්තූන් ගෙන් දුන්-
 නාවු සුසාව රජාභරණයක් ද ශාඛාගම දත් සතර
 ආමාන්‍යයන් ද, පාණ්ඩව ඇතෙක් ද, රිදි ගබඩාවක් ද,
 රත්රන් ගබඩාවක් ද, මැණික් පානක් ද, වරගන් දෙතිස්-
 සත් ද්‍රෝණයක් ද, රිදි දොලාවක් ද, කසුර පලකයක් ද,
 රජකාසනයක් ද, ඉරව්ව තලපතක් ද, ආලවච්චම්
 දෙලකක් ද, සකේකට්ටු දෙලකක් ද, ත්‍රිකාල් සෙවිසියක් ද,
 වාල් සත්‍රින් සියයක් ද, වාල් පුරුම සියයක් ද, පෙරමුණු
 සේනා නවසියක් ද, පසමුණු සේනා නවසියක් ද, ඉද්දාදි
 ගොසිකරු රදකරු රත්කරු කපුකරු මල්කරු පෙරෙකරු
 කුඩුකරු වැදිකරු යන කුල අටක් ද,

* *භෞමික* Your lordship, your Reverence
 දේවරිජ ස්වාමීන්‍ද්‍ර උතුමා, ගෞරවණීය උතුමා සහ
 (ජාපනේ දෙමල ඉංග්‍රීසි අකාරදිය. 217 පිටුව)

සතර සහස්‍රයක් දී නැවත ගරු භාණ්ඩාර වසනුන්ගෙන් දුන්නාවූ මුත්තේසාරම, මාරුපිල, කඹරුපිල, මව්වක්කොටුව, පලියන්දුව, මදන්තොරුව, කමල, ආන ඔලන්දුව, පුනුපිටිය, කොලොන්පිටිය, පොයාමුල්ල, කුරුණ, මහමුව, පල්ලන්සේනිය, මොරටුවපිටිය, කෙටුපිටිය, කලපිටිය, වැලිපිටියාදී කෝරළේ ගම් නවයක් ද නිකුත් දහඅවක් ද පවුණුගම් සත්තියක් ද පිදවිලිගම් දෙයාසුවක් ද, බත්ගම් එසියසුසැවක් ද දී රජස්නාන භාණ්ඩයන් නියමකර නැවත සුවසි දෙකක් මරණීය දඬුවමට පත් කරණු කැමැති කිසි රාජාභිබවලය ලත් රජ ශ්‍රී කල්පවරන් ශ්‍රී සත්තස විසිරෙබා දසාභිබ රාජ සත් මුටුන්සත් නබා නියම ලෙස සිමිකර දුන්නේ.

ශ්‍රී බුඩ වමියෙන් එක්වාදහස් නවසීය නවපණස් වෙනුවෙන් වෙසක පුර දෙපෝලන් කුරුකුල උදයාදී ශ්‍රී පරකුම ශ්‍රී හසනගෙන් සුවරජ මූරය ලැබූ කරගොනු දෙවර්ද ශ්‍රී සත්තස මේ වැඩුවේ ජයවර්ධනපුර ශ්‍රී වර්ධන මහරජ වාසල දීය.

“දහඅවවෙනි ගත වමියේ මදුරාසි පලාතේ වෙපොත් නැමැති ගම්මානයේ පදිංචිකාර කුරුකුල වංශිකයා නොහොත් වරුණ කුල මුදලි නැමැති වෙලෙන්දුව අසිති වෙලද නැති හම්බන් කීපයක් ගැන මදුරාසි මහ රසාවියේ නඩුවක් ඇතිවී තිබේ. මෙම බනවත් වෙලෙන්දු සිංදු ආගම අත්හැර ක්‍රි. ව. 1799 දී ක්‍රිස්තියානිය වැලදගත් සෙසින් ආණ්ඩුවෙන් ලබාගත් ඉඩමක පල්ලියක් තනවත්ව අදහස් කරන ලදී.

ඊට ප්‍රධාන කොටම සම්මාදම් මුදල් ලබාගත්තේ නැව් ගම්බන් යාත්‍රා අසිති කරුවන්ගෙන් පමණකි. ක්‍රි. ව. 1829 සේදී මෙම දේවස්ථානය සත්ත පිටර්ගේ පල්ලිය නමින් රෝයපුරම් නැමැති තහරයේ තනා හමාර කරන ලදී.

මදුරාසි මන්ත්‍රණ සභාවේ සමාජිකවූද රෝම සභාවේ “වැවලියර්” සිටි තනතුරු ලැබුවාවූද, ප්‍රගාස මුදලියර් වනාහි කුරුකුල වංශිකයෙකි.

තවද නෙතනග්‍රීන් විරාජමානවූ නිසාම රජ තුමාට අසිති නිසාම ජනපදයේ රේල් දෙපාර්තමේන්තුවේ මහ කලමනාකාර රාසි බහදුර් ඇම්. ජේ. රත්න සාමි, මහතාද කුරු වංශිකයෙකි.

“රජුගේ කඩු බැඳු කිරුල පැලැන්දෙව් කුරුවෙණු වැදී අරග නවරත්න රණසිංහ සුවරජුන්ගේ පුත්‍රයා වන රත් පව පැදි කුරුකුල නාට්‍ය බණ්ඩාර සාමිවද ඔහුගේ පිය උරුම තනතුරුවලට පැමිණිය හැකිවිය එනම්:- තවරගම දේවාරාය සම්බන්ධ දේව සෙනවිය, නොහොත් මහ බෙන්මේ නිලමේ කම, යනුයි.

මේ පරපුරේ උදවිය දනව තෙල්ගබඩා නිලමෙලාගේ කිතාද සමහරු කෙටි වශයෙන් තෙල්ගේ කියාද, පෙලපත් භාවිතා කරති.

මෙකීයන ලද මහ බෙන්මේ නිලමේගේ පසලොස් වෙනි මුහුබුරා වූකලී පලමුවෙන්ම ලංකාවේ මන්ත්‍රණ සභාවේ උප සභාපති වශයෙන්, ලංකාණ්ඩුකාර උතුමන් මහත්මේලා දරා සිටි, ආසනය පුදනු ලැබූ ශ්‍රී මත් සර් ජේම්ස් පිරිස් සිටි තුමාය.

පාතුගාලයේ ලිස්බන් නුවර කෞතුකාගාරයේ තිබූ අලංකාරවත්ත මුකාවැටි තුමන් විසින් සකස් කළ පාතුගිසි තෝම්බුවේ පිටපතක් ගෞරවණීය ඇස්. ජී. පෙරේරා පිය තුමන් විසින් ගෙනැවිත් කොළඹ කෞතුකාගාරයේ අභූඵලක ලද අල්මාරියක තැන්පත් කර තිබුණේත් අපට මෙයින් බලාගත හැකිවූයේ කුරුකුල නාම දෙකක් පමණකි.

* කොළඹ කෞතුකාගාර පුස්තකාලයේ කො. 7/H9 දරණ “සොලිමංග” පෙරුව පුස්තකාල පොතේ වෙයි අරඟත්ව සහ ඔහුගේ සේනාවන් අළුත්කුරු කෝරළෙන් යන්ව නිසමි යයි සඳහන් වී තිබේ. මොහු වෙනත් කෙනෙකි.

එය මෙහි බහාලමු.

1. "දෙත් සසීමත් පට්ටත් කවිටි"
2. "සසීමත් කොරයා පට්ටත් කවිටි" නොහොත් නසිදද අප්පු"

මෙම සසීමත් කොරයා පට්ටත් කවිටි පිළිබඳව රෙබට් නොක්ස්ගේ ඉතිහාසයේ 249 පිටුවෙහි මෙසේ සඳහන් කර තිබේ.

"පෘතුගීසින්ගේ ඊළඟ සෙනවියා සසීමත් කේරිය (සසීමත් කොරයා) ඔහු සිංහලයෙකු වුවද ක්‍රිස්තියානි කාරයෙකි. ඔහු යුඩ දක්ෂයෙකැයි කියනු ලැබේ. ඔහු සිංහල හමුදාවක් පරාජය කොට අල්ලාගත්විට බොහෝ කෲර ක්‍රියා කෙළේය."

මිහමුව

"මිහමුව දෙදහසක් තරම් ජනතායක් ඇති ප්‍රදේශයකි. එයින් බොහෝ දෙනෙක් ප්‍රයෝජනවත්ය. ඒ බට සහතික කරණලද ලිපිපත්වලින් හමුත්තාත්සේලාව දත්තවා ඇත. ඒ සියල්ලෝම ක්‍රිස්තු භක්තිකයෝය."

"මිහමුවේ මිනිස්සු කිසිදු යටදේශිකයෙකුගෙන් වඩා අපට විශ්වාසව සිටී. ආබම්බරය ඇත්තෝය. ඒ ගැහැනු සැල කිල්ල ඇතිවිය යුතුයි. ඔවුන් අතර ඉතා හොඳට ඕලන්ද භාෂාව කථාකරන්නෝ බොහෝ සිටිති."

"මේ තාක් මිහමුව ගැම බරටලිත්ම නිදහස්ව පවතී එක් එක් අය තම තමන්ට වටාගත ගැහි තරම් භූමි බාර ගෙන සිටී. ඔවුන්ගෙන් අය බදු ආදියක් අය කරනු නොලැබේ. ඔවුන්ගෙන් දකුම් බාර ගැනීමකුදු නැත."

.....මිහමු වැසියෝ අපේ අවසරය ඇතුට මදුරයට සහ වෝර මණ්ඩලයට යාත්‍රා කරන්නාහ.

....."ඔව්හු නිර්භීත මුහුදු යාත්‍රාකාරයෝ වෙති. වැඩි දුරටත් විශ්කර දක්වන වැන්ගෝටන් ආණ්ඩුකාරයා, ඔහුටර රජු සහ ඕලන්දයන් අතර පැවැති යුධයේදී ඕලන්දයන්ට හිතවත්ව ක්‍රියාකල යටදේශින් වහයක් ගැන කරුණු සඳහන් කෙරේ."

"බෙන්තොට අධිකාරම් තැනවූ දෙත් කොන්ස්ටන්ටයින් නැමැත්තාට මිහමුවේ මුදලිව වඩා ගෞරව කලයුතු යැයිද, ලුවිස් දි අන්දරුදී සහ මානුවෙල් දි අන්දරුදී යන යහෝදරයින් දෙදෙනාද හුස්ටාර්ට් ඇදින සිටියවුන්ගෙන් මුල් දෙදෙනායැයිද කියන ලදී."

"මිහමුවේ ජාත් තිස්සේරු නැමැති අයෙක් වාසය කරයි. හෙතෙම උසස් පවුලක අයෙකි. කාරණා කාරණා තේරෙන බුඬිය ඇත්තෙකි. හෙතෙම මිහමුවේ මුදලි සමග වෛරය. මොහුට පණිවිඩ හැර ගෙන්වා ගැනීමට තමුත්තාත්සේට සමහරවිට වුවමනාවේ."

"එම ආණ්ඩුකාර තැන 1675 සැප්තැම්බර් මාසයේදී ජර්නමාර්ට් සුකර් නැමැති ආණ්ඩුකාරයාට මෙසේ ලියුවේය.

"අත්‍යයන්ගෙන් දුනගත් දේ හැර උඹරට ගැන වෙන යමක් අප නොදනිමු. ඒ තොරතුරු දුන ගන්නා ලද්දේ අපේ ජනයාගෙන් සහ විශ්වාස කටයුතු උඹරට වැසියා ගෙන්ය."

"විශේෂයෙන්ම මිහමුවේ මුදලි තැනවූ අඹන්විල දෙත් ජාන්ද කොයා සහ ලුවිස් දි අන්දරුදී යන දෙදෙන සහ වෙනත් අයගෙන්ය. ඔහු වතාහි කොම්පසුකුයේ ඉතා විශ්වාස කටයුතු අය සහ යටදේශින් අතර බොහෝ සැල-කිළි ලබන්නෝය."

(ප්‍රවිස්ද අන්‍යාදි) “මේ මුදලි තැන ලංකාවේ කොතරම් සැරිසර පලපුරුදු ඇත්තේද යත් ඔහු කාලිකයා බවකෙන් සිද්ධයින් අතර නැති තරම්ය. ඔහුට ඊළඟ කරන අය පවා ඔහුගේ සත්‍යවාදී භාවය ප්‍රකාශ කරති.”

“ඔහුට අලංකාරව සිදුවීමට කරුණක් නැතහොත් ඔහු නිතරම සත්‍යයට නැමැති බව ඇත්තයි. එබැවින් ඔහු කියනදේ විශ්වාස කළයුතු වේ.”

(බොහෝමයක් බැගින් රිජ්ජාදිත අනුව මිහමුව නැමැති ලිපිය සිටිමින් 30. 11. 1930)

අඹන්විල නොහොත් අඹන්වැල්ලේ දෙත් ජාන්ද නෝස්තා නැමැති මුදලි තැන මැහඳි ඔලන්දයන් විසින් මිහමුවේ මුදලි කමට පත්කරනත් කුරුකුලයෙකි. ඔහු ඔලන්දයන් විසින් මහනුවරින් යම් යම් ඔත්තු ලබාගැනීම පිණිස රාජසිංහ රජු කරන රහස්‍ය යවන ලද්දෙකි.

මොහු කොපමණ ප්‍රයෝග දක්‍ෂණයක්ද කිවහොත් රාජසිංහ මාලිගාවේ වාසල අප්පුකාමී වරයෙකු වශයෙන් මෙතෙක කළ යුල්ප කාලයකදී උඩරට සමහර රදල වරැන් ගේද සහය ඇතිව රජුට විරාඬව කැරැල්ලක් උපදවන ලදී.

රාජසිංහ රජු මැරීමට ඒදමුවාව, පැල්ලම්පිටිය, උඩුබද්ද, යන රදලවරු සහ ඔවුන්ගේ සහවරයෝත් සමගම නිල්ලම්බේ හදි පොරලි කරන්ට යෑ ප්‍රාප්තවූ කල්හි අළු-විහාර ගමේ වැඩිමහලු මහළු මුදලියා, ඇතුළු මාලිගාවේ යනත් ඇදේ අප්‍රකටව සහනගතව ඉන්ට සැලැස්සූ විට එ දෙව් මහ රාජෝත්තමයාණන් වහන්සේමැයි සිතා සතුරන් විසින් ඒ මුදලියාට ඇණ මැරූ කල්හි-

රාජපක්‍ෂ වාදී කමිත් ආභාස නිසා තමාගේ ජීවිතාලය හැර එදෙව් රාජෝත්තමයාණන් වහන්සේ නිසා ජීවිතක්‍ෂයට පැමිණි ඒ මුදලියා ආදානන කරවා, ඉක්බිති ඒ මහළු මුදලියාගේ පුත්හට අළුතින් රජ වැඩෙන්නෙකර මුදියන්සේ යයි නම් පට බැඳ මාතෘල් රටේ මහත්තමද මුහන්දිරම් වසම් අවද කොසියද දුන්නේය.

(පුරුණ සන්නසකින් හා මාතෘල් මහ දිනාවේ කඩඉම් පොතෙන්)

මේ සම්බන්ධව රොබට් - කොක්ස්ගේ ඉතිහාසයෙන් 79 - 80 සහ 82 යන පිටුවල මෙසේ සඳහන්කර තිබේ.

“රාජසිංහ රජුට විරාඬව සිංහලයින් විසින් ක්‍රි. ව. 1664 දී කැරැල්ලක් ආරම්භ කළේය.”

“දෙසැම්බර් 21 වෙනි දින මාලිගාවට පහර දෙන්නට වන. කැරැලි කාරයින්ගෙන් ප්‍රධානියෙක්වූ අඹන්වැල්ලේ රාල (අඹන්විලරාල) නැමැත්තා මරාදමන ලෙස කොළඹ ලන්දේසින් වෙත යවන ලද්දේය. නමුත් ඔලන්දන් කාරයෝ ඔහුට කරුණාවෙන් සංග්‍රහ කොට (උඩරට) යම් යම් ඔත්තු දැන ගැනීම පිණිස කොළඹ රඳවා ගත්හ.

මේ කාලයේ හයාතක බුම කේතුවක් උදව පැවැත් තේය.” යනුයි

අඹන්වැල්ලේ රාලට මිහමුවේ මුදලි තානාත්තරය පවරණ ලද්දේ මෙයින් පසුව ලන්දේසින්ගේ ප්‍රයෝජනය උදෙසාය.

සීමොන් තමෙල් මහ මුදලි

"1715 වැන්නෙන් පසු වණිකුල ආදිත්‍ය අරස නිල සිටිම සීමොන් තමෙල් ලන්දේසි ආණ්ඩුව යටතේ මහ මුදලි තනතුරට පත් කරන ලද්දේය.

තෙතම යුධ සේනාධිපතිව මහනුවරට ගියේය. (මොණු හලාවත පළාතේ කම්මල නැමැති ග්‍රාමයේ වැසියෙක් සෙසින් කම්මල මහමුදියන්සේයයිද කියනු ලැබේ) මොණුව සාමාන්‍යයෙන් කම්මල මහ මුදියන්සේ යයිද කියා තිබේ. ඔහු විසින් ලන්දේසි ආණ්ඩුවට කරන ලද යුධ සම්බන්ධ රාජ කෘත්‍යයන් හේතු කොට ගෙන මහ බය - මෝදර (තෝප්පුව) අසල කම්මල නැමැති විශාල ප්‍රදේශය සතුටු පවුරු වශයෙන් තැනි කරන ලද්දේය.

එකී මහ මුදලි තුමාණන්ගේ මිණිබිරියකුගේ මුණුපුරෙක් වූ දකුණු පිටිගල් කෝරළේ කරවන ලද අම්බෝසියස් ද රෙවැල් මුදලි තුමා එකී මහමුදලි තුමාගේ උරුමකරුයන් ගෙන් එක් කැනැත්තෙක් වේ.

එකී තමෙල් මහමුදලි තුමා දුදුරු බය පටන් කතරගම දක්වා මුහුදුබඩ ප්‍රදේශයට අභිපතිකම් කළ බැව් ප්‍රකාශ වේ."

මාතලේ ඇලගොමුව සහ අඹන වලව් පිළිබඳ විස්තර.

අඹන වලව් පේරාටෙන් පැවතෙන තංගම්මා දූතව තමන්කඩුවේ එහොඳ පත්තුවේ පදිංචිව සිටිති. තොබෝ කලකට ප්‍රථම මාතලේ දකුණු ප්‍රදේශයේ පිහිටි පහිවිට ග්‍රාමයේ ජනප්‍රධානියා වන පාලප්පු ආරච්චිඳල කචරිය කෙළෙන් එම පුරප්පාඩුව සඳහා ඉල්ලුම් කරුවන් හය දෙනෙක් ඉදිරිපත් විය.

මෙයින් පුරුණයේ සිට සුප්‍රසිද්ධ ඇලගොමුවේ පරම්පරාවට අයත් පෙරාමාල් කෝරලයේ ප්‍රත්‍යා වන මුදියන්සේ නැමැත්තාද එක් ඉල්ලුම් කරුවෙක් වූයේය.

(1919) එකල මාතලේ සිටි ආණ්ඩුමාලි උප ඒජන්ත තුමා මෙම මුදියන්සේව එකවරම තම කැමැත්ත ප්‍රකාශ කරමින් පුරප්පාඩු ආරච්චි නිලයට පත්කරගනු ලැබුවේය.

"පැරැණි සිටි මුදලිවරු දෙදෙනාගේ (අඹන සහ අල-ගොමුව, මුදලිවරු) යුධකාමී රණසුර භාවය තවම නැති වුනේ නැත. ඔවුන්ගේ මුණුපුරන් කෙරෙහිද ඒ රණ කාමී ගතිය පිහිටා තිබෙන බව මෙහිලා ප්‍රකාශ කිරීම යුතු කම් ඉඟව කිරීමක් වන්නේය.

අද සිටින ඔවුන් අතරෙන් බොහෝ දෙනෙක් කාය බල සම්පන්න උස් මහත් පුරුෂයෝය. තවත් කියයුතු අමුත්තක් නම් ඔවුන්ගේ ගොහුගෙන් පිට හිර ගනු දෙනු කිරීම සම්බන්ධ ඔවුහු කිසිවිටක කැමැති නොවන්නෝය.

(Dutch Times)

මිහමුවේ කුරුකුල සූරිය තමිබ් මුදියන්සේ

පැරැණි කල පටන් පැවත එන මිහමුවේ කුරුකුල සූරිය පරපුරට අයත් කුරුකුල සූරිය තමිබ් මුදියන්සේ 1815 දී හටගත් කැරැලි කෝලාහාල සම්පයකට පැමිණීම සඳහා ඔවුන්ගේ උතුමාණන් වහන්සේ විසින් පත්කරන ලද්දෙකි.

මේ කාලයේදීම වාගේ ශ්‍රී වික්‍රම රජසිහ රජ සහ මොල්ලිගොඩ, ඇහැලපොල, පිළිමතලව්වේ, අරැව්වාටල, යන නිලමවරුන් සමගද මෙතුමා ආශ්‍රයකර තිබේ.

තමාගේ සිය කැමැත්ත උඩ බොහෝ ධනවත් රූප ශ්‍රියෙන් ගෙනී.....කුලයට අයත් කාන්තාවක් හා මෙතුමා විවාහ වෙත්ව යෙදුනෙන් ඒ කරණ කොට ගෙන එතුමන් ගේ නැදු බිත්තුවරුදින් ඔහුගෙන් වෙනස් වූහ.

ශ්‍රී වික්‍රම රජු තීරභාරයේ කුරුකුල දිසත්‍රිකයේ පිහිටි මානදර මාවතේ කොළඹට ගෙනෙන අතර මිහමුවේ ලංසි ඇල අසල තිබෙන කුරුකුල සුදිය තම්බි මුදියන්සේගේ වලව්වේ රජු සහ පිරිස නවාතැන් ගත්ව යෙදුනෝය.

මෙම වලව්ව තවමත් නිරූපිතව තිබේ. මේ කාලයේ මෙතුමා හැර වෙන තම්බි මුදියන්සේ කෙනෙක් සිටිය බව දැන ගත්ව නැත.

මේ නාමයන්ගෙන් පෙනී සිටින කුරුකුල මිනිසුන් මිහමුව, හලාවත, මොරටුව, පානදුරේ, කළුතර, යන පෙදෙස්හි මැකක් වනතුරු විසුරුවෝය. එනම් :- තම්බි, තම්බි අප්පු, තම්බි නයිදේ, අප්පු තම්බි, තම්බි සිඤ්ඤා, තම්බි කුට්ටි යනාදියුය.

“මෙහි කතෘගේ පියාගේ වැඩිමහල් සහෝදරයාට ගෙදර දෙරේ ව්‍යවහාර කර තිබෙන්නේද “අප්පුතම්බි” කියායි. ඔහු ක්‍රි.ව. 1830 දී පමණ ඉපිද 1919 දී මළේය.

නිදහස් දිනය අරභයා මිහමුවේ දී 1948 පෙබරවාරි 4 වැනිදා පැවැත්වූ උත්සවය සදහා රැස්වූ මහජනයා ඉහත කී වලව්වටද පැමිණි බැව් සහතික පලවේ.

“ශ්‍රී වික්‍රම රජසිංහ රජතුමා තීරභාරයේ කොළඹට ගෙනෙත්දී නතර වූයේයයි කියන ස්ථානයට ඊට පසු මහජනයා රැස්වූහ. ඒ ස්ථානයේදී (මිහමුව) පළාත් ආණ්ඩු සභාවේ සභාපති සී. ඇම්. ප්‍රනාන්දු මහතා විසින් සිංහ කොඩිය ඔසවන ලදී.” යනුයි

(6. 2. 1948 දිනමණ)

* පාලවකුමාර සිංහප්පා වන්නි මුදියන්සේ

“එයට ඉක්බිතිව පාලවකුමාර සිංහප්පා මුදියන්සේ පසෙකසිට සැලකරනසේක්, දේවයන් වහන්ස,

“මෙද † මාතුල ජනපදය රත්නා ලෙස ඔබගෙන් ලබා සිටි නුමුත් එය තුළෙන් මා හැඟි ලැගුම් ඉඩම්ද ඊට සුදුසු පරිවාර අත්වැසියන්ද ලැබෙන ලෙසට සැලකලයේක.”

“ඔබට රජුරුවෝ සතුටට රන් වලන් පහක්ද පංච වණ් වසත්‍රාක්ද, රත්තරන් පටිඤානයක්ද, දෙවාචදුරු පාලව කුමාරප්පේරා සිංහප්පා වන්නි මුදියන්සේගේ කියා රත්තර බැද ඔබට කැමැති පරිදි මා හැඟි ලැගුම් ඉඩම් අසා වදුරා - මැද බැද්ද - අලුකොළමඩ - දඹව - සහඹලන්ගමුව අළුතම - කලහිරිය - ගල්බඩ - තත්වත - කෝත්ගොල්ල අකරාඩුව - කාලන්දෙගම - අඹගහඇල - පුවක් ගොල්ල අළුත්වැව - පැල්මඩල්ල - ගල්මඩුව - කන්දලැන - කුඹල් ඔළුව - පුබ්බිලිය - මඩවල වත්ත - මොරගොල්ල - තෙළුව - දම්මන් තැන්න - ඇල ගොමුව - තලාගොඩ - විලාන - හාඩුගම - කෝත්කඩවල - කොටගමුව - මඩියා වත්ත - තඹරේවෙල - දෙගල්ගම - ලිමන්ගම - ඉළක් හේක්පොල කමන්නාව - කලයාය - තාරංදෙණිය.”

“යන මෙකී ඉඩම් හිමිකොට දෙවාචදුරු මිට පසු රජු දරුවන් විසින් පහිනුංගං පලිමරාල කඩප්පු නිරප්පු තුවක්කු අය ඇත් දත් - අලිදත් අය - රාජකාරිය නොගනිත්වා - නැතකියා තමන් ශ්‍රී සත්තස පිහුටු වා දෙවා වදුරා”

“ඔබ හා කැට්ටි ආ මෙහෙවරයින්ගෙන් හාරසිය පන සක් පමණ මෙහෙවරයින් දෙවා කැමැති පරිදි ගම් ඉදිකොට වාසය කරව”.

* මොහු වහාහි හානිය නිසි රජුන් දවස ආයෝජන පවත්වා මෙන් පැමිනි සුඛ සේනාපති පාලවාගෙන් පැවත එන්නෙකි. පැලවා යනු පාලවන් කියාද පාලව කියාද ව්‍යවහාරි තිබෙන බව සැලකිය යුතුයි.

† ත්‍රිකුණාමලය සහ කොට්ටියාරම් ප්‍රදේශ

කරාවේ පුරාණ කොඩි විස්තරය

“කොළඹ කෞතුකාගාරය සිතුවම් සඳහා” කෞතුකාගාර අධ්‍යක්ෂක තැන්පත් D. SC. F.R. SE. F. LS. උපාධිලත් ජෝශප් පියර්සන් මහතාගේ කතෘත්වයෙන් ගරු ජ. ඩබ්ලිව්. ජේෆ්ස් මහතා විසින් සකස්කර ඇති මුද්‍රිත මගින් 1916 ජූනි 1 වන දින “සිංහල කොඩි පොතේ” Plate xxi, xxii සහ xxvi යේ පිටුපස සටහන් අංක 55, 56, 57, 58 සහ 71 දරණ කොඩි පංචකය “කරාවේ කොඩි සටහනෙන් හඳුන්වාදී තිබේ.

මෙම කොඩි තමන්කඩුව පළාතේ ගත වම් තුන හතර කව අතරතුරෙහි විසූ කරාවේ මුදලිවරුන්ගෙන් පැවතෙන්නන් අතර තිබේ මැතදී සොයා ගන්නා ලදුව දැනට හිංදු කෝවිලක ඒවා පුරස්කෘත කොට තැන්පත් කර තිබේ.

මේ කොඩි පිළිබඳ විස්තර සඳහන් කර ග්‍රන්ථ කතෘ වරයෝ කුරුකුලයේ කොවෙහි. ඩබ්ලිව්. ජේෆ්ස් මහතා විසින් සකස්කළ පළාතේ ආදායම් පාලක තැන්පත්ව සිටි කෝඩ්වින්ද ලිච්චර් යනාදී මහතාගේ වෙති.

අංක 55, දරණ කොඩිය *මකර කොඩිය වන්නේය. මෙම වග්ගයේ පැරණි කොඩිවලින් සපයා ගත හැකිව තිබෙන්නේ එකක් පමණක් බැව් කියා තිබේ.

ඉතිහාසඥ වැලන්ටයින් සහ කායිවෙට්ට් විනිශ්චය කර තැනද මීට පොහොසත් කරනට ප්‍රථම ලියනලද ඉතිහාස ග්‍රන්ථයන්ගෙන් “කරාවේ මිනිසුන්ට මකරයා බැඳී කොඩිය (මකරධර්මය) හිමි බැව්” ප්‍රකාශයට පමුණුවා තිබේ.

*“සමුල දජයද පෙරවු කරමින් අසුර සෙත් බිඳි බල වැ
ර මුල දිසි හඳුමන්තා කොඩියද පිහිටි ඉර සද පස කො
තුමුල සිංහයා මෝරා අලි මකරන්ද කිසුරු ඇඳි අකා
ඵඩුල ඉදිරිත් පසුත් දෙපසත් දහස් සුවහස් රන කො
ති”

(ඇමිබැක්කේ පෙරහැර අලංකාරය)



කරාවේ මකර කොඩිය
(ජ. ඩබ්ලිව්. ජේෆ්ස් මහතාගේ කොඩි පොත)

අතීතයේ අඹදිව විසූ මහ රජවරු රෙපරහරින් රචනොට
 ආචාරය කරන අවසානවලදී මේ මතරයානම් මත්සය බැදී
 කොඩිය ගෙනයනු ලැබුවේය.

මහර රූපයේ විකාර මෙයයි.

“හජේපුර හසං - කෘත පාද	සිංහං
හරාල දන්තං - හනුමන්ත	තෙත්තං
වරාහ කණී - කඳ මත්ස්ය	මෙභං
විචිත්‍ර පත්‍රං - මකරස්ය	රූපං

අතීතයෙහි, සිංහ (කකුල්) පාද, කිවුල් දත්, වානර
අසුන්, වලස් හෝ හුරු කන්, මත්ස්ය සිරුර යන මේ අවයව
හත් හෙත් යුත් රූපය මෙකරනා නම්වෙයි."

මේ මතකය බැඳි කොටිය මේ දක්වා කොරවයන්
විසින් භාවිතා කරනු ලබත්.

සිට දෙවියෝ තමන්ගේ නිසියම් අවතාරයකදී උන්තර
ජම්බුවිම වැසි කුරුකුල සම්බන්ධාර් පර්දර් කෝමාන්,
අදී අරඟන් නැමැති මහාරාජ දුතිතා සරණ කර ගැනීම
සදහා හිය ගමනේදී මේ මකරයා අධියාලම පෙරවුම ගෙන
ගොස් තිබේ.

මෙම සන්නිවේදන සැලැස්ම බලවත් බව හඟවන ලදී. ඉන්දියාවේ අතීත * කොඩියේදී මෙම සන්නිවේදන සැලැස්ම බලවත් බව දැක්වේ.

මුතු කුඩය සහ මත්ස්‍ය ගොවිය

“மூசுத வன்மொலும் பசுந்தொங்கற்
பாசனு கொண்ட பகோதிக்கு - வாசத்
தொடையெடுப்பான் சோழன்று கிலெடுப்பான் சோன்
குடை யெடுப்பான் கொர்கையா கோன்”

(මදුරෙයි කාංචි දෙමල කාව්‍යය.)

ප	හ	හ	තුරු කඳු සමුද්‍ර ගොඩකර මකර දද බැද බැක ම	ගේ
ම	හ	හ	තමා හැර ගෙන උන්දු පසර විද විද වෙහු ර	ගේ
ම	ල	හ	රොසවි හුදු ව වැදි නිදි පොදි තුන්සම තෙතු හි	ගේ
ර	ක	හ	සෙතරන් මැතිතුමා සකි ඔත්ත මට දුන් කසල ය	ගේ

(මදහස මාළේ කාව්‍යය)

සිංහල රජ මාලිකාවලද මකර තොරණ පිහිටුවීම වාරිත්‍රයක් බැව් මෙයින් හැඟේ.

අංක 56 දරණ කොඩිය යටත් පිරිසෙයින් අවුරුදු 400 කට පමණ ඔබ්බෙහි පැවති ඉතා පැරණි කොඩියකි. මෙහි සඳහන් වන්නේ, සුයෑ, තාරකා, හක්ගෙඩි, මතුකුඩා, කලපත්, වාමර, පන්දම්, වක්‍රායුධ, මහනෙල් පියුම්, ගසකියා, රජ ඔටුන්න, ගෙණවුම, රත්කෙට්ට, මත්ස්‍යයා, නායයා, වි කරල්, යනාදි සියල්ලම රාජ මංගල ලාංචනයෝ වෙති.

මෙම කොඩිය කෙරුව ජනයා විසින් උතුරු ඉන්දියාවෙන් මුලින් ගෙනෙන ලද කොඩියට සමානව සාදනනා ලද්දක් විය යුතුයයි කිය හැකිය.

මෙම කරුවෙ කොඩියේ සටහන්ව තිබෙන අඩයාලම් වැනි රාජ මංගල ලිංගයන් විසිඑක් වර්ගයක ලකුණු දරණ කොඩි රාශියක් කරන වංශිකයන් විසින් භාවිතා කරන බව දකුණු ඉන්දියානු ආණ්ඩුව මගින් එම් 1917 දී මුද්‍රිත කින්න වැලි ගැසට්ට් පොතේ 122, 123, 124, පිටුවල සඳහන් කර තිබේ.

බැරඩාස් කැමැති පාකුණි ඉතිහාසකරු විසින් ක්‍රි. ව. 1613 දී මොරටුවේදී දකින්නට ලැබූ මංගල ප්‍රසාද-වක් ගැන මෙසේ කියා තිබේ.

“ඔවුන් ගෙන යන ලාංඡනයෝ නම් ආලව්වක් දවල් පන්දම් හා හක්ගෙඩි විශේෂයකුත් වෙති.”

“ඔකාලියගේ ලගම නැදැහින් අගේ අත්වලින් මාරු වෙන් මාරුවට අල්වාගත යනි. විවාපත් අභිනව යුවල බිමට අතුරණ ලද සුදුරෙදි (පාවාඩ) උඩින් ගමන් ගනු ලැබේ. ඔවුන් මත සුයෑ තාපය නොවැටෙන පරිදි තම නැගන් විසින් උඩුවියක්ද බඳවා ඔසවාගත යනු ලැබේ.” යනුයි.



කරාමෙ ගුරුඵ කොඩිය

(ඊ. ඩබ්ලිව්. පෙරේරා මහතාගේ කොඩි පොත)

කොරව ගොතීරේ ඇතැම් කුරුකුල කතෝලිකාගම වැලඳ ගත් සමයේදී (ක්‍රි. ව. 1530 - 1550) අංක 56 දරණ කොඩියේ අඩංගු ලම්බලව කුරුකුල සහ ප්‍රසාද කරවූ, ඔස්සන් කොටිය, යන මේවායේ ලකුණු සමබන්ධ කර අංක 57 දරණ කොඩිය සකස් කරගත තිබේ.

අංක 58 දරණ කොඩියෙහි කුරුකුල කාරකාද මල් වැනි රූපද යොදා තිබේ. මේ කරුවේ ගෝත්‍රයට අයත් පැරණි රෝමානු කතෝලික කොඩිය වේ.

මෙම කොඩිය වනාහි තමන් කඩුවේ මන්තම් පිටිය වැව්ගුරුපස පිහිටි කටුමුණේ නොහොත් ගැටුමුණේ නැමැති ග්‍රාමයේ පුරුණයේ පදිංචිව සිටි පෙරිය දොරේ මුදලියාර්, අප්පුකාම් මුදලියාර් නොහොත් මිගමුවේ වැල්ලේ විදියේ මුදියන්සේට අයිතිවේ.

Plate XXVI යේ අංක 71 දරණ රූපයෙන් දක්වන්නේ *ගරුඵ කොඩියයි. එහි මුදුනේ අංශක දෙදල අක්ෂරයෙන් “கருத்தாம் உய்யம்” “ගරුඵකාම් උඥයම්” යන වචනය ලියා තිබේ. මේ වනාහි තාගයින්ට භිතිය ගෙන දෙන රුජාලි රූපයයි. ගරුඵා යන රුජාලියාව කියන නාමයක් සිද්ධ කියනු ලැබේ. මෙම කොඩිය මන්තම් පිටියේ පුරුණයේ විසූ මිගමුවේ වැල්ලේ විදියේ මුදලියාර්ට නොහොත් “පුදු මුදලියාර්ට” අයිති පැරණි කොඩිය වේ.

මේ වර්ගයේ කොඩි වන්නේ කුල රජප්‍රකාශනවේද භාවිතා කරනු ලබයි. පෝද - පුර්නිද රජකිය අඩංගු ලම්බ රුජාලියෙකි. සූර්‍ය වංශික රජප්‍රකාශන වරාන්සේ මංගල ලිංගය ගරුඵෙකි. විජය වාහනාද ගුරුලෙකි.

මෙම කොඩිවලින් සමහරක් මිගමුවේ වැල්ලේ විදියේ සහ මහ විදියේ මුදලිවරුන්ගෙන් පැවතෙන තැන්කඩුවේ එගොඩ පත්තුවේ පදිංචිව සිටින අය. සු. කුලසේකරම් පිල්ලේ උඩයාර්ට අයිතිව තිබේ.

* මෙම කොඩියට, තමන් කඩුවේ මුදුර කොඩිය යයි වැදගත්කමක් “සිංහල කොඩි පොතේ” සඳහන් වී තිබේ. නමුත් කොඩියේ අංශක දෙදලක් ගරුඵ කොඩිය වශයෙන් අඳුන්වා දී තිබේ. කොඩි පොතේ 22 පිටුව, 3 වෙනි පෙළේ සිට 6 පෙළ දක්වා කියවා බලනු.

ඔහු කරාව ගෝත්‍රයට අයිති බැව් කියති. කොළඹ බේරේ වැව ප්‍රමාණ විශාල ඇති ගංගලු විල්ලු නොහොත් මන්නම් පිටිය විල්ලු නැමැති වැව අසබඩ පිහිටි මන්නම් පිටිය යන ගමේ පදිංචිව සිටින මෙම උඩගාර් දැනට හින්දු ආගම් කාරයෙකි. කෘෂි කම්පානයෙන් රක්ෂාවකොට ගෙන වෙසෙති.

ඉතිහාසයේ ප්‍රකාර මිහඹුවේ මුදලිවරු මන්නම් පිටියේ පදිංචිය ඇතිකර ගන්නා ලද්දේ ක්‍රි. ව. 1596 - 1656 ප්‍රතිකාල් ආණ්ඩු කාලයේදීය. තමන්කඩුවේ මහවැලි ගඟ අසබඩ පිහිටි මහගස්තොට දේවාලයේ පවත්වන උත්සව වලදී මෙම කරාවේ පුරාණ කොඩි ගෙන යනු ලැබේ.

(සිංහල කොඩි පොතේ 21, 22 පිටු බලනු.

ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුව යටතේ සිටි කුරුකුල මුදලි මුහන්දිරම්වරු

සුසේ ප්‍රනාන්දු වරාණකුල අරභකුලසූරිය	මුදලි
පිලිප් ද අන්දරුදි අරභකුල විජයරත්න	මුහන්දිරම්
ස්විටන් ප්‍රනාන්දු විරවරාණ කුරුකුල සූරිය	මුදලි
ප්‍රත්සිස් ප්‍රනාන්දු අරභ කුලරත්න	කුරුකුලසූරිය
	මුහන්දිරම්
ප්‍රත්සිස් රුද්‍රිගු	මුදලි
බස්තියන් ද අන්දරුදි අරභකුල විජයරත්න	මුදලි
ජ්‍යානස් ද සිල්වා වික්‍රම ජයවර්ධන	මුහන්දිරම්
ජේදුරු මැන්දිස් භූගතිලක සමරසිංහ	
	ජයවර්ධන සෙනෙවිරත්න මුදලි
අන්තෝනි පෙරේරා පටබැදි	මුහන්දිරම්
බර්නාර්ඩස් ද සිල්වා අරභ කුලරත්න	මුදලි
මයිකල් රුවල් වරාණකුල විජේසූරිය	මුදලි

ජ්‍යානස් පොත්සේකා වණි සූරිය විජේතුංග	සමරනායක මුදලි
දිමින්ගු මැන්දිස් සෙනෙවිරත්න	මුහන්දිරම්
ජේනේසියස් පිරිස් සමර වික්‍රම සූරිය	මුදලි
වණිකුල සූරිය මාර්තස් ප්‍රනාන්දු පටිටන්කට්ටි	මුහන්දිරම්
සෙලෙස්නිකු පොත්සේකා විජේතුංග අරභ	කුලරත්න මුදලි
කුරුවෙ කංකානත්තේ දෙත් පිලිප්	මුහන්දිරම්
දෙත් සයිමන් ද මැල් වනිග කෝන් රජවාසල	හෙට්ටි මුදලි

(ක්‍රි. ව. 1817, 1819 ආණ්ඩුවේ කැලැන්ඩර් පොත් අංක 2/A20 20/A3 කොතුකාගාර පොත්ගල)

1819 න් පසු සිටි කුරුකුල මුදලි මුහන්දිරම් වරු මෙහි ඇතුළත් නොකෙළෙමු.

“මොරටුවේ කුරුකුලසූරිය ජේපන් තන්ත්‍රියේ ඇලෙක් සැන්ඩර් අබේසිංහ ධර්මත්ත, මුදලිතුමා*(මේසමුදියන්සේ) ඉංග්‍රීසි රජදරුවන් අතින් ප්‍රථමයෙන්ම ගරු සම්මාන ලැබූ සිංහලයා වන්නේය.

මෙතුමා එංගලන්තයට ගොස් සිටින අතර වම් 1819 සේ මැයි මස 21 වෙනි දින ලන්ඩන් නුවර (Black. Hall) “බ්ලැක් හෝල්” ශාලාවෙහි සමඟා ලෝක බයිබල් සමාගමේ සංවත්සරික මධ්‍යලාස පවත්වනට යෙදුනේය.

මේ මධ්‍යලාසයට පැමිණ සිටි එංගලන්තයේ iv වෙනි විලියම් රජුගේ සහෝදරයා වන ග්ලොස්ටර් මහ ආදිපාද ඉංග්‍රීසි අධිරාජ්‍යයේ අග්‍ර සෙනෙවිරදුන්ට, එහි පැමිණ සිටි ලාංකික මුදලි ආයින්තමින් සැරසිහුන් කදිම පෙණිමකින් යුත් මේ මුදලි තුමාට උසස් නිලධාරියෙකු විසින් හඳුන්වා දෙනු ලැබ,

* පුරාණයේ සිට, මෙස පිට ආකාර තබාගත අනුභව කිරීමට මරම් ඇති අයට “මේස කාරයෝ” යයි කියනු ලැබේ. ඉන්කියා මේ මුදලි තුමාද එසේ මරම් නිකු පරපුරකට අයිතිව සිටි බැවින් “මේස මුදියන්සේ” යයි ප්‍රසිද්ධ විය.

ඉක්බිති ඉංග්‍රිසි සෙනෙට් රජුන් විසින් මුදලිඳුගේ වම් උරහිස මිත්‍ර ලියාවන් පිරිමදිමින් සිය හඬායෙන් අල්වාගත ගොස් රජකීය පියාසක (පුටුවක) හිදුවා තෙමේද යම අසුනක හිද පිළිසදර කථාවෙහි යෙදුනේය.

මේ සිතිය සිහිවීමටත් බඩබල් සමාගමේ හෙතැන් විසින් මුදලි කුමාර ගෙත්තම් කරන ලද අලංකාර හඬා සටහනක් ගරු මාත්තයක් හැටියට සිය වම් උරහිස පළඳිනලෙස තබාග කරන ලදී.

ගලුස්ටර් ඇපැණන්ගේද අවසර ඇතිව මේ මුදලිඳු රජකීය සම පියාසන්ගේ (පුටුවල) හිදීම සිහිවීමටත් මෙතුමා ගේ නමට පෙරටුව “රජ කුමරුන් එක පුටුදුන්” යන්නද එවක් පටන් භාවිතා කරන්නට යෙදුනෙයි.”

මෙයට දෙවන සිතියක් සර් සලමන් බයස් බණ්ඩාර නායක K.C.M.G. මහ මුදලිකුමා විසින් ලියන ලද “Remembered Yesterday” යන පොතේ මෙලෙසින් ලියා තිබේ.

“සර් ජේම්ස් ලෝඩන් ආණ්ඩුකාර ලකුමාණන් වහන්සේ ගේ ඉල්ලීම පරිදි ඔවුන්හි උරුමක්කරයෙකුට සිටි ඇල්බට් කුමරු කණානාය සහිත පටියක් වාසල මුහුන්දිරම් වශයෙන් පැළඳීමට මට (සලමන් බයස් බණ්ඩාර නායක කුමාර) දෙවා වදාරණ ලදී. තවද බණ්ඩාරනායක නාමයට පෙරටුව “රජ කුමරුන් කඩු කරලුම්” යන ගරු නාමයද ආණ්ඩු වෙන් අවසර ලැබ භාවිතා කරන්නට වන්නේය, යනුයි.

මෙසේම තවත් සිතියක් තබා, සියම් මහ රජු ලක්දිවට පැමිණි අවසථාවෙහි උභයසේකර මහත්මයාට, එතුමන්ගේ හඬාය දී ආචාර කෙළේය. මෙයින් පසු මේ මහතුන් තමන්ගේ නමට පෙරටුව “මහරජ අත දුන්” යන්නද ගරු විරුදාවලියක් වශයෙන් භාවිතා කරගත එන්නේයි.

* මිහමුවේ දෙමල බස්සුවක සිංහල පරිවර්තනය

වම් 1834 ක්වු තෙවැනිමර් මස 3 වෙනි දින එක පක්ෂයකට නිල්ලන්දුවේ පදිංචි “සත්සිය වර්ගයාට” අයිති මහල් රත්ත මුහන්දිරමගේ මනුවෙල් ප්‍රනායුද අතින් පක්ෂයට එම සථානයේ මහ විදියේ පදිංචි “කුරුකුල කරයුර්” වර්ගයට අයිති නැසිගිය බස්තියන් ප්‍රනායුගේ දිගුකයන් වන ප්‍රවානා, ප්‍රනායුගේ අතරේ ලියවාගත් පොරොන්දු පත්‍රයේ (උකස්කරේ) වගනම්:-

ඉහතකි ප්‍රවානා ප්‍රනායුද න මෙ මේ දින මගේ උව-මනාවක් පිණිස තම්මට ඉහතකි නිල්ලන්දුවේ නිබන අභිගතවත්ත යන ඉඩම සහ කුඹුරෙකුත් මගේ මව්පියන් ගෙන් මට ලැබෙන්නට යුතු අවෙක් පංඟුට ඉහතකි සත්සිය වර්ගයාට අයිති මහල් රත්ත මුහන්දිරමගේ මනුවෙල් ප්‍රනායුද වෙත උකස්කර,

පතාග දහසක් නයට ඉල්ලා භාරගත්තා ඇත. එපමණ කුත් නොව එම මොඩු මුදල භාරදෙන දිනකදී හත්තේ නැත, දුන්නේ නැත, යන කිසිත් නොකියා පතාග සියයට එක ගණනේ පොලියත් සමග දෙන්නට පොරොන්දු උතාත් ඇත.

මට එකහවු ප්‍රවානා ප්‍රනායුද න මම ඉහතකි මනුවෙල් ප්‍රනායුගට මෙසේ අත්සන් මුද්දර තබා මෙය ලියවා දුනිමි. ඕම්.

මෙය දන්නා සාක්ෂි.

පරදර් වර්ගයේ මනුවෙල් ඉතාසි ප්‍රනායු.

කුරුකුල කරයුර් වර්ගයේ ප්‍රත්සියකු ප්‍රනායු.

× ප්‍රවානා ප්‍රනායු.

ලිව් බවට,

ඉස්සන්තු ප්‍රනායු

(බුරුවේ ගොනු පිළිබඳ නීති රත්තාවලිය)

* දෙමල භාෂාවෙන් ලියන ලද මෙම පැරණි බස්සුව දැනට රත්මලානේ සිටින බුරුවේ ගෝනු පුරුණ පෙලපතකට අයිතිව තිබේ.

අකාරාදි විස්තර

කුරුකුල	=	Kurugula Caste
කවුරවර්	=	කුරුකුල වංශය
(ජාපතේ දෙමල ඉංග්‍රීසි අකාරාදිය 94 වෙනි පිටුව)		
කුරුකුලම්	=	පාරදර් කුලම්
		(භාරත වංශය)
පාරතර්	=	කුරුකුල වේදුර්
පොරවර් (පවුරවර්)	=	කුරුකුල වේදුර්
කොරවර් (කවුරවර්)	=	කුරුකුල වේදුර්

ජාපතේ ඇමරිකන් මිසමේ අකාරාදිය ක්‍රි.ව. 1842 මුද්‍රණය
දකුණු ඉන්දියා දෙමල අකාරාදිය)

කුරුකුලම් = කුරුකුල - කුරුකුලයේ පරම්පරාව

කුරුකුල වේදුර් = { කුරුකුලයේ රජවරු, භක්තිකා පුර
පුරුණ රජ, ඔහුගේ නාමය "කුරු"
කොහොත් කොරවරියන්ගෙන් පැවත
එන්නත්ව කියනු ලැබේ. ප්‍රධාන වශ
යෙන් බ්‍රිතාන්‍ය රජුගේ දරුවන් පුරු
ආදි කොට ඇති පරපුරට කියන
නාමයයි.

කොරවර් (කවුරවර්) = { කුරුකුලයේ රජ කොහොත් කුරු
වංශයෙන් පැවත එන්නෝ

කුරුදෙගම් = දිල්ලි රාජධානිය.

(පොත්සිවෙරියේ යුරෝපීය මිසමේ අකාරාදිය 1856 මුද්‍රණය)

A කොණ්ඩ පෙරුමාල් තම සන්නය

"සිසිති ශ්‍රී චෛවස්සුත මනුසංඛ්‍යාත මහාසම්මත
පරිපූර්ණයාන සුඤ්ඤි වංශෝද්‍යාන සුමිත්‍ර රජ, රාජපුත්‍ර
පවිත්‍ර ගොත්‍රානිජාත ශ්‍රී සිංහලාබ්‍යවර නවරත්නාබිපති
ශ්‍රීමත් ශ්‍රී සහබෝ ශ්‍රී විජයබාහු චක්‍රවර්ති සාමන්ත්‍යවතන්
සේව අවටන්තේ මතු අවිරාදු පොසොන අව පසළොස්
වකා අළුත්කුරු කෝරළයේ මෙහි බඳු උඩුගම්පල සන්න
කින් දෙබවල සාල් දෙපැලේ නිලයට ඇතුළත් වූ වලල සිම
පල්ලේ රෙරවලලින් දෙර කුඹුර ආකට දීවෙල් කැකුලත්
ඕව්ව මෙහි බඳු ගම් මුදල් ගස කොළ වල් විල් කුඹුරු හිව්ව
පළමු කුරුකුලයේ දී ලත් දුන පතය නියාවට දෙවෙනිවත්
සුඤ්ඤිකණ් දිනයේ ඔබ්බුණු B චෙණ්ඩරතු කොණ්ඩ පෙරුමා
ලාට යාරාජ පාමා උවදුන කෙණ්ඩකොට සිතාවදුරු වතු අර
කයපාය සාසනිරව ප්‍රවතිතා නියායෙන් උඩුගම්පල අළුත්
මාලිගාවේ වැඩිහිටි කාරියට තිසුක්ක ඇමදෙනා මැද වදල
මෙහෙවරින් මේ තාමිබු පත්‍රය ලියාදුන් බවට සන්නය
මකුට වෙරැත්තනප පෙරුමාලුමිස.

සුදකෝ අනුත් හල පිං බන්ද කොම කති. බල්ලෝ ඒ
ඔත් කා කැගුවත් නැවත කති. උත්සේ කොපි මේ සුජනන්
දුත් අසිති රැකදුන සුජනයෙහි දෙලොවටම පිං ඇති."

(මෙම තම සන්නය මිහවුවේ කුරුදුවත්තන තිබී
සම්භවි, ක්‍රි.ව. 1873 දී ලුණු ද සොයිසා මහ මුදලි තුමා
විසින් ප්‍රසිද්ධ කරන ලදී.

A කොණ්ඩර් පෙරුමාල් කොහොත් කොණ්ඩර් පෙරුමාල්
යනුයි.

B "චෙණ්ඩරතු" යනු "චෙණ්ඩර් අරතු" යන්නයි. මෙය දෙමල
භාෂාවෙන් ලියන විට

කෙරුණ - ඇණ; ගසි ලියනු ලැබේ. එහි තේරුම :-

චෙණ්ඩර් කෙටත් චෙණ්ඩර් 'රජුරුවෝ' යනුයි. අරතු යනු
"ආණ්ඩුකිරීම" වෙයි. "චෙණ්ඩරතු" යන්නෙහි නිසම අර්ථය
"King's Governing" රජුගේ ආණ්ඩුකිරීම" වේ.

ගම්පල අගනුවර කරගෙන ක්‍රි.ව.1398 සිට 1409 දක්වා රජකළ හවෙති විජයබාහු රජු විසින් දෙන ලද්දක්සේ පෙනෙයි ආචාර්ය ඇඩ්වර්ඩ් කුමාර් විසින් කියන ලදී.)

(ඥානාදර්ශය, 1901 ජනවාරි කලාපය 96 පිටුව)

(වේණිකරණ පෙරමුණේ නැමැති බ්‍රාහ්මණයාදී කිහිප දෙන පත්‍රය සම්පාදනය කරනු සඳහා මේ සන්නය ලියන ලදී.)

(ඥානාදර්ශය 1901 ජනවාරි කලාපය 44 පිටුව)

මෙහි සඳහන් නොවන පෙරමුණේ ගෙන් පැවත එන්නන්, කථකර, කොන්ගල, හරුමල්ගොඩ යනාදී ගම්පල සිටිති.

කොන්ගල වාසය කරන්නන් "කොණ්ඩ පෙරමුණේ ආරම්භයේ" කියාද තවත් පලාත්වල වාසය කරන්නන් "කොණ්ඩ කුමාරයෝ" කියාද පෙලපත් නාමයන්ගෙන් පෙනී සිටිති.

ඉහත සිටි කුලිකයින් කවුරුත් පාහේ අවසථාවක් පැමිණි විට පූජක කවයකුටල යෙදීම සිරිතක් සෙසින් ඔවුන්හට ඇතැම්විට බ්‍රාහ්මණ නාමයද ව්‍යවහාර කරනු ලැබේ. (කුරුක්කල් කියාද කියති.)

තවද කොණ්ඩර්, කොණ්ඩන්, විර කොණ්ඩන්, කුරු විර කොණ්ඩන් කියාද, පෙරිය කොණ්ඩන්, සින්න කොණ්ඩන්, සෙලල කොණ්ඩන්, විර කොණ්ඩන්, කුරු විර කොණ්ඩන් කියාද, කොණ්ඩගේ, විර කොණ්ඩගේ, මහ කොණ්ඩගේ, පුංචි කොණ්ඩගේ, සෙල්ල කොණ්ඩගේ, කියාද පෙලපත් නාමයන් ඇති කරුවේ පරම්පරාවල් බොහොමයක් තිබේ. ඔවුන්හට විනා අනෙකු කුලිකයින්ට මෙම "කොණ්ඩ" නොහොත් "කොණ්ඩ" නාමය අයිති නැත.

* සෙම්බුහස් පෙරමුණේ සපුරුල් කුමාරයා යයි කියති, පෙරමුණේ සපුරුල් කුමාරයා යන්න බැව් මෙයින් දුන්නේ.

ලක් විජයසිංහ කීර්ති සෙනෙවි කුමාරයෝ ශිලා ලිපිය

"ශ්‍රීමත් ඛනාමස් රජ පරපුරෙන්" ආ අභ්‍යාසලාභෙන් ශිලාවන් සාමන්ගේ අග්‍රාමාත්‍යවූ "ලක් විජය සිංහ කීර්ති සෙනෙවියන්" තුන්වන්නේ අනුරාධපුරෙහි පවත්නා භූමියේ තමන් කැරවූ රුවක් පායෙහි වැඩනුන් සකරුවන්ට සිටුවූයේ යෙන් වන පාසු පිණිසැ තමන්ට බන්ධිණුව යැවින් යාලක් හා මෙහිමැ වෛත්‍යයට යාලක් හා පිළිම ගෙට යාලක් හා භූමියක කොටැ හිරිසඳු පමණවැ පිදු පාසයෙන් පිරිනැමූ මේ ලාභය අත්තරාය කළුමුත් විදිනා තරකාදී දුක් දුන් හා මතු මතුවනා නුවතැනියන් ලෝභ වෙම මාන දුරු කොටැ ලාභ අත්තරාය නොකොටැ නුවතැන්තත් කළ ආයුබෝවන් මැනවි."

(මෙම ශිලා ලිපිය ක්‍රි.ව. 1212 දී පමණ කරන ලද්දකි.)
(ඥානාදර්ශය - 1901 ජනවාරි කලාපය)

මෙම සෙනෙවියාගෙන් පැවත එන්නන් වශයෙන් සලකන කොටසක් නම්:-

ක්‍රි.ව.1198 දී ශ්‍රී නිශ්ශංක මල්ල රජ දවස අග්‍ර සෙනෙවි නිලය දුරු "කීර්ති පොලොන්නරු ලක් විජයසිංහ" යන පෙලපත් නාමය දරණ පරම්පරාව වෙති.

මෙම නාමය දරණ කොරවසින් බෙහෝ දෙනෙක් කොළඹ, පානදුරේ, මොරටුව, කථකර, යනාදී ප්‍රදේශවල බත කුවේර ශිලාවෙන් වෙසෙති. පාතුහිසි ආණ්ඩු කාලයේ ක්‍රිස්තියානිය වැලඳගෙන "ද මැල්ලෝ" නොහොත් "ද මැල්" යන පාතුහිසි අල්කුණ්ණ නාමයෙන් ඔව්හු දතට ප්‍රසිද්ධ සිටිති.

ඇතැම් "ද මැල්" පරම්පරාවල් "ලක්සපති" යන නමින් ද පෙනී සිටිති. ඔවුන්හට අයිති නිලවලියෙන් ලක්සපතිය යන ග්‍රාම නාමය ඇතිවූ බව මොරටු වැස්සන් විසින් කියනු ලැබේ.

“එ ක් ව	ලොබින් සිදුපාකල වලා පෙ	ල
දු ක් ව	කොයාසි සිරිතා මෙන් වෙර	ල
ල ක් ම	පතිනම් පොල් උයන සුලක	ල
දු ක් ක	හැකිය මද තැන එසිති ගිය ක	ල”

(කොකිල සංකෘතය)

1803 දී මුත්තුසාමි කුමාරයාණන් ප්‍රෙසිඩන් නෝර්ත් උතුරාණන් වහන්සේගේ අතර ලියා ගන්නා ලද
* ගිවිසුම් පත්‍රයයි.

The Treaty entered into between Prince Muttu Samy
and Governor Frederick North in 1803

මහනුවර රජතුමා ශ්‍රී වික්‍රම රාජසිංහ රජතුමාගේ සේනාවද ප්‍රෙසිඩන් නෝර්ත් උතුරාණන් වහන්සේ යටතේ සිටි සේනාවද අතර ක්‍රි. ව. 1801, 1802 සහ 1803 දී යුධ කෝලාහල ඇතිවිය. සිංහල රජුගේ සේනාවෝ තෙතරම් දක්‍ෂ ලෙස යුධකොළොවද කිවහොත් එවකට ඉංග්‍රීසින්ට අසීරිව තිබුණු මුහුදුකර පළාත්වලින් හාල්ලන් කොලඹින් හැර අන් සියළු පළාත්ම අත්පත් කරගත්ව හැකිවිය.

දකුණු පළාතේ ගම්බත්තොට, තංගල්ල, හක්මත, මාතර, වැලිගම, යන ස්ථානවල සිටි ජා, ඉංග්‍රීසි යුධ හමුදාවන් පන්තාහැර ඒ ප්‍රදේශ සිංහලයෝම අසීරිකර ගත්තාහ. ඉංග්‍රීසින්ට යටත්ව සිටි සේනාවක් සමත් කරනු පිණිස හාල්ලේ සිටි යුධ හමුදාව කැරලි කාරයන් නිසා ගොඩින් ගෙනයා නොහැකි බැවින් මුහුදෙන් ගෙනයන විට හාල්ලෙන් හැරැල්ල දශයක් පමණ ඈත පිහිටි

* හි. දහනායක මහත්මයා විසින් ලියා එවන ලදී.

* කොන්දල කියන ගමේ ඔරු හත් අට සියයක් පමණ මුහුදු ගොස් තැව්වල ගමනද නවත්වන ලද්දේය.

හලාවත මිහමුව කළුතරයන පළාත්ද සිංහලයන් විසින් අත්පත් කරගන්නා දද්දහ. රජතුමා සහ ලෙව්නේ සේනාධිපති තුමාත් යුධ සේනාව කැටුව ගංවැල්ලට පැමිණ එහි සිටි ඉංග්‍රීසි යුධ හමුදාවද පන්තා හැර එම කොටුවද අල්ලාගත්ව තැන් කොළොස්. එහිදී සිදුවූ යම් කරුනක් නිසා රජු විසින් සේනාධිපති † ලෙව්නේ තුමාගේ නිස සිදු දමන ලද්දේය. මත්පසු සිංහල යුධ සේනාවෝ අසමයානීව පසුබැසිණ. තැව්තත් සියලුම මුදුකර ප්‍රදේශ ආපසු ඉංග්‍රීසින්ට යටත්වූහ. ඉංග්‍රීසි හමුදාවෝ මහනුවරද අත්පත් කර ගත්තාහ. ශ්‍රී වික්‍රම රාජසිංහ රජතුමා කඳුකර ප්‍රදේශයකට පලා ගියේය.

* මෙහි ඔරු සහුවෙන් හැඳින්වෙන්නේ සාමාන්‍යයෙන් මුහුදේ මසුන් ඇල්ලීමට යොදනු ලබන ඔරු නොව මැනක් වනතුරු “යාත්‍රා” ඔරු හමින් ලංකාව වටේ වෙළඳුමට යොදාගෙන පාවිච්චිකරන ලද විශාල බත්තල් විශේෂයකි. කුඩා රුවල් තැව් සමාන වර්ගයකි, එහි තුළ මිනිසුන් පද තුන් සියයක් හෝ බඩු පොත් සියයක පමණ හෝ බර පැවරීමට ඉඩකඩ ඇතුළු සාදා තිබේ. මෙම යාත්‍රා අසීරි කාර කුරුකුල අභිපතිහු කහලුව, කොන්ගල, මිලලගම, වැලිගම ආදී පළාත්වල දුහුදු සිටිත්. මෙය විශාල වෙළඳ ව්‍යාපාරයක් කැටයට එන එක්සත්තා මෙයින් ‘යාත්‍රා’ ඔරු හතර පහ බැගින් තබා ගෙන එහි ආහාර ද්‍රව්‍ය ගම්මිරිස් කරුකා යුග්‍ය යනාදිය පටවා මඩකලපුව, පුත්තලම, ත්‍රිකුණාමලය, හාල්ල, කොලඹ, යාපනය ආදී ප්‍රදේශවලට යාත්‍රා මගින් තෙත ගොස් විශාල වෙළඳුමක් කර තිබේ. දැනට ලොරි ගමනාගමනය පහසු නිසා කුමකුමයෙන් එයද නිහවිය.

මෙහිම වැසි පට්ටන්කවරිය රජු (රජසිංහ) මෙහුවෙන් ලංදේසින්ට විරුඬව යටත්කලා සේම ඉංග්‍රීසින්ටද විරුඬව යටත් කර තිබේ. ඉංග්‍රීසින්ට විරුඬව කළ මුහුදු යටතේදී පාවිච්චිකර තිබෙන්නේ එම රුවල් තැව් වර්ග බැව් සහිත කැකිය.

† “පු. සද සේම පායාලා රට	මැද්දේ
ර. කෙදි සේම පිලලා පිට	මැද්දේ
මාර කෙනහ වට කරගන යම	යුද්දේ
ලෙව්නේ මැහිදු අද තනියම වෙල	මැද්දේ”

මේ අතරතුර ක්‍රි. ව. 1781 පවත් 1798 දක්වා රාජ්‍යශ්‍රීයව පැමිණ සිටි ශ්‍රී රාජාධි රාජසිංහ රජතුමාගේ බිසෝවරු පස් දෙනාගෙන් අග බිසව් තනතුරු ලත් අලමේල අම්මාගේ සහෝදරයා වන මුද්දසාම් හෙවත් මුද්දසාම් කුමාරයා ඉංග්‍රීසින්ට පක්‍ෂ විය. මුද්දසාම් කුමාරයා සිංහල රාජධානියේ රජකමට නියම කිමිසා හැටියට ඉංග්‍රීසින් විසින් ඒත්තු ගත්තා ලද්දේය. මුද්දසාම් කුමාරයාගේ ප්‍රේමිතින් තෝර්න් උතුමාණන් වහන්සේගේ අතර ගිවිසුම් පත්‍රාක්ෂද ලියා ගත්තා ලද්දේය. කඳුකර පලාතක සැගවී සිටි ශ්‍රී වික්‍රම රාජසිංහ රජතුමා නැවතත් මහනුවරට පැමිණ ඉංග්‍රීසින් පලවා හැර ඔවුන්ට පක්‍ෂව සිටි මුද්දසාම්ද මරවන ලද හෙයින් යථෝක්ත ගිවිසුම් පත්‍රයෙන් යම් ප්‍රයෝජනයක් ඇති උනේ යයි නොසිතමි.

(ඥාපදශීය viii කණ්ඩය 1903. 118 පිටුව)

කොක්ගල

වත්මන්කල කොක්ගල නමින් ප්‍රසිද්ධ ලක්දිව දකුණෙහි පිහිටි ග්‍රාමය, වනාහි බොහෝ කොටම කුරුකුල සිත්ගත් වාස භූමියකි.

කොක්ගල ඔස් පිහිටි ගල්වල හරක් පාද කැටයම් කර තිබේ. කොක්ගලේ කොක්කු යන පක්‍ෂීන්ගේ රූප කොටා තිබෙන බැවින් මේ ගමට කොක්ගල යන නාමය ඇතිවූ බව සිතිය හැක.

එහි “පව්වත්තට්ටියා වත්ත” “මාලිගාවත්ත” “බංගලාව” “උයන” යන නාමයන්ගෙන් හැදින් වෙන ප්‍රියකරු භූමිභාග කීපයක් තිබේ.

මෙහි සුලු රජෙක් විසූ බවද සිතන්නට ඉඩ තිබේ. සුලු ප්‍රදේශ ආණ්ඩුකරු කරාවේ ප්‍රධානීන්ට “පව්වත්තට්ටියාර්” නොහොත් “පව්බැන්දු” යනුවෙන් ව්‍යවහාරකර තිබෙන බව නොයෙකුත් පැරණි ඉතිහාස ග්‍රන්ථාදියෙහි දක්නට ලැබේ.

මෙයට ශාක්‍ෂි වශයෙන් රාජාවලියෙන් සහ ආවාය්ති පෝල් පිරිස් මහතාගේ පාතුහිසි ඉතිහාසයෙන්ද කරුණු සටහන් මෙහි බහාලීම යෙහෙකැයි සිතමු.

දෙවෙනි රාජසිංහ රජු ලන්දේසීන්ට විරුද්ධව යුධය මෙහෙයවන අතර :-

“කොක්කිල්ල (රට හෝ ගම) පව්වත්තට්ටියාර්ද රජ්ජුරුවන් වෙනුවෙන් ඉදිරියට (සටනට) ආවේය.”

The Pattangatin of * Coquille was also approached on behalf of the King”

(Portuguese Era. 2. 454)

“ඔවුන්හට ඔවුන්ගේම (කුලයෙන්) අදිකාරම්වරු සහ මුදලිවරු ඇතුළු සිටියෝය.”

(පාතුහිසි ඉතිහාසය. 1. 500)

“They had Adigars and Mudaliyars of their own”

(Portuguese Era. 1. 500)

“භූවතෙකබාහුය, මහ රයිගම් බණ්ඩාරය, මායාදුන්නේ රජයයාපාපවුනේ කරුණාධිපතියාගේ හෙදරට ගොස් වැඩිමාලු රජ දෙදෙනා එ ගම “පව්බැන්දු” හාර කරදී බාල රජ කන්ද උඩ රටට ගියේය.”

(රාජාවලිය, 53 පිටුව)

ජාපනේ කරුණාධිපතියා හෙවත් ජාපනේ රජුට මඩා එ ගම “පව්බැන්දු” (කරාවේ ප්‍රධානියා) බලවතෙක් බව මෙයින් හැඟේ.

තවද පව්බැන්දුන් නොහොත් පව්වත්තට්ටියාර් වරු හෙට්ටි බලයෙන් යම් යම් ප්‍රදේශ ආණ්ඩුකර තිබෙන බවත් මේ “දේශවලමය,” ක්‍රි. ව. 1840 දක්වා ඔවුන් විසින් ක්‍රියාවේ යොදවාගත ආ බවත් දැනගන්නට තිබේ.

* ඇතැම් අය මෙය “කොක්ලි” කියාද ගබ්ද කරති.

කොක්කලද “පට්ටන්කට්ටි” ආණ්ඩුකාරයෙක් සිටි බවත්, ඔහුගේ පදිංචි ඉඩමට “පට්ටන්කට්ටියා වත්ත” කියා කියන බවත් ඔහු පදිංචිව සිටි වාසස්ථානයට “බංගලාව” යයි කියන බවත් විස්තර කළ හැක.

සිරිලක කුරුකුල ප්‍රභූන්

සුවරපවරු, කුමාරවරු, බිසෝවරු හා කුමරියන්

නාම	ස්ථාන	රජකාලය
කුරුරව කුමාරයා	අළුත්කුරු කෝරලය	රජ රජ කාලය
කුරුරව සිසව	එම	එම
කාරළුන්ත සුවරජ	එම	විජය රජ
කාරවත්ත බිසෝ	එම	එම
මල්රජ වෙඩිජ් අරයන්	එම	පසුවස්දෙව්
කුලකෝසිවන් රජ	ත්‍රිකුණාමලය	එම
අණ්ඩු මුහුණ සුරියාසා	අනුරාධපුරය	දෙවන පැනිස්
(කුරුකුල සුරිය)		
කණ්දරු	එම	තමන්කඩ
කාරවත්ත	එම	දුටුගැමුණු
පට්ටිඳි බිසෝවරු	එම	එම
වේද ව්‍යාසර් පෙරුමාලුන්	දෙවුන්දර	දුටුමයන්
රත්පට්ටිඳි කිරිඵකතා කුමාරි	එම	එම
එකුරු	දඹදෙණිය	දෙවන පැරකුම්බා
මහින්දය	එම	පළමුවෙනි භුවනෙකබා
සුබ්බෝය	එම	එම
වසන්ත කුරුය	එම	එම
නන්ද කුරුය	එම	එම
ගජ කුරුය	එම	එම
පුණ්ණ කුරුය	එම	එම
උසබිහ කුරුය	එම	එම

කිත් පොළොන්නරු } පොළොන්නරුව කිරිති නිශ්ශංක
ලක් විජයසිංහ කීරී } ලේල

කොරව ආදිත්‍ය අරය } ජයවර්ධනපුර පස්වැනි විජයබාහු
නිලසිව්ව ඉලකාය

කුමාර තමෙල් එම පණ්ඩිත පරකුමබාහු

කුරවසංක වත්ති බණ්ඩාර, පුත්තලම බුවනෙකබාහු

කොරව ආදිත්‍ය අරය } එම හවෙති පරකුමබාහු
නිල ඉව්ව මහතාය

වච්චනාධු කේවර්ජ් අළුත්කුරු කෝරලේ එම

කුරුකුල නාවඩු දේවර්ජ් එම එම

සිංහ සුරිය දේවර්ජ් එම එම

අත්තෝතිගෝ බැරැන්තෝ උච පලාත } පළමුවෙනි
විමල බම් සුරිය
සෙනරත් රජ

මන්තාරමේ දේවර්ජ් මන්තාරම එම

කොකිල් වත්තියා වත්තිය දෙවන රජසිංහ රජ

සුරිය වත්ති උත්තාගේ කුරුණෑගල දිග්දෙනිය

අමාත්‍යවරු

කුරුවත්තියා කුරු දුමේ විජය රජ කාලය

කරුති කරදන පිටිය එම

කුරුති කුරු පිටිය එම

කරුති කරා පිටිය එම

බංගාල අමාත්‍යවරු තම්මැන්නාව එම

රත්පට්ටි බැඳි කුරුකුල } බුවනෙකබාහු
නාවඩු බණ්ඩාර සාමී } රජ කාලය

සේනාපතිවරු, මහ අදිකාරම්වරු, අදිකාරම්වරු,
මහ මුදලිවරු, මුදලිවරු

පළමුවැනි විමලධම් සූරිය රජකාලය

වරුණ කුල ආදිත්‍ය, අරභ නිල සිව්ව } සංකඩගල නුවර
දෙත් මැනුවෙල් දියෙස් මහ අදිකාරම්

දෙත් ජුවන්ධම්පාල රජ කාලය

කකුර අර්ථ දේවාදිත්‍ය, ශාර්දිය වගම් } කෝට්ටේ
ලිදමුලගේ පේදුරු ද සිල්වා මහසෙනෙවි

දෙත් ප්‍රනාන්දු සමර කෝත් මහ සෙනෙවි කොළඹ

බ්‍රිතාන්‍යාධිපති රජ කාලය

ඵකුර අර්ථ දේවාදිත්‍ය, ශාර්දිය වගම් } කොළඹ
ලිදමුලගේ මුනුමෙල් ද සිල්වා මහ
සෙනෙවි

විජය වික්‍රම ජය බාලසූරිය මහ සෙනෙවි

ක්‍රි. ව. 1619 පෘතුගීසි කාලය

මිහිඳු කුලසූරිය වාස් පෙරමුණු කොහි } මහමුව
වසින සේනාපති

කුරුකුල සූරිය විජයබාල දෙත් පිලිප් } අර්ථ කෝරලය
කාර්ලන් සෙනෙවි සහ අග්‍ර විනිශ්චය } සහ කොළඹ
කාර

කුරුකුල සූරිය ප්‍රනාන්දු අග්‍ර විනිශ්චය } මහමුව සහ
කාර } කොළඹ

දෙවන රාජසිංහ රජ කාලය

වරුණ කුරුකුල සූරිය අදි අරභ මෙනති }
සිංහ අරභ නිල ඉව්ව කුරුකුලත්තිල් } සංකඩගල නුවර
මහ මුදියන්සේ නොහොත් දෙත්
ලියෝ නාඩි මහ අදිකාරම්

වෙත්තසිංහ අදි අරභ පරද කුල සූරිය }
මහ ගොරන්දේ මුදලි මහ දිසාව සහ } සංකඩගල නුවර
මහ අදිකාරම්

වරුණ කුල සූරිය වැල්ලක්කේ මුදලි } මාතලේ මඩබද්ද
මිනෙල් මහ දිසාපති

විජයරත්න කුරුකුල සූරිය මුදලි } මහමුව මහ විදිය
සෙනෙවි

සෙම්බරි තුමර කුරුණ අබිප්ප } එම
ලත්තාගේ සෙනෙවි

පෘතුගීසි ආණ්ඩු කාලය

වරුණ කුල සූරිය දෙත් සෙල්වදෙරේ } මහමුවේ පෙරිය
මුදලි } මුල්ල

ලන්දේසි ආණ්ඩු කාලය

විරවරුණ කුරුකුල සූරිය *බ්‍රහ්‍ම බදුගේ }
රේනිස් ප්‍රනාන්දු විනිශ්චය කාර

විරවරුණ කුරුකුල සූරිය බ්‍රහ්‍ම බදුගේ }
අන්ඩා ප්‍රනාන්දු විනිශ්චය කාර

විරවරුණ කුරුකුල සූරිය බ්‍රහ්‍ම බදුගේ }
ජුවන් ප්‍රනාන්දු විනිශ්චය කාර

විරවරුණ කුරුකුල සූරිය බ්‍රහ්‍ම බදුගේ }
පිලිප් ප්‍රනාන්දු විනිශ්චය කාර

* බ්‍රහ්‍ම බදුගේ යනු "බෝස් බදුගේ" යන්නයි. සුභාස් වතු
"බෝස්" යන්න ගැන විශාල කල සුබ්‍යයි.

දෙවන රජසිංහ රජ කාලය

වර්ණ කුල සූරිය ඉල කසිදේ මහ මුහන්දිරම් } පසිවිට කුලංගමුව මාතලේ

පෘතුගිසි ආණ්ඩු කාලය

අමරේදරු මුදියන්සේ මෝදර

"රත්නාදිත්‍ය නිතියේ ගතනව දුති පුළුම් පරාශර වාක්‍ය විරචිතේ පුරුකුරුකේත්‍ර කේශරව කරාව ගොත්‍ර සෙතියම් වංශ බොඩිගුප්ත පරම්පරානු ගත යාදිවු ජ්‍යොති ශ්‍රී සිංහ වෛද්‍යරත්න ධර්මසේඛර විරසේන පණ්ඩිත තොටගම ඔදුගම මේභාෂා පරමෙශ්වර විජයබා පිරිවෙතේ සුයම් කුමාර වන්තිසිංහ නුවර වැවේ මුදියන්සේ රාලකාමිත්තාන්සේ"

(පණ්ඩිත ඩී. ඇම්. ඇස්. ඇස්. කවිරාජ තුමාසේ කවිකල්ප තරුව සඟරා 236, පිටුව)

....."කරුවේ ගෝත්‍රයට අයත් බොහෝ දෙනෙක්, සිංහල පරංගි, මිලන්ද, බ්‍රිතාන්‍ය යන ආණ්ඩුවලින් උසස් පඩිකඩියේ නිලතලද ලැබූහ. එනම්:- සුඩ හමුදාවල කපිතන් ධුර කෝරළ මුදලි ධුර, කානරික මුදලි ධුර, විනිශ්චයකාර ධුර ව්‍යවස්ථාදායක මන්ත්‍රී සභාවේ මන්ත්‍රී ධුර, හා බ්‍රිතාන්‍ය ආණ්ඩුවේ උසස් නාම සම්මුතියක්වූ "තෙතවි" පදවිය යන මේ ආදිය වෙත්."

"ලංකාවේ මහා ධනවතෙක්වූ වාල්ස් ද සොයිසා මුදලි තුමා මේ කරුව ගොත්‍රයෙහි උපන්, ඉංග්‍රිසි ආණ්ඩුවත් බෙහෝ ගරු තනතුරුලත්, ක්‍රියාත්මක පල්ලි, පාඨශාලා ආරෝග්‍යශාලා ආදිය සාදවා රටට බොහෝ වැඩ සිදුකළ කෙනෙකි."

(ශ්‍රී ලංකාවේ වර්තමාන පිටු 96, 97)

ක්‍රි. ව. 1815 දී සිටි කරුවේ මුදලි මුහන්දිරම් වරු
Mudaliyars and Muhandiramms in 1815 a. c.

- 1 සුසේ ප්‍රනාන්දු වණි කුරුකුල අරඟකුල සූරිය, කොළඹ සහ මෝදර මුදලි
- 2 පිලිප් ද අන්ද්‍රාදි අරඟ කුල විජයරත්න, කොළඹ සහ මෝදර පළමුවෙනි පටබැඳි මුහන්දිරම්
- 3 ඉස්සෙවල් පර්නාන්තෝ විරවණි කුරුකුල සූරිය කොළඹ සහ මෝදර මුහන්දිරම්
- 4 ප්‍රැන්සිස්කෝ ප්‍රනාන්තෝ අරඟ කුල රත්න කුරුකුල සූරිය කොළඹ සහ මෝදර මුහන්දිරම්
- 5 ප්‍රැන්සිස්කෝ රුද්‍රිගෝ කොළඹ ගාර්දිගේ මුහන්දිරම්
- 6 බස්තියන් ද අන්‍යාදෙ අර්ඟකුල විජය රත්න මෝදර කිතුලාරා පටබැඳි මුහන්දිරම්
- 7 ජොහාන් කැස්ද සිල්වා විජය වික්‍රම ජයවර්ධන කොළඹ කිතුලාරා පටබැඳි මුහන්දිරම්
- 8 ජේදුරාමැන්තිස්ගුණතිලකසමරසිංහජයවර්ධන සෙනෙවි රත්න, මොරටුවේ සහ ගල්කිස්සේ මහවිද්‍යා මුදලි
- 9 අන්තෝනි ජේරු මොරටුවේ කිතුලාරා පටබැඳි මුහන්දිරම්
- 10 බර්නස්ද සිල්වා අරඟකුල රත්න ගුණතිලක මහවිද්‍යා මුදලි, මහමුව
- 11 මයිකෙල් රෝටල් වණිකුල විරසූරිය ජයතිලක කරුවේ ජාතියේ ලස්කිරිකුකු කණ්ඩායම් දෙසේ සහ අළුත් කුරුකෝරලේ පොරොත්තාර, අතුල්කාර ආදීන් සේ මහවිද්‍යා මුහන්දිරම්, දඹුලු
- 12 ගාල්ලේ හර්මානිස්ද සිල්වා විරසූරිය ගුණතිලක මහ විද්‍යා මුදලි
- 13 " දෙත් අදිරියන් ද සිල්වා අමරේදරු ජයවර්ධන පටබැඳි මුහන්දිරම්

- 14 කදිදේගේ සසිමන් වරපුරිය, වැලලබඩ පත්තුවේ
පටබැඳි මුහන්දිරම්
- 15 සසිමන් ද සිල්වා වික්‍රම පුරිය රජපක්‍ෂ,
තල්ප පත්තුවේ මහ විදුනේ
- 16 ජොහන්නස් ද සිල්වා අභය ගුණවංශික,
අම්බලන්ගොඩ මහ විදුනේ
- 17 මාතර, කහකන්ගෙ පටබැඳිගෙ ජොහන්නස්
අභය වික්‍රම වීරරත්න පලමුවෙහි මහ විදුනේ
- 18 විජයනායක ආරච්චි පටබැඳිගෙ දෙත් ප්‍රවීණ
විජයනායක දෙවෙහි මහ විදුනේ
- 19 අබේගේ විජයවීර ගුණරත්න, වැල්ලබඩ පත්තුවේ
හා ගිරවා පත්තුවේ මහ විදුන මුහන්දිරම්
- 20 දෙත් කෝමස් ද සිල්වා අභයසිංහ කොතිප්පිලි,
ගිරවා පත්තුවේ මහ විදුන මුහන්දිරම්
- 21 විජයවීර මහවිදුනගේ ආදන් දැනියෙල් ද සිල්වා,
වැලිගම් තොටමුනේ හා මිරිස්සේ මහ විදුනේ
- 22 කම්බුකාර ඒබ්‍රහම් ද සිල්වා වීරකෝන් නිතුලාරා
මුහන්දිරම්
- 23 සෙලෙස්නිකු පොත්සේකා විජයතුංග අරභ කුලරත්න,
කළුතර දිස්ත්‍රික්කයේ මහ විදුන මුදලි
- 24 කුරුවේ කන්කානිගේ දෙත් පිලිප්පු,
මග්ගොන විදුන මුහන්දිරම්
- 25 අනුරු ප්‍රේම අභය ශ්‍රී වංශික, හම්බන්තොට මහ විදුනේ
- 26 හලාවත සහ පුත්තලම් කල්පිටියේ
ප්‍රියන්සිස්කො ලෝවි කම්මලේ කෝරල
- 27 ජුවන් ප්‍රනාන්දු කම්මලේ මුහන්දිරම්

(ඥානාදර්ශ 1909 - 1911 කලාප පිටු 200)

සාලකිය ප්‍රකාශ:-

ඉහත සඳහන් රදළ වරුන්ගේ ප්‍රකාශයට “අප්‍රකාශ” නාමික
කෘතිය කරන ආචාර්ය නුමුත්, පසු කලක දී ඔවුන් විසින්ම ඒ
නාමය අත්හැර දමන ලදී.

ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩු කාලය

වම් විපුල සන්නධගේ ජොරෝනිස් ද සොයිසා ධර්ම
ගුණවංශික විපුල ජයසූරිය කරුණාරත්න දිසානායක
රජවංශ මුදලි. මෙතුමා වැඩි වශයෙන් පදිංචි සිටියේ
හඟුරන්කොන සහ මහනුවරයි. එකල මෙතුමා ලංකාවේ
ධන කුවේරයා වශයෙන් පසිදුයි.

උඩ රට මසල පිටියේ පටන් හඟුරන්කොන දක්වා
සැතපුම් දෙක හමාරක් පමණ දුරවූ වන මාග, අප්‍රිකන්
ගෙන් ගහනවූ මහවන මැදින් ඉතා යහපත් රජ මාවතක්
තනවාදීමෙන් මහජනයාට උපකාර කෙළේය.

හාරගම කොළොම්හහ තොටුපල සිට මාඔයේ තොටු
පල දක්වා සැතපුම් 10 ක් පමණ දුරවූ කදිම රජ මාවතක්
තනවා දීමෙන් එහම වාසිත්ට මහත් උපකාරයක් කර
තිබේ.

උඩරට ගොනගම වැව, මල් ඔලුවාවේ වැව යන විශාල
වැව් දෙක බඳවා දී කර තිබෙන මහත් උපකාරය නිසා අද
දක්වා ඒ වැව්වල ආධාරයෙන් ගොවිතැන් කොට ජීවත්
වෙන පවුල් දහස් ගණනකි.

හාරගම නිබ්බවුවාවේ මහත් මුදලක් වියදම්කොට
විශාල අම්බලමක් තැනවීමෙන්ද ඒ පෙදෙසේ මාගී සහ ඒ
දමුත් තැනවීමෙන්ද මහ ජනයාට විපුල ප්‍රයෝජනයක් සිදු
කර තිබේ.

ගෝනවත්ත, තලාතු ඔය, කාරංචිට ආදී ගම් වාසිත්ට
කුඹුරු අස්වද්ද ගැතිම සඳහා වැව් අමුණු කීපයක් කරවා
දීමෙන් දහස් ගණන් මනුෂ්‍යයෝ ඒවාසිත් ගොවිතැන්
කොටගෙන සැපයේ ජීවත් වෙති.

හතුරන්කෙත අති ප්‍රසිද්ධ පොත්තුල් විහාරස්ථානයේ පිහිටි විශාල භූමිය පුදු එම විහාරය නොබ නැගීමට මහත් මුදලක් පිණිට දුන්නේය.

වාරතොල්ල නම් විශාල කෙත් යායෙක් ලැබෙන මහත් ම රුහුණ අද දක්වා පිණිට දිගක එන්නේය.

හතුරන්කෙත පළාතේ බාල දරුවන්ට සායොත්‍රාද ග්‍රහණය කරවනු පිණිස පාඨශාලාවක් තනවා දී මහත් සෙත් කැලසුවෙයි.

මෙතුමා විසින් කරණ ලද අප්‍රකට පුණණය කාන්තන් තවත් බොහෝයි.

මෙතුමා සියධනයෙන් රු. 500,000 ක් (පන් ලක්ෂයක්) පමණ මහජන ප්‍රයෝජනය උදෙසා වැය කොට පරිත්‍යාග ශීලීව කටයුතු කෙළේය.

සුසෙව් ද සොයිසා වාසල මුදලි තුමා

මේ මහතා අතුන්ගේ දකට ලය උණුවෙන් නාවුමහා කාරුණිකයෙකි. මෙතුමා විශාල වාණිජ ව්‍යාපාරිකයෙකි. අක්කර දහස් ගණන් විශාල පොල් කෝපි තේ වතු කුඹුරු මනහර මැදිර ඇත් ඇස් ගව මහිමාදී උපහෝග පරිහෝග සම්පන්නියෙන් අසාරව සිටියේය.

වසි 1844 දී මුළු කොළඹ නගරයෙහි කොළඹ වසංගත රෝගය පැතිරී ගොස් දිනකට මරණ හතලිහ පණහු බැගින් සිදුවෙන අතර රෝග බියෙන් බොහෝ ප්‍රභූ ජනයා නගරය අත්හැර පිටිසර පළාත්වලට පලා ගියේය.

නමුත් මේ මුදලි තුමා නිජිනව සාධක සහෝදරයා වන ජෝතිස් ද සොයිසා මුදලිදුගේ ප්‍රත්‍යක්ෂ කොලරා ගැලී සහ බෙත් තෙල් සකස් කොට ගෙන වැටුප් පිට තවත්

වෙදුන් සමග රෝග බෝවූ ගෙයක් පාසා වෙදුන් පිටත් කොට ඔහුගේ කොට දහස් ගණන් රෝගීන්ගේ ජීවිත දානය දුන්නේය. බොහෝ දෙනෙකුට රෝගීන්ගේ තබන්තුව පිණිස විශාල මුදලක්ද පරිත්‍යාග කෙළේය.

මේ වසංගතය නැති කිරීමට මේ කාලයෙහි මෙන් එකල ආණ්ඩුවේ ආධාර නොතිබුනු බැවින් යථෝක්ත මුදලිදුගේ මහත් ධන ශක්තියෙන් තර වාසිත්ට සෙහ සලසා දුන්නේය.

වසි 1848 දී මාතලේ පළාතෙන් ආරම්භවූ කැරැල්ලේදී එ පළාත් වාසීන් කවුරුත් පාහේ පළායාමට සිටින අතර මේ නිජින මුදලිදු ඉතා ජව සම්පන්න සුදු අසෙකු පිට නැගී වනාම ඒ ප්‍රදේශය කර පැමිණ තම කටයුතුවල යෙදී සිටි මහත් පිරිවර සේනාව හා අත්‍යයන්ද අස්වසා කැරැල්ලේ මුලිකයන්වූ දුබරට රජු වශයෙන් ඔවුහු පැලද සිටි මොරටු කුරුකුල ප්‍රත්‍යයෙන්වූ පුරන් අප්පු ප්‍රධානව අතිකුත් කැරැලිකාරයින් කර ගොස් මෙහිදී කැරැල්ලකින් ඉංග්‍රීසි ලාණ්ඩුව ලංකාවෙන් තෙරපා දමන්ට අපට නොහැකි බවත් මෙයින් අත්වෙන ආදීනවය නිකරුනේ සිංහල අපිම විනාශ වන බවත් යනාදී කාරණා කාරණා කියාදී ඔවුන් හික්මවාගෙන නැවත ඉංග්‍රීසි යුධ හමුදාවේ උපස් නිල ධාරීන් වෙත ගොස් බොහෝ දුරට කපා බස් කර මෝඩ කැරැලි කාරයින් කෙරෙහි ක්ෂමාවෙන් මෙන් ඉල්ලා සිංහල සිත් දහස් ගානකගේ ජීවිත දානයගෙන දුන්නේය.

මේ මුදලිදු එකල සිටි සියලුම ඉංග්‍රීසි හා මිත්‍රව සිටි ගෙයින් මේ විපතේ සිංහල ජාතිකයින් රාශියකගේ ජීවිත ආරක්ෂා කරගැනීමට පුළුවන්විය. එහෙත් මෙතුමාගේ පැමිණීමට පෙර ඉංග්‍රීසි යුධ හමුදාව විසින් සිංහලයින් 40 ක් දෙනෙකු පමණ වෙඩි තබා මරා දමන ලද්දේය.

මෙතැන් සිට මෙතුමා උඩ පාන සිංහලයින් අතරෙන් නිර්භීත ජනතායතනයකු වශයෙන්ද ආණ්ඩුවට පක්ෂ පාන උතුම් සිංහල සේනාපතියෙකු මෙන්ද නිර්ලෝභී ධනවතෙකු මෙන්ද ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුව විසින් පිළිගනු ලැබීය.

වසි 1870 දී ඉර නොබසින අධිරාජ්‍යයේ වික්‍රමාරියා මහා රාජ්‍යයේ විනිසු පුත්‍ර “ඇඩින්බරෝ” මහාදිපාදයා කෝසිරිලකට ප්‍රවිෂ්ටවූ කල තම ශුභි පුත්‍ර හැන්රිද සොයිසා මහතා හා සමග සිංහල ජාතියේ ගෞරවය ආරක්ෂා කරනු පිණිස ඒ ක්‍ෂත්‍රියයන් ප්‍රධාන කොට උසස් නිලධාරීන් හා සිටු වරුද කොල්ලුපිරියේ “ඇල්ප්‍රඩ් හවුස්” නම් වලව්වට කැඳවා රජ භෞජනයෙන් සංග්‍රහ කොට තම අස්ගල් උපන් සමීකුට අස්පොච්චෙක් හා මිණි, මුතු, රන් ඇ නොයෙක් දෙයින් පරිත්‍යාග කරන ලදුව මේ සදහා රුපියල් (100,000) ලක්ෂයක් පමණ වැය කෙළේයි.

මේ රජ වාසල මුදලි තුමාට අයත්වූ මහනුවර පෙදෙසේ පිහිටි වානොල්ලේ වෙල්යායෙන් ලැබෙන මහත් අස්වැන්න පළාත්වාසි දිළිත්තන්ගේ ප්‍රයෝජනය පිණිස එතුමා විසින් පරිත්‍යාග කරන ලදුව මේ දක්වා ඒවා පළාත් වාසි අසරණ සිත්ගේ ප්‍රයෝජනය පිණිස යෙදේ.

ක්‍රි. ව. 1854 ට් ෪ සිට සෑම වසකම අළුත් අවුරුදු උලෙලට දසදහස් ගණන් දුභි මගී යාවකාදින් රැස් කරවා සහල්, මිල, මුදල්, වසන ආදියෙන් සතප්පවා ලිඹ මේ මුදලිදුගේ අභාවය තෙක් පැවැත්තේය.

මොරවුවේ එංගලන්ත සභාවේ පාඨශාලාව හා දෙවසවා නගෙහි නඩත්තුව සදහා ගල්කිස්සේ මහ කෝටලය ඉදිරි පස පිහිටි රු. 10000 ක් (දස දහස්) වටිනා පොල් ඉඹිම දෙක පිනට දුන්නේය.

වසි 1872 දී සිදුවූ මහ ගං වතුරෙන් පීඩාවට පත් දහස් ගණන් ජනසිත්ව මුදලිදුට අයත් ගෙවල් දොරටුල් කෝපි ගබඩාවල් වාග්ගව සලස්වා ආහාර පාන වසන මිල මුදල් ආදියෙන් උපකාර කරන්ට යෙදුනා පමණක් නොව ජල ගැල්මෙන් දුකටපත් ප්‍රදේශවලට ඔරු පාරාවල හාල් මිටි දහස් ගණන් හා අනිකුත් දුරු මිරිස් ආදි ද්‍රව්‍ය පවවා ගැරියේයි. ජල ගැල්මෙන් පසු ගේදොර විනාශවූ සියගණන් පවුල්වලට ගෙවල් තනා ගැනීම පණිස, විශාල මුදලක්ද පිනට දුන්නේයි.

ඇඩින්බරෝ මහ ආදිපාදයන්ගේ නාමය සිහිවීම වස් ලක් වැසි ජනතාවගේ ප්‍රයෝජනය පිණිස “ආදාශ පොච් පල” ක් නමින් විශාල භූමි භාගයක් ආරම්භ කිරීමට රු. 50000 ක් පරිත්‍යාග කරන්ට යෙදුනා ඇත.

පානදුරා නගර වාසින් ගේ ප්‍රයෝජනය උදෙසා රු. 20000 ක් වියදම් කර දෙවසවානගස් ගොඩ නගන ලදී. එමෙන්ම එය අසල රු. 50000 ක් පමණ වියදම් කර දැනට පවතින ආරොහ්‍ය ශාලාව ගොඩ නගා පොදු ජනයාගේ ප්‍රයෝජනය සැලැස්සුවේය.

මේ ආරොහ්‍ය ශාලාව නිසා සල්පිටි සහ රයිගම් කෝරලය බිඳ ලක්ෂ සංඛ්‍යාත ජනතාවකට ලැබී තිබෙන ශුභසිඬිය වණිතා විෂයාභික්‍රාන්ත වෙයි.

“සු ර ර ද	වැනි දෙරණ බව ඉසුරෙන්	නොම	ද
කු රු ර ද	මහගොතින් පැවතෙන ලොව පබ	ද	
සු සෙ වී ද	සොයිසා වාගල මහ මුදලි	ස	ද
කලසොද	රාජකීය ඔසුහල බල	සබ	ද

(කුමර සංදේශය 1909)

පානදුරා නගරයේ ආණ්ඩුවේ පාසැල දුමලවි යන නල මුදලි තුමා විසින් එය ලබාගත “ඔබවු ජෝන්” නාම යෙන් ශාස්ත්‍ර ශාලාව ප්‍රකාශිතව කොට බාල දරුවන් ගේ ශාස්ත්‍රාදි ග්‍රහණයට සැලැස්සු බැවින් අද දවසේ රයිගම් කෝරල වැසි දසදහස් ගණන් ඉංග්‍රීසි ඉතෙන රැකි රක්ෂාවල නිසුක්කට සිටිති.

මේ මුදලිදුව අයත් වටිනා ඉඩ කඩම පිහිටි මාරුවිල පෙදෙසේ විශාල ධන සමහාරයක් වැය කොට දෙවසරාන යක්ද එසේම පළාත් වාසින්ගේ ප්‍රයෝජනය උදෙසා ආරෝග්‍ය ශාලාවක්ද තනවා ලිය. මේ සඳහා රු. 50000 ක් පමණ වියදම් වී ඇත්තේය.

පානදුර ප්‍රසාන භූමිය සතස්ව, සාදදීම, හඳුරන්කෙන දෙවසරාන යක් කරවීම හා වම් 1877 දී ඇතිවූ මිනා දුර්භික්‍ෂ යේදී නොවැඩුණු අයත් ගම් හා මොරවුවේ ගම් (18) දහ අටක වැසියන් දස දහසකටත් වැඩි කරම ජනගහණයකට ආහාර පානාදියෙන් හා මිල මුදලින් සංග්‍රහ කරවීමද කෙළේය.

කොළඹ, ආණ්ඩුවේ වෛද්‍ය කෞතුකාගාරය ගොඩ නැගීම පිණිස මෙතුමා මහත් ධන සමහාරයක් වියදම් කෙළේය.

එමෙන්ම මෙහි සඳහන් දේ හැර අප්‍රතවව නමා කර පුද්ගලික ආධාර උපකාර සඳහා පැමිණි දුගී මහි යාවතා දීන් සඳහාද වෙනත් පුණ්‍ය කටයුතු සඳහාද මෙතුමා විසින් කරන ලද පරිත්‍යාග රුපියල් ලක්ෂ ගණනාවකි.

*** වාර්ලස් හැන්රි ද සොයිසා මහතා**

මෙතුමා සිය පියා, සහ සුළු පියා මෙන්ම පුණ්‍ය වන්තයෙකි. බාල පරපුරේ අභිවාසීය සඳහා වේල්ස්හි රජ කුමාර ශාස්ත්‍ර ශාලාව නමින් පිරිමි ලමයින්ට හා වේල්ස්හි රජ කුමාරි නමින් ගැහැණු ලමයින්ටද ප්‍රධාන පඩිකන්ගේ ශාස්ත්‍රශාලා වශක් සිය ධනයෙන් සාදවන ලද්දේය.

Late C. H. de Soysa Esq.

නිධනපාඨක ධනේශ්වර

ශ්‍රීමත්. වාල්ස් හැන්රි ද සොයිසා සිංහල සිවුතුමා

මෙතුමා ගැන එංගලන්තයේ “ස්ලොබ්” නම් ලෝක ප්‍රසිද්ධ ඉංග්‍රිසි පත්‍රයේ මෙසේ කියා තිබේ.

“ක්‍රිතාන්‍ය කොඩියට අයත් පෙරදිග රටවල සොයිසා සිවුතුමා මෙන් රට වාසින්ගේ දියුණුව සඳහා විශාල මුදල් ගණනක් වියදම් කළ එකම මිනිසෙක්වත් නැත්තේය.”

(කම් කල්ප තරුව ගෙරා 1909 පෙබරවාරි කලාපය.)

කොළඹ සහ අවට ගම් නියම් ගම් ආදියෙහි අසරණ ගැබිණියන් උදෙසා නිඹිරි ගෙයක් නොවූයෙන් ඒ පාඩුව ආණ්ඩුවට හෝ පවු පසට නොපෙනී තිබුන මුත්, එය මෙතුමාට පෙනී සකල අංගයන් සහිත ප්‍රසූතිකාරොග්‍ය ශාලාව තනවා රජයට පැවරුවේය.

වම් 1866 දී මහත් ධනයක් වැය කොට කටු බැද්දේ පාරද, එනාවේ පාරද, පිළියන්දල පාරේ කොටසක්ද තනවා ආණ්ඩුවට පවරණ ලද්දේය.

“දෙශ සංවාරණයේ යෙදුනාවූ වික්ටෝරියා මහාරාජ්‍යිණියගේ දෙවන පුත්‍ර භතමේ මේ කාලයෙහි මෙහි පැමිණියේය.

වාර්ලස් හැන්රි ද සොයිසා නම් සිංහල ප්‍රභූ තෙමේ ඒ රජ කුමරු සිය නිවෙසට පමුණුවා, බොහෝ ධනය වියදම් කොට ශ්‍රෙණි සංග්‍රහයක් කෙළේය. එද ඒ සංග්‍රහය තෙමේ ස්වජාතික ගෞරවයට හේතු විය.”

(මහවංශ නානික සාගය)

මේ මහත්මයාගේ පුත්‍රයෝ සත් දෙනෙකි. ඔව්හුද සිය පිය මුතුන් මෙන් පුණ්‍යය කටයුතුවල යෙදුනෝය. මේ පරපුරට හිමි එක් පොල් උයනක් ගැන වනන “සිංහල ජාතිය” පත් කතූ පියදස සිරිසේන කිවියාගේ මෙසේ කියා තිබේ.

(1909)

“සිරිසර	පාන සක් පුරිදුගෙ තදුන්	ව න
හැම තද	මාන වතු හිමියන් දවල	ව න
කිරිමැටි	යාන මහ පොල් උයන දකි	මි න
දිරිසග	මාන ඇතිවිය සිතට අප	ම න
අක්කර	අවසියක් වන විපුල මෙ උ	ය න
ඉස්තිර	සිහල සිවු තුමෙකුට අසිති	ව න
විස්තර	මෙහි කියන කවි නැත ඉක්ම	ය න
ඇස්ඇර	බලවි උඩතුව සිහලුති බැ	ති න

දහසක්	සියක් කුරු පෙල කප් කුරන්	බි ලේ
දහසක්	වසා සිටිවල බර වෙමින්	සොලේ
සහසක්	සියොත් දෙන නද නදන එනි	ඉ ලේ
සහසක්	කියන වැනි සොයිසා මැනිදු	ස ලේ
තොසපක්	තැනි කරණ සිය සිහල දන	ලැ දි
ද න ව ක්	රිවෙඩි සොයිසා මැනිදු සද	සි දි
සැ ප ව ක්	ලෙස විසුම් ගැනුමට එනි සු	සැ දි
මි හි ප ක්	සුර විමානෙකි මැදුර සිරි	සැ දි
ලෝකෙක්	පෙර පතල සිහළත් තෙද	මා න
නැ ද ක්	මට මිසක් ජරපත් තෙද	මා න
මා රැ ක්	රියන දුටු කල කිරි මැට	යා න
බෝ වි ක්	මය වබයි හද තුල සිහ	ලා න"

(සිංහල ජාතිය පත්‍රය)

බබ්ලිවි. පිටර් ද සොයිසා මහතා

මේ මහතා වනාහි නිරතංකාර ධනවත් සිරිලක කුරුකුලාචාර්යෙකි. පුණ්ණය කටයුතු සදහා මෙතුමා විසින් රුපියල් ලක්ෂ ගණනක් වැය කොට තිබේ.

යම් කිසි උපකාරයක් බලාපොරොත්තුව මෙතුමා කරා පැමිණි කිසිවෙක් හිස් අතින් නොගිය බව රට පුරා පතලය.

මෙතුමාගේ පුත්‍රයින්ද මහජන සේවයෙහි යෙදී සිටින ප්‍රභූවරුය.

ගාල්ලේ අමරසූරිය මුදලි තුමා

ගාල්ලේ කුරුකුල කැන්රි අමරසූරිය මහිත්‍රපාල මුදලිතුමා දකුණු පළාතේ ශ්‍රේෂ්ඨ පබ්ලික්ස් ධන කුවේර යෙකි. සියම් රජුගෙන් ගරු නම් ලද මෙතුමාට ලක්දිව නානා පළාත්හි තේ, රබර්, පොල් යනාදී අක්කර දස දහස් ගණනාවකගේ හිමිකම් ඇත.

දකුණු ලක අධ්‍යාපන දිසාණුවනතා කටයුතු කිරීමේ මූලිකයෙකු වශයෙන් මෙතුමා සේවය කෙළේය. මේ සදහාද මංචාවක් පාලම් ඒදමු අම්බලම් යනාදී මහජන ප්‍රයෝජන සදහාද කිසියම් ධනයෙන් රුපියල් කෝටියකටත් වඩා වියදම් කෙළේය.

යථෝක්ත මුදලිවරයාගේ පුතුන් වූ එච්. බබ්ලිවි. අමරසූරිය මහතා සහ තෝමස් අමරසූරිය මහතාද සියා මෙන් පුණ්ණ කාන්තීන්හි යෙදෙන්නෝය. *

මේ දෙපලම රජය මන්ත්‍රීවරුය.

ගාල්ලේ බේලි කන්දේ වලච්චි

ගාල්ලේ මහමුදේ දූවක පිහිටි බේලිකන්දේ වලච්චි මහපති තෙම වනාහි කෞරව කෘත්‍රියකුගෙන් පැවතෙන ධනවත් සහිමන් ප්‍රේරු මහතා වන්නේය.

මෙතුමාගේ වැඩි මහල් පුත්‍ර බැනිස්වර් පෙරේරා මහතා මොරටුවේ ශ්‍රී ව්‍යුස්තර මුදලි තුමාගේ දියණියක් හා විවාහ විය.

දෙවන පුත් පුත්සිස් පෙරේරා මහතා මොරටුවේ යි. එච්. ද. සොයිසා මහතාගේ සහ ශ්‍රීමති ලේඩි ද සොයිසා මහා ආයතීවලෙන් දියණියක් හා විවාහ විය.

දියණියවූ රෙජිනා ගාමු ආනර් ද සොයිසා මහතා හා විවාහ විය. මේ දෙපලගේ එක් දියණියක් විජේසෛබර මුදලිදුගේ පුත්‍රයෙකු සමඟද අතික් දියණිය හුළුගල්ලේ අධිකාරම් තුමාගේ පුත්‍ර හුළුගල්ලේ බණ්ඩාර මහතා සමඟද විවාහ විය.

* ගාල්ලේ මහිතු මහා විදුලය මෙම මහතුන්ගේ ප්‍රධානත්ව යෙන් පවතී.

දිගෙස් අන්දරාදි පරපුර

ලබරව ප්‍රථමයෙන්ම මහ අදිකාරම් නිලය දරා වරාණ කුල ආදිත්‍ය අරභ නිලසිටිව දෙයේ මැනවෙල් දිගෙස් අන්දරාදි මහ මුදලි තුමාගෙන් පැවත එන පරපුරෙන් බොහෝ දෙනෙක් කළුතර මහ වලව්ව ප්‍රධාන ස්ථානය කරගත වාසය කරති.

සිංහල පරංගි ඕලන්ද සහ ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩු කාලවලදී මහ අදිකාරම්, මහ මුදලි, සෙනෙවිරත් විනිශ්චයකාර යනාදි උසස් ධානානතර දරා දිගෙස් ද අන්දරාදි සහ දිගෙස් ද පොත්සේකා වරා වතාගි කුරුකුලත්තාර් වරා වන්නෝය.

දෙවන රජසිංහ රජුට සහ එතුමාගේ මිත්‍ර පාක්ෂික ඕලන්ද ආණ්ඩුවටද පක්ෂව පරංගිත්ව විරුධව මහමුව කොළඹ කළුතර ගාල්ල ජපනය යනාදි ස්ථානවල ඇරඹූ සටන් වලදී ප්‍රමුඛව ක්‍රියා කළවුන් අතරෙන් ලුවිස් දිගෙස් අන්දරාදි සහ මනිවෙල් දිගෙස් අන්දරාදි යන සහෝදර මුදලි වරා දෙදෙනා නියම විරයන් බවත් සිංහලයින් අතරෙන් විශ්වාස කටයුතු මුදලි වරාත් බවත් බතාවියේ ඔැන් රෙජිස්ත්‍රේස් ඕලන්දයන් විසින් සටනක් කර තිබේ.

සිංහල රජුගේද අනුමැතිය ඇතිව ඕලන්ද ආණ්ඩුව විසින් කොළඹ නාගලම් තොට පිහිටි අග්‍රණ්‍ය 65 ක් පමණ විශාලකය ඇති මහ වත්ත නැමැති ගම්වරය ලුවිස් දිගෙස් අන්දරාදි මුදලි තුමාව නිකුත්කළ වයසෙන් දෙව්වා වදාරණ ලදීන් අද දක්වාත් මේ පරපුරට මෙය අයිතිව තුන්කි විදිමින් එහි පදිංචිව සිටිති.

දුටුගැමුණු රජකාලයේ ගනුර දේශයෙන් කොරව යුධ කාරයින් රාශියක් ලංකාවට පැමිණ තිබේ. මෙයින් බොහෝ දෙනෙක් පරපුරා ලවදුරා මැඩලිම සඳහා මුහුදුතෙර රැක වැසී යොදවන ලදී.*

ගනුර යන අරුත්හි යෙදෙන “ගන්දර”ද මුහුදුතෙර රැකවැසී ගනුර කුරුකුලයින් රැඳවුන හි තිබේ.

වත්මන ගන්දර වලව්ව පේරාදෙණි මුදලිවරාත් ගෙන් පැවත එන්නෝ මෙහි මුලික ගෘහපතින් මෙන් පෙනී සිටිති.

ශ්‍රී වන්ද්‍රසේකර මුදලිතුමා

මොරටුවේ හොරේ තුඩුවේ වලව්වේ විසූ මුතු තංත්‍රිගේ සිම්මෝන් ප්‍රනාන්දු ශ්‍රී වන්ද්‍රසේකර මුදලි (කොරව ආදිත්‍ය මුදලිතුමා) වතාගි එකල සිරිලක සිටි මහා කෙලෙඹි පුත්‍රයෙකි.

සියම් මහ රජුගෙන් ප්‍රසාද ලැබූ ප්‍රභූවරයෙකි. මෙතුමා විසින් රුපියල් ලක්ෂ ගණනක් වියදම් කර තම වලව්ව අසල සකලාභයන් ගෙන් යුත් විශාරස්ථානයක් කෙළේය.

මහ ජනයාගේ ගුහ සිතිය සඳහා රුපියල් දස ලක්ෂය කවත් වඩා වියදම් කෙළේය. මෙතුමාගේ එකම පුත්‍ර රත්නාය මු ශ්‍රී වන්ද්‍රසේකර මහතාද සාක්ෂිය පියා මෙන් පුණ්‍ය කටයුතුවල නිරත වූයේය.

* ඇතැම් ඉන්දියානු රජවරුන් තුල ලංකාව කෙරේ පැවති සතුරු අදහස් එහි තැවති සිටි කාලය තුළ දී මුහලන් කුමරුට දුකගන්ව ලැබුනු බව සිතිය හැක. එතුමා ලංකා විපය පරපුරා විශවල් වලින් විලකනු සඳහා මුහුදු බඩ රැකවලුන් තැබීම විය. එබැවින් පුරාණ ලංකා නාවුක හමුදාවේ ආරම්භය ගැන මුහලන් රජුගේ ක්‍රි.ව. 497-515 රජකාලය අභියසින්ම වැදගත් කාල පරිච්ඡේදයකි.

(Indian Shipping Cha vii-viii J. R. A. S. 1896)

“සයුරින් අරක් බැද, ලක්දිව නිර්භය කෙළේය.” (මහ වංශය) “ක්‍රි. ව. 607 දී ලංකාවේ රජු ඔහුගේ නැව් 32 ක් ඉදිරිපත් එවා විනාශ කළාහැට් පිළිගත් බැව්, “යුසිසු” නම් විනාශකාරී කරා තිබේ.

තරුණ විශේෂිත ස්වරූපයක් වූ මේ මහතා ප්‍රණය කටයුතු සඳහා විශාල බන්ධනකරයක් “ශ්‍රී ව්‍යුත්පන්න අරමුදල” නමින් අනුමත කරගත් තැබුවේය.

මේ සිං මුදලෙන් රුපියල් දසක් බැගින් උඹරට පාතරට පල්ලි පන්සල් පාසලා යනාදියට ආධාර වශයෙන් අවුරුදු පතා ලබා ගනිති.

සිරි සුගත් දම් සහ — තුණුරුවන් ගුණ මහමෙත
සිරි ව්‍යුත්පන්න — මුදලි මැති සද දිනේවා

ද න දි න මුණි දහම ප්‍රසිද්ධ මහ බැන් ද
ම න මෙත ලද යසස දස දිගතෙහි රු න් ද
ද න යෙත දතද නිලියෙත සුරතුරු බ න් ද
දි න දි න සිරි ව්‍යුත්පන්න මුද ලි න් ද

ර කිසු රු දුටුගැමුණු මහ තරනිදු ප ව ර
සු ර තුරු අනුර කරවු දක මහ වෙහෙර
එ ම ගුරු කොට නව වෙහෙරත් කල මෙ ව ර
මැතිසු රු ගුණ කෙලෙසින් කරමුද වි ත ර

සු රි දු සිරිත් වැජඹෙන සුරවරත් මැ ද
නිරි දු සියම් මහ රජ මෙහි පැමිණි ස ද
පු බු දු වමන් එතුමන් සිත සහොස ල ද
මැති දු කෙසෙක් වෙත මෙ මැතිදු හැර ක වු ද

අ රු ම මහ රුවන් කරඹුව රුගෙන පෙ ර
බු රු ම දෙසින් මහ පිරිසක් පැමිණි ව ර
දු රු ම නොගැකි නැව් මල ගෙවමින් එ ව ර
පි රු ම කෙළේ යස දස දෙස මෙ මැති පු ර

පි න් සි ත් තදත් ගුණ නැණින් ඉසුරෙන් පසන් නා
තු න් සි ත් පහත් කොට නිතින් සැදගෙන් නිවස් නා
සේ කි ත් රැසින් සසඳර විලසින් සුදිස් නා
මේ ව්‍යු සේකර මැතිදුන් දිනේ දිනේ වා

(සත්‍ය සම්මුඛය සඟරාව 26, 1, 1908/2450)

බෞද්ධයින් පල්ලි ගිය කාලය

මහත්මයාණනි,

මේ සැප්තැම්බර් මස 14 වෙනි දින “දිනමණ” පත් මගින් දෙවෙනි වරට මේ මාතෘකාවෙන්ම ප්‍රකාශයට පත් වූ ඩී. සී. දිසානායක මහතුන්ගේ ඇත්ත පිළිගැනීමේ අභිලාෂ ඇති බව දුටු මා අතිශය ප්‍රීතියට පැමිණියෙමි.

බඩුවන් තුඩාවේ පබ් තුමන් පිළිබඳව වර්තයෙහි සව-ගත්වැටවත්තා බැවින් මේ මහත්මයා එසේ බඩුවන් තුඩාවේ පබ් තුමන් විසින් “සිවිල් රෙජිස්ට්‍රේෂන්” නීතිය (සාමාන්‍ය විවාහ ලේකම් ශාලාව) ඇති කරවුයේ යයි ලියු බව කියයි.

ඇතැම් නවීන ශ්‍රත්ථ වර්ත කරන්නන් දක්වු පමණින් අදත් ජීවතුන් අතර වැජඹෙන ව්‍යාප්තිය බොහෝ ගිහි පැවිද්දන් විසින් දන්තාලය අපකීයන සත්‍ය ප්‍රමාණයක් මැකී නොයයි.

වර්ත පොත් පිළිබඳ මහජනසාගේ ඇදහීමද ඉතා දුළුල තත්ත්වයක පවතී. පානදුරේ රංකොත් විහාරාධිපති ගුණරත්න තිස්ස මා ගිම් තුමන්ගේ අනුශාසනය පරිදි වම් 1859 ගේ සිට විශදම් දරා ගම් සැත්තැ පහක ඇවිද ව්‍යු (33000) කිස්තුන් දහක් රුගෙන දාඩතර විශ්‍රී කොටත් ලංකාණ්ඩුවෙන් පිහිටක් නොලැබ පසුව එකල රාජ්‍යය කල වික්ටෝරියා මහ රැජිණිය වෙත ලියා යවා.

දන් පවතින “සිවිල් රෙජිස්ට්‍රේෂන්” නීතිය ශ්‍රී ව්‍යු සේකර මුදලි තුමන්ගේ සොහොයුරු මුතුනාත්‍රිගේ ලුච්ඡ ප්‍රනානු නම් මහතා විසින් ලංකා බෞද්ධයන්ට ලබා දුන් බව වම් 1907 පානදුරේ ඩී. ඇම්. ඇස්. කවිරාජ පබ් තුමාගේ කතෘත්වයෙන් පනලකල “කවි කල්ප තරුව” නම් වූ මාතෘගි බම් ශාස්ත්‍රීය සංග්‍රහයක පලවී ඇත.

මෙයටත් පැරණි ප්‍රධාන අංශ ලිපිය දික්වෙන බැවින් දැනට මෙතනින් නිමා කරමි.

දිනමිණ කතා මහත්මා මෙසේම අවකාශ දෙකෙන් මේ පිළිබඳ ඉතා වැදගත් සත්‍යවූ විශේෂ විස්තර ප්‍රධානියාක් ලියා එවනට අදහස් කරමු.

මීට, හොරේ කුණුවි ආයතනික නිකුත්.

(දිනමිණ 20. 9. 193.)

ශ්‍රාවණයේ තපස්සිකුමා

මෙතනින් සිරිලක ප්‍රකටව සිටි මොදුවායා කුරුකුල කිබ්ලිවි. ආතර් ද සිල්වා රාජ්‍ය සහ අමාත්‍ය කුමාරව පරම්පරික වස්තුව හා කුරුණි විශේෂ කර්තෘ ලද වස්තුවද ආධාර කොට ගෙන බොහෝම සහ ජාතික දිසුණුව පිළිබඳ නොසෙස් විට ක්‍රියා කළේය.

ශ්‍රී වසුසේකර මුදලි තුමන්ගේ දික්කිය හා විවාහ විමෙන් ලැබුන විශාල දායාදයද කරණ කොට ගෙන එය දිසුණු කිරීමෙන් නොබෝ කලකින් ලක්දූව ප්‍රධාන පඩිකති ගේ ධනවතෙක් විය. කොළඹ “ශ්‍රාවණ” නැමැති සුප්‍රසිද්ධ මහා මන්දිරයෙහි වෙසෙමින් “ශ්‍රාවණයේ තපස්වරයා” ප්‍රසිද්ධ ජාතික සහ ආගමික කටයුතු කෙරෙහි මහධන සමහරක් පිළිවෙය.

පරමවිඥානාථ බොධි සමාගමට අයත් පාඨශාලාවන් රැසක් බොහෝ කොට නඩත්තුවූයේ මේ මහතාගේ මුදලින්ය. සාධකය බුදුලයෙන් කොටසකටත් වැඩියෙන් මේ සමාගමට විශදම් නොකෙළේ නම් එකී සමාගම එකල වස්තු සංගනිකව වැටෙන්නට ඉඩ තිබුණේය.

මෙතුමා මහනුවර ව්‍යසා දයක මන්ත්‍රි වශයෙන්ද මොරටුවේ රාජ්‍ය මන්ත්‍රි වශයෙන්ද පත්වී සිටියේය.

මෙතුමාට දරු එල නොලැබින. පස් පමි දස අකුසල යෙන් වෙන්ව සිටි මේ තපස්සි කුමා හා සිය මැතිනියන්ද සිය බුදුලය සම්පූර්ණයෙන්ම වාගේ පුණ්‍ය කටයුතු වලට යොදවා සාධිසා විය.

පොත්සේකා සේනාධිපති

ඉතිහාස පොත්වල පෙනෙන කුමාරයා “වරුණ කුලාතා රජ” වූ කලී “වරුණ කුල ආදිත්‍ය රජ” සේනාධිපතියා වන්නේය. තන්ජූරයේ කුරුව ගොත්‍රය ගැන විස්තර කරන රෙගුලේ විසින් “Prince of Karias” කුරුව කුමාරයාගේද කිසුරෝග් ඉතිහාසකරු විසින් “Kinglet of the Careaz” “කුරුවේ යුවරජ” කියාද ව්‍යවහාර කර තිබෙනවා පමණක් නොව මේ කුරුවේ මිනිසුන් තද පරුෂ යුධ කාමි වර්ගයක් සිදු කියා තිබේ.

එපමණක්ද නොව “වෙමිනායක්” නැමැති කුරුවේ රජු, “වරුණ කුලාතා” නැමැති ඔහුගේ සේනාපතියා හා වඩුගර් වරුන්ගෙන් යුත් හට ගවුදුවක් සමග ජපනේ සංකිලි රජුට ආධාර පිණිස එළඹ තිබෙන බවත් පසුව වෙමිනායක් නැමැති කුරුවේ රජුට ජපනේ ඇපැමෙන් පත් වීමට “තන්ජූරුවේ නායක්” විසින් ආශ්‍රිතව බවත් පෙරිපර් හවුසා විසින් 1621 දී ලියන ලද්දෙන් සහ ආවායා පෙර්ල් ජ. පිරිස් මහතාගේ පාකුයිසි ඉතිහාසයේ (2) II කාණ්ඩයේ 137 වෙනි පිටේ සඳහන් කරුණු අනුවත් දැන ගන්නට තිබේ.

මෙම කුමරුගෙන් පැවත එන පරම්පරාව වනාහි ක්‍රි.ව. 1660 දී ලංදේසි ආණ්ඩුව යටතේ කළුතර අධිකාරම් බ්‍රිතාන්‍ය දරු වරුණ සූරිය දෙවන් මෙමෙස්ලියස් ද පොත්සේකා මහතා පළමු කොට එවක් පවත් මේ දක්වා නොබිඳ එන පොත්සේකා මුදලි පරම්පරාව වන්නේය.

* වෙමි - නායක්, නායක්, නායිදු, නයිදු, නයිදේ, නායකර්, නායකන්දු, සනාදිස එකම අද ඇති නාමයෝ වෙති.

ඉහත සඳහන් අධිකාරම් ගේ පුත්‍රයා වරුණගේ කැප්ටන් පොත්සේකා බතාච ජ් හමුදාවකට මුලිකව සුබයට ගිය හෙයින් එවක් පටන් ඔහුට “වරුණගේ බතාචයේ ජ් හේවාසින්ගේ කපිතන් පොත්සේකායයි ව්‍යවහාර විය.

කැප්ටන් පොත්සේකාගේ පස්වෙනි මුණුපුර සුප්‍රසිද්ධ ආයුර්වේද වෛද්‍යවරයෙකු වූ වරුණගේ මාතික්කු ද පොත් සේකා ජනරංජන නැමැත්තාය.

කළුතරවරුණ කුල සුරිය නමින් සිටින උදවිය වතාසි මේ පරපුරට අයියි වේ. මොවුන්ගේ මුල් වලව්වට තවමත් රජ ගෙදරයයි කියති.

රෙජිනෝල් ඒ. ද මැල් මැතිතුමා

කොළඹ මහ නගරාධිපති තනතුරු ලබා සිටි කුරුකුල කුමාර රෙජිනෝල් ඒ. ද මැල් පාර්ලිමේන්තුවේ මන්ත්‍රී තුමා මොරටු පුත්‍රයෙකි.

මෙතුමා අප්‍රකටව පිංදහම් කරන මහඟු ප්‍රභවරයෙකි. ආධාර උමමනා කැනට පිහිට වන මහ පිංවතෙකි. විශාල ආදායමක් ලැබෙන ආර්. ඒ. ද මැල් මහතා වූකලී නියම කුමාරයෙකැයි ප්‍රකාශ කරමින් කොළඹ අග්‍ර විනිශ්චය කාරයෙකු විසින් නොබෝදා නඩු නිෂ්‍රවක ලියා තිබුවේය.

ආර්. ඇෆ්. ඇස්. ද මැල් මහතා

මේ මහතා වතාසි කාලයාත්‍රා කළ ශ්‍රීමත් සර් හැන්රි ද මැල් මහතාගේ පුත්‍රයාය. කොළඹ නගරාධිපති මූරය කිට වරක්ම ලැබුවේය. වනිමානගේ එම මූරයද උසුලත් තේය. දැනට යෝජනාවක පැනෙන “නගරාධිපති සාමි” නාමය මෙතුමාට හිමි වේයයි පත් මග තතු වලින් හෙළි කරයි.

මාතර නීතිඥ E. M. W. ජයසූරිය මහතා

මෙතුමා වතාසි මහ ජන හිත කාමිගෙකු මෙන්ම නොයෙක් පුණ්‍ය කටයුතුවල නිරත වන්නෙකි. දෙවුන්දර දේවාලයේ බස්නායක නිලමේ මූරයද ලබා සිටියේය.

ඊ. පී. විජේතුංග නීතිඥතුමා

සමාදාන විනිශ්චයකාර අසථාවර මහෙත්‍රාත් මූරකර මෙතුමා දැනට දෙවුන්දර දේවාලයේ බස්නායක මූරය ලබා තිබේ.

මේ බස්නායක නිලමවරු දෙපල වූකලී කුරුවංශික යෝධී.

සමරවීර වාසල මුදලිතුමා

වැලිගම සිරිමැදුර වලව්වේ ඩේවිඩ් සමරවීර වාසල මුදලිතුමා වතාසි පුණ්‍ය කටයුතු සඳහා නම සතු ධන සම්භාරයක් විශදම් කළ මහා පිංවතෙකි. බාල පරම්පරාවේ දියුණුව පිණිස මෙතුමන්ගේ තනි විශදමත් පාඨශාලා කීපයක්ම තනවා දෙත්ට යෙදුනේය.

මේ කුරුකුල ප්‍රභවරයාගේ මුතපුරු මොන්ට්‍රේ ජය වික්‍රම පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීතුමාද සිය මුත්තණුවන් මෙන් පුණ්‍ය කටයුතු සහ පලාතේ දියුණුව අරභයා නිර්ලෝභිව ධන විශදම්කර රටට මහඟු සේවයක් කරන්නෙකි.

එච්. ඇම්. ප්‍රනාන්දු මැතිතුමා

ශ්‍රී මත්, සර් එච්. ඇම්. ප්‍රනාන්දු M. D. B. S. C., L. S. A. යන ශාස්ත්‍රීය උපාධි ධාරී කෙරුව ආදිත්‍ය තුමාගේ එංගලන්ත ගේ මහ රජතුමා අතින් සිවු තනතුරු ලත් ජන නායක ගෙකි. මෙතුමාගේ සහෝදර පී. ඇම්. ප්‍රනාන්දු මැති තුමාද ලංකාවේ සුප්‍රසිද්ධ නීති වේදියෙකුට සිටියේය.

මෙම දෙපලගේ මැණිගෝ සතර කෝරලය පාලනය කළ දිශාධිපති කමට පත්ව සිටි ඝෘත්‍රීයයෙකු ගෙන් පැවතෙන උත්තමාවකි.

මොරටුවේ කුරුමි රජුගේ අප්පු

බලිමි, ප්‍රත්‍යක්ෂ ප්‍රකාශයක් පුරන් අප්පු නැමති ජාතික විරයා 13 වෙනි අවුරුදු වයසේදී ලක්ෂපති යේ ලාභනියාව ගල් මුල් වලින් ගසා ගෙදරින් පැන ගියේය. ඔහුගේ මගීලනුවක් කෙතෙක් වන රත්තපුරේ නිතිල බබලිමි. මර්සලිනස් ප්‍රත්‍යක්ෂ ප්‍රකාශය මහතාගේ ගෙදර අවුරුදු දෙකක් පමණ කැමති සිට ඉන්පසු ගල්දුම්-මල්ලස්සල කළුපහන පාලම් රේන්ද පොල * හාරකාරයාව කටයුතු කෙළේය.

ඉක්බිති එයින් අස්ව බදුල්ලට ගොස් සාකික නිර්නිත භාවය නිසා ජනප්‍රසාදය දිනාගත් මොහු පොලිය මහෙත්‍රාත් බෝසත් මහතාගේ බංගලාව කොල්ල කළේය. එහිදී ලේලා සිරකරන ලැබූ නුමුත් ඔහු තවත් සිරකරුවන් සමග රේගෙය කඩාගෙන පැන ගියේය.

ස්පස් වෙනි වයසේදී පුරන් අප්පු හා රිස් පත්තුවේ බණ්ඩාර මැණිකා නැමැති කන්තාවක් සමග විවාහ විය.

ක්‍රි.ව. 1848 ජූලි 23 වෙනි දින කැරැල්ල කෝලාහල කර මාතලේ නගරය අල්ලා ගත් පුරන් අප්පු තමා උඩ රට රජු බව ප්‍රසාද කෙළේය. මහාංගාලේගොඩ බණ්ඩා, නොහොත් පැලියානාඩ බේවිඩි ද, දිනෙන් සහ සිංහිරලද උප රජවරු වූහ.

තඛනමවල රජ ඇදුමකින් සැරසුන පුරන් අප්පුට සුභ නැකතකින් රිදී ඔවුන්කක් සහිත කඩුවක්ද පළඳවන ලද්දේ තුඩාපොල හිසුන් වහන්සේය.

මහලේ කැරැල්ල සුළු එකක් නොව එය මැඩලීමට සුබ භාසින් 100,000 පමණ යොදන්ව සිදු විය. පුරන් අප්පු රිසින් මෙම කැරැල්ල ආරම්භ කිරීමට හේතු වූයේ උඩරට ඉංග්‍රීසින්ගෙන් නිදහස් කර ගැනීම පිණිස වන්නේය.

* මෙහිදී එරැණ බර කරත්තයක් තනිම නොබ ගත්ව විරිය කිරීමේදී කරත්ත රෝදය පුරන් අප්පුගේ අතක් උඩින් යැම හේතු කොට හත අතක මාණික් කඩුව බිදුන බව කියයි.

වම් 1848 අගෝස්තු 2 වෙනි දින පුරන් අප්පු ඉංග්‍රීසින් අතට අසු විය. ඔහුව සිරගෙය කර ගෙන යන අතර සාකික මස්සිනා මුත ගැසුනෙන්, “සොහොසුර මගේ මව්ව මා වැනි තවත් පුතෙකු සිටියේ නම් ලබ්‍යා රාජධානිය කිසි කලෙකත් සුදු මිනිසුන්ට නොදෙන්නෙමි” යයි කීවේය.

අත්තිමේදි මේ විරයා මුනානසගත් විසින් බෝගම්බර වැව අද්දරදී වෙඩි තබා මරා දමන ලද්දේය.

මොහුව තඛන ලද වෙඩිල්ලට නොමැරුණ සෙයින් එහි සිටි “බාස” නැමැති නිලධාරියාගේ පිස්තෝලයෙන් පුරන් අප්පුගේ කනට වෙඩි තබා මරා දමමිණි. මෙය නිතිගව විරැඩ ක්‍රියාවක් සෙයින් මෙම නිලධාරියාට නිල යෙන් පහකර එංගලන්තයට යවන ලද්දේය.

පුරන් අප්පු රජුරුවන්ට ඉංග්‍රීසින් විසින් අල්ලා ගන්නා ලද්දේ මාතලේ වාරියපොල දීය. මොහුව සිහිවීම වස් එහි ගල් වැටක් පිහිටුවන ලද්දේය. කලකට ඉහතදී මෙම ගල් වැට යමෙකු විසින් ගොරගෙන යන ලදව, එවකට මහනුවර මන්ත්‍රී තැන්පත් ආතර් ද සිල්වා මහතා විසින් මේ ගැන පොලිසිය උනන්දු කරවා යථෝක්ත ගල්වැට හොයාගෙන නැවතත් එහි පිහිටුවන්ට යෙදුනා ඇත.

ශ්‍රීමත් සර් විල්ෆ්‍රඩ් ද සොයිසා සහ ජේ. ඇස්. වෝල්ටර් ද සොයිසා මැතිවරු

ශ්‍රීමත් සර් විල්ෆ්‍රඩ් ද සොයිසා මැතිතුමා සහ මොරටුවේ අඟුලානේ “කුරුණෑනු” නැමැති වලම්වේ වැසි ජේ. ඇස්. වෝල්ටර් ද සොයිසා මැතිතුමාත්, ශ්‍රීමති ලේඩි කැතරින් ද සොයිසා මහ ආයතීවගේ පුත්‍රයෝ වෙති. මෙතුමන් ලාද සාකික පියාණන් වූ සුප්‍රසිද්ධ සි.එම්. ද සොයිසා සිටුතුමන් මෙන් ක්‍රියාශීලී ප්‍රභූවරු වෙති. එමෙන්ම දුප්පතා වෙනුවෙන් නිර්ලෝභීව ධනය වියදම් කළ පිංවත්තුව වන්නෝය.

සි	ස	ස	ව	න	සා	ල	ක	ලි	වි	සි	ස	ද
සි	සි	ස	ස	ර	සා	නි	ම	ලි	ය	ස	ස	ද
සි	ර	ස	ස	ර	සා	සොයිසා	මු	ද	ලි	මැති	ස	ද
සි	ස	ස	ස	ර	සා	සු	ද	ලි	වි	දි	ස	ද

(අද්භූත කාව්‍යය)

මෙයින් කවි පසළොස්කක් කිය හැකියි.

අවුරුදු සියයකට ඉහත ඇතිවූ මාතලේ කැරැල්ල

පුරන් අප්පු සහ ගොංගාලේගොඩ බණ්ඩා

(පේ. ඇප්. ද සිල්වා මහතා විසින්)

මීට හත වර්ෂයකට ඉහතදී මෙරට ඉංග්‍රීසි පාලනයෙන් මුදා ගැනීමට දරණ ලද ප්‍රබල ව්‍යායාමයක් වූ 1848 මාතලේ කැරැල්ල පිළිබඳ එක්තරා උද්දේශයක් ඇති මේ අවදියෙහි ඒ පිළිබඳ ඓතිහාසික ප්‍රවෘත්ති එළිදරව් කිරීම කාලෝචිතය. අයුතු පාලන ක්‍රමවලින් මෙරට වැසියා විවිධ ක්‍රමයෙන් පෙළහ ලද බ්‍රිතාන්‍ය පාලනයට විරුද්ධව එදා උද්ගත වූ මහජන බල වේගය දුකලි ඇතැම් අය සිතන පරිදි හුදු ප්‍රතිසංස්කරණ උද්ඝෝෂණයක් නොව බ්‍රිතාන්‍ය පාලනය මෙරටින් මූලෝත්පාටනය කර ජාතික නිදහස අත්පත්කර ගැනීමේ පරමාණුයෙන් කරන ලද මහා සටනක් බව ඓතිහාසික සාක්ෂ්‍ය වලින් එළිදරව් වෙයි.

කොළින් කැමල්, වෛකවුන්ඩ් වොරිත්ටන් ආදී ආණ්ඩුකාරයින්ගේ අයුතු බදු පැනවීම හා තාබන පිඩන නිසා උඛ්‍යවයන් ස්වාධීන තත්ත්වය දිනා ගැනීමට මහත් ව්‍යාපාරයක් කළ බව පැහැදිලිව පෙනේ. තුවක්කු බදු, බලු බදු, ආදී රට වැසියන්ට නුහුරු බදු පැනවීම නිසාද හිඤ්ඤා ව්‍යන්තයේලාව පවා ඇඟ බදු ගෙවන්නට නියම කිරීම වැනි අදුර්දර්ශී පාලන ක්‍රමයන් නිසාද උඛ්‍යවයන්ගේ ජාතික සටන දිනෙන් දින මුවහත් විය. ජාත්‍යන්තරයෙන් මද වැඩි හිඟ සිංහල ප්‍රධානීන් රටේ නිදහස ගැන කල්පනා කිරීම නිසාද ජවන් වඩා මේ අතර රණකාමී වීර සිංහලයා තුළ පහළවීම නිසාද මේ සටන නොවැළැක්විය හැකි දෙයක් බවට පත්විය. ඒ වීරයා වනාහි අතිකෙක් කොට අප අතර ප්‍රකට පුරන් අප්පුය. බාල කාලයේ සිටම එඩ්වර්ඩ්

හාවය දක්වූ මේ පුරුෂයා කලක් බදුල්ලේ වාසය කළ බවද ඒ අතර ඉංග්‍රීසින්ට දක්වූ විරුද්ධතාම වලින් ඉතා ජනප්‍රිය වූ බවද පෙනේ. හිඤ්ඤා ව්‍යන්තයේලාවේ සම්බන්ධය ලබාගත් මේ නිර්භීත පුරුෂයා, එක් හිඤ්ඤා ව්‍යන්තයේ නමක් සමඟ මහනුවරට පැමිණි බවද එහිදී උඛ්‍ය රට කාන්තාවක් සරණ පාවාගත් බවද ප්‍රකටය. මොරටුවේ උපන් මොහු “වීර සන්නද්ධ වීර බල ජයසූරිය කුරු උතුම්පාල අත්තේට්තුණරත්න පටබැඳිගේ ප්‍රත්සිස්කු ප්‍රනාන්දු” හෙවත් පුරන් අප්පු නමින් දන්නා ලදී. ඉංග්‍රීසින් ගේ අපරාධ දුටු පුරන් අප්පු මහනුවරදී උඛ්‍ය රට ප්‍රභූන්ගේද සහාය ලබාගෙන රට වැසියන් නිදහස් සටනට සංවිධානය කෙළේය.

දුල්ලාවේ මහ නිලමේ, හොලහැල්ලේ නිලමේ හා රත්-වත්තේ බණ්ඩා ආදී ජන ප්‍රධානීන්ද, කුඩාපොල, ඇඹුල් අඹේ, ගිරාගම ආදී දඹුළු විහාරවාසී හිඤ්ඤාන්ද මේ සටනට පුරොගාමීව ක්‍රියා කළහ.

පුරන් අප්පු මහනුවර අල්ලා ගැනීමට අරමුණු කොට තොරණි ක්‍රමානුකූලව සේනාව සංවිධානය කළාද යන බව පෙනී යන්නේ සතර දිශාවකින්ම එක් දිනයක නගරය වටලීමට සූදානම් කළ සැටි පරීක්ෂා කිරීමෙනි.

දඹුළු විහාරයේදී උඛ්‍ය රැවියන් විසින් පුරන් අප්පු රජ බවට තෝරා පත්කර ගෙන පැරණි යුද්ධ වාරිත අනුව ගොන්ගාලේගොඩ බණ්ඩා, සිංහිරාල හා දිනෙස් යන අනෙක් නිදෙනෙකුද “රුකඩ රජ” බවට පත්කොට ඔවුන් ලවා සේනා සංවිධානය මෙහෙයවන ලදී. මේ නිදෙන කැලණියට නුදුරු වනවාහල ග්‍රාමයෙහි වනුමිපුර ගෝත්‍රයට අයත් මිනිසුන් බව කියති. පැලියගොඩ දැවින් හෙවත් ගොන්ගාලේගොඩ බණ්ඩා උඩුනුවර අළුතේකියෙහි ගොන්ගාලේගොඩ මැණික්රලයේ දියණියක් විවාහ කර ගත්තේය.

සිංහිරුගේ සේනාවෙහි අදිකාරම් වශයෙන් උතුරු පළාතේ මහත්මයාද, ගොන්ගාලේගොඩ බණ්ඩාගේ සේනාවෙහි කෝන්ගොඩ සාම් නමැති අයෙක්ද, පුරන් අප්පුගේ සේනාවට රත්වත්තේ බණ්ඩාද අදිකාරම්වරු මෙන් ක්‍රියා කළහ.

1848 ජූලි 26 වෙනි දින පුරන් අප්පුගේ නායකත්වය යටතේ දඹුල්ලෙන් පිටත් වූ සිංහල මහා සේනාවන් වොරිත්තේ ආණ්ඩුකාරයාගේ ලිය කියවිලි අනුව එක් ලක්ෂයක් පමණක් බව පෙනේ. පුරන් අප්පුගේ සේනාව ලෙනදොර, කවුඩුපාලැල්ල, නාලන්ද, පලාපත්වෙල, අලුවිහාරය ආදී ස්ථාන පසුකොට දෙදිනකින් මාතලයට පැමිණ දැනට “සැක්ස්වන් පාක්” නමින් ප්‍රකට මැක්බෝවල් කොටුව බිඳ දමා නගරය දිනාගත් කල්හි උඩරට ප්‍රභූන් විසින් නැවතත් පැරණි සිරිත් අනුව පුරන් අප්පු මහනුවර රජ බවට ප්‍රකාශකොට රට වැසියන්ට රජුගේ අණපතත් පිළිපදිත්ව නියම කරන ලදී. යුධ සේනාපති වී. ඒ. ඩුට්ටු මහතාගේ වාචාවත් අනුව ගොන්ගාලේගොඩ බණ්ඩාගේ නායකත්වය යටතේ එදිනම දඹුල්ලේ සිට වෙනත් මගකින් පැමිණ සේනාව සෙල්ලමංගල්ල, ගොන්ගාවෙල සහ පලාපත්වෙල ඔස්සේ ජූලි 28 වෙනි දින වාරියපොලට පැමිණි බව පෙනේ. මහනුවර සිට පසු දින ආ ඉංග්‍රීසි සේනාවන්ට මුණ ගැසුණු වාරියපොල සිට ඒ සිංහල හමුදාව හා අතර ඇතිවූ සටනින් ඉංග්‍රීසින්ට ජය අත්විය. සතුරුට අසුනොව පලා ගිය ගොන්ගාලේගොඩ බණ්ඩා, ඇල්කඩුවේ ගල් ගුහාවක සැඟවී සිට පසු දින සිංහිරු සේනාපතියාගේ සේනාවට ආධාර කිරීම සඳහා කුරුණෑගල බලා පිටත් විය. එහෙයින් ඔහුට මාතලේ සටනට සහභාගි වන්නට අවකාශ නොලැබිණ. මෙය පිළිබඳ විස්තරයක් වොරිත්තේ සාමගේ 1848 අනෙක්සතු 14 වෙනි දින වාචාවෙන් පෙනේ. සිංහිරු සේනාපතියා යටතේ කුරුණෑගල බලා 26 වෙනි දිනම පැමිණි සේනාවද නගරයට ඇතුල්ව

සිර ගෙවල් කඩා උසාවිය ගිනි තබා මහත් විනාශ කළ බව පෙනේ. එහෙත් මහනුවරින් ගිය ඉංග්‍රීසි හමුදාව ජය අත්පත් කර ගත්තේය. වාරියපොල සිට ගිය ගොන්ගාලේ ගොඩ බණ්ඩාද 30 වෙනි දින කුරුණෑගල සටනට එක්වූ නමුත් පරාජය වී පැන ගිය බව පෙනේ.

මෙසේ දඹුල්ල, කුරුණෑගල, මාතලේ අතර ප්‍රදේශය සිංහල හමුදාවන්ගේ සටන්වලට ගොදුරු වන්නට වූ කල ඉංග්‍රීසිහු බිය පත් වූහ. ජූලි 29 වෙනි දින මේ ප්‍රදේශයෙහි යුධ නීතිය පනවා අතිරේක යුධ හමුදාවන්ද කැඳවන ලදී.

මාතලේ විනාශ කොට පුරන් අප්පුගේ සේනාවෝ 29 වෙනි දින මහනුවර ඇල්ලීමට ගමන් ගත්තේය. මේ අතර වාරියපොලදී ජය ග්‍රාහකවූ ඉංග්‍රීසි හටගත් මාතලේට පැමිණ ඒ නගරය අත්පත් කර ගත්හ. 4,000 පමණක් පුරන් අප්පුගේ සේනාව අගෝස්තු 1 වෙනි දින මහනුවර ඇල්ලා ගැනීමට ආවත අතරමගදී ඉංග්‍රීසින්ට පුරන් අප්පු අසුරිය.

සිංහලයන් සෙතෙහි බලයෙන් අඩිකඩු නමුත් ගණනින් අඩුවූ ඉංග්‍රීසි සේනාවන් පරාජය කළ නොහැකි වූයේ බලවත් අවි ආයුධ හා යුද්ධ ශිල්පියෙකි දක්ෂ හටගත් සිංහලයන් අතර නැතිවූ බැවිනි. මෙසේ සිංහල සේනාවන් මෙහෙයුම අතින් නායකයන් වන ගොන්ගාලේගොඩ බණ්ඩා හා සිංහිරුද ඉංග්‍රීසින් අතට ක්‍රමයෙන් අසුවූහ.

ලක්දිව පර සතුරු උවදුරින් මුදුලීමට පුරන් අප්පු ගත් උත්සාහයද සාර්ථක නොවීය. ඉංග්‍රීසින්ගේ අත් අඩංගුවට අසුවූ පසු යුද්ධ නීති ප්‍රකාර පවරණ ලද තබුවේ විනාශයේදී සාක්ෂි දුන් ගොන්ගාලේගොඩ බණ්ඩා උඩරට නායකයන් විසින් රජ බවට තෝරාගත් නියම රජු ඔහු නොවන බව ප්‍රකාශ කෙළේය.

(ආණ්ඩුවේ වාචාව දෙසැම්බර් 5, 1848)

නඩු විභාගයෙන් පසු මරණය දණ්ඩනයට නියම වූ ගොන්ගාලේගොඩ බණ්ඩා මරණයෙන් නිදහස් කොට කය පහර සියයක් තලා රටින් පිටුවහල් කරන ලදී. සිංහිල වෙඩි තබා මරණ ලදුව කුරුකුල නගර ගසක බිහිවූ මෙකද දින සතරක්ම එල්ලා තබන ලදී. පුරන් අප්පද ඉංග්‍රීසින් විසින් අත්පත් කර ගෙන ගොඩබදවා අසලදී වෙඩි තබා මරණ ලදී. මරණයට පැමිණිවිට කලින් මේ පිර පුරුෂයා “මගේ මව මා වැනි තවත් පුතෙකු සිටියේ නම් කිසිකලක ලබනා රාජ්‍යය සුදු මිනිසුන්ට අත්කර ගත් තව ගැකි නොවන්නේය”යි ප්‍රකාශ කළ බව කියති.

මේ ස්ථානයේදීම අගෝස්තු 26 වෙනි දින කුඩා පොල සාමන් වහන්සේද සිවුරු පිටින්ම වෙඩි තබා මරණ ලදී. මුත්වහන්සේ මාතලේ රාක්අත්තන ගසක එල්ලා මරණ ලද බවට ඇතමෙකුගේ මතයක් ඇතද එය පිළිගැනීමට කරම් සාක්ෂි හිඟය. ඉතිහාස නැසින් පෙනෙන මේ බදු එකම සිඹය තම් 1823 දී සිදුවූ මාතලේ උඩගොඩ කෝරළේ ඇතිවූ කැරැල්ලය.

කැරැල්ල සබැඳිවූ වොරිත්තන් සාමන් ලියවිලිවලින්ද 1550 ගේ පාර්ලිමේන්තු පරීක්ෂණ වාර්තාවලින්ද දක්වන පරිදි ඓතිහාසික සාක්ෂි වලින් මෙහිදී එළිදරව් කරන එක් වැදගත් කාරණයක් නම් පුරුණයේදී අරාජක කැරලි වලදී නියම රජතුමාගේ රාජ්‍ය ගැනීම හා බහු විසින් සුඛ කට සුඛ කිරීමට රාකඩ රජවරුන් පත්කරන ආකාරයයි. ඊට වැඩියෙන් විසින් කෝරළ ගන්නා රජුගේ නාමය ජයග්‍රහණය කින් පසු විනා කලින් එළිදරව් නොකිරීමද වාරිත්‍රයක්වූ බව ගෙන්බරසන් සහ වොට්සන් ගේ වාර්තාවලින් පෙනේ. ඇතැම් විට කෝරළ ගත් රජු රාකඩ රජුන්ගේ නඩු ගත් අය ලෙසින් රහසිගතව සටන් භූමියට අවතීර්ණ වන බව පෝර්බ්ස් ගේ මතයකි.

මේ ලිපිය සම්පාදනය කරන ලද්දේ ජේ. ඇස්. ජී. ප්‍රනාන්දු සහ ගස්ටෝස් ජයවර්ධන යන මහතන් විසින් සපයා දෙනලද ඓතිහාසික සටහන් ආධාර කොට ගෙනය.

(පෙරමුණ පත්‍රය 1948 - සැප්තැම්බර් 10)

කුරුකුල ගොත්‍ර නාම

“රංගන්” යන නාමය දෙවුන්දර පුරුණ වැදගත් කරුවෙි පරපුරකට අයත්ය. මෙවුන්ගේ පැරැණි මි මුතුන් වූ කලී දෙවුන්දර දෙවොල අධිකාරිය විශ්ණු දෙවියන්ගේ රංගලන් භාරව සිටි නිලමෙ කෙනෙකැයි කියනු ලැබේ.

“ජය සුරිය,” කතළුවෙි “වරුණ කුල පට බැඳිගේ” “ගාල්ලේ පිරසුරිය” අම්බලන්ගොඩ “විර වරුණ පට බැඳි ගේ” “සුබකාර ගේවාගේ” “ගලප්පත්තිගේ” * “බදුගේ” “කුරුවගේ” යනාදිය කරුවෙි ගොත්‍රයෝ වෙත්.

“මෙම සුබකාර කරුවෙි ගොතිරට අයත් මෑතභාගයේ සිටි පරම්පරාවල් අතරෙන් සමහර දෙනෙක් මුහුදු බඩ ප්‍රදේශයේ පිහිටි “බණ්ඩාර වත්ත” නැමැති “රාජකීය පොල් උයන්” පාලකයින් නොගොත් තංත්‍රිවරු වශයෙන් පත් කරණු ලැබුවේය.”

* (බදුගේ) ක්‍රි.ව. 1544 (28 ඔක්තෝම්බර් 1542) දී තුන්තුකුසිංහ යම්බකට බොහෝ වැදගත් කරුණු ඇතුළත් වී තිබෙන සාක්ෂි ප්‍රාග්ධන සාමන්ත මුණ්දුගේ ලිපියකින් මෙසේ ප්‍රකාශකර තිබේ:-

“An attack made on the village by the “BADUGES” (Vadugans) that is, the emissaries of the Vijayanagar Rulers and their Nayakkan Subordinates of Madura.”

භාවය:-

“භූමිය කෙරේ පහර දීමක් “බදුගේ” වරු (වඩුග) විසින් කරන ලදී. ඔවුන් වනාහි විජයනගර රජුන් යටතේ මදුරෙහි සිටින නායකයන් උප පාලකයින් සහ කාරිය කරවන නිලමෙවරු වෙති.”

“කුරුකුල පවිත්‍ර ගෝත්‍ර අභිජාත කුරුකැටි නැගෝ” යන නැමැති උඩ රට පරම්පරාවක් කුරුකුල පළාතේ සිටිති. ඒ පවුලේ මූලිකයෙක් “සුසිංහමාරසිංහ නිලමෙ” කියා සිටි බවත්, ඔවුන් මහ බෝසිය සමඟ ල.කාවට පැමිණි කාන්තාවකුගෙන් පැවතෙන බවට උරුම කියන බවත් දැනගත්ව තිබේ.

මොරටුවෙි හාදික්කා වලව්වෙි විසූ කසිදෙකාමි මුදියන්සේ ද පැරණි ප්‍රභවරයෙකි. මේ කුරුකුල රදලවරයාගෙන් පැවතෙන අප්පහාමිලා සහ භාමිගේවරු නිප දෙනෙක් නවමින් ජීවත්ව සිටිති.

“කිණිගේ” පෙළපත් නාමයද වැදගත් කුරුකුල පරපුරකට අයත් වේ.

“ගාල්ලේ කල්පේ පත්තුව බද කතළුවේ වැසි කරුවේ ගොත්‍රයක් සම්බන්ධ වූ පරම්පරා කථාවක් මෙසේය.”

(පාතූහිස) ඔලන්ද ආණ්ඩුවේ ආඥාව පිට අලභියවත්ත මොහොව්වල ගාසුර කියා වූහුදු බඩ ප්‍රදේශවල විවාහ උප්පැන්න ගා මරණ සම්බන්ධ තෝම්බුව (රෙජිස්ට්‍රය නොහොත් ලේකම් පොත) ලියාගත යන අතර ක්‍රමයෙන් කතළුවට පැමිණියේය.

මෙහි වැසියන් එකිනෙකාගේ විසාර ලියාගත යන අතර එහි බණ්ඩාර වත්ත පාලකයාගේ නොහොත් “තාත්‍රි ගේ” පෙලපත් නාමය මොහොව්වල විසින් ප්‍රශ්න කරන්නට යෙදුනේ ඒ වේලාවට ඔහුට තම පෙලපත කිමට ප්‍රමාද විය. එවිට ඒ මහ ලේකම් තැන බණ්ඩාරවත්ත පාලකයා ගේ, තත්ත්‍රිගේ, නොහොත් තත්තුවලගේ පෙලපත් වලිය “ගේ බලන තනත්‍රිගේ” යයි තම තෝම්බුවේ ලියා ගත්තේය.

මේ අලභියවත්ත මොහොව්වල විසින් පව බඳින ලද “ගේ බලන තාත්‍රිගේ” යන පෙලපත් නාමාවලිය ඇති කරුවේ පරම්පරාවක් මේ දක්වා කතළුවේ සිටිති.

බොහෝ විෂම සහිත පෙලපත් නාමාවලියක් කරුවේ මිනිසුන්ට ඇත්තේය. මේ නාමයන් අතර කුලවල මිනිසුන්ට ඇති බව පෙනෙන්නට නැත.

“ක්‍රි. ව. 1867 සිට අවුරුදු 30 ක් පමණ කාලය තුළ ගාසු පළාතේ තෝම්බුව බාරව සිටි මව පුරුණ නම් ගම් බලා ගැනීමට හොඳ නිදහසක් තිබුණේය.”

(ඇප්. ඊ. ඉණරත්න ගාල්ලේ තෝම්බුවේ වූදලි තුමාගේ Dutch Times පොත)

කුරුකුල හේවා, ලමා හේවා, කුරුප්පු හේවා, බාල හේවා, සල්පෙරු හේවා, හෙවිටි හේවා, ගාර්දිගේ හේවා, ගල්බොක්කේ හේවා, කතක්ක හේවා, පුංචි හේවා, මහ හේවා, කුඩා හේවා, සෙල්ල හේවා, නල්ල හේවා, ගං හේවා, තොට හේවා, ජයලත් හේවා, කොඩිකාර හේවා, සරංගු හේවා, හේවාකොඩිකාර යනාදී හේවා නාමාවලිය ඇති කරුවේ මිනිසුන් සියල්ලෝම කුරුකුල යුධ හටයෝ සහ යුධ කොඩි කාරයෝය.

මේම කුරුකුල හේවා කිවියෙකුගේ කීමක් මෙසේය.

“රුහුණු දෙසෙහි දිනු සෙව් සරණ තෙරු	වණ
පුහුණු යුද සරඹ පරපුරක හිමි	වණ
කුරුණු කිවිඳු හේවා කොඩි කරු වි	සිත
ඇමුණු කුසුම් කළඹකි වූණි පිදම	ගැන

මහ පට බැඳිගේ, කොළඹ පට බැඳිගේ, කළුතර පට බැඳිගේ, අරුණ වරුණ පට බැඳිගේ, මහ මරක්කල පට බැඳිගේ, සකල සුරිය පට බැඳිගේ, වරුණ සුරිය පට බැඳිගේ, සෙම්බු කුට්ටි පට බැඳිගේ, සෙල්ල පෙරුම පට බැඳිගේ, යනාදී “පට බැඳි” විරුදාවලිය ඇත්තන් කුරුකුල නීලම් වරු වන්නෝය.

පටබැඳි යනු පට්ටන්කට්ටි යනුයි. මේ පිළිබඳ විසාර ඉහතින් දක්වා ඇත. පට්ටන්කට්ටි යන නාමය පුරුණ ශිලා ලිපියකද මෙසේ සටහන් කර තිබේ.

“නැවත දේවාලයෙහිද එහි ගම්වලද ප්‍රධානතමයට ගම් මූලාදාණි කමද පට්ටන්කට්ටි කෝරළද, උඩගාරිද අභිකාරම් කෝරළද යනාදී ව්‍යවස්ථා කර වදාලා” යනුයි.

ලංකාවේ මුතුපර සම්බන්ධ, යුධ නොකා යොදවා සාගරය මුරකිරීම සහ මුතු පිහිටි මුහුදු ප්‍රදේශයන්හි සජීවිකාර ගාමයද කුරුකුල යුධ කාරයින්ට පෙර සිට අයිතිව තිබුණු සෙසින් මුතුමාලගේ, මුතුවාදිගේ, මුතුවාහිගේ, මුතු තාත්‍රිගේ, මුතුමංත්‍රිගේ, මුතුමේසත්‍රිගේ, මුතුකුමරගේ, මුතු අරගගේ යනාදී පෙලපත් නාමයන්ගෙන් මේ දක්වා ඔව්හු පෙනී සිටිති.

කවුරු වඩුන නායකර් වංශය සහ ලංකාව

●හනුවර රජකළ සිංහල රජවරුන් අතරෙන් අතිශය
 ශ්‍රී ලංකාවේ පැරණිතම නගරය වන සිංහල
 රජයේ බලය ප්‍රබල වූ අතර අතිශය
 උසස් අතර අතිශය උසස් අතර අතිශය

ඉක්බිති සිංහල මන්ත්‍රීවරු මදුර පුර විජයරාග
 මොක්කනාඨ පව් රජයන් කර දිනයන් යවා ඔහු ද
 කුමරියක් එවන ලෙස ඉල්ලා සිටියෝය. මෙයට එරජ

එකෙන් සිංහල දිනයෝ පවි්‍රව මදුර පුර මසුන් මැරීම
සමබක ප්‍රසිද්ධ කිරික්කරේ නැමැති ශ්‍රාමයේ කුමරියක්
කැලෑව විත් රජුට සරණ කර දුන්නේය.

නරේන්ද්‍රසිංහ රජු දරුවන් නොලැබ මිය ගිය බව දැනගත් ලන්දේසි ආණ්ඩුකාර විල්හැල්ම් පැලොක් විසින් මෙසේ ප්‍රසිද්ධ කරන ලදී.

“කරුණාකර රජ කළයුතු කල බව දනගත්ව තිබේ. කුමාරයෙකුගේ බිසවගේ සහෝදරයෙකුගේ පුත්‍රයා වන කිලික්කරු නුවර රජ මාලිගාවේ දැනට බලවත් රහස්‍ය පවතී.”

“මෙම කුමරුගේ මැණික් පවා අපවත්වූ රජු පංචාගත සිරි බවද දැනගන්නට තිබේ.” යනුය. (Ceylon ශ්‍රී Hollanders P. 121.) නරේන්ද්‍රසිංහ රජුගේ ඇවෑමෙන් කිලික්කරේ මහසිංහගේ ගෞරවය, ශ්‍රී විජය රාජසිංහ කමත් සිංහලේ රජ විය.

මෙකල පති රට මදුරු පුර විජයරාග වොක්කනාට
රජ නැසී ගොස් බහු බිහව වූ * මිනාවිටි අම්මාල් ත්‍රිවිකා-
පොලියේ සිටිමින් පති රට ආණ්ඩු කළේය. බංගරු තිරු
මලේ නායකර් නැමැත්තා මදුරු පුරය සහ තිත්තවැලි
පලාත් ආණ්ඩු කළේය. මොහුගේ ශතී කුමරියක්
ත්‍රි විජය රාජසිංහ රජු විවාහ කර ගත්තේය.

* මන්ත්‍ර අංකි = මිනාංකි = මිනාව්වි

මෙරජු ගැන අය. ජී. පෙරේරා පියතුමා, මෙසේ ලියා තිබේ.

..... “මොහුව මහනුවර රජ වංශය හා සමඟ ලේ
නෑ කමක් නැත. ඔහුගේ ජන්ම භූමිය දෙරු පුරයෙහි
මසුන් මැරීම ගැන ප්‍රසිද්ධ කොටසක විය. එහෙත් හෙතෙම
සිංහලයන් සුඛී වංශයෙහි කියන වංශයට අයත් වෙයි.

..... “මේ අද්දනු ඇතිවාසිකම ගැන කිසි වැඩි
ඇතිත් කිසිවකු නොමැති බැවින් තමන්ගේ කෙනෙකුට
වඩා මේ විදේශිකයාගේ උසස් ජන්මය සලකා ඔහුට රජ-
කම දීමට සිංහලයෝ මැළි නොවෙති.” යනුයි.

* ශ්‍රී විජය රාජසිංහගේ මරණින් පසු ඔහු බිසවගේ සහායෝගීව කිරීම් ශ්‍රී රජසිංහ රජු සිංහාසනාරූඪ විය.

මෙතෙම වෙත්තක පෙරමාල් නායක්කර්ගේ බාල
සහෝදරිය සරණපාචා ගත්තෙය.

කිරිති ශ්‍රී රජසිංහ රජු දරුවන් කොලාඹ මිය ගියෙන්
ඔහුගේ බාල සහෝදරයා රජාධි රජසිංහ නමින් රජ විය.
මෙතෙම තංජෝර් රට, රජ විජය රාජ කාශ්වකර් නමින්
විසූ රජුගේ මුණුපුරෙකු වූ චජයමාන නාසකකර්ගේ
දූපරු දෙදෙනෙකු හායනී කොට ගත්තේය.

ඒ කැර මේ රජු තවත් කුමරියක් දෙවදෙනකු සරණ පාවා ගත. නුළුත් මේ බිහිවුන් සිව් දෙනාම දරුවන් නොලද්දේය. ඔහුගේ මරණින් පසු කන්නසාම් කුමරු ශ්‍රී වික්‍රම රාජසිංහ නමින් රජ විය.

මේ සිසුලෝම පසි රට කිලක්කරේ කවුර වඩුගර
පරම්පරාවල අගක් වුවෝ වෙති.

(මිදුරු පුර ඉතිහාස ලේඛනයක් අනුව ලියන ලදී.)

* මෙරජව ප්‍රථම කාලයේ, කෘත්‍රිය කතෘත්වට පමණක් “කුමාරකම්” යන නාමය ව්‍යවහාර කර තිබෙන බවත් ඉන් පසුව මහ අදිකාරනි, දිසාපති යනාදි බුද්ධිමත් හෝත්‍රික නිලම වරැන්ගේ කාර්යාත්වට හටද මේ හරු නාමය ව්‍යවහාර කිරීමට අවසර ලැබුනු බවත් මින් පිට කිසිදුකුට මේ නාමය කීසව ගැනීමට තහනම්ව තිබුනු බවත් දහනගරව තිබේ.

වච්චනාවටු දේවර්ජ

ප්‍රංශ රාජ්‍යයට යවන දඹදිව "පොංචිවේර" ජනපදයෙහි, ක්‍රි. ව. 1856 දී මුද්‍රිත "සුරෝපිය මිසමේ" අකාරාදියේ විස්තර දක්වන පරිදි:-

"වච්ච පට්ටනම් යනු උත්තර දඹදිව, පැරණි නගරයකි. හස්තිනා පුර "තෙම්වත්කීරත්" රජුගේ අග නුවර කෞශලියයි. මෙම රජු කෞශලිය නොහොත් වච්චපට්ටනම අග නුවර කොට ගත්තේය." යනුයි.

* "වික්‍ර වංශික රජුන්ගේ පරම්පරාවල් සම්බන්ධ රාජාවලිය අනුව සරම්පර 75 ක් පමණ සිටි බව සඳහන්ව තිබේ. සූරිය වංශයේ පරම්පරාවද මෙපමණ වේයයි සිතිය හැක."

(වේලර් 1. 2. 31)

* "The best royal stock of Singhalese" "සිංහලයින්ගේ ඉතා උසස් රජකීය ප්‍රජාව" යනුවෙන් ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුව විසින් අමතනු ලබන්නේ දත්ත සහ හේමාලාවන් ගෙන් පැවතෙන නිම්ල වික්‍ර වංශික කෑගල පළාතේ බෙලිගල් කෝරළේ කීරවැල්ලේ පරපුරටය. මේ රජකීයයන්ට "රුක්‍ෂාමි" යන ගරු පදයෙන් ආමන්ත්‍රණය කර තිබේ බව පෙනේ.

කෞතුකාගාර කොමිෂර AR 18/127 දරණ වත්ති රජවලිය පිළි කොළ පොතේ මෙසේ ලියා තිබේ.

"ශ්‍රී රජසිංහ රජුපුරාවත්..... ඉදි කළාගේ සුහුරුඩු කීරවැල්ලේ රුක්‍ෂාමිංචි සුඛයට යන්ට.....තමාගේ අභිකෞතෙකුත් එවා සාදරණ වුවාය. ඒ කුමාරකාමි කීරවැල්ලේ රුක්‍ෂාමිංචි සරණවැද වැදී අසින් සාවරණද යන්, කුංභාමුළු රුක්‍ෂාමිය, බබ්බේරියේ රුක්‍ෂාමිය, මොලගොඩ රුක්‍ෂාමිය, අන්තෝරුමේ රුක්‍ෂාමිය, කීරවැල්ලේ රුක්‍ෂාමිය, ජයවීර බණ්ඩාරතාව උන් බිසෝ....."

වික්‍ර වංශික ජයවීර බණ්ඩාර, මහනුවර රජවරුද, ඔවුන්ගේ කරම් බණ්ඩාර, කරම් ලියද්ද, නොහොත් කරලියද්දේ කුමාරසින් වද "රුක්‍ෂාමිලා" යයි ව්‍යවහාර කර තිබේ. "රුක්‍ෂාමි" යන්නෙහි තේරුම "රදල සවාමි" යනුයි.

වත්මන්කල මේ ගරු පදය නතර කෝඩක කාකානම් වරු සවා කියවා ගැනීම බෙදි ජනකයි.

"වික්‍ර වංශයෙහි මුලිකයා වනාහි වික්‍රයාගේ පුත්‍රයා වන "පුත" යයි කියනු ලැබේ. ඇතැම් විට සුය්‍යියාගේ පුත්‍ර "සුර පුතන්" යයිද ඔහුට කියති."

(පො. මි. අකාරාදිය.)

පුතගේ හයවෙනි මුහුපුරා වනාහි * "පුරු" නම් විය. මොහු කරණ කොට ගෙන "පෞරව" හෙවත් "පරවර" පරපුර ඇති විය.

"ක්‍රි. ව. යට 325 දී ග්‍රීසියේ මහා ඇලෙක්සැන්ඩර් රජුට මිරුබට සිටි "පෝරස්" නැමැති රජ මුකලි සුපුසුඩ "පුරු" පරම්පරාවේ පෞරව රජෙකු බවට බඩා රහිතව සිතාගත හැක. තවද ඔහු හස්තිනාපුර ක්‍රමයයෙකු බවට එකඟලාම සිතාගැනීමට කරුණු පෙනෙන සෙයින් පුරාණ පුරු පවුලට මොහු ඇතුළත් වුවකු බැව් නිසැක වශයෙන් කිය හැකියි.

(වේලර් 1. 244)

පුරුගේ 15 වෙනි මුහුපුරා වනාහි සකුන්තලාව භාග්‍ය්‍යාව කොට ගත් දුෂ්මාන්තා රජුය. මොහුට "පුරුගේ පුත්‍රයයි" කාලිදාස විසින්ද කියන ලදී. ඔහුගේ පුත්‍රයා මහා භාරත කියා නම් විය. මේ රජුගේ "කුමාරි" නැමැති දියතියට භාරතයෙහි දක්ෂිණ ප්‍රදේශ හිමිවිය. මෙහි කොට සකට කුමාරි තුඩුවයයි එයින් පසු නම් විය.

(විත්ස්ලෝ)

* "පොරණ පටන් පුරුගෙන්.....එ	න
ප සි - දු කොලොම් පුරවරයට නුදුරු ව	න
න මි න උතුම් කල එළි ප්‍රාමේ උප	න
මෙ ප ද ගෙතුම් පුත්සිස් තෝතිස් විසි	න"

(භාන්ත පුත්සිස් සාවයෙර් තුමාගේ ජිවිත කථා කාව්‍යය)

මොවුන් සිට කෙලින්ම යාත්‍රාකළ විට කුමාරි තුඩුවට පැමිණේ. පුරුණ කාලයේ සිට මිහඬු මිනිසුන් කුමාරි තුඩුවට යමින් එමින්ද හිර ගනුදෙනු කර ගනිමින්ද එරට වැසියන් හා නැසබද කම් ඇතුළු අවිශේෂය.

“කුරු රජුගේ පුත්‍රයෙක් වූ “සුධමා” නම් රජු විසින් බිහාරයේ පිහිටි “මහබ රජධානිය” පිහිටු වන ලද්දේය.”

(වේලර් 1240)

කුරු රජුගේ 15 වෙනි මුණුපුරෙක් වූද වැනු නොහොත් සුරසුගත් නම් වූ පුතෙක් 45 වෙනි (පමණ) මුනුපුරන් වූ පාණ්ඩු ධුතරණ යන කුරුකුල සහෝදරයින්ගේ 8 වෙනි මුනුපුර වූ “නෙම් වක්‍රවර්ති රජුගේ” ප්‍රධාන නගරයට වචන පුරය යයිද දෙමල භාෂාවෙන් වචන නාවටු යයිද ව්‍යාකාර විය. මෙකී කුරුකුල කුමාරයින් හට “වචන නාවටු දේව රජ” යන නාමය අයිති වන්නේය.

හිසුංසැන් නැමැති වින වන්දනාකරු ක්‍රි. ව. 645 දී මෙම වචන පුරයට නොහොත් කොහෙකි පුරයට පැමිණ තිබේ.

“වචන නාවටු දේවගේ” නමින් පෙනී සිටින කුරුකුල පරම්පරාවල් දැනට ලක්දිව සිතා කෝරළය බද “කලගෙඩි ගේන” නැමැති ගම්මානයේ සහ ජපනේ පළාතේ අවටන් කුලමේද මේ දක්වා සිටිති.

මොරටුවේ උයනේ පිහිටි ගුහාවූ ජුගේ මුනිදුන්ගේ දෙවිමැදුර

“මොරටුවේ පළමුවෙනි වරට ක්‍රිස්තු ධර්මය වදාළේ වම් 1534 දීය. සඬා සිහිත් ක්‍රිස්තු ධර්මය වැළඳ ගත්තත් අතු රෙන්, හිඳු දේවාරාලයක් වූ “ගොතා කෝවිලේ” කපුරාලියේ පුත්‍ර නොමිමේ දියෙස් විශේෂයෙන් සදහන් කළයුතු මුල් ක්‍රිස්තියානි කාරයෙකි.

වඩු කමානනයෙහි අරග්ගන් ගුහ වනනයාවූ ජුගේ මුනිදුන්ට කැප කරන ලද පළමුවෙනි දෙවි මැදුර කැනුයේ මොවුන්ගෙන් කෙනෙකි. ඔහු වනාහි රජකිය කමානන දෙපාර්තේන්තුවේ වඩු නිලමේ වූ “කුරුකුල නාවටු දේව රජ මහකුල සුරිය පාලපත්” වන්නේය.

නයිනාන්තුර්වල කබෙසි මුහුදු වෙරළ බද පිහිටි මුම නිරුවක මේ දෙවි මැදුර වම් 1575 දී ගොඩ නගන ලදී.”

(ලංකාදීප පත්‍රය 19. 4. 48.)

සී. ඇම්. ප්‍රනාන්දු අධිනීතිඥ තුමා

සලාවත් නුවර කෙරට වංශාධිපති පවුලකට ඇත් මෙතුමා එවකට ලෝකයෙහි සිටි ඉහළමෙහි දක්ෂයෙක් විය. කේම්බ්‍රිජ් යුනිවර්සිටි ලෝකල් විභාගයෙන් ප්‍රථමයට ශ්‍රේණිස්පියර් නම් භ්‍යාගයටද යුනිවර්සිටි ශිෂ්‍යක විභාගයේ ප්‍රථම ඉහළමටද හිමිවූ මෙතුමා එංගලන්තයට ගොස් ඇම්. ඒ. ඇල්. ඇල්. බී. යන පටබැඳි නාම ලැබ ලබකාග්‍රව විත් ආණ්ඩුවේ සේවයෙහි යෙදී සිට රාජ නීතිඥ (ආණ්ඩුවේ නීතිඥ) ධුරයටද පත්විය.

සමාජී ගාඩ්වියෙක් ලෙසද ප්‍රකටව සිටි මෙතුමා කොතලාවල ආරිගල මිනීමැරුම් නඩුවේදී ආණ්ඩුවේ පක්ෂයට පෙනී සිට ඉන්දියාවේ සිංහගායකි ප්‍රකට නීතිඥ ශ්‍රේණි කෝරින් තුමාගේ කථාවට පිළිතුරු වශයෙන් කල කථා කරණ කොට ගෙන මහත් කීර්තියක් ලද්දේය.

* “පාලපත් වඩුග මහකුල ආදිත්‍ය කුරුකුල නාවටු දේව රජ”

ආරෝග්‍ය භාවය සඳහා ප්‍රාග්ධන කොස් සිවියදී අකාල මරණයට භාජනව බෙහෙත් ගල්වා ලංකාවට ගෙනෙන ලදුව එතුමන්ගේ මෑත ශරීරය ගරු බුහුමන් සහිතව තුමදන කරන ලදී. මෙතුමා වනාහි ගරු සි, එච්, ඉසාබ්, ප්‍රනාන්දු තුමාගේ පියාණෝය.

කෙසේ වෙතත් වංශාදිතුනට මෙතුමා වනාහි (මව්පියන්) ජය වහිනපුර (කෝට්ටේ) විසූ භුවනෙකබාහු රජතුමා හා තත් සහෝදර මායාදුන්නේ රජතුමාගේ අතර පැවති යුධයේදී භුවනෙකබාහු රජතුමාගේ පක්ෂයට එකතුව යුධකළ පාත්‍ර ගිහි හමුදාවේ (කොමැන්ඩර්) සේනාධිපතිවූ යුධදක්ෂ *පේදුරු සිල්වා මුදලි තුමාගේ මුහුණපුරෙක. හලාවත පැරණි වැදගත් ප්‍රසිද්ධ පෙලපතකින් පැවතවුන් කොලඹ කොටුවේ ප්‍රසිද්ධ ප්‍රභූ වෙළඳ මහතෙක්ව විසූ අන්තර් ප්‍රනාන්දු රජ කරුණා රත්න මුදලිතුමා වනාහි මෙතුමාගේ මහ පියාය, (මුත්තාය) යථෝක්ත මුදලි තුමාගේ පුත්‍ර කොලඹ මෝදර විසූ අන්තර් ප්‍රනාන්දු මහත්මා මෙතුමාගේ පියාය, එසේම කළුතර සිට අවුත් දෙතිවල විසූ බෝදිගා බදුගේ බස්සියන් පෙරේරා විජයරත්න ජයවර්ධන විද්‍යා ආරච්චි මැතිතුමාගේ පියාදර ජ්‍යෙෂ්ඨ දුතියාවූ,

අපලෝකියා පෙරේරා විජයරත්න ජයවර්ධන මහත්මිය මෙතුමාගේ මව් වන්නීය. මෙලෙසින් බලනකල මෙතුමා ගේ උභය පරපුරම සකකිරි මෙන් පිරිසිදු බැව් කිය යුතුයි.

“පාණ්දුරේ පණ්ඩිත සි, අම්. අස්. අස්. කවිරජ තුමා ගේ කවිකල්ප තරුව.

(පිටු 365, 1909 ජුනි)

* ගම්පොල රජධානි කාලයේ, උඩරට ප්‍රධාන යුධ දක්ෂයා ව සිටියේ, “කුරුකුල අබ්වාසි කුරුවර අභිජන අමර දිවාකර වික්‍රම සිංහ රජපක්ෂ නම්බුකාර මහ අදිකාරම” බව අම්බලන්ගොඩ තෝමඩුවේ දක්වේ.

පේරාදෙණිය අසල පිහිටි දූතව වැව්ලි කරන ලද ප්‍රදේශයක් වූ “කුරුකුල” ගෑත මේ සම්බන්ධයෙන් සැලකිය යුතුයි.

අමරපුර නිකාය

ශාසන වංශාලංකාර කවිධර විනයාවරිය වැලිගම සිරි සුමංගල මහා නායක මාහිමියාණන් වහන්සේද, වැලිගම ලොකු බදු ජයසූරිය පෙලපතේ කුරු වංශික උත්තමයෙකි.

ලංකාවේ පළමු කොට විදේශවල පවා පැතිරී ගිය කිතීති සෝමාවකින් පමුපලක්ෂිත යථෝක්ත නායක මාහිමියන් වහන්සේ සංස්කෘත භාෂාව විෂයෙහි හසල බුහිමතෙක් වූහ.

සුප්‍රසිද්ධ බබ්ලිව්. ඇස්. ජයසූරිය දෙස්තර මැතිතුමා හා වි. සි. ජයසූරිය පළාත් පාලන කොමසාරිස් තුමාද මේ නායක මාහිමියන් වහන්සේගේ මුණුබුරන්ගෙන් කීප දෙනෙකි.

ලංකාවේ ප්‍රථම වරට උප සංඝරජ ධුරය ලැබූ අම්බලන්ගොඩ, ශ්‍රී දෙවානාඤ්ඤ නායක මාහිමියන් මහන්සේ, මුත්තවහන්සේගේ ධර්මානන්‍යවාසී ශිෂ්‍ය රත්නසකි,

අමරපුර නිකාය නමින් හැඳින්වෙන හික්කු වංශයේ ආදි කතීවරයානෝද මේ වැලිගම ශ්‍රී සුමංගල මහා නායක මාහිමියාණන් වහන්සේ ය. දතව එම නිකායේ මහා නායක ධුරය උසුලන්නේද යථෝක්ත මහා නායක මාහිමියන් වහන්සේගේ ප්‍රවුජ්‍යානන්‍යවාසී ශිෂ්‍ය මහිරාවල, ශ්‍රී සුමංගල සිරිතිවාස මහා සඨවිරපාදගෝය.

කලාණ්ඩු වංශ මහා නිකාය

“සාමොපාලි මහා නිකායෙහි කලක් පැවිදිව සිටියා වූ කතලුම්භී (කුරුකුල) ආණ්ඩුකරු නම් යන තෙමේ උපසම්පත්තිය ලැබීම පිණිස විදේශයකට යාමෙහි කරන ලද ආසා ඇත්තේ නිතරමුත් ඒ අදහස දක්වා.

විසිවූ පරිදි ඔවුන්ගෙන් බොහෝ උපකාර ලැබ ගිණු කාමුවූ සාමනේර සත් නමක් සමග

දෙදහස් තුන්සිය එක් පණස් වන බුද්ධ වරුගෙහි නැව් නැග මුහුදු තරණය කොට නුවණින් යුතුව

රුමකුකු රට ගංසවනි නම් පුරවරයට පැමිණ රජ සමාන ලැබ තුටු පහටු වූයේ

එකල්හි ස්වකීයයන් සමග සාකච්ඡා කොට රිසියේ කලාණ්ඩු සීමාවෙහි මනාව උපසම්පත්තිය ලැබ

පෙරලා ලක්දිවට පැමිණ සතමොක් ලැබීමේ ආසා ඇත්තවුන්ට පැවිද්ද හා උපසම්පත්තියත් දෙමින් ගා දෙවමින්ද

සාධු සමගවූ යම් හික්කු නිකායක් පිහිටුවිද ඒ මේ කලාණ්ඩු වංශ නම් නිකාය අදත් විරුජ්ජාන වේ.”

(මහාවංසය 102 වෙනි පරිච්ඡේදය තුන්වන කොටස)

අවසානය .

මෙසේම ලබකාමී පුරුණ විසුචාවූ ද දැනටත් ඉන් පැවත එන්නාවූ ද කුරුකුලයට අයත් සමූහයා ගැන් බොහෝ තොරතුරු කියත්ව ඇති නුවුත් මෙම පුස්තකය විශාල වන සෙයින් මෙයින් තවත්වත්ව සිදු විය.

*** නිම ***

දෙවෙනි කොටස ගැන බලාපොරොත්තු වෙත.